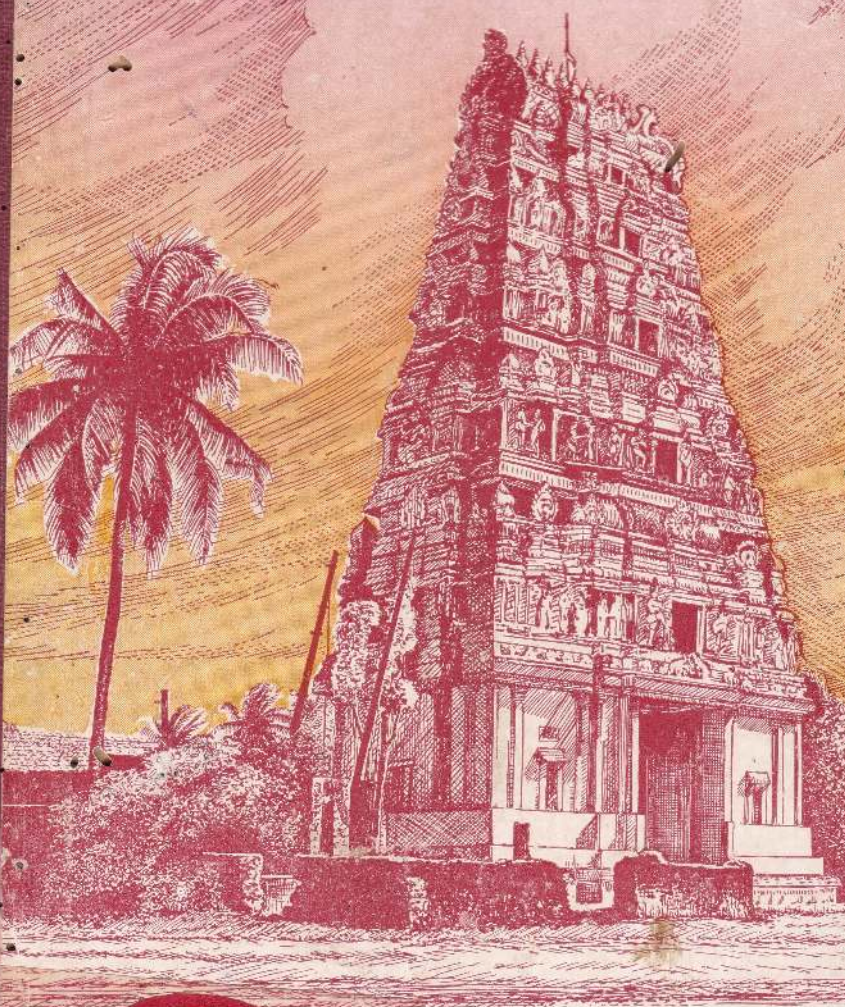

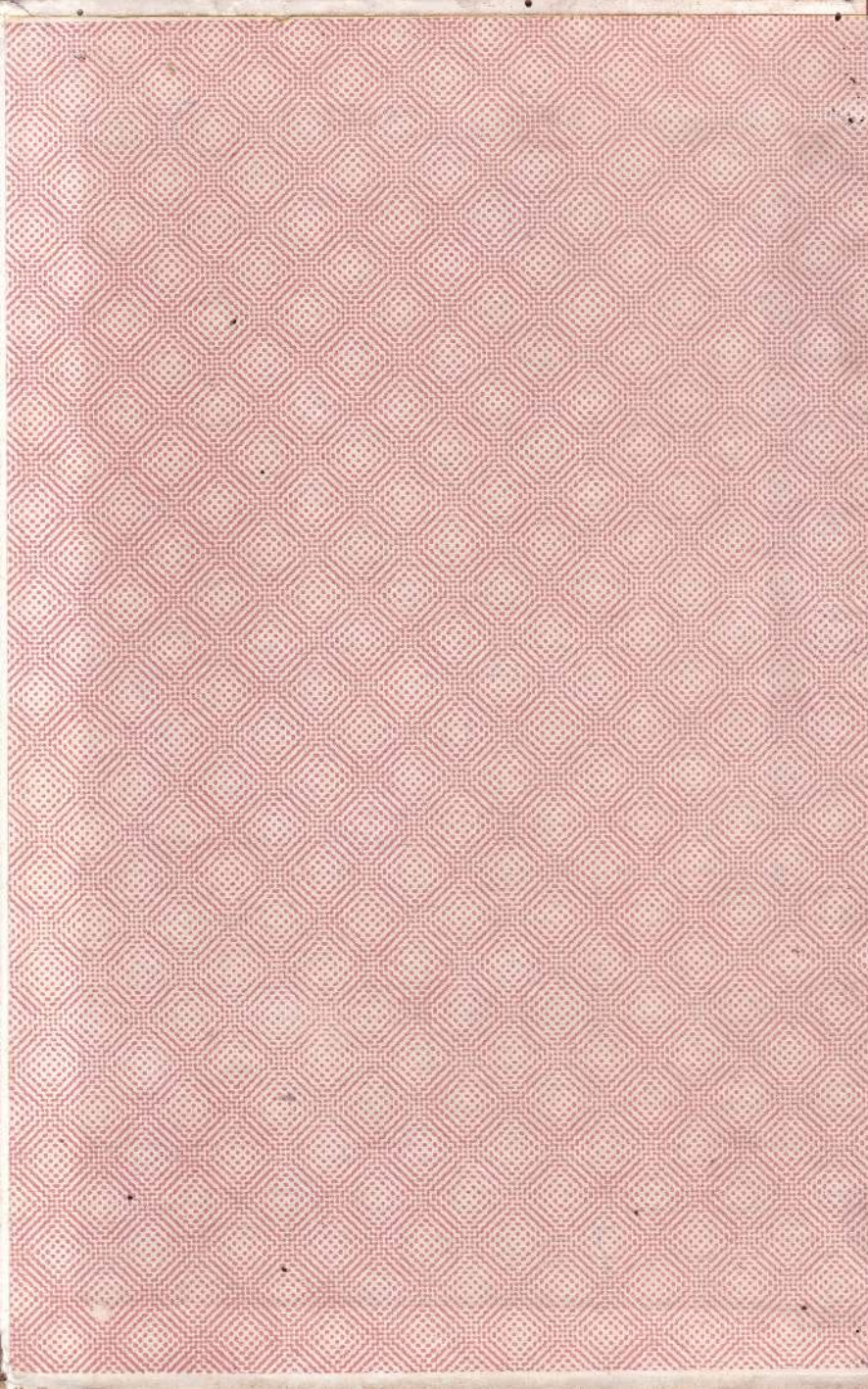
334

294-5516
கூடை

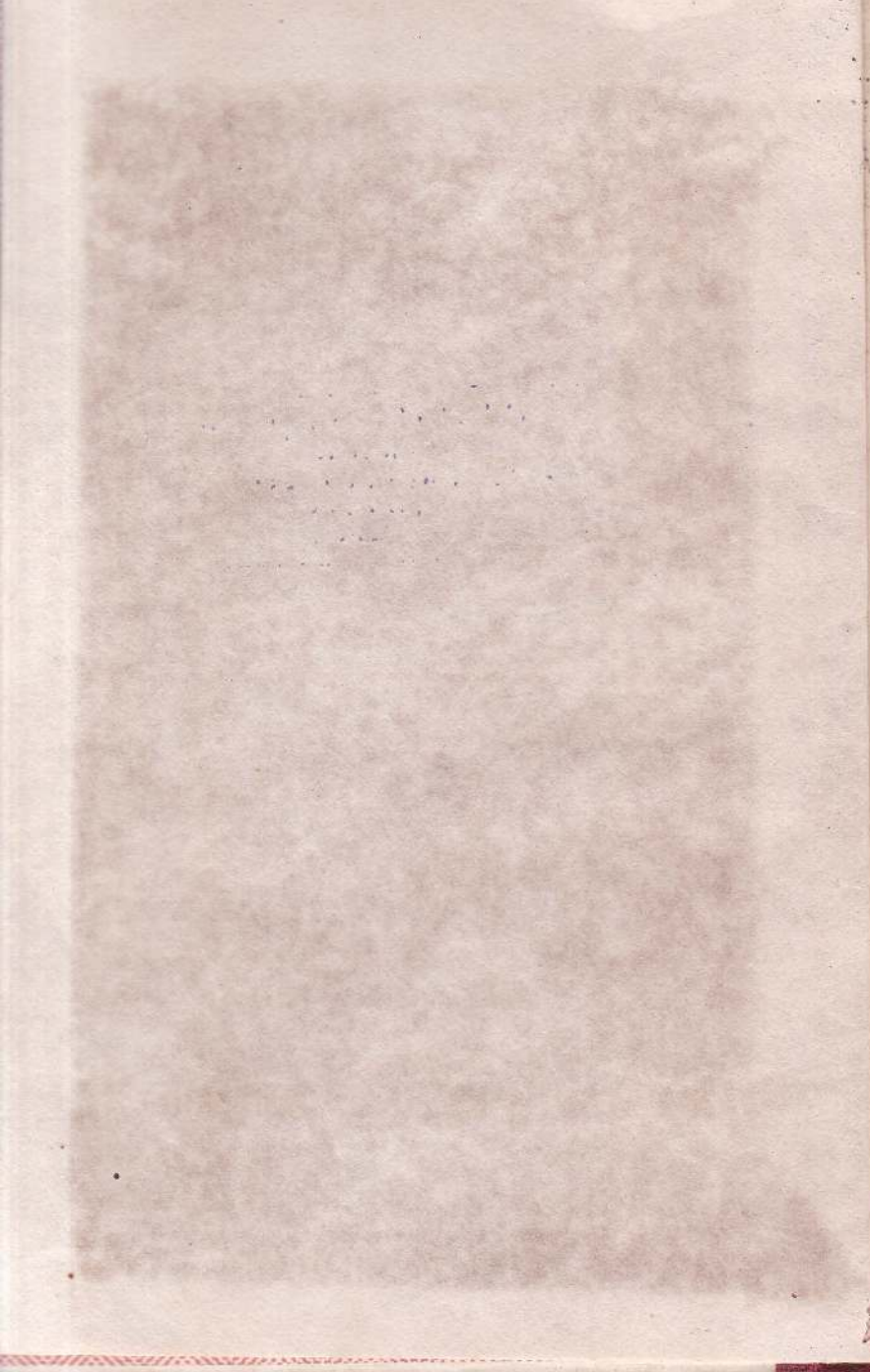
ய... பிள்ளைத்தமிழ்

INDIA PVT. COLLECTION
OF THE
PUNJAB UNIVERSITY
LIBRARY
LAFANA

சு. இரத்தினம்

16/3/1968-

மாவைப் பிள்ளைத்தமிழ்

INDRAPALA COLLECTION
OF THE
EVELYN RUTNAM INSTITUTE
LIBRARY
JAFFNA

ஆக்கியோன் :

பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்கள்

வெளியீடு :

மாவிட்டபுரம் முத்தமிழ்க் கலைமன்றம்

பதிப்புரிமை]

1967

[விலை ரூ. 2-50

சென்னை நகரப் பதிப்பகம்

294.5516
சென்னை

திருமகள் அமுத்தகம், சன்னாகம்

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
பதிப்புரை	v
முகவுரை	vii
ஆசியுரை	xiv
அணிந்துரை	xv
மாருதப்புரவீகவல்லியும் மாவிட்டபுரமும்	xvii
1. காப்புப் பருவம்	2
2. செங்கீரைப் பருவம்	10
3. தாலப் பருவம்	18
4. சப்பாணிப் பருவம்	26
5. முத்தப் பருவம்	34
6. வாரானைப் பருவம்	42
7. அம்புலிப் பருவம்	50
8. சிற்றிற் பருவம்	58
9. சிறுபறைப் பருவம்	66
10. சிறுதேர்ப் பருவம்	73
உரைவிளக்கக் குறிப்புகள்	81

யகைபாநாபி

தெல்லிப்பழை, திரு. நா. குமாரசுவாமி
அவர்களின் தந்தையார்
சைவத்திரு. பி. நாகமுத்து அவர்களுக்கு
இந்நூல்
ச ம ர் ப் ப ண ம்

1793.

தெல்லிப்பழை
சைவத்திரு. பி. நாகமுத்து அவர்கள்

பதிப்புரை

ஈழநாடு பன்னெடுங்காலமாக ஆத்மீகத்துறையிலும் அறநெறியிலும் வழுவிலா வழியில் நின்று மேம்பாடுற்றமைக்குக் காரணமாக மிளிர்வன, நாடு முழுமையும் வானுறவுயர்ந்து, மழைமுகில் தழுவி நிற்கும் கோபுரங்களையுடைய ஆலயங்களே. சைவத்தின் தண்மையும், தமிழின் இனிமையும் இயைந்து சால்புறு மக்கள் அருள்பெற்றுய்ந்த ஆலயங்கள் பல வற்றுள் மாவை முருகன்கோட்டமும் ஒன்றாகும்.

மாவை முருகன்கோட்டம் ஈழநாட்டின் சரித்திர வரலாற்றுடன் தொடர்புடையது. இந் நாட்டிற் புகழ் பெற்றுயர்ந்து சிறந்த ஒரு மன்னர் பரம்பரையின் ஆரம்ப சரித்திரமும் இவ் வாலயத்துடன் இயைந்துள்ளது.

பன்னூறு ஆண்டுகளை நினைவூட்டி முந்தையோரின் செம்மை சார்ந்த நிலையைக் கொண்டிலங்கும் இவ்வாலய மூர்த்தியின் கீர்த்தி, கடல்கடந்த நாடுகளெல்லாம் பரவியுள்ளது. வேலால் சூரரை வென்று, மெய்யடியார் விசனந் தீர்த்து, விழுமிய முத்தியை உவங்களித்த முருகனின் மட்டற்ற அருளால் உய்ந்தவர் பலர். ஒப்பற்ற இம் முருகனின் அருளால் உந்தப்பட்ட அன்பர்களுள் ஒருவராகிய பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்கள் கடந்த 15-6-62இல் மாவை முருகன் மீது பிள்ளைத் தமிழ் ஒன்றைப்பாடி எம்மன்றச் சார்பில் அரங்கேற்றினர். இப் பிள்ளைத் தமிழின் பொருட்சிறப்பும் பக்தி நலமும் தமிழ்ச்சுவையும் சைவத் தமிழலகுக்குப் பயன்படவேண்டுமென்ற கருத்து அரங்கேற்றத்தின்போதே எமக்கு உதய

மானது. ஆனால், இப்போதுதான் அதனை வெளியிடத் தேய்வம் திருவருள் பாவித்துள்ளது.

சைவமக்கள் அனைவரும் ஆதரவு நல்கி இம் மாவைப் பிள்ளைத்தமிழைப் படித்து முருகன் அருளைப் பெற்றுய்யப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இந் நூலின் தரத்தை உணர்ந்து இது அடியார் மிடியை அகற்றுமென்ற உளநோக்குடன் ஆசியுரை வழங்கிய மாவை ஆதின கர்த்தா அவர்களுக்கும், அணிந்துரை நல்கிய காலஞ்சென்ற சைவத்தமிழ்ப் பெரியாருக்கும், இதற்குச் சிறந்த உரைவிளக்கக் குறிப்புக்களை எழுதியுதவிய முத்தமிழ்மணி பண்டிதர் வே. சங்கரப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் யாம் கடப்பாடுடையோம்.

சைவத்தமிழுலகிற்கு இந்நூல் பயன்பட வேண்டும் என்னும் பரோபகார சந்தையால் இதனை வெளியிடுவதற்கு உரிய செலவுத் தொகையினை மனமுவந்து தந்துதவிய மாவை, அன்பர் திரு. நா. குமாரசாமி அவர்களுக்கு மாவை முத்தமிழ்க் கலைமன்றம் தனது பெருநன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றது.

முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் நூலாகிய இதனை முருகன் பண்பிற்கியைய அழகுபெற அச்சிட்டுதவிய திருமகள் அழுத்தகத்தாருக்கும் எமது நன்றி உரியதாகும்.

இங்ஙனம் இந்நூலோடு தொடர்புற்ற அன்பர்கள் அனைவரும் முருகன் சீரடியார்களாகும் பெரும் பேறு பெற்றுய்வார்களாக.

‘வாழ்க சீரடிய ரெல்லாம்.’

இங்ஙனம்

மாவை முத்தமிழ்க் கலைமன்றத்தார்

மாவிட்டபுரம்,

15-10-65.

முகவுரை

மாவைப் பெருமான் தம்மை நினைக்க அருளிய, ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களிலே அவர் பெயரில் ஒரு சில பாடல்கள் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பாடல்களாகத் தோன்றின. இறைவனுக்கும் உயிருக்குமிடையே யுள்ள தொடர்பு மிக இரகசியமானது என்று ஞானிகள் சொல்கிறார்கள். அவ்வுண்மைவழிநின்றோ எனவோ இப்பாடல்கள் சிலகாலம் என்மட்டில் இரகசியமாகவே யிருந்தன.

எனினும், 'அப்பெருமான் நினைக்க அருளிய கருணைக்கு நன்றியறிதலாக இப்பாடல்களை அவர் பாதங்களில் அர்ப்பணஞ் செய்க' என்று ஒருமனஞ் சொல்லிற்று. அங்ஙனஞ் செய்வதில் ஆத்ம திருப்தியேற்படும் என்ற ஒரு நம்பிக்கையும் பிறந்தது. அத்தொடர்பில் கோயிற் குருக்களிடமும் கோயில் வழிபடும் இரண்டொரு அன்பர்களிடமும் என் இரகசியம் வெளியாகவேண்டி ஏற்பட்டது.

'ஷட்கர்ணோ பித்யதே ரஹஸ்யம்' என்பது ஓர் உண்மை. எந்த இரகசியமும் முன்றாவது ஆளுக்கு எட்டினால் பிறகு அது முற்றாக உடைக்கப்பட்டு வீடுகிறது என்பது அதன் பொருள். அவ்வுண்மைப்படி இவ்விஷயம் பின்னுஞ் சில அன்பர்களுக்கு வெளியாயிற்று. அர்ப்பணிக்க இருந்த தினத்திலே அன்

பர்கள் பலர் வந்து சேர்ந்தார்கள். அர்ப்பணம் முடிந்த கையோடே அரங்கேற்றமுஞ் செய்தார்கள். இப் பாடல்களைப் பிரசரிக்கவும் விரும்பினார்கள். மாவைப் பெருமான் கருணை, மாவை முத்தமிழ்க் கலைமன்றத்தினிடமாக நின்று என் அர்ப்பணத்தை அரங்கேற்றமாக்கிப் பிரசுரமாகவும் வழி வகுத்து வைத்த இரஹஸ்யம் பிறகுதான் எனக்குத் தெரியவந்தது. வாழ்க அவர் கருணை! வாழ்க முத்தமிழ்க் கலைமன்றம்.

ஆண்டவனுக்கு இருநிலைகள் உள. ஒன்று, அவன் மனவாக்குகளுக்கு எட்டாது, உருவ நாமங்களுக்கு உட்படாது, அதீதமாய் நிற்கும் நிலை. இது அவன் தானாயிருக்கும் நிலை; சொரூபநிலை. மற்றையது, அவன் தன் சக்திவடிவாய் உருவ நாமங்களுக்குட்பட்டவன்போல நம்பொருட்டு நம்மை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கும் நிலை. இது தடஸ்தநிலை யெனப்படும். முன்னையது இறைவன் இருந்தநிலை யெனின், பின்னையது நமக்காக வந்தநிலை என்க. முற்றத்துறந்த முழுஞானிகளுக்கு மட்டுமே அவன் சொரூபநிலை புலப்படும். பாசபந்தமுற்றவர்களாகிய நாங்கள் அந்நிலையை எட்டவும் முடியாது; சுட்டவும் முடியாது. இங்ஙனமாதலின், இரண்டாவதாகிய தடஸ்தநிலையே, அதுவும் நம் பக்குவத்தைப் பொறுத்து, சிலவேளை, ஒரு சிறு அளவுக்கு எட்டவுஞ் சுட்டவுங் கூடியதாகும். இந்த நிலையில் வைத்தன்றி நாம் இறைவனை, அதுவும் புண்ணியவசத்தினு லல்லாமல், நினைக்கவோ புகழ்வோ முடியாது. ‘ஆரறிவார் எல்லா மகன்ற நெறியருளும்—பேரறிவான் வாராத பின்’ என்னும் திருவருட்பயனுடையார் கூற்று இதற்கும் பொருந்தும்.

இறைவனுடைய இத் தடஸ்தகிலை எங்கெங்குஞ் சக்திவடிவங்களாக விளங்கும். விநாயகர், சுப்பிரமணியர் முதலாகப் பல்வேறு சக்திவடிவங்கள் நம் வழிபாட்டுக்கு வாய்த்துள்ளன. இறைவனிச்சைக்கிணங்க இச்சக்தி வடிவங்கள் பாலனாய், விருத்தனாய், குமாரனாய், குமாரியாய்ப் பல பல நிலைகளில் அமைந்துள்ளன. பழனியி லிருக்கும் சுப்பிரமணியர் பாலன். கன்னியாகுமரியி லிருக்கும் தேவி குமாரி. விருத்தாசலத்தி லிருக்கும் அம்மன் விருத்தநாயகி. இங்ஙனம் இடந்தோறும் வேறுபடுதல் காண்க. இவ்வுண்மையை வேதமும் அழுத்தி அழுத்திக் கூறும்.

த்வம் ஸ்திரீ த்வம் புமானபீ த்வம் குமார உதவா குமாரீ
 த்வம் ஜீர்ணேன தண்டேன வஞ்சசி த்வம் ஜாதோ பவசி
 விஸ்வதோமுக : என்பது சுவேதாஸ்வதாம். அத. 4. கலோ. 23

இறைவனைப் பாட விரும்புவோர் அவன் சொருப நிலையைப் பொருளாகக்கொண்டும் பாடலாம். தடஸ்த நிலையைப் பொருளாகக்கொண்டும் பாடலாம். அப்பருஞ் சுந்தரரும் ஆளுடைப்பிள்ளையும் போல்வார் இருநிலைகளையும் பாடுவர் ; ஏனையோர் பாட இயலுமேல் அவன் தடஸ்தநிலையை அல்லது அதன் சாயலை அல்லது சாயலின் சாயலையே யன்றிப் பாடமுடியாதாகும். ஆனால் ஒன்று, எந்நிலையைப் பாடினும் இறைவன் விரும்பினால் அருள் அருள்தான். அதற்கு மட்டுங் குறைவில்லை.

இந்த உண்மையைப் பழந்தமிழ்ப் புலவர்கள் எப்படியோ கண்டுகொண்டார்கள். ஏற்கனவே இதற்கு இலக்கணமும் வகுத்துவிட்டார்கள். அகத்திணையையும் புறத்திணையையுமே அதிகமாகப் பாடி

அவற்றில் ஆட்சிபெற்றிருந்த தமிழ்ப் புலவர்களின் கவிதைத்துறையில் ஒரு திருப்பம் ஏற்பட்டது. அகத்துக்கும் அகமாக அவர்களுக்கு ஒருதிணை பிரிந்தது. தமது ஆத்ம அறிவின் அகவிருத்தியினாலே அத்திணையை உணர்ந்து குறித்த சக்திவடிவ நிலைகளிலொன்றைச் செம்பாகமாகப் பாடும் மரபைத் தொடக்கிவிட்டார்கள். இத்தொடக்கம், தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிநிலைகளில் மிக முக்கியமான ஓர் இடமாகும். தமிழ்ப்புலமையுந் சக்திவ ஞானமுந் தம்முளியைந்து கொண்ட இட மிது. புலவர் கற்பனையுந் தெய்வக் கற்பனையாய்ப் பரிணமிக்க வாய்த்த சந்தர்ப்பமிது. பிரபந்த இலக்கியங்கள் தொண்ணூற்றூறாய் விரிவடைய உதவிய நிலை இது. தமிழ்ப் புலவர்களுள்ளே ஒரு சிலர் தெய்வப் புலவர்களென்று திகழ வாய்த்த வாய்ப்பு இது. அதிகஞ் சொல்வானேன்! 'பாடினால் இறைவனையல்லது பாடோம்' எனப் பாதிவிரத்யம் பூண்டிருந்த புலவர்கள் சிலர் தோன்றுதற்கு வாய்ப்பளித்த நிலையும் இது. இவ்வகையிலே உலா, ஊஞ்சல், பிள்ளைத்தமிழ் முதலாகப் பல நூல்கள் பிரபந்தங்கள் என்னும் பெயரிலே தோன்றின.

இவற்றுள் பிள்ளைத்தமிழ் என்பது தனக்கென அமைந்த சில நியதிகளையுடையது. பாட்டுடைத் தலைவரின் குழந்தை நிலையை இடமாகக்கொண்டு குழந்தை அவதரித்த மூன்றும் மாசம் முதலாக இருபத்தோராம் மாசம் ஈராகவுள்ள காலவெல்லையைப் பத்துப் பருவங்களாக வகுத்துப் பாடுதல் ஒரு நியதி. ஓராண்டு முதல் ஐந்தாண்டு இறுதியாக அங்குனம் வகுத்தல் ஒரு நியதி. ஆண்பாலாயின் பதினாண்டளவும் எனவும் பெண்பாலாயின் பன்

னிரண்டாண்டளவும் எனவும் வகுத்தல் மற்றொரு நியதி. 'இந்திரகாளியம்' என்ற இலக்கண நூலார் இந் நியதியைத் தெரிவிப்பார். பருவங்களுக்குப் பெயரிடுதல் சம்பந்தமாகவும் நியதி வேறுபாடுகள் உண்டு.

இப் பிள்ளைத்தமிழ் ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ், பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் என இருவகைப்படும். ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழுக்கு காப்பு, கிரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வாராணை, அம்புலி, சிற்றில், சிறுபறை, சிறு தேர் என்று முறையே பருவங்களின் பெயர்களை அமைத்தல் வேண்டும். பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழுக்கு முதலேழு பருவங்களுடன் அம்மாணை, நீர், ஊசல் என்பன முறையே பின்வரும் பருவங்களின் பெயர்களாதல் வேண்டும். பருவப் பெயர் முறைகள் வேறுபடுதலுமுண்டு. ஆனால், இப் பொழுது நமக்குக் கிடைக்கக் கூடியனவாயுள்ள பிள்ளைத்தமிழ்கள் மேற் குறித்த ஒழுங்கிலுள்ளனவாகவே காணப்படுகின்றன.

'மாவைப் பிள்ளைத்தமிழ்' என்ற இது ஓர் ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழாகும். 'திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்' என்பதுபோல இதுவும் தலப்பெயராற் பெயர் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடற்பாலது. நம்போல்வார்க்கு இறைவன் தடஸ்தகிலையே உபகாரமானதென மேலே குறிப்பிட்டோம். இறைவன் சக்தியானது ஒரு மூர்தி சியிற் கலந்து நிற்கும் அவ்வளவிலேயே அத்தடஸ்தகிலை அமைந்து விடுவதில்லை. அம்மூர்த்தி யுறையும் ஆலயம் அவ்வாலயத்தின் சூழல் அனைத்தினும் அச்சக்தியானது வியாபித்து அனைத்தும் ஒரு முதலாகவே அமைந்துவிடுகின்றது. தடஸ்தகிலையை வழிபட

முயலும் நம்போல்வார் மூர்த்தி வேறு, கோயில் வேறு, சூழல் வேறு என்று பிரித்துக்கொண்டு வழிபட முடியாது. கோயிலிலும் அங்கு நிகழும் நிகழ்ச்சிகளிலும் கோயிற் சூழலிலும் நமக்கேற்படுகின்ற கரிசனையும் கவர்ச்சியும் பற்றுமே மூர்த்தியிடத்தில் நாம் கவர்ச்சியும் பற்றுங் கொள்வதற்கு வாயிலாகும். சுருங்கச் சொல்லின், சூழலைவிட்டுச் சுவாமியைக் கண்டுவிட முடியாது. மாவையை விட்டு மாவைப்பிரானைக் கண்டுவிடமுடியாது. மாவைப்பிரானேடு ஒன்று படும் வரையும் மாவை எங்களுக்கு முக்கியமானது. மாவையையும் மாவைப்பிரானாகவே பக்தி பண்ண வேண்டியவர்கள் நாங்கள். அதுபற்றியே இப்பிள்ளைத் தமிழுக்கு மூர்த்தி பெயராற் பெயரிடாது தலப்பெயராற் பெயரிட்டதென்க.

பெயருக்கேற்ப இந்நூலில், அங்கப்பிரதக்ஷணம், கூட்டுப்பிரார்த்தனை, மாவிளக்கிடுதல் போன்ற வழிபாடுகளும்; கார்த்திகை, வேட்டை, தேர், தீர்த்தத் திருவிழாக்களும்; காவடியாட்டம், வாணவேடிக்கை, வண்டிச்சவாரி என்பவையும்; சூழலிலுள்ள மரங்கள், மக்கள், தொழில்சிலையும், கடல் என்பனவும் வர்ணனை வகையால் இடம்பெற்றிருத்தல் காண்க. இவ்வெல்லாவற்றையும் பற்றிய சிந்தனைகளால் தலத்திற் பற்று நிகழ வேண்டுவதே நோக்கமென்க.

இக்ககைய பிரபந்தங்களைப் போற்றும் வழக்கம் இந்நாளில் மிக அருகிவருவது வருத்தத்திற் கிடமாகும். இவற்றின் அருமை பெருமைகளை யாரும் ஊன்றி உணர்தல் வேண்டும். தமிழ்முதுக்கு ஞானச் சுவையும் தமிழ்ப்புலமைக்குத் தெய்வவொளியுந் தருவன

இவை. சைவத்திற்குந் தமிழுக்குஞ் சுகவாழ்வளிப்பன
 இவை. இங்ஙனமாதல் கண்டு எங்கள் தமிழ்க்
 குலம் இவற்றை விரும்பிப்போற்ற இறைவன் அருள்
 புரிய வேண்டும்.

இப் பிரபந்தம், இதன்பொருள், அதன்பயன்
 அனைத்தும் சாக்ஷாத் மாவைப்பெருமானேயாம்.
 இகனைக் கற்க விரும்புவோரும் கேட்கவிரும்புவோரும்
 அவன் 'தாட்பால் வணங்கித் தலைநின்று' கற்க;
 கேட்க.

மு. க.

ஆசியுரை

சர்வஞ்ஞானகிய சிவசுப்பிரமணியப் பெருமான் இராஜமூர்த்தமாக வீற்றிருக்குந் தலம் இந்த மாவட்ட புரமாகும். காலங்கள்தோறும் அன்பர்கள் பலர் இத்தலத்திலே திருப்பணிக் கைங்கரியங்கள் நிகழ்த்தி வந்துள்ளார்கள். இப்பொழுதும் பல அன்பர்கள் தம்முடைய நல்லார்வத்தினாலே திருப்பணி செய் வீத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

முன்னும் முன்னும் புலவர்கள் பலர் எம் மாவைப் பெருமான்மீது தனிப்பாடல்களும், பதிகங் களும், அந்தாதிகளும் இயற்றியுள்ளார்கள். இப் போதுஞ் சிலபல அன்பர்கள் அவ்வாறு செய்து வருகின்றார்கள்.

இவையெல்லாம் மாவைத் திருக்கோயிலின் சிறப்பை மேல்மேல் மிகுவித்துக்கொண்டே வருகின்றன. பெருமானும் இவற்றில் ஈடுபடுவோர்க்குத் தர்மார்த்த காம மோகங்களை நன்கு வழங்கி வரு கின்றார்.

தற்போது ஆசிரியர் மு. கந்தையா அவர்கள் பெருமான்மேல் பிள்ளைத்தமிழ் ஒன்று பாடி அர்ப்பணித்துள்ளார். மாவை முத்தமிழ்க் கலைமன்றம் இதனைப் பிரசுரிக்கத் திருவருள் பாலித்துள்ளது. அன்பர்கள் அனைவரும் இதனை ஆதரித்துப் பெருமானுடைய நல்லருளைப் பெற்றுய்ய வேண்டுமென மிகவும் விரும்புகின்றோம். இதிற சம்பந்தப்பட்ட எல்லோருக்கும் நமது ஆசீர்வாதம் உரித்தாகுக.

மாவை ஆதீன கர்த்தா

அணிந்துரை

சைவத் திருவாளர்

க. நடேசமிள்ளை, B. A., B. L. அவர்கள் உதவியது

தமிழிலக்கிய வகைகளுள் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தம் ஒன்றாகும். இப்பிரபந்தவகை தமிழ்மொழிக்கே சிறப்பாக உரியது. யாழ்ப்பாணத்தில் தோன்றிய புலவர்கள் கோவை, குறவஞ்சி, பள்ளு முதலிய பிரபந்தங்களை இயற்றி யிருப்பினும் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தம் இயற்றி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இக் குறையைத் தீர்க்கும் பெருமை பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்களைச் சார்வதாகும். அவர்கள் 'மாவைப் பிள்ளைத்தமிழ்' என்ற நூலை இயற்றி அதனை, மாவிட்டபுரத்திற் கோயில் கொண்டிருக்கும் அதன் பாட்டுடைத்தலைவன் சந்திரியில் அரங்கேற்றி அச்சிட்டு வெளியிடுகின்றார்கள்.

இந்நூல் பிள்ளைத்தமிழிலக்கணத்துக் கமைந்த நாய்க் குமரகுருபரர் முதலிய சான்றோர்கள் காட்டிய மரபைப் பின்பற்றியுள்ளது. சிறந்த சொன்னயங்களுங் கற்பனைகளும் இதில் ஆங்காங்குக் காணப்படுகின்றன. சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்கள் இதற் செறிந்துள்ளன. இதிலுள்ள சில பாக்கள் பத்திச்சுவை சொட்டும் பெற்றியுடையனவாகும். மாவிட்ட

புரத் திருவிழாக்காலக் காட்சிகளைச் சில பாக்கள் அழகுபட வர்ணிக்கின்றன. யாழ்ப்பாணத்தில் விளங்கிய புலவர்களான சுன்னை முத்துக்குமாரக் கவிராயரைப் பற்றியும் புன்னைக் கணேசையரைப் பற்றியும் இந்நூல் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். புதிய விஞ்ஞான சாதனைகள் மிகுந்த இக்காலத்தில் இந்நூல் தோன்றியமைக்கேற்ப அணுக்குண்டு, செயற்கைச் சந்திரன், பூமண்டலத்தைக் கடந்து வான வெளியிற் சென்ற 'ஸ்பூட்னிக்' முதலியவற்றையுஞ் சம்பந்தப்படுத்தி இந்நூலிற் காணப்படுங் கற்பனைக் குறிப்புகள் புதுமையைப் பழைமையோடு புணர்த்துகின்றன.

இந்நூல் தமிழிலக்கியச் சுவையில் திளைப்பவர்களுக்கு ஒரு நல்விருந்தாகும்.

இராமநாதன் கல்லூரி,
3-8-62.

சு. நடேசபிள்ளை

மாருதப்புரவீகவல்லியும் மாவிட்டபுரமும்

இறைவன் தன்னளவில் எங்கும் வியாபித்துள்ளான். அத்துடன், நமக்காக, உலகின் பல்வேறு இடங்களில் விளங்கித் தோன்றிக்கொண்டு முள்ளான். அவ்வவ்விடங்களில் தான் விளங்கித் தோன்றுதற்கு ஏற்ற ஓர் ஆலயம், ஓர் ஊர் அமைத்தற்கும் இறைவன் தானே ஒவ்வொருவரைப் பிரேரித்து விடுகின்றான். இவ்வகையில் இறைவனது பிரேரகம் பெற்ற ஒரு பேரருட் செல்வியே மாருதப்புரவீகவல்லி என்க.

மாருதப்புரவீகவல்லியை விட்டு மாவிட்டபுரம் என்பதை விளங்கிக்கொள்வது துர்லபமாகும். மாவிட்டபுரம் என்ற பெயரின் காரணத்தை ஆராய்கின்றவர்க்கும், மாவைக் கோயிலின் அரசுகளை வாய்ந்த கட்டிட அமைப்பை உற்றுநோக்குபவர்க்கும், மாவைப் பெருமானின் ராஜகெம்பீர தோற்றத்தினைக் கண்டு நயப்போர்க்கும் இது சொல்லவேண்டாத விஷயமாகும். இவ்வளவுக்கு மாவிட்டபுரத்தோடு ஐக்கியமாய்விட்ட மாருதப்புரவீகவல்லிக்கு அவள் பெயரால் ஒரு மடமோ, மண்டபமோ, ஒரு சிலையோ அர்ப்பணிக்கப்படாமையை நினைந்து நாம் வெட்கப்படத்தான் வேண்டும். தற்போதைய கோயிலுக்குக் கிழக்குத் திசையில் குமாரத்தி பள்ளம் என ஒரு இடப்பெயர் இன்னும் வழங்கி வருவது மட்டும் ஒருவகையில் ஆறுதல் தருகின்றது.

மாருதப்புரவீகவல்லியைப் பற்றியும் மாவிட்ட புரத்தைப் பற்றியும் நமக்கு அறிவிக்கும் பூர்வநூல்கள் 'வைபாபாடல்', 'கைலாயமாலே', 'யாழ்ப்பாண வைபவமாலே' என்பன. அவைபற்றிய பிற்கால நூல்கள், 'வைபவ விமர்சனம்', 'யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்' என்பன. இவ்வைந்தில் 'விமர்சன' மொன்றொழிய ஏனை நூல்கள் குறித்த விஷயஞ் சம்பந்தமாக வரலாற்றநுபவரீதியான குறிப்புக்களைத் தருகின்றன. 'விமர்சன' நூலாசிரியர் வரலாற்றநுபவ உண்மையைப் புலப்படுத்த ஆராய்ச்சி நிகழ்த்தும் மரபைக் கைவிட்டு, தம் ஆராய்ச்சித் திறமையை மிகுத்துக் காட்டுவதற்காகவோ வேறுமேதுங் காரணம் பற்றியோ அநுபவரீதியான வரலாற்றுண்மையை அழித்துச் சிதைக்க முயன்றுள்ளார். மா என்னுஞ் சொல் குதிரையென்றே பொருள்படும்; எந்நிலையிலும் அது குதிரைமுகம் எனப் பொருள்படாது; மாவிட்டபுரம் என்பதற்குக் குதிரைமுகம் விட்ட இடம் என்ற பொருள் எப்படிப் பொருந்தும்? என்பது அவர் கூற்று. கங்கைக்கண் இடைச்சேரி எனில் கங்கைக் கரைக்கண் இடைச்சேரி எனவும் யாழ்பயின்றான் எனில் யாழிசை பயின்றான் எனவும் இவைபோற் பல்லாயிரம் வழக்குள்ள தமிழ் மொழியில் மாவிட்டபுர மென்பதற்குச் குதிரைமுகம் விட்ட புரம் என்று பொருள் கோடல் பழுதென்னும் அவர் கருத்தொன்றே அவர் அறியாமை முழுவதையும் அம்பலப்படுத்தி விடுகின்றது. தாம் கருதியதைச் சாதிப்பதற்காகக் குதிரைக்கு முகமில்லையென்று இவ்வாதிக்க முயலினும் ஆச்சரியமடைதற்கில்லை. அவரை விட்டு அப்பாற் செல்வதே மேல்.

மற்றைய நூல்கள் நான்கில் 'வையா பாட'லின் கண் மாவிட்டபுரமென்னும் பெயர், 'கீரிமா மலையீ லாடினள் தீர்த்தம், அம்முக் மகன்றது, அன்னதால் மாவிட்டபுரம்' என்ற செய்யுளடியில் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. அரசகுமாரியின் பெயர் 'மாரு தப்பிரவை உவமையில் வல்லி' என வந்துள்ளது. இதன்படிக்கு மாருதப்பிரவல்லி யென்பதே அவள் பெயர் என்பது தெளிவாகின்றது. 'வையாபாடல்' எல்லாவற்றிற்கும் முந்திய நூல். அதன் வழிவந்த மற்றைய நூல்களிலும் அப்பெயர் அவ்வாறே வழங்கி வந்துள்ளது. மாருதப்பிரவல்லி யென்னும் இப்பெயர் மாருதப்பிரவீகவல்லி, மாருதப்புரவீகவல்லி யெனக் காலகதியிற் பேச்சு வழக்கில் மாறுதலுற்றிருத்தல் கூடும். விமர்சனநூலுடையார் மாருதப்பிரவாக வல்லி என்பது இப்பெயரின் பழையரூபம் எனக் கூறிக் காற்றினால் தள்ளுண்டு கடற்பிரவாகத்தில் மிதந்து வந்தவள் எனப் பொருள் விரிப்பார். கடற்பிரவாகத்தில் மிதந்துவந்த அவளைக் கீரிமலைப்பக்கம் வரவிடாது தடுத்து வேறெங்கோ கரையேற்றிவைத்துள்ளது அவர் புத்திப்பிரபாவம். விரிவு வேண்டுமேல் அவர் நூலிற் காண்க.

மாருதப்பிரவல்லியின் வருகைக்குமுன் இப்போதைய மாவிட்டபுரப் பிரதேசம் கோயிற்கடவை என்னும் பெயரால் வழங்கிவந்துள்ளது. 'வைபவ மாலையீ'யில் இப்பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இற்றைக்கு ஏறக்குறைய நூறுவருஷங்களுக்குமுன் வாழ்ந்த சுன்னாகம் முத்துக்குமாரக் கவிராயர் மாவைப் பெருமான் பேரிற் பாடிய பாடல்களிலும் இப்பெயரே வந்துள்ளமை காண்க.

மாருதப்பிரவல்லி திசை உக்கிரசோழன் மகள் எனவும், கிரிமலைக்கு வந்து குதிரைமுகம் மாறி மாவிட்டபுரமும் அமைத்தபின் அவள் கதிரைமலையி லிருந்தரசாண்ட உக்கிரசிங்கசேனன் என்பவனை மணந்திருந்தாளென்றும் 'வையாபாடல்' கூறும். 'வைபவமலை' இவ்வரலாற்றை இன்னும் விளக்க மாகக் கூறும். மாவிட்டபுரத்திற் கோயிலமைந்த செய்தி இதன்கண் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மாருதப் பிரவல்லியின் விருப்பத்திற்கிணங்கத் தந்தையாகிய திசையுக்கிரசோழன் கோயிலமைத்தற்கு உதவி செய்தான். சோழநாட்டிலிருந்தே சுவாமி வீக்கிரகமும் பெரியமனத்துளார் என்ற ஒரு குருக்களும் அவனாற் கப்பலேற்றி யனுப்பப்பட்டனர். கப்பல் வந்து தங்கிய இடம் அந்நாளிற் காசாத்துறை என வழங்கியது. காங்கேயனாகிய சுவாமி வந்திறங்கியதால் பின் அது காங்கேயன்துறை என்று வழங்கலாயிற்று என்பது அந்நூற் செய்தி. 'விமர்சன'காரர் இப்பெயர்க் காரணத்தையே வேண்டுமென மறுத்து காங்கேயன் என்ற ஒருமனிதன் பெயரால் அது ஏற்பட்டிருக்கலா மென்பர். ஒரு தனிமனிதன் பெயராற் சமய சம்பந்தமான ஓர் இடத்தின் பெயர் விளங்குதற்கும் ஒரு சுவாமியின் பெயரால் அது விளங்குதற்குமிடையே தாரதம்மிய முணரமாட்டாத அவர்தம் மதித் திறனை ஆர்தான் என்செய்வது!

மாருதப்பிரவல்லி சம்பந்தமாக, புலோலி, வித்வான் நா. கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள் எழுதிய வரலாறென்று அவர் எழுதிய 'சுப்பிரமணிய பராக் கிரமம்' என்னும் நூலிற் காணப்படுகின்றது. அவர் கூறும் வரலாற்றுச் சுருக்கத்தினையும் இங்கே குறிப்பிடுதல் தகும.

கலிங்கதேசத் தரசனொருவனுக்குக் கனகசுந்தரி என்னும் மகனொருத்தி யிருந்தாள். அவள் மூர்த்தி தல தீர்த்த சேவையை விரும்பிப் பல தலங்களைத் தரிசித்து வந்தாள். பொதிய மலைச் சாரலில் தாம்பிர பர்ணி நதிக்கரைக்கு நீராட வந்தபோது அங்கே பஞ்சாக்கினி நடுவிற் கடுத்தவம் புரிந்த அயக்கிரீவ முனிவரைப் பார்த்து நகைத்தாள். அதனாற் சினந்த முனிவர் 'நீ மறுபிறப்பிற் பலருமிகமுங் குதிரை முகத்தைக் கொள்ளுவாய்' என்று சாபமிட்டார். கனகசுந்தரி அவர் சாபத்தைக் கேட்டு வருந்தி அவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து மன்றாடி, தன் சாபம் நீங்குதற்கு உபாயம் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று இரந்தாள். முனிவர் சினந்தணிந்து, "பெண்ணே, சாபப் படியே நீ குதிரைமுகம் பெற்றிருக்கையிற் கடற்றுறைகள் தோறுஞ் சென்று தீர்த்த மாடுவாய். அங்ஙனம் ஆடிவருகையில் ஓரிடத்திற் கந்த சுவாமியினருளால் நின் குதிரைமுகம் மாறும்" என்று சாப விமோசனங் கொடுத்தார்.

பின்னர்க் கனகசுந்தரி அப்பிறப்பு நீங்கி மறு பிறப்பெய்தினாள். அப்பிறப்பில் மதுரை யரசனாகிய உக்கிரப்பெருவழுதிக்குப் புத்திரியாகப் பிறந்தாள். பேரழகியாய் விளங்கியமையின் அங்கசுந்தரியென வழங்கப்பெற்றாள். சிலநாட் செல்ல அங்கசுந்தரி குதிரைமுக முடையவளாயினாள். 'குதிரைமுகம் மாற வேண்டில், தீர்த்த யாத்திரை செய்க' என அசரீரி கூறிற்று. அதற்கிசைய அங்கசுந்தரி இந்தியா முழுவதினுந் தீர்த்தயாத்திரை செய்து முடிவில் இலங்கையை யடைந்து கதிர்காமத்தில் வழிபாடு செய்து கொண்டிருந்தாள். 'இந்நாட்டின் வடகோடியிலே

கடற்கரையில் திவ்விய தீர்த்தமொன்றுள்ளது. ஆங்கு சென்று காங்கேயனை அன்புடன் நினைந்து முழு குவையேல் உன் குதிரைமுகம் அகலும்' என அங்கும் அசரீரி கூறிற்று. பெருமகிழ்வற்ற அங்கசுந்தரி அதன் படியே வந்து கீரிமலையடிவாரத்தில் ஊறிப்பெருகும் திவ்விய தீர்த்தத்தில் மூழ்கியபோது குதிரைமுகம் மாறிற்று. அதனைப் பெருவியப்புற்ற அவள் பரிவாரங்கள் உடனே அவள் தந்தையாகிய உக்கிரப்பெருவழுதிக்கு அறிவித்தார்கள். காங்கேயப்பெருமான் திருவருளினால் அவள் குறை நீங்கியமையால் அவ்விடத்திற் சுப்பிரமணியப் பிரதிஷ்டை செய்ய விரும்பினார்கள். அரசசெல்வ இயல்புக்கேற்றபடி ஆலயமும் பிரதிஷ்டையும் நிறைவேறின. என்பது அவ்வரலாறு.

குறித்த வரலாறு திருச்செந்தூர்ப்புராணத்திலும் இடம்பெற்றுள்ளது. கனகசுந்தரி, அயக்கிரீவன், உக்கிரப்பெருவழுதி, அங்கசுந்தரி என்ற இதே பெயர்கள் அங்குமுள்ளன.

இஃது இவ்வாறுகத் திருகோணமலையிலுள்ள கல்வெட்டில் ஆடகசுவந்தரி என்னுமொரு பெயர் காணப்படுவதாக ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர். குறித்த வரலாற்றிலுள்ள கனகசுந்தரி, அங்கசுந்தரி என்னும் பெயர்களோடு இப்பெயர் தனித்தனி ஒன்றுபடக் கூடியதாய்க் காணப்படுகிறது. கனகம்-பொன்-ஆடகம் என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். சுந்தரி-சௌந்தரி-சுவந்தரி என்பன ஒரேசொல்லின் வெவ்வேறு ரூபங்கள். அங்க என்ற சொல் பேச்சு வழக்கிலே தவறுதலாக உச்சரிக்கப்பட்டு ஆடக என மாறியிருத்தல்கூடும். இது பொருந்துவதாயின் கல்வெட்டு

சாசனமும் கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள் தரும் வரலாறும், திருச்செந்தூர்ப் புராணச் செய்தியும் ஒன்று படுமாறு காணலாம்.

‘விமர்சன’ நூலாசிரியர் இப்பெயர் கல்வெட்டில், முன்முலை ஆடகசவுந்தரி என உள்ளதாகக் கூறி முன்முலை யென்பதற்குப் பிறக்கும்போதே யிருந்த முலையெனக் கருத்துப்பண்ணி, அவ்வழியே அவள் வரலாற்றைக் கற்பித்து மாருதப்பிரவாகவல்லியென்று அவளுக்குத் தாமிட்ட பெயர்க்குக் காரணமுங்கண்டு கூறுவர். அவர் கூறும் அக்கூற்றுக்கு அவர் தாமேயன்றி வேறெத்தகைய ஆதாரமுமின்றும். கல்வெட்டில் முன்முலை ஆடகசவுந்தரி யென்றுளதேல் அது ஆராய்தற்பாலது. அவ்வாராய்ச்சியும் நம் நாட்டின் அநுபவரீதியான வரலாற்றுண்மைக்கு விரோதமாகாத வகையில் நிகழ்தற்பாலது. அதற்குப் போதிய ஆதாரம் உடனடியாகக் கிடைக்காதிருப்பின் இன்னும் பொறுத்திருந்து முயன்று ஆராய்தற்பாலது. ‘விமர்சன’ காரருடைய குறித்த ஆராய்ச்சி இவ்வகையில் எவ்வித கணியமுமின்றி வெற்றெனத் தொடுத்தலாகி விபரீத உணர்வை விளைத்து நாட்டின் அநுபவரீதியான வரலாற்றுண்மைக்குப் பங்கம் விளைப்பதாகும். அதுநிற்க,

மாருதப்புரவிகவல்லியின் முக்கியத்துவம் மாவைக் கோயில், மாவிட்டபுரம் என்ற அளவில் மட்டுந் தங்கி விடவில்லை. பூர்வநூல்கள் எல்லாம் ஒப்புகின்றவாறு இலங்கைத் தமிழரசு பரம்பரையும் அவளாலேயே நிலைபெறுத்தப்பெறுமாறு கண்டு யாமெல்லாம் இறும்பு தடைதல் வேண்டும். கி. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் போர்த்துக்கேயர் வரும் வரையில் நிலை

பெற்றிருந்த தமிழரசு பரம்பரையின் முதல்வி மாருதப் புரவிகவல்லியேயாம். அவளை அந்நாட் கதிரைமலையி லாட்சிபுரிந்த உக்கிரசிங்கன் என்பவன் மணந்தான். பாலசிங்கன் என்பான் அவர்கள் புத்திரனாய்த் தோன்றித் தந்தைக்குப்பின் ஆட்சிபுரிந்தான். கால கதியில் அப் பரம்பரை சந்ததியற்றுப் போகவே மீளவும் திசையுக்கிரசோழன் மரபிலே தோன்றிய சிங்கையாரியன் இங்கழைக்கப்பட்டு ஆரியச் சக்கர வர்த்திகள் பரம்பரை உருவாயிற்று. இவ்வெல்லா வகையாலும் பொதுவாக ஈழமும் சிறப்பாக யாழ்ப்பாணமும் மாருதப்புரவிகவல்லியை நினைவுகூர வேண்டிய கடப்பாடு என்றுமுண்டு.

வரலாற்றில் மாருதப்புரவிகவல்லிக்கு அடுத்த படியாக முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது மாவீட்டபுரம். கிரிமலை, காங்கேசன் துறை என்ற இரண்டும் இதன் பகுதிகள். ஆகவே, ஸ்தலஸ்தாபன ரீதியில் மற்றைய இரண்டு பெயர்களைவிட இப்பெயர் பிரபலமாக வழங்கப்பட்டு வருவதற்கு எல்லாவிதமான தகுதிப் பாடுகளு முண்டு. மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் மூன்று முடையதாய்ச் சைவத் தமிழ்க் கலாசார நிலையமாய் உள்ள ஓர் இடத்தைக் குறிக்கும் இப்பெயர் அவ்வகையில் வழங்கப்பட்டு வருமேல் அதன் பழைமை மேலும் மேலும் விளக்கமுறுவதுடன் நம் பிற சந்ததியார்பால் அது தன் சுயமதிப்போடு விளங்கு தற்கும் வாய்ப்பாகும் என்பது எமது எண்ணம். சம்பந்தப்பட்ட அன்பர்கள் இதனைக் கருத்திற் கொள்ளத் திருவருள் துணைபுரிவதாக.

சுபமஸ்து!

உ
சிவமயம்

மாவைப் பிள்ளைத்தமிழ்

காப்பு

ஐங்கார நாதமா யுள்ளூற் றுயிர்த்துவரு
மொருஞான விளைவ தாகி
உலகறிய நிகழ்கின்ற உற்பத்தி வடிவெலா
மொருதனது வடிவ மாகி
நீங்காது மனசுபுரி சங்கற்ப மெழுதொறும்
நேர்நின்று விக்ன மாற்றி
நீனைவினூ டொளிர்கின்ற நின்மல விநாயகனை
நித்தலும் பத்தி செய்வாம்
ஆங்கார மானவச் சூரனையு மயில்விட்
டழித்தவ னுளங்கி ழித்தே
யண்டருங் கொண்டாட வாடலோடு கூவல்புரி
யானந்த வடிவ மருளும்
பாங்கான வண்ணலைப் பழைமைநிகழ் மாவையம்
பதியுற் றமர்ந்த கோவைப்
பைந்தமிழ்க் குரவனைப் பரவுபிள் னைத்தமிழ்
பண்புற் றிலங்க வினிதே.

காம்பும் பருவம்

திருமால்

பாவனா தீதப் பழம்பொருளை நாடவோர்
 பன்றியாய்ச் சென்றி டந்து
 பகர்வரிய தொண்டினு லன்றிநம் மாணவப்
 பரிசினு லொருவகை யினும்
 ஓவதீ தன்றெனு மளப்பரிய வுண்மைக்கொ
 ரளவுகோ லான நெடுமால்
 அடியிரண் டிட்டுமுன் றுலகையு மளந்திட்ட
 அவனருள் வேண்டி நிற்பாம்
 தேவனா மொருசிவன் செங்கரத் துற்றருகு
 தேவியுமை வதன நோக்கிச்
 செங்கைக ளெடுத்தெறிந் தானந்த மெய்துமித்
 தெய்விகக் குழவி பின்னாட்
 காவனா யகனெனக் காக்குமந் கலமெனக்
 கண்ணோடி நின்ற தேவர்
 கன்னியர் பரிந்திடக் காண்பினிய மாவைவளர்
 கந்தனைக் காக்க வென்றே.

1

சிவபெருமான்

பேசுபிர பஞ்சமே மெய்பிரமம் பொய்யெனும்
 பேதைலோ காய னோடு
 பிரமமே மெய்வெறும் பொய்த்தோற்ற முலகெனும்
 பேதவே தாந்தி நிற்கத்
 தேசுபெறு சிவனுமெய் சிவனையறி காறும்ச்
 சிவனருளி வுலகு மெய்யென்
 சித்தாந்த சைவநெறி வித்தாகி விளைவான
 சிவனருள் போற்றி செய்வாம்

மூசுகர நீட்டியம் முதுகங்கை புனிதநீர்
 முன்னவ நெடுத்து வார்ப்பு
 முற்றத் திருந்தன்னை முகிழ்கருணை நீராட்டி
 முச்சிநீ சூதி யொற்றி
 வீசுபுகை யூட்டிவெண் பொடிநிமிர்ந் தணிசெய்து
 மேவுமிறை பிறைநி லவீனில்
 மெல்லென நிமிர்த்தழகு பார்த்திட விளங்கிவளர்
 வேலனைக் காக்க வென்றே. 2

உமாதேவியார்

ஐந்தொழி னிகழ்த்தவுறு மையற் கபின்னமா
 யவனருட் பிரவா கமா
 யச்சத்தி தத்வமுத லானபிரு திவிகா
 றமைந்ததாத் விகங்க ளெல்லாஞ்
 சொந்தமா யங்கங்கு வந்துவந் தின்பமே
 துய்த்திடத் தலைய ளிக்குஞ்
 சுத்தமங் களசொருப சித்தநிகழ் திருவான
 தேவியருள் சிந்தை செய்வாம்
 தொந்திவிழ வோடிவரு மைங்கரத் தும்பியைத்
 துண்ணென வெருண்டு நோக்கித்
 துள்ளித் துடித்தழத் தொட்டில் துளங்கிடத்
 தும்பிமுக னோட்டெ டுக்கத்
 தந்தையவ ணணையவுற் றிந்தநிலை காணொனத்
 தாய்பரிந் தேற்ற ணைக்குந்
 தனியினம் பாலனாய்ச் சால்பினிய மாவைவளர்
 சாமியைக் காக்க வென்றே. 3

சித்திவிநாயகர்

மீதுலவு கார்முகில் மின்னுற் றொளிர்வதென
 வெண்கோ டிலங்கி யொளிர
 மேவுமம் முகிலினடு முழுமதி யணைந்ததென
 மெய்யருப் பண்பி வற்றால்
 ஓதுல கெனப்பெரிய மோதக மணைத்தருளு
 மொருதுதிக் கையி னோடு
 மோவாது வந்துலவு முயர்சித்தி வேழமதை
 யுள்ளத் திருத்தி யுணர்வாம்
 தாதுமலி சோலைநுழை சந்திரற் கண்டுவிண்
 சார் 'ரஷ்ய மதிய' மொன்று
 தருமிசைத் தங்கிக் கிடந்ததென் றோடியணை
 தருமமரர் சிறுவர் மாடே
 போதுலவு கிளையெலாம் புடையலைய வேறியணை
 பூசுரர் சிறுவ ரவர்மெய்ப்
 பொன்னொளி படிந்தழகு மன்னுமெழில் மாவைவளர்
 போதனைக் காக்க வென்றே. 4

பிரமதேவர்

வாழியி ரேழுலகு மற்றுள்ள புவனமும்
 வந்துவந் துற்ப விக்கும்
 வகைவேறு பட்டபல் லுயிர்கட்கு முலகுடல்
 மாறிமா றிப்ப டைத்தே
 ஊழிதோ றாழிநிக ழொருபெருஞ் செயலினு
 லுடலுறுப் புள்ள மெல்லாம்
 ஒக்கச் சிவந்தசெந் தாமரையி லுஹைபிரம
 னொண்மலர்த் தாள்ப ரவுவாம்

ஏழிசைக் கந்தருவ ரிசைபாட நாரதர்
யாழ்மீட்ட விற்ப மெய்தும்
எழுகோடி முனிவரர் பல்லாண்டு பாடவோ
ரெண்கோடி பூத மாட
ஆழியா னறுகெடுத் தாசீர் வதித்துய்ய
ஆணிப்பொன் மஞ்ச மேற்றி
அரமகளிர் கோதாட்ட வணிகிளரு மாவைவள
ரண்ணலைக் காக்க வென்றே. 5

ஆறுமுககவாமி

நீடுகொடி மீதெழ நிவந்தகுடை நிரையெழ
நெடுந்தே ரிழிந்து நிமிர்வான்
நித்தில விதானமெழ நின்றசன மொய்த்தெழ
நிரந்தமலர் மழையு மெழவே
கோடுதுடி குமுறநற் குடமுழவு குமுறமுற்
கொட்டுமே ளங்கு முறமேற்
கொள்ளுபர வசமெழக் குலைகுலையு மன்பெழக்
கும்பிடும் வாய்ப்பு மெழுமா
ருடுபத மீதெழ வடிப்புழுதி வானெழந
லம்மைநல மிம்மை யெழநின்
ருடியணி மாவையர சாண்டிகரி தமர்ந்துமகி
ழாறுமுக சாமி காக்க
தேடுமறை யொலியெழத் தெய்வவர கரவெழத்
திருமறை முழக்க மெழமெய்த்
தெய்வவொளி திசையெழச் சேர்ந்திரிய மாவைவளர்
சேந்தனைச் சிந்தை யுறவே. 6

வைவப் பெருமாள்

கூட்டறி வீறந்தசிவன் மட்டறு மறக்கருணை
சூழிருட் காளமுகி லாய்ச்
சுருளிருட் பத்தியொடு தெருளுமின் னுருமினோடு
தோன்றித் திகழ்ந்த தென்ன
வட்டித்த சடையினோடு நெட்டித்த சூலமோடு
வளரிரவு வந்து லாவி
வஞ்சர்த நெஞ்சதீர்ந் தஞ்சிட வுரப்பிவரு
வயிரவற் போற்றி செய்வாம்
வெட்டிப் பிளந்ததென வட்டப் பலாக்கனி
வெடித்தொழுகு மீரச மோடு
வெள்ளிலைக் கொடிவளர வெள்ளிலைக் கதலீரச
மேவிக் கலந்து பாய்ந்து
முட்டச் செழித்துவளர் மட்டக் கருப்பிரச
மோடுற் றலைந்து பெருகும்
முர்த்திகல மோடினிய தீர்த்தமுறு மாவைவளர்
முருகனைக் காக்க வென்றே. :

7

இலக்குமி தேவி

வடமொழித் திரிபொப்ப மாஇஷ்ட புரமதே
மாவிட்ட புரம தாகி
மருவிலக் குமிநயந் தென்றுமுறை புரமேனும்
வாய்மைதன் னால்நி கழவே
இடமுடைய வுலகெலா மின்பசா தனமான
வெவையெவையு மேற்ப நல்கி
இம்மைக்கு வாழ்வளித் தம்மைக் கறங்கூட்டு
மிந்திரை பதம்ப ணிகுவாம்

மடவரல் மாருதப் புரவிக வல்லிமறை
 வல்லசா மிக்கு ருக்கள்
 மந்த்ரமறி மாமேதை விஸ்வநா தக்கிழாஅர்
 மற்றுமுளர் பக்தி லயமாய்க்
 குடதிசைக் கோபுர மெழுந்தோங்கி வானவர்
 குறைவினவி யணைய நிற்குங்
 கோயிலின் மேவிநமர் குறைவினவி மாவைவளர்
 குமரனைக் காக்க வென்றே. 8

சாஸ்வதி தேவி

உற்பவித் தெழுகவிதை யுயிர்துவனி வக்ரோக்தி
 யருவகமி ரீதி யலமற்
 ரெருதனரு ளேயரு ஞ்ருதவ ரியற்றுகவி
 யுயிரற்ற வுடலா மெனக்
 கற்பனைச் சிகரமாங் காளிதா சக்கவி
 கவிச்சக்ர வர்த்தி கம்பன்
 கருத்திற் கலந்துயிர்க் கவிதைவடி வாயருள்
 கனிந்தூற்று மமுத வாணி
 தற்பர விநாயகன் தம்பியென் றணைதலுந்
 தன்னமுகை நீங்கி யன்னேன்
 தாழ்த்துதிக் கையினுதி சற்றே யெழுந்துவளை
 தகைமைகண் டுண்ம கிழ்ந்தே
 அற்புதப் பொற்சிரிப் பகடுடை படச்சிரித்
 தானந்த வெள்ள நீந்தும்
 அழகினிள முளையென்ன வருள் பொலியு மாவைவள
 ரையனைக் காக்க வினிதே. 9

நவக்கிரக மூர்த்திகள்

ஐதவுறு பன்னிரண் டுயர்லக்ன வகைதோறு
 முச்சபகை நீச மாகி
 யுலகுயீர் வாழ்விலுறு மொவ்வோ ரவஸ்தையினு
 மோவாது தாக்கி நின்றே
 மூதறிவி னாற்கணித முற்றுமுணர் முனிவர்த
 முயற்சிக்கு மப்பா லவாய்
 முன்னுறு வினைப்பயன் முகந்தளி நவக்கிரக
 மூர்த்திகளை முன்னி நிற்பாம்
 ஏதமுகி லான்பால னின்னுமோ கண்விழியா
 னினியமுலை தானு முண்ணு
 னென்னுற்ற தோவெனலு மிருபெரு மருத்துவ
 ரெழுந்தோடி நாடி பார்க்கத்
 திதறிய வேட்டினிற் றிகழ்கிரக நிலைகண்டு
 தெசாபுத்தி பீரம னெண்ணத்
 திருதிரு விழித்தவர் திகைக்கச் சிரித்துவளர்
 தேவனைக் காக்க வென்றே. 10

சண்மஸ்வரர்

சீவனுட் போலிகின்ற திருவருளை நேர்கண்டு
 செம்மையன் புய்த்து வருவோர்
 சிவபூசை கைவருஞ் சீலத்தர் சிவமான
 சிவவிளைவு மன்ன வற்கே
 யாவதென வாவின்க ணன்புய்த் தரன்கணு
 மடித்தொண்டு பூண்ட நெறியே
 ஆன்பா லுவந்தரு ளரன்பா லிருந்தருளு
 மண்ணல்சண் டீசர் காக்க

பாவமொன் றறியாத பச்சிளம் பாலர்தம்
பாவையிற் சுவாமி கண்டு
பருமணற் கோயிலிற் றிருவிழா வணியெழப்
பகர்வாழை மடல்வ னைத்த
மாவலர் மலர்த்தண்டி தோளேற்றி மாண்டகர
மாமேளங் கொட்டி யார்த்து
வாயொலி விளைத்தினிய நாயன மிசைத்துவரு
மாவைவளர் வேல வனையே. 11

சிவ சிவ

செங்கீரைப் பருவம்

வெண்ணிலா வழுததுளி முத்துற் றுருண்டலைய

மெல்லணை யமர்ந்த தென்ன

வியர்த்துளி பனித்தலைய மேவுமுக மண்டல

மெடுத்துநே ரணைய நின்றே

உண்ணிலா வுவுகையுறு மன்னையர் விடுப்புக்

‘கும்’மெனக் தலைய சைத்தங்

குள்ளமுறு தெள்ளமுத மொருகடை யீதழ்ப்புறத்

தோவா தொழுக்கி மிளிருங்

கண்ணிலா வீன்பக் கடைக்கணுகு கருணையங்

கடலினு ளமிழ்ந்து கோடி

கற்பாந்த முற்றுக் கனத்துத் திணிந்தநமர்

கன்மவினை கழுவி யுய்யத்

தெண்ணிலா வணியுஞ் சிவன்றரு மிளங்குழவி

செங்கீரை யாடி யருளே

தெய்வநிகழ் மாவையிற் சைவமகிழ் தேசிகா

செங்கீரை யாடி யருளே.

1

நீராட்டி யன்னையர் நிறையவெண் ணீறட்டி

நிகரிலொப் பனையி யற்றி

நேர்பார்த்து வாயூறிக் கண்ணூறு தீரவொளி

நெற்றியிற் நிலக மிட்டுப்

பாராட்டி வீடுதலும் பார்மிசை தவழ்ந்தன்னை

பட்டாடை மடியி னேறிப்

பருமுலை சுவைத்தசுவை பற்றுதே னக்கொலொரு

பாதவிர லுஞ்சுவைத்துப்

பேராட்டி யிமையவர் பெருமாட்டி தன்னயற்
பிரியாத பெருமா னெடும்
பெரும்புளுகு புளுகிமிகு பூராய மாகவே
பேசரிய பெருமை பேசிச்
சீராட்டி மகிழ்வுறுந் தேடரிய செல்வமே
செங்கிரை யாடி யருளே
தெய்வநிகழ் மாவையிற் சைவமகிழ் தேசிகா
செங்கிரை யாடி யருளே. 2

நேயமிகு மன்பலைய நேர்நின்று கைகீட்டி
நின்தந்தை வருக வெனலும்
நெட்டித் துடல்பாய்ச்சி நிறையுவகை வெள்ளத்து
நீந்துமா நீந்தி யுன்னித்
தாயபத மலர்களுஞ் சரிபண்டி வட்டமுந்
தனிப்புழுதி யாடி யோய்ந்து
சாய்ந்திரு முழந்தாள் மடித்துத் தவழ்ந்தவன்
தருகரம் பற்றி யேறிச்
சேயவுத யாசலந் தோன்றுசெங் கதிரெனச்
சிவன்றோள் விளங்க லொன்றோ
தெய்வநிறை சந்நிதிச் செந்நின்று கைகீட்டித்
திருவருட் டிறங்க ளுன்னித்
தேயமன மழியுமவர் செங்கைக்கு மெட்டுநீ
செங்கிரை யாடி யருளே
தெய்வநிகழ் மாவையிற் சைவமகிழ் தேசிகா
செங்கிரை யாடி யருளே. 3

ஆர்வமோ ஔனதடிக ளாணிமுடி மிசைச்சேர்த்தி
யங்கப்ர தக்ஷண மாக
அணியுடல் புரட்டின தாலயஞ் சுற்றிவந்
தையமுக நேர்நி மிர்த்துச்
சோர்வொழுகு முடல்வழிச் சோதிவியர் வொழுகிடத்
தூயவுள மார்வ மொழுகத்
துயர்வரு மிளைப்பிற் சுகானுபவ மொழுகத்
துதிப்பவர் வதன நோக்கிச்
சீர்வள ரனிச்சசெந் தூவிதிக முணையிசைச்
சிறியதிரு வுடல்பு ரட்டித்
திருமுக மெடுத்துத் திகழ்ந்தெதிர் செந்நின்று
செம்மையருள் நல்கு கருணை
சேர்வுறு குறிப்பிற் சிரித்துகிகழ் செல்வமே
செங்கிரை யாடி யருளே
தெய்வகிகழ் மாவையிற் சைவமகிழ் தேசிகா
செங்கிரை யாடி யருளே. 4

நீற்றினொளிர் புண்டரக் கீற்றினொடு மொக்குமென
நிலவொளிப் பட்ட மாட
நெற்றியிற் சுட்டியுஞ் சுழியமு மசைந்தாட
நிறைந்தபுன் முறுவ லாட
ஆற்றமகி முடியருள மன்பாட அருளாட
ஆனந்த வெள்ள மாட
ஆத்துமம் நிழலாட அங்கமுள வெங்கணும்
அற்புதப் புளக மாடத்

தோற்றுநமை யொருகோடி சென்மங் கடந்துந்
 துரந்துவரு தொந்த மாடத்
 தூயவரு ளொளியிற் சுகித்துக் கிடக்குமொரு
 சுத்தநிலை நினைவி லாடத்
 தேற்றமுறு கண்ணருவி சேர்ந்தாட நங்குமர
 செங்கீரை யாடி யருளே
 தெய்வநிகழ் மாவையிற் சைவமகிழ் தேசிகா
 செங்கீரை யாடி யருளே.

5

வேறு

முற்படட் டுனது கருணைவெள்ளம்
 முற்றும் முகந்து கொண்டேறி
 மோனக் குகையுட் கருவிருந்து
 முக்தா னந்தங் கொழித்தலையச்
 சொற்செட் டினுக்குட் பொருட்கனிவு
 தேக்கித் தெவிட்டக் கவிதைபொழி
 தூயோன் குமர குருபரன்வாய்த்
 தொன்மைப் புலமை நலந்துய்ப்பான்
 எற்படட் டிலங்க வெடுத்தருளு
 மெழின்மா முகநே ரெடுத்தாடி
 எளியோம் புன்சொற் றிறமுங்கேட்
 டிரங்கு மேழை பங்காளா
 தற்கெட் டிருப்போர் தனிக்ரூரவா
 தலைவா செங்கோ செங்கீரை
 சைவம் வளர மாவைவளர்
 சாமீ செங்கோ செங்கீரை.

6

சொல்லார் செறிவுட் பொருள்குழைந்து
சுவையுங் கனிந்து தேனிப்பத்
துலங்கு மாத்தமத் துடிப்பினிசை
துன்னுஞ் சந்த மலையெறிந்து
பல்லா ரதிர்ச்சி படவிசைக்கும்
பக்தன் பகழிக் கூத்தனருட்
பாகைப் பிழிந்து பதப்படுத்திப்
படைக்கும் பிள்ளைக் கவிசுவைத்த
நல்லார் வத்தால் நம்மொழியும்
நயப்பான் நகைமா முகமெடுத்து
நலங்கொள் காட்சி யளித்தருளும்
ஞானச் சுடரோய் நானிலத்திற்
செல்லார் பொழிற்சீர் திகழ்மாவைத்
தேவே செங்கோ செங்கிரை
சைவம் வளர மாவைவளர்
சாமீ செங்கோ செங்கிரை.

7

நீரார் சடிலச் சிவன்தோன்றி
நெற்றிக் கண்ணுந் தோன்றிடவும்
நிலைபே ராது நின்றவன்றன்
நிறைவார் கருணை முழுக்காடித்
தாரா வளமெல் லாந்தந்த
தன்மா னஞ்சால் தமிழ்ப்புலவன்
தனிமா முருக தத்துவத்தைத்
தகைசால் முருகில் வடித்தெடுத்து

நாரார் புலமை மெருகொளிர
 நாட்டுங் கலைஞன் நக்கீரன்
 நலமார் ஞானப் புதுச்சுவைதோய்
 நல்ல தமிழ்த்தேன் புதிதுண்ணுந்
 தாரார் கடம்ப தமிழ்க்குரவ
 தலைவா செங்கோ செங்கீரை
 சைவம் வளர மாவைவளர்
 சாமீ செங்கோ செங்கீரை.

8

வேறு

வீடுத வும்வெளி யாகிய தில்லையின்
 மேவுறு பொற்சபையில்
 வியாக்கிர பாத பதஞ்சலி முனிவரர்
 வேண்டுறு பாதமெடுத்
 தூடுபு குந்து நிறைந்து மலர்ந்தொளி
 ருள்ள மளாவிமிகு
 முடலுறு மண்டல மெத்தனை யத்தனை
 யூடு மொளிர்வரவே
 கோடுவி யன்றுடி கொக்கரை சர்ச்சரி
 குடமுழ வணிவீணை
 கொம்பொடு தாரை குலம்படு காகள
 குழலிசை குமுறிடநின்
 ரூடுசி வன்றரு மீடில்ப ரம்பொரு
 ளாடுக செங்கீரை
 அன்புறு மாவையி லின்புறு சிவமணி
 யாடுக செங்கீரை.

9

நாற்றிசை காற்று நலிந்திடு கொட்பினி
னல்லக(ண்) ணீரொழுக
நாடுசி மிந்துவெண் டுகதி கழ்ந்து
நடுக்கமு முற்றுடலிற்
ரூற்றும டல்விரி தால மசைந்து
சரிந்து வளைந்தாடிச்
சார்வுற வொன்றனை யொன்று தழீஇகிமிர்
சால்புற வெந்தைபிரான்
நீற்று விளங்குடல் நீர்வழி கண்ணொடு
நேயமு றத்தழுவி
நின்று சரிந்து நிமிர்ந்து நடம்புரி
நின்மல னடியர்செய
லாற்றுறு மாவையி லடியவர் மனமணி
யாடுக செங்கீரை
அன்புறு மாவையி லின்புறு சிவமணி
யாடுக செங்கீரை.

10

தோடுகொள் பலவகை பொன்னரி மாமலர்
தொகுமொரு செண்டொளிரச்
சுந்தர வர்ண மியைந்து சிறந்திடு
தோகை மயிற்கலபக்
காடுகொ லெனவரு காவடி யினநிரை
கண்டுக ளிப்பேறிக்
காவுறு மென்சீனை கோபுர நாசிகை
கார்மயி லினமேறிக்

கோடுவீ யன்றுடி கொட்டிடு மேளமுன்

குறியிசை தவறாமே

கொண்டலர் சிறையொடு குதுகல நிறைவொடு

குதிகுதி குதியென்ன

ஆடுந டம்பயில் மாவையி லருமணி

யாடுக செங்கீரை

அன்புறு மாவையி லின்புறு சிவமணி

யாடுக செங்கீரை.

11

சிவ சிவ

தாலப் பருவம்

வடபூ தரத்து வெள்ளருவி
 மாமே ருவின்பா விழிவதென
 மாவைப் பொன்மா மண்டபத்து
 வனப்பார் முத்து வடந்தொடுத்துக்
 கடவுட் சோதி கலந்தொளிரக்
 கவினார் நவமா மணிகுயிற்றிக்
 கையாற் றீண்டான் கருவியெடான்
 கமலன் கருத்தால் வகுத்தமைத்துப்
 படமார் நீலம் விதானித்த
 பைம்பொற் றெட்டில் பக்குவிடப்
 பாத மலர்கள் சிவப்பித்துப்
 பதைக்குந் தாயர் பரிவுள்ளந்
 தடவுங் குழவிக் கோலமருள்
 தலைவா தாலோ தாலேலோ
 தமிழார் மாவைத் தலம்புரிந்த
 தவமே தாலோ தாலேலோ.

1

சால விரிபூம் பாளைகொடு
 தண்ணூர் கழுகு கவரியிடத்
 தழைத்துச் செழித்த தனித்தெங்கு
 தலையா விளநீர்க் குலையேந்தி
 ஞாலம் புரந்து வானுலவும்
 நலமார் தேவர் குலமகிழ
 நன்றிக் கடப்பா டொருவாமே
 நாளும் மேற்சென் றுபசரிப்பப்

பாலக் குருகி னிறகேய்ப்பப்
 பசுவெண் குருத்தாய் விரிந்தலர்ந்து
 பத்தி விளங்கப் பணிமாறும்
 பண்பா ரால வட்டமொடு
 தாலம் விளங்கும் மாவைவளர்
 தலைவா தாலோ தாலேலோ
 தமிழார் மாவைத் தலம்புரிந்த
 தவமே தாலோ தாலேலோ. 2

கன்னற் றமிழு மாரியக்கற்
 கண்டுங் கனிந்து செறிந்திறுகிக்
 கதித்த சந்த மெடுத்தெறிந்து
 கனவே கத்தோ டுறப்பாய்ந்து
 உன்னற் கரிதாங் கலைஞருளத்
 தோவா தூறி யுவட்டெடுத்திட்
 டொழுகும் பத்தித் திருப்புகழ்சொல்
 லுரவோ னண்ண லருணகிரி
 துன்னற் கருமா துயர்துடைத்துச்
 சுத்த சொருப சித்துருவாய்ச்
 சம்மா விருசொல் லறவேன்று
 துரியா தீதப் பேறருளுந்
 தன்னற் கருணை தனக்குருவாந்
 தலைவா தாலோ தாலேலோ
 தமிழார் மாவைத் தலம்புரிந்த
 தவமே தாலோ தாலேலோ. 3

துங்கப் பழைமைத் தமிழ்ப்புலவோர்
 தூய புலமை நீராட்டிச்
 சோதித் தமைத்த சொல்லணையிற்
 றுயிற்றித் தமிழ்ச்சேய் தாலாட்டுஞ்
 சங்கத் தொட்டில் தவழ்ந்தேறித்
 தகைமாண் கபிலர் பரணரொடு
 சாரு மிளநா கன்கீரன்
 தகுமிங் கிவர்க்கு நடுவிருந்து
 பங்கம் படராக் களவியற்காம்
 பல்லோ ருரையுஞ் செவிமடுத்துப்
 பட்டுந் றுணர்த்தும் மெய்ப்பாட்டிற்
 பண்பா ருரையி் தெனக்காட்டித்
 தங்கத் தமிழ்க்குப் புதுமையருள்
 தலைவா தாலோ தாலேலோ
 தமிழார் மாவைத் தலம்புரிந்த
 தவமே தாலோ தாலேலோ.

4

வண்டல் மகளி ரட்டவெலாம்
 வாழைப் புதலி லெடுத்தடுக்கி
 வாய்க்கா லொழுகு நறுநீரில்
 வகைமாண் பொம்மை நீராட்டி
 மண்டு காத லுறத்துவட்டி
 மறைத்து வைத்து முலையூட்டி
 வளர்மென் மழலை பொதியவிழ்ப்ப
 மாசா லங்கள் மிகப்பேசிக்

கண்ட கமுகின் நறும்பாளைக்
கதிராற் நெற்றி வெற்றிலையின்
காண்பின் கொடியிற் றொடுதொட்டில்
கனிவோ டேற்றித் தாலாட்டுந்
தண்டேன் சோலைத் தனிமாவைத்
தலைவா தாலோ தாலேலோ
தமிழார் மாவைத் தலம்புரிந்த
தவமே தாலோ தாலேலோ.

5

கோரப் பனியாற் புலர்வளவுங்
கொடுகிப் பதைத்துச் சிறுகாலைக்
கூர்த்த வலகாற் சிறகுளருங்
குருமா நிறத்துச் சிறுகுருகு
திரக் குளிர்ந்து கண்ணுறங்கா
திரங்கிச் சிலம்புஞ் சிறுபார்ப்பைச்
செந்தா மரைப்பும் பொதியவிழுஞ்
செவ்வி பார்த்து மீதிருத்திச்
சாரத் தோன்று மிளவெயிலிற்
றகுமா தரவாற் றழீஇயணைத்துச்
சலியாத் தாய்மை நீராட்டித்
தன்சீர் மொழியாற் றுலாட்டுந்
தாரக் குளஞ்சேர் மாவைவளர்
தலைவா தாலோ தாலேலோ
தமிழார் மாவைத் தலம்புரிந்த
தவமே தாலோ தாலேலோ.

6

வேறு

காவிற் கவினுறு மலரிற் கணியிற்
களிமா மயிலழகிற்
கருமா முகிலிற் கண்ணொளிர் மின்னிற்
கார்பொழி கனமழையில்
வாவிப் பொலிவில் வனமரை மலரில்
வார்வுறு செந்தேனில்
வாழைப் புதலில் வளர்வுறு பயிரில்
வளர்கொடி வெற்றிலையில்
கோவில் திருவல கிடுமவர் கையிற்
கும்பிடு மவர்தலையிற்
கோமய மெழுகிய தரையில் அதுபுரி
கோதையர் முகவொளியில்
மாவுற் றகமகிழ் மாவைத் தலமணி
தாலோ தாலேலோ
மாவைப் பெனநிகழ் மாவைத் தவமணி
தாலோ தாலேலோ.

7

வேறு

தொட்டி லிழிந்து தவழ்ந்திரு தாண்மலர்
சோர்வுற நோவாமே
சோதி முகத்து வியர்த்துளி சூழ்ந்துள
சுடரொளி மங்காமே
கட்டு படித்தல மீதி னுறைத்திரு
கைத்தளிர் கன்றாமே
கரவுறு மவர்சிலர் கண்ணி லெதிர்ந்தொரு
கண்ணா றடையாமே

பட்டுடல் புழுதி படிந்து நலங்கிளர்
 பவுணொளி மங்காமே
 பார்வதி யம்மை பராபரன் பூசனை
 பங்க முறுத்தாமே
 மட்டுற வண்டொளிர் மாவையி லருமணி
 தாலோ தாலேலோ
 மருவுற வடியவர் மனமகிழ் குருமணி
 தாலோ தாலேலோ.

8

நித்திய பூசனை நெறியிறை தவறினு
 நெஞ்சு பொறுக்ககிலார்
 நீணில மெய்த விழுந்து கூயித்திட
 நேர்ந்திடு மறையவர்தாம்
 நித்தமு நீர்முழு கிப்புனல் மாற்றினர்
 நீர்ப்பசை யாடையொடும்
 நியமமு றத்திரு நீற்றணி புண்டர
 நீள்குறி நின்றொளிருஞ்
 சத்திய தரிசன சால்புறு சிந்தைகொள்
 சங்கற் பம்வழுவார்
 தர்ப்பையு மலரு மெடுத்தணி நிற்பணி
 சார்வுற வந்தனர்காண்
 மத்திய முடிவொடு முதலு நிலாயவ
 தாலோ தாலேலோ
 மருவுற வடியவர் மனமகிழ் குருமணி
 தாலோ தாலேலோ.

9

வேறு

விண்ணிற் றுளிக்கும் புகர்முகிலின்
 விரைவுற் றணையும் முழுமதிபோல்
 விம்மிப் பொருமி யழுதுகண்ணீர்
 விரவி வதனம் மலங்காமல்
 எண்ணற் கரிதா மம்முகிலின்
 எழுந்து துடிக்கும் மின்னலென
 இனிமைக் குதலைச் சாரொழுக்கு
 மிதழின் கடையுந் துடிக்காமல்
 பண்ணிற் பயிலும் யாழிசைதான்
 பகையார் நரம்பிற் பட்டிடுமா
 பண்பார் மழலைக் குரல்கம்மிப்
 பரிவாம் ஓசை விளைக்காமல்
 மண்ணிற் கினிய மாவைநகர்
 மாண்பே தாலோ தாலேலோ
 வளர்செந் தமிழ்சேர் மாவையுமை
 மகனே தாலோ தாலேலோ.

10

ஞானத் திரோத மாகவளர்
 நாசக் கருமா மலஞ்சிதைந்து
 நாடிக் கழற்கீ முறுமவரை
 நலமார் துரியத் தணையடுத்த
 மோனத் தொட்டி லுறவேற்றி
 முழுத்த கருணைப் பொழிவான
 முடிவில் பரமா னந்தசக
 முழ்கித் திளைக்கத் தாலாட்டும்

மானக் கருணை மாமுசிலே

மண்ணும் விண்ணும் மருவிவளர்

வகைவே றியோனிக் குழவியெலாம்

மகிழ்விற் றிளைத்துத் தாலாட

வானக் கருணைப் பெருஞ்செல்வ

வளனே தாலோ தாலேலோ

வளர்செந் தமிழ்சேர் மாவையுமை

மகனே தாலோ தாலேலோ

11

சிவ சிவ

சப்பாணிப் பருவம்

செக்கச் செவேலெனத் திசைதிசை யலைந்தோடு
 சேயவொளி வட்ட நடுவுட்
 செந்தா மரைப்பாத செவ்விர லகவிதழ்
 செறிந்தபத் மாச னத்துப்
 பக்கம் படுத்தனுகு பைந்தூவி யணைமிசைப்
 பாங்குற விருந்து கொஞ்சும்
 பச்சைப் பசங்குதலை பனிமழலை பொழிவினுட்
 பற்பாதி முத்து மொளிரப்
 பொக்கம் புகாவன்பு பொலியவரு தாயர்மகிழ்
 புண்ணியப் பொலிவு தோற்றிப்
 பொற்றண்டை யரைஞாண் பொலங்குழை
 பத்மரா கப்ப வித்ரம் [நலங்கொள்முடி
 'தக்கத் தகவ்'வெனொளி சார்பிள்ளை யமுதமே
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 சரவண பவானந்த சண்முக சிவானந்த
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

1

அன்றாதி சிவனருளு பொறிவடிவி லாருகி
 யணிசர வணத்தி லொன்று
 யணையுமறு கார்த்திகைப் பெண்கள்முன மாருகி
 யம்மைவர மீள வொன்றாய்
 ஒன்றாகி யொன்றினிற் பலவாமொ ராடலுன்
 னுடனுற் பவித்த வழிகே
 உலகுயி ரனந்தத்து மவ்வவற் றியல்பாகி
 யூடுகிறை யொருபொ ருள்நீ

யென்றாலு னருள்வர விருந்தவவ் வண்ணங்க
ளேழையே முணர வெளிதோ
விலங்குமுயீ ரத்தனையு மீன்றுற வளர்த்துவரு
மீடில்பைஞ் சிசுவொ வொன்றுந்
தன்றாய ருள்ளமகிழ் சப்பாணி கொட்டநீ
சப்பாணி கொட்டி யருளே
சரவண பவானந்த சண்முக சிவானந்த
சப்பாணி கொட்டி யருளே.

2

சாரங்க பாணியருள் சார்ங்கபா ணிக்குரிசில்
சக்ரபா ணிக்கு மெட்டாத்
தானமுறு மாம்பழந் தந்திரியி சைப்பாணி
சாற்றுநா ரதன்கொ ணர்ந்து
சிரங்க மொளிரமழ லைப்பாணி யொழுகநிகழ்
திருக்குமர ரிருவர் முன்னே
சிவன்கரத் துய்த்தலுமி வுலகுவல மாகமுன்
சேருமவர் பெறுகவி தெனக்
கூரங்கு சங்கொள்மோ தகபாணி குரவரைக்
குறுவலம் வந்து வாங்கக்
கோபத்தி னதுபொருய் குரவரை முனிந்துவெண்
கோவணந் தண்டு தாங்கித்
தாரங்க மொளிரநிகழ் தண்டபா ணிக்குழவி
சப்பாணி கொட்டி யருளே
சரவண பவானந்த சண்முக சிவானந்த
சப்பாணி கொட்டி யருளே.

3

வெள்ளிவா ரந்தொறு மிகுந்துகின் னாலய
 விளங்குமுன் மண்ட பத்து
 விளக்கொளி தழைத்திடு மருங்குநீ ளிருசாரல்
 மேவுற விருந்து நின்சீ
 ருள்ளுலாம் பனிருதிரு முறையோதி யோவற
 வுயர்திருப் புகழி சைத்தே
 யுண்மையுள் ளொளிர்கந்த ரனுபூதி சொலவுன்னி
 யுலகிதழி பொழுது மழியாக்
 கள்ளமக லநிலக் தீயல்பொடு கனிந்துவளர்
 காண்வரு கமக்காரர் தாங்
 கணியமொ டெடுத்தோச்சு கைத்தாள வொலியொடவர்
 கனிசுதலை மதலைய ரிடுந்
 தள்ளலா காதவிசை தழுவுகைப் பாணியொடு
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 சரவண பவானந்த சண்முக சிவானந்த
 சப்பாணி கொட்டி யருளே.

4

முட்டப் பரந்துவான் முகடுற நிமிர்ந்துவிண்
 மீன்றொகுதி யொப்ப மலரும்
 முதிர்பொருக் குறுகோல முதுமைவடி வாயுறும்
 மோட்டரை யிரும்பு ளிக்கண்
 விட்டுப் பரந்துள விளர்தோ றுறத்துற்று
 விதைசதை நரம்பி னெடுதோல்
 வெவ்வே றறத்துன்றி யொன்றான காய்தனில்
 விளைவுற முதிர்ந்து கனியாய்த்

தட்டதநு கரணமொடு புவனபோ கமுமாதி
 தத்துவச் செறிவு முழுதுந்
 தம்மீற் கழன்றவை தனக்குவே ருகவாழ்
 தனித்துறவி நிலைமை தாங்கிச்
 'சட்டச் சடச்'சென் றுதிர்மாவை வருமுருக
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 சரவண பவானந்த சண்முக சிவானந்த
 சப்பாணி கொட்டி யருளே.

5

ஊனமலி யுலகவாழ் வுல்லாச முத்தியென்
 னுலகாய தன்னிற் கமே
 வயிரான பஞ்சகந் தக்கூட் டொருங்கழிதல்
 முத்தியென் புத்த னிற்க
 ஆனபிர கிருதிமுடி வணைபுருட னாதலே
 யழிவிலா முத்தி யென்கோ
 ளாதரி விவர்த்தமா யாவாநி யவனிற்க
 வலர்வித்தை முத்தி யதுவென்
 பானவனு நிற்கவுயர் கலைகால நாதங்கள்
 பகருமவர் நிற்க விவையோ
 பாசபச ஞானவீண் பகடிகள் நானுளன்
 பதிஞான வீடு மொருநான்
 ருனென்ன மார்தட்டு சாயுச்ய நாயகா
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 சரவண பவானந்த சண்முக சிவானந்த
 சப்பாணி கொட்டி யருளே.

6

ஒருபுடை யிளம்வள்ளி வெண்கொடி துவண்டேற
 வொளிர்வெற்றி லைக்கொடி யுமொன்
 ரொருபுடை படர்ந்தேற வொய்யார மாகநிமிர்
 வுற்றில கிளங்க தலிகண்
 டிருபுடையு மிளநலா ரெறுழ்வலித் தோடழுவ
 விற்பமர்ந் தருளு செவ்வே
 ளெம்பிரா னெமையருள வெளிவந்த பாங்கிதென்
 றிறும்பூ தடைந்து வாய்மைத்
 திருவுடைய கிருஷ்ணனை வேளாள ரவைதருஉந்
 திங்கனி கிழங்கு மிலையுந்
 தீண்டாது பக்தியொடு தெய்வவர்ப் பணமாக்கு
 செம்மையொ டிலங்கு சைவத்
 தருமகீழ் மாவையிற் சார்ந்துவளர் நங்குமர
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 சரவண பவானந்த சண்முக சிவானந்த
 சப்பாணி கொட்டி யருளே.

7

கட்டுகொள பீனமூ டொளிர்வருங் காவியுடை
 கச்சையுங் கட்டி வடிவிற
 காணவுறு புண்டரங் கண்ணொளி விளக்கமாக்
 கனத்தமணி ருத்தி ராக்கம்
 பட்டுட லசைந்துறப் படரொளி முகத்துறப்
 பழனியாண் டவர்கள் கோலப்
 பச்சினம் பாலரோர் பலர்கூடி மேவரப்
 பாலகா வடியெ டுத்துக்

கொட்டுமே ளம்முணுந் தட்டுதா ளம்பினுங்
 குதுகலச் சுதியெ முப்பக்
 குதிகுதித் தெழுபாத கதிவேக வபிநயக்
 கோலநிகழ் கூத்தி யற்றுந்
 தட்டிலா வொத்திசை சலிக்காம லெந்தைநீ
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 சரவண பவானந்த சண்முக சிவானந்த
 சப்பாணி கொட்டி யருளே. 8

வேறு

சிட்டி புரிந்தல கிலவுயி ருனதடி
 சேர்க்கு மமைப்புளவாந்
 தெய்விக தநுகர ணூதிக னுறவருள்
 திருவிளை யாடல்கொலோ
 கிட்டி யணைந்துன தருளுறு மநுபவ
 கேண்மையி லாமுதியோன்
 கேழ்கிளர் கயிலைய ணைந்திடு மெல்லை
 கிடைத்தவன் பேர்விளியா
 ஓட்டி யுலர்ந்துட லோய முதிர்ந்தினு
 மோமுறு பொருளறியா
 யொருசதுர் வேதமு ணர்ந்துள தெங்ஙன
 மோதுக எனவுறுமிக்
 குட்டி நெடுஞ்சிறை பிரமணை யிட்டவ
 கொட்டுக சப்பாணி
 கூரிலை வேல்கொடு சூர்பகை வென்றவ
 கொட்டுக சப்பாணி. 9

இட்ட முறத்த னிராயிர பாணிக
ளெட்டுறு மட்டுமுறு
மீடில் குறட்சிறு பூதம னைத்து
மிமைப்பினில் வாயிலிடா
அட்ட மதர்ப்பொடு மணைவுறு மரிமுக
னாயிர மாசிரமு
மத்தனை கணைகளி லற்று விழுந்திட
வகமுறு பூதரெலாம்
முட்ட விரைந்து செவித்துனை வாயொடு
மூக்கு வழிப்படரா
முன்னுற மொய்த்து முகிழ்த்திடு கூத்திசை
முடிவறு கைப்பாணி
கொட்ட நெடுங்கள மட்டு முடித்தவ
கொட்டுக சப்பாணி
கூரிலை வேல்கொடு சூர்பகை வென்றவ
கொட்டுக சப்பாணி.

10

கொடு வியன்துடி கொட்டிட ரணபறை
கொட்டிட வெங்குமெழுங்
கோரநி சாசரர் நெஞ்ச மதிர்பறை
கொட்டிட வற்புதமுற்
ருடு மகப்பதி யரியய னுதிய
ரங்கைகள் கொட்டிடமே
வசுரர் மகேந்திர புரிமுழு தவலமொ
டாவலங் கொட்டிடமேற்

சேடு மிகுந்துள சேன நிரந்துறு
சிறையிணை கொட்டிடநேர்
சேணுறு மந்தர துந்துபி கொட்டிடச்
சிறுகையி லயிலேந்திக்
கூடு மருட்செரு வாடல் குறித்தவ
கொட்டுக சப்பாணி
கூரிலை வேல்கொடு சூர்பகை வென்றவ
கொட்டுக சப்பாணி.

11

சிவ சிவ

முத்தப் பருவம்

கத்துந் தரங்க மெடுத்தெறியக்
 கரைசேர் தாழை மடல்வெண்பூக்
 கையேற் றணைக்கு மரவணைப்பிற்
 கவல்தீர்ந் தமர்ந்து வயிறுனைந்த
 நத்தும் நளிர்மா கடற்பரப்பில்
 நாட்கா லைக்கே பிரிந்தகன்று
 நயனில் குடகாற் றெழுந்தலைக்க
 நடுக்கு மாலைப் பொழுதாயும்
 மெத்துங் கவற்சி யுறத்தாழ்த்து
 மீளா வன்பர் தமைநினைந்து
 விரலாற் றினைத்து மணலுளரு
 மென்மா மடவார் மழைக்கண்ணும்
 முத்தங் கொழிக்கும் மாவைதொழும்
 முதல்வா முத்தந் தருகவே
 மும்மைத் தமிழ்சேர் மாவைவளர்
 முருகா முத்தந் தருகவே.

நாவார் தமிழின் சுவையாய்ந்து
 நக்கீ ரன்நூ னயம்வியந்து
 ஞாலம் விளங்க நீமுன்னாள்
 நலனா ராய்ந்து வளம்படுத்த
 தேவா ரகநூற் பொருளமைதி
 செயலிற் படுத்து நலம்வாய்ப்பத்
 தெய்வ முனிவன் நாரதன்சொல்
 செவியேற் றருளுந் திறம்விரும்பிக்

காவார் வேட்டைத் துறையணந்து
 கன்னி வேட்கைக் கடல்கலங்கக்
 காமக் கலமுய்த் தருகுநீஇக்
 களவில் வள்ளி நலமருவி
 மூவாக் காதல் முத்தமருள்
 முதல்வா முத்தந் தருகவே
 மும்மைத் தமிழ்சேர் மாவைவளர்
 முருகா முத்தந் தருகவே.

2

சுற்றுங் கடலார் சுரிவளையின்
 சுடர்முத் தென்ப மிகவுண்டு
 சொல்லா ரிப்பி யகட்டுவிளை
 தூமா முத்தும் பலவுண்டு
 மற்றிம் முத்த மானவெலாம்
 மாயா சாலப் பொருள்வடிவாய்
 மயக்கிக் கழியு மவ்வளவே
 வாழ்வாம் வாழ்வு தரவிருக்கும்
 பற்றும் பற்றின் மையுங்கடந்த
 பரமன் கருணைத் திருவுருவாம்
 பண்பார் முத்தி தெனப்போற்றிப்
 பாராட் டெடுத்துப் பாருலகம்
 முற்றும் புகழுள் சரவணத்து
 முத்தே முத்தந் தருகவே
 மும்மைத் தமிழ்சேர் மாவைவளர்
 முருகா முத்தந் தருகவே.

3

கொத்துங் குழலுஞ் சுமந்தினைத்த
 கொம்மைக் குவட்டுக் குவிமுலையார்
 குளிர்வெண் ணிலவா ரரமியத்துக்
 கொழுநர் மருங்கிற் குதலைநலம்
 மெத்துங் காதற் களரியினும்
 மேவு மணல்வெண் முற்றத்து
 மிகுமா தரவின் முதுமகளிர்
 விழைவார் பேரப் பிள்ளையர்தம்
 எத்தும் இணையில் இளவாய்தம்
 முதுவாய் முத்துஞ் செவ்வியினும்
 எங்கே இன்ன மொன்றென்னு
 மெழிலா ரொலிநே ரொத்திசைக்கும்
 முத்தச் செழிப்பின் மிகுமாவை
 மூர்த்தி முத்தந் தருகவே
 மும்மைத் தமிழ்சேர் மாவைவளர்
 முருகா முத்தந் தருகவே.

4

சித்தம் முழுதுஞ் சிவம்பெருக்குஞ்
 செல்வா நின்ன ரருள்விழைவார்
 சீரார் காலை மாலையெலாந்
 தெய்வத் திருமுன் னிலைத்தாழ்ந்து
 தத்தம் பரிவாற் றமிழ்பாடித்
 தமையும் மறந்த சிவயோகச்
 சார்பே சார்பாய்ச் சலிப்பின்றித்
 தழைத்துப் பொங்கு மாவேகப்

பத்திக் கொத்து மலர்ந்தொளிரப்
 பரமா னந்தத் தேன்பிலிற்றிப்
 பண்பார் புளகப் பயிர்வளர்க்கும்
 பாஷ்பங் கசிந்து பனித்துருள் கண்
 முத்தஞ் சொரியும் மாவைநல
 முதலே முத்தந் தருகவே
 மும்மைத் தமிழ்சேர் மாவைவளர்
 முருகா முத்தந் தருகவே. 5

தொன்மைத் தமிழ்ச்செங் கருவூலத்
 தொல்காப் பியநூல் துருதுருவித்
 துப்புத் துலக்கித் தூவறிஞர்
 சுவைக்கப் படைத்துத் தாஞ்சுவைக்கும்
 புன்னைக் கணைசர் நின்கழற்கீழ்ப்
 பொருந்தும் பற்றே ஞானமெனும்
 போதம் மலர்ந்து பொற்பூறிப்
 பொலிவா ருள்ளத் தொளிசிறந்து
 பன்னற் கருநின் படைவீட்டுப்
 பழைய விளையாட் டெனுமனைத்தும்
 பண்பார் மாவைப் பதிக்கேற்றிப்
 படைக்கும் பதிகச் செவ்வியிசை
 முன்னர்க் கேட்கும் நன்மாவை
 முத்தே முத்தந் தருகவே
 மும்மைத் தமிழ்சேர் மாவைவளர்
 முருகா முத்தந் தருகவே. 6

வேறு

தத்துகடல் தவழ்வுறுந் நத்தினு முத்தினஞ்
 சாருமொரு கார்ப்ய தோஷந்
 தகுமிப்பி முத்தென்னி லௌச்சிஷ்டம் வயலுறஞ்
 சாலிமுத் தம்மார்த்திகம்
 மெத்துகழை முத்தமோ வன்னியம் வேழத்து
 மிகுமுத்து மிருக தோஷம்
 மேகமுறு முத்தமும் நீரசம தாதலின்
 வேண்டிலோ மவைகிடக்க
 முத்தியருள் முத்தநின் முத்தமே யாமாறு
 முதறிஞ ரோது நீதி
 முருகலர் குழல்வள்ளி தெய்வயா னைச்செய்தி
 முரசறைந் தோத நிற்கும்
 சுத்தமணி மாவைவளர் தூயமணி நின்னிதழ்த்
 துகிரில்விளை முத்த மருளே
 தோகைமயில் மீதுறும் வாகைவடி வேலநின்
 துகிரில்விளை முத்த மருளே.

7

தொல்லுலகி லுானினுக் கூன்மாற் றெனப்புக்
 தொன்மொழி யிருந்த தைய
 சொல்லுபுகழ் நின்வயின் முத்துக்கு முத்தமே
 தோன்றுமொரு மாற்றா னவா
 மல்லுதவு தோளுந்தை மாமுடி மதிப்பிள்ளை
 மாடுற்ற காத லால்நீ
 மண்புரண் டன்றமுத மாருத வழுகைக்கு
 மலைமகள் பரிந்த ணைந்து

புல்லுமொரு மகிழ்விறிற் புளகமுற மோவாய்
 பொருந்தமே லுற்றெரு டுத்துப்
 புதுமலர் துளித்தெனப் பொலுபொலென் கண்முத்தம்
 வாய்முத்த மீட்டு மாற்றச்
 சொல்லரிய மகிழ்வுறுஞ் சோதியொரு நின்னிதழ்த்
 துகிரில்விளை முத்த மருளே
 தோகைமயில் மீதுறும் வாகைவடி வேலநின்
 துகிரில்விளை முத்த மருளே.

8

பாயவொளி மரகதப் பவளத்தி னணியுறப்
 பருத்துப் பசந்து விம்மிப்
 பாவையர் கழுத்தினைப் பரிகசித் தெங்குநிகழ்
 பைங்கழு குதிர்த்த முத்தந்
 தேயமுறு தெங்கினம் பாளைமுத் தத்தினோடு
 சேரத் தொகுத்து வாரிச்
 செங்காவி மலர்வுறுஞ் சிறுமுகத் தாமரைச்
 செழுமுத்த வியர்தொ குக்கும்
 ஆயமுறு சிறுமகளி ராராய்ந்து வெவ்வே
 றமைத்தவட நிரைக ளன்னா
 ரணிமுறுவல் நிரையினோடு மாருட வாடவ
 ரசந்துபே ராது நிற்குந்
 தூயவொளி மாவையிற் சுடர்ஞான சோதிநின்
 துகிரில்விளை முத்த மருளே
 தோகைமயில் மீதுறும் வாகைவடி வேலநின்
 துகிரில்விளை முத்த மருளே.

9

வேறு

எழுதரு மறைமொழி யிருநில வடியவ
ரின்புறு மணிமந்திரம்
இறையவ னருளினொ டிறைவியி னருளுமு
னியைவுறு மீரகஸ்யம்
பழுதறு சரவண பவவேனு மொருநின
பண்புறு நாமசெபம்
பழகிய நியதியி லமுதுறு மொருசுவை
பற்றிய பற்றூலே
எழுமையு நினதடி யலபிற வறிகில
ரேத்திடு மெய்யன்பர்
இகமொடு பரமொரு பெருமையி னிலவுற
வெய்திடு பெருவாழ்வு
முழுமையு முனதரு ளெனவரு மருமணி
முத்தம ளித்தருளே
முருகலர் சரவண மிசைவரு மொருமணி
முத்தம ளித்தருளே.

10

பரவரு மறுமுக நிரையுட னருள்பொழி
பத்தொ டிரண்டுவிழி
பலபல படைகளு நிலவிய வழகொளிர்
பன்னிரு திருமொய்ம்பு
கரவறு மனசினி லொளியுற நிலவுக
டம்பணி மணிமாப்பு
கனவினு நனவினு நினைவிகி லுறநிகழ்
கண்கவர் சுடர்நெடுவேல்

இரவொடு பகலறு மநுபவ நிலையின
ரிருதய குகையூடே
இளநல வெழில்தர வியல்தக ராலய
மெய்தீடு பெருவாழ்வே
முரவரி யெனவரு ஹரிதிரு மருகவொர்
முத்தம ளித்தருளே
முருகலர் சரவண மிசைவரு மொருமணி
முத்தம ளித்தருளே.

11

சிவ சிவ

வாரானைப் பருவம்

பல்லா யிரத்துப் பலகோடிப்
 பழுதில் கற்பம் பாருலகிற்
 பழுத்துச் செழித்த வறுபவத்தீம்
 பயனே பயனார் மெய்யறிஞர்
 சொல்லா லுகைக்க வாய்சோர்ந்து
 சும்மா விருந்து சுகித்துணர்ந்து
 சொக்கிச் சுவைத்துக் தேனித்த
 சுவையே சுவைஞா னுமிர்தங்
 கல்லா னிழற்கீ ழறமுரைத்த
 கடவுட் குரைக்குங் கலையரசே
 கம்பத் தினைய னாய்த்தோன்றிக்
 கருணை யருண கிரிக்கருளுஞ்
 செல்லார் பொழில்சூ ழருணகிரிச்
 சிவமே வருக வருகவே
 சிவமே விளைக்குந் திறன்மாவைத்
 திருவே வருக வருகவே.

பெருந்தே னிரைக்கு நறுங்கொன்றைப்
 பிரானார் செவிக்கே பிரணவத்துப்
 பேசாப் பொருள்பே சியகுழவிப்
 பெருமான் வருக! பெருந்தவத்தோர்
 விருந்தே வருக! நகுலமுனி
 விருப முகமும் மாருதப்ர
 வீக வல்லி மாமுகமும்
 விலகாப் பெருநோய் விலக்குமலை

மருந்தே வருக! மலைமடந்தை

மனைமாண் பினுக்கு நன்கலமாய்

வையம் வாழ வாழ்ந்தபெரு

வாழ்வே வருக! வாழ்வறியாத்

திருந்தா வசுரர் செருக்கொழித்த

தேவே வருக! வருகவே!!

சிவமே விளைக்குந் திறன்மாவைத்

திருவே வருக! வருகவே!!

2

பூவார்ந் நிலகு மியாழ்ப்பாணப்

பொருவி லூர்ப்பேர் பலதொகுத்துப்

பொற்பார் கவிதைக் கற்பனைக்குட்

புகுத்திப் புலமைப் புதிர்விளைப்போன்

முவாக் கலைமா முகில்கன்னை

முத்துக் குமாரக் கவிராயர்

முகிழ்செம் புலமை முருகுயிர்க்க

முன்னின் றலர்த்துங் கவிதைமலர்

நாவார் சங்கி யாதைமகிழ்

நாமாந் தரிதை யுள்ளுறுத்த

நவமாம் பிரகே ளிகைச்செய்யுள்

ஞால முய்ய நயந்தருளுந்

தேவா தேவர்க் கிதம்புரிந்த

செல்வா வருக வருகவே

சிவமே விளைக்குந் திறன்மாவைத்

திருவே வருக வருகவே.

3

பாய வொளினேர் கண்கவரப்
 பழுத்துச் சிலிர்த்துப் பரிமளிக்கும்
 பன்மா நிறமுகக் கனிபரப்பிப்
 பத்தி வாசங் கமகமக்கச்
 சேய கதிர்ச்செந் தினையிடியிற்
 செந்தேன் பில்கப் பிசைபிசைந்து
 சிலத் திருக்கார்த் திகைத்திருநாட்
 சிறுமா விளக்கி எனக்கோலி
 நேய மணக்க நெய்மணக்க
 நீனைவு முழுதுஞ் சிவம்மணக்க
 நேர்ந்து கொளுத்துந் தீச்சுடரின்
 நிறைவா சனைபோய்த் திசைமணக்கத்
 தேயம் புகழ்கோ யிற்கடவைத்
 தேவே வருக வருகவே
 சிவமே வினைக்குந் திறன்மாவைத்
 திருவே வருக வருகவே.

4

கன்மக் காட்டின் மாயைவலைக்
 குள்ளே கட்டுண் டலைந்துலைந்து
 கதுவும் புலநாய்க் குலமீர்ப்பக்
 கலங்கும் புத்தி யெனும்பொறியால்
 நின்னைக் காண்டும் நினையறிதும்
 நேயம் புரிதும் நெடிதுணர்தும்
 நின்ன ரருளின் திறம்புகழ்தும்
 நெகிழ்துங் குழைதும் மகிழ்துமெனப்

பன்னற் கரிய பாசாங்கிற்
 பயில்வோ மல்லோம் பரிந்தொருநீ
 பண்பா னின்னைக் தருமவதி
 பார்த்துப் பயந்து பணிகுதுமால்
 தென்னம் பொழில்சூழ் மாவைவளர்
 தேவே வருக வருகவே
 சிவமே வினைக்குந் திறன்மாவைத்
 திருவே வருக வருகவே.

5

வேறு

ஒருமையுட னிருதிறமு முக்குற்ற நீக்கியுள்
 ன்றுகரண நான்கொ டுக்கி
 யோரைந்து நின்மலா வத்தையினு மொன்றிநின்
 றுணரா நெழுத்து முன்னி
 அருமையுற் வெழுபவக் கடலுஞ் சுவற்றிநல்
 லட்டாங்க யோக முடிவில்
 அணைநவ சமாதிக் கு ளானதச காரியத்
 தடைவுபட வோர்ந்தி ருக்கும்
 பெருமையுறு முனிவரர்ப் பேணுமொரு கருணையிற்
 பிரணவத் துள்ளு ரெளியாய்ப்
 பேசரிய வானந்த மொருவடிவு கொண்டெனப்
 பெட்புற வணைந்த லீணக்குங்
 கருதரிய திருமேனி காண்பினிய மாவைவளர்
 கந்தவே ளேவ ருகவே
 கரியகட லின்னடுப் பெரியசூர் மாய்த்திட்ட
 கருணைவே ளேவ ருகவே.

6

வெள்ளமுறு பிறவிநெறி வேதனைக் கடலின்
 வெறுப்புற் றலுத்து வர்த்து
 மேவுமோ ரிறவாப் பெருந்தவத் தாலுனது
 மெய்யுணர்ந் தணையு மடியர்
 உள்ளமுறு குறைகளு முலப்பிலா தனபோ
 யுடற்குறை யனைத்து நீங்க
 ஊமரும் வாய்பேச உழல்குருடர் பார்வையுற
 உன்மத்தர் பித்த மகலப்
 பிள்ளைமகிழ் நல்வரம் பேருலக மேழினும்
 பெருகுற வளித்து மேலைப்
 பெரியபெரு மாற்கும் பிராட்டிக்கு மேற்றமருள்
 பிள்ளைநா யகப்பி ரமமே
 கள்ளமலி கலியுகங் கண்கண்ட தெய்வமே
 கந்தவே ளேவ ருகவே
 கரியகட லின்னடுப் பெரியசூர் மாய்த்திட்ட
 கருணைவே ளேவ ருகவே.

7

சென்னிமதி தவழ்வுறுஞ் சிவனருளு கலையெலாஞ்
 செந்தமி முகத்தொ டுக்கம்
 தீந்தமிழ்ப் பண்பா டெனத்திகழு மவ்வெலாஞ்
 சேரவ்வை பாலொ டுக்கம்
 தன்னிகர் வருமெளவை சால்புலமை வளமெலாந்
 தத்வருா னத்தொ டுக்கம்
 தத்வருா னத்தெளிவு தழையவொளிர் பொற்பெலாஞ்
 சண்முக தயங்கு மொருநின்

மின்னிகர் பெரும்பிரபை வீசியொளிர் மெய்ஞ்ஞான
 வேல்வடிவீ னுள்ளொடுக்கம்
 வேலின்றி நீயில்லை நீயின்றி வினையரேம்
 மேவுகதி வேறில் லைகாண்
 கன்னிமதில் சூழ்வரக் காண்பினிய மாவைவளர்
 கந்தவே ளேவ ருகவே
 கரியகட லின்னடுப் பெரியசூர் மாய்த்திட்ட
 கருணைவே ளேவ ருகவே. 8

மாயைதான் சடமேனு மாறிலுன் சந்திதி
 மருங்கினது சேட்டிக்குமேல்
 மண்கொளா விண்கொளா மற்றதன் சூழ்ச்சிவகை
 மாநிலங் கண்டுய்ந்தவா!
 ஆயிரத் தெட்டண்ட மளவிலுறு சூரனிவ்
 வகிலாண்ட முழுதுமாகி
 அசுத்தசுத் தாசுத்த சுத்தமா மாயைதொறு
 மங்கங்கு விரவலுக்கி
 மாயமுறு மண்ணாகி மருவுமொரு கீராகி
 மலையுமனல் காற்றுமாகி
 மதிப்பரிய விருளாகி யொளியாகி மாவாகு
 மற்றவன் மாயமுற்றுங்
 காயுமொரு வேல்வாங்கி மயில்சேவ லாக்கியருள்
 கந்தவே ளேவருகவே
 கரியகட லின்னடுப் பெரியசூர் மாய்த்திட்ட
 கருணைவே ளேவருகவே. 9

மாமேரு நான்கென மருங்குற் றுயர்ந்தோங்கி
 மதியிரவி கதிவி லக்கி
 மருவுதிசை நான்கினும் மங்கலம் பொலிதரும்
 வளர்கோ புரத்து ளொளிர்ப்
 பாமேவு கந்தகிரி கயிலைமலை கதிரைமலை
 பரங்குன்ற மாக வோங்கிப்
 பண்டிகைக் கோபுரம் பலவேறு பயிற்றப்
 பாருலகு பொன்னு லகெனத்
 தேமேவு கஞ்சத் திருப்பவள் விருப்புறத்
 திரவியக் குவைதொ குத்துத்
 திருப்பணி விருப்பிற் கதித்தெழும் மெய்யன்பர்
 செம்பொன லயஞ்ச மைக்கக்
 காமேவு மாவையிற் கருணைவடி வாகிவளர்
 கந்தவே ளேவ ருகவே
 கரியகட லின்னடுப் பெரியசூர் மாய்த்திட்ட
 கருணைவே ளேவ ருகவே.

10

முற்றிவிளை முளரியான் முன்செய்து முதுதந்தை
 முராரிக்கு முதுசொமான
 முதிர்வனப் பரப்பெலா முருகநீ வில்லேந்தி
 முனைவேட்டை யாடுகளமாம்
 பற்றினொடு நினைவேண்டு பார்குலவு முயிரெலாம்
 பணிமொழித் திருவள்ளியாம்
 பணிபடுக் கெடுவரைக் குலமெலா கின்புகழ்ப்
 பாங்குடைய படைவீடுகள்

சுற்றிவளை நாற்கடற் பரப்புநீ துணைவரோடு
துள்ளிக் குதித்தலைக்குந்
தூமணற் சிறுகேணி தோன்றகிகழ் வானவெளி
தோகைவை யாளிவிதி
கற்பமுறு மளியமுயிர் நின்கழற் காணிக்கை
கந்தவே ளேவருகவே
கரியகட லின்னடுப் பெரியசூர் மாய்த்திட்ட
கருணைவே ளேவருகவே.

11

சிவ சிவ

7

அம்புலிப் பருவம்

சிவபரம பொருள்தமது சிரமிசைக் கோடலாற்
செம்மான் மருங்கு றுதலாற்
றிருமருவு கார்த்திகைப் பெருநேய முறுதலாற்
றேவவுல காண் றுதலால்
நவமான வமிர்தொழுக நானில மளித்தலால்
நங்கையர் மனங்க வர்தலால்
நாளொன்று மேனியும் பொழுதொன்று வண்ணமும்
நானிலங் காண வுறலால்
தவநெறிப் பெருவாழ்வு சாரவரு நம்பரன்
தன்னிக ரெனக்க ருதியோ
சந்தமலி செந்தா மரைப்பொலி திருக்கைபுரி
சைகையா லுனையழைத்தான்
அவமேது மிலையெங்க ளாதிவடி வேலனுட
னம்புலி யாட வாவே
அழகொளிர் மாவைவள ரானந்த வள்ளலுட
னம்புலி யாட வாவே.

1

அண்டத் துறைந்தபடி பிண்டத்து முறைதலா
லாகாச மேவி வரலால்
அசுரர் தமக்கொரு குலப்பகைமை மேவலா
லராப்பகையு மொன்றுண் மையாற்
கண்டங் கறுத்தமர ரெண்டங்கு மொருபரன்
கட்பொறி யெனப்பெ றுதலாற்
கலையா னிரம்பியொளிர் காட்சியத னுற்றெய்வ
கங்கைநண் புறுசேர்க் கையால்

துண்டங்கொள் கார்மயி வினைப்பொருவு தூமுகில்
தோன்றமீ தூர்ந்து வரலால்
தோன்றலிவன் மதியநீ தன்னொப்பை யென்பது
துணிந்துகொல் லுனையழைத்தான்
அண்டங் கடந்தபொரு ளாதிவடி வேலனுட
னம்புலீ யாட வாவே
அழகொளிர மாவைவள ரானந்த வள்ளலுட
னம்புலீ யாட வாவே.

2

நீரோடு கார்முகில் சுருள்முகில் புகர்முகில்
நீலமுகில் நிகர்வெண் முகில்
நிரையோட வங்கவற் றூடுநீ தவழ்செவ்வி
நிலரிசை யிருந்து நோக்கி
ஊரோடு மகிழ்வா லொளித்துவினை யாடுதியே
னொருபெருங் கற்ப னையமைத்
தொப்பனை யியற்றுதன் தாயர்முன் றுனையு
ளொளித்துவினை யாடு மொருதன்
சீரோடு மொப்புமை குறித்துனை யழைத்தனன்
செல்வன் குழங்கை யையன்
சிற்பமுறு கற்பனை சிறந்தொளிர் சங்கநற்
செந்தமிழ்ப் புலவ னுமிவன்
ஆரோடு மெண்ணலைந மாதிவடி வேலனுட
னம்புலீ யாட வாவே
அழகொளிர மாவைவள ரானந்த வள்ளலுட
னம்புலீ யாட வாவே.

3

ஒப்பருமொர் புவனத்தி னோதுமோ ரண்டத்தி
 னொருபுடை யிருத்தி மதிநீ
 யுணர்வரிய புவனப் பெருந்தொகை யனைத்துந்த
 னொருரோ மத்து டையனெஞ்
 செப்பரிய சீர்த்தித் திருக்கைவடி வேலவன்
 சேருகின தொளிநி லவுதான்
 செவ்வே ளிவன்வதன நிலவினோ டொப்பிடிந்
 தேரிரவி முன்மின் மினி
 எப்பரிசு நோக்கிலா னேதோவொர் கருணையா
 லேமமுற் றுணைய னழத்தான்
 எங்கையிவன் தங்கைபோ லென்றுமே தன்பெருமை
 யெண்ணாக கண்ணி யன்காண்
 அப்பரி சுணர்ந்துநம தாதிவடி வேலனுட
 னம்புலீ யாட வாவே
 அழகொளிர மாவைவள ரானந்த வள்ளலுட
 னம்புலீ யாட வாவே.

4

நத்தங் கொளுந்துத்த நற்கட லிடைத்தோன்று
 நல்லமிர்தி னோடு தோன்றும்
 நண்பினால் நீபெற்ற நவவமிர்து வெறுமனே
 நற்பயிர்க் குடல்வ ளர்க்குஞ்
 சித்தந் திருந்திடுஞ் சீரன்பர் மெய்யுணர்
 தியானச் சமாதி நிலையிற்
 றித்தித் தருந்துமிவ னருளமிர்த திவலையோ
 சென்றுசென் றுயிர்த ளிர்ப்ப

மெத்துபல் லாழிக்கு மேலாழி மேனில
 மிகைப்பொலிந் திருக்க நல்தும்
 வேறுபா டதேனும் வேண்டுதல் கேவலம்
 வினையாட்டு வேட்கை யேகாண்
 அத்தன்மை தேர்ந்தெங்க ளாதிவடி வேலனுட
 னம்புலீ யாட வாவே
 அழகொளிர மாவைவள ரானந்த வள்ளலுட
 னம்புலீ யாட வாவே.

5

இரவியொளி தன்னிலோ ரேகதே சந்தன்னை
 யிரவலாய்ப் பெற்று நீயு
 மேதோவொ ரொளியுள்ள முதலென்றொ ளிர்தியா
 லிறுமாப்பும் வேற டைதியால்
 உரவுபகி ரண்டமு மொருங்கே விளக்குமிவ
 னுலவாத பேரொளி யதாஅன்
 றுனக்கிரவ லீந்தானு மோங்கியொளிர் கின்றதிவ
 னொளியிலொரு சிறுது ளியினால்
 பரவுமறை முனிவர்க்கு மெட்டாப் பராபரன்
 பாரணைந் தெளியை நின்னைப்
 பரிவுற வழைத்துமகி ழருமையுங் கருகாது
 பராமுகம் பண்ணல் கண்டாய்
 அரவமிசை மயில்கடவு மாதிவடி வேலனுட
 னம்புலீ யாட வாவே
 அழகொளிர மாவைவள ரானந்த வள்ளலுட
 னம்புலீ யாட வாவே.

6

மேற்றிசைக் குண்டர்கள் மெய்யே யுனைப்பற்ற

மேவுமிந் நாள்க ளெல்லாம்

மெத்துவிஞ் ஞானத்து விந்தைப் புணர்ப்பினால்

விண்ணோறு பூட்னி கங்கள்

நாற்றிசை யினுந்நூக்கி நம்மதே சந்த்ரனென

நாளுநாட் போட்டி முற்றி

நஞ்சொழு கணுக்குண்டு கொண்டுன்னை நாடியொரு

நாசவமர் மூள நின்றார்

வேற்றுமைகொ ளிவர்தமணு வாற்றல்பரி சோதனையில்

வெந்துநீ மாளு தலுமாம்

மேவிவன் தனையுறின் மெய்ப்பாது காப்புமாம்

மேலைநெறி வீடு முளதாம்

ஆற்றவு முணர்ந்தெங்க ளாதிவடி வேலனுட

னம்புலீ யாட வாவே

அழகொளிர் மாவைவள ரானந்த வள்ளலுட

னம்புலீ யாட வாவே.

7

காரசுர னமுதுணக் கண்சாடை யிட்டுநீ

காட்டிக் கொடுத்த தோஷங்

கரவில்குரு மனையைக் கலந்திட்ட தோஷமொடு

கையேற்ற கன்னி யர்க்குள்

ஏருடைய விருபர்பாற் கண்ணோடி யேனையரை

யின்னற் படுத்த தோஷம்

இத்தகைய தோஷங்க ளெங்ஙன் தொலைப்பைநீ

யின்பசுக நிலைய மாகி

மாருதப் புரவல்லி மாணகுல முனியினையர்
 மாருத தோஷ மாற்றும்
 மாவையிதி னணைதியேல் வள்ளலிவன் நண்பினால்
 மாறுமுன் தோஷ முழுதும்
 ஆருமுனை மெச்சவாந் மாதிவடி வேலனுட
 னம்புலீ யாட வாவே
 அழகொளிர மாவைவள ரானந்த வள்ளலுட
 னம்புலீ யாட வாவே. 8

கதித்துற விரைந்துநீ கையோடு பிடிபட்ட
 கள்வனென நைய வடருங்
 காரரா விங்கிவன் கலாபமயில் கண்ணெதிர்க்
 காணவு நிலாதொ டுங்குஞ்
 சதுர்த்திநிற் காண்பவன் சண்டாள னாமெனச்
 சாபமுற வந்த வசையுஞ்
 சாமியிசை வெள்ளமுன் சைந்தவத் துகளெனத்
 தன்னிற் கரைந்து மறையும்
 மதித்திவ ணணைந்திவன் மகிழ்வுறப் பெறுதியேல்
 மாதவ முனக்கு வேறென்
 மதியெனும் பெயர்பெற்று மதியா திருந்திடின்
 மதிமோ சமாம றிதிநீ
 அதிர்த்தெழச் சூரடர்ந மாதிவடி வேலனுட
 னம்புலீ யாட வாவே
 அழகொளிர மாவைவள ரானந்த வள்ளலுட
 னம்புலீ யாட வாவே. 9

ஏனிந்த மதியின்ன மிங்குற்றி லானென்ன
எம்மையன் வெகுளு மளவில்
இங்குனது முன்றில்வரு மிந்த்ரனை ராவத
மெடுத்துமே லோச்சு கைகண்
நீனபகை யரவமென் றுன்னியோ வித்தலத்
துறுகுலை செறிந்த தாலம்
ஊறுசெய் பலதலைகொ ளகரரென் றுட்கியோ
உபக்கிரக மென்ற பெயரில்
வானத்து லாவிடும் வம்புமதி ஈண்பிலோ
வருகிரக சம்மே ளனம்
மருவுதனை யின்றியமை யாதென்ற வகையிலோ
வரவுதாழ்த் தனன்வ ருவனென்
ருனவகை யாற்றினந மாதிவடி வேலனுட
னம்புலீ யாட வாவே
அழகொளிர மாவைவள ரானந்த வள்ளலுட
னம்புலீ யாட வாவே.

10

சாபத்தி னாலுடல் தளர்ந்தறி வழிந்துநீ
தஞ்சமுன் புகுத வெந்தை
தந்தைதன் தலைமீ துனக்கிடந் தந்ததுந்
தக்கன்மக வேள்வி புக்குக்
கோபத்து மிக்கமரர் குலைகுலைந் திடவருஉங்
கோரமார் வீர பத்ரர்
குப்புறத் தள்ளியுன் குடர்குழம் பத்தேய்த்த
கொடுமைபுங் காணி னொரு

தாபத்தி னுலவர் தலையளித் தீடுவதுஞ்

சாருமவ லேப னோக்கின்

தண்டிப் பதுஞ்சரத முக்ரசா சனனா

சாமியிவன் வெகுளி னெருபே

ராபத் துனக்குநம தாதிவடி வேலனுட

னம்புலீ யாட வாவே

அழகொளிர் மாவைவள ரானந்த வள்ளலுட

னம்புலீ யாட வாவே.

11

சிவ சிவ

சிற்றிற் பருவம்

தங்கத் திருநாண் பொலிசிகழி
 தயங்கு நவமா மணிச்சுட்டி
 தருமைம் படைநன் மணிக்ஞதம்பை
 சாலுங் குதலைச் சாரொழுகி
 யெங்கும் பரக்குஞ் சிறுபண்டி
 யிடையே துவள்பொன் னுபவீத
 மெழிலா ரரைஞாண் மணிச்சதங்கை
 யிவையொன் றுக்கொன் றுயிரமாப்
 பொங்குஞ் சோதி தெருவளைந்த
 புழுதிக் கொளிர்பொன் னிறம்பயப்பப்
 பொலிபுன் முறுவற் குறும்பலரப்
 போந்திங் கணையும் புண்ணியமே
 திங்கள் வதனச் செழுங்கருணைத்
 தேவே சிற்றில் சிதையேலே
 தேவர் பரவும் மாவைவளர்
 செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

1

நனையார் தாழை மடலவிழ்ந்த
 நறுஞ்சோ றின்பூங் கறிகளொடு
 நறுநீர்க் குட்டத் துறுதவளை
 நன்மென் சினைநீர்ப் பாயசமும்
 முனையா ரூரிக் குலமுழுது
 முழுதுங் கோலம் படவமைத்த
 முற்றந் திகழும் மணற்சிற்றில்
 முதுகோ மயத்தி னணிரீவி

மனைமா சகற்றி நியமமொடு
 மகமா தீர்த்தம் மகிழ்ந்தாடி
 மருவும் விருந்தோ டுடனுண்ண
 வருநம் மன்பர்க் கமைத்திருந்தோம்
 தினையா ரமுதுண் செழுங்கருணைத்
 தேவே சிற்றில் சிதையேலே
 தேவர் பரவும் மாவைவளர்
 செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. 2

காடும் மலையுங் கருதேலீ
 கடலின் கரையுந் தனியணுகேல்
 கடியார் பகைகன் னிப்பகையுங்
 கடுஞ்சூர்ப் பகையு முளமுறையே
 ஆடி யமாவா சைக்கொருபே
 ராடம் பரமாய்க் கடல்காண
 ஐய னெடுயா முனைச்சிராய்
 அழைத்துச் செல்தும் அமைதியெனக்
 கோடி முறைநிற் குரைத்திடுமெங்
 கோமாட் டிக்கென் கூறுதும்யாம்
 குமரா அளியேம் குறிக்கொள்நீ
 குணமார் குன்றப் பெருமுனிவர்
 தேடும் பொருளே செழுங்கருணைத்
 தேவே சிற்றில் சிதையேலே
 தேவர் பரவும் மாவைவளர்
 செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. 3

கண்ணார் கோவிற் கவின்மாவைக்
கலைமுத் தமிழ்மா மன்றத்துக்
கணக்கா யன்மா மகன்கீரன்
கபிலர் பரண ரேணப்புலவோ
ரெண்ண ரச்சம் பெருகவுனை
யெதிர்பார்த் திருந்தா ரகஸ்தியனு
மேதோ கேட்க வணைந்திருந்தா
னைங்கு மவர்தங் குறைதவிர்ப்ப
விண்ணோ ரரசே போதுகநீ
வினை வெயிலத் தலையற்க
விருப்பிற் கந்த புராணநயம்
விரிப்பார்க் கருளி யவணமர்க
தெண்ணீர் முத்தே செழுங்கருணைத்
தேவே சிற்றில் சிதையேலே
தேவர் பரவும் மாவைவளர்
செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

4

மாயே யப்பே ருலகனைத்தும்
மட்டித் தாடி மலைமடந்தை
வளமார் பல்வே றுயிர்த்தொகைக்கும்
வாழ்வாம் போகப் புத்தமுதந்
தாயாய் மகிழ்ந்து சமைத்தடுக்குந்
தனிப்பே ரண்டக் கலசமெலாஞ்
சங்கா ரப்பேர் வினையாட்டிற்
றட்டி யழிக்குந் நின்தந்தை

நீயே விதையும் முனையுமொன்றே
நியத மெனினும் யாமச்சீர்
நிகரில் மலையா ளலங்கண்டாய்
நேரா தைய நினக்கிதுதான்
சேயே முருகா செழுங்கருணைத்
தேவே சிற்றில் சிதையேலே
தேவர் பரவும் மாவைவளர்
செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. 5

நேய முருக நெய்யுருக்கி
நீனைவு முறுகத் தீர்முறுக்கி
நேர்ந்து நினைவி யாமன்று
நிறைமா விளக்கிற் சுடர்கொளுவ
மாய மொடுபின் மறைந்துமணி
வாயா லுதிப் பலகாலும்
மருவுஞ் சுடர்நீ யணைத்தனைத்து
மாறி மாறிக் கொளுத்திக்கை
யோயும் படிசெய் குறும்பெனைத்து
முன்றாய்க் கெனினும் புகன்றேமோ
ஊரார் புகலுங் குறைமுறைக
ளொன்றே னும்யா முரைத்தேமோ
சேய வடிவேற் செழுங்கருணைத்
தேவே சிற்றில் சிதையேலே
தேவர் பரவும் மாவைவளர்
செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. 6

வருமா வந்து குழைந்தெம்பால்
 வனப்பார் சிற்றில் வளநோக்கி
 மாயச் சிறுபுன் முறுவலொளி
 வண்ணக் குறும்பின் கிழல்படர
 ஒருகா லுன்பொற் பதமசைய
 வொருகா தம்போய் மீளுமெம
 துயிர்நீ யகலி நொளியிழந்த
 வுலகா யிருளும் போலுமுளம்
 இருபே ரின்னற் கிடைத்தயங்கி
 யினைகே முனைநா மென்செய்ய
 எழிலார் சிற்றின் மிசைத்தீண்டா
 தெம்மோ டிருக்கிற் பழுதாமோ
 தெருளார் தெருளே செழுங்கருணைத்
 தேவே சிற்றில் சிதையேலே
 தேவர் பரவும் மாவைவளர்
 செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

7

மற்றிங் குன்பால் நமக்கேது
 மாறு பாடும் மறுப்புமினி
 மருவுன் சிலப் புகழ்கருதா
 வாழ்நா ளென்ப தெமக்கிலைகாண்
 சிற்றிற் பற்றுந் தந்தாய்நீ
 தேடி யழிக்க வந்தாய்நீ
 சிறியேம் பற்றிங் கழியுமுனஞ்
 சிற்றி லழிந்தாற் செயலென்னும்

பற்றிங் கெனைத்து மொழித்துனது
 பண்பா ராடல் மகிழ்ந்திருக்கும்
 பரிசிங் கெமக்கு முன்னருளிப்
 பின்னி வந்தாற் பிழையாமோ
 தெற்றென் றருளுஞ் செழுங்கருணைத்
 தேவே சிற்றில் சிதையேலே
 தேவர் பரவும் மாவைவளர்
 செல்வா சிற்றில் சிதையேலே

8

வேறு

மதிதவழு மாடகிகழ் மாயக்கை யெல்லையின்
 மாயயாக் கையினை மேவி
 மருவுமல் வாயினில் மாபூதர் தமைநுங்கி
 வளர்புலவ கான வெல்லை
 அதிரவரு மலைகுழு மாமிர துறைக்கணுற்
 ருன்றபெரு மாவி னுருவா
 மண்ணலஞ் சூரனோ டாடுவினை யாடலே
 ஐயநின் னாற்ற லொக்குங்
 கதிரைமலை வள்ளியொடு காதல்வினை யாடலுங்
 கருதுநின் றலைமை யொக்குங்
 கண்ணியப் பெருமவெங் கையிடுஞ் சிற்றிலிற்
 காலிடுத லழகி தன்றும்
 செதிலரவ பகையூர் செழுங்கருணை மூர்த்தியெந்
 தேவநீ சிற்றில் சிதையேல்
 தேவர்தொழு மாவையின் மேவிவளர் செம்பொருட்
 செல்வநீ சிற்றில் சிதையேல்.

9

கோடிகரை நின்றருள் கூர்பிரண வத்தோணி

கொண்டுகா சாத்து றைப்பாற்

கோச்செல்வி மாருதப் புரவல்லி குதுகலப்

பணிகொள்ள மாவை மேவிச்

சேடியல் கந்தவன நற்பதி சிறந்தொளிர்

சித்தாந்த செல்வ நல்கித்

திகழ்புலவ கானத் தமிழ்த்தலைமை தாங்கிமகிழ்

தேவரையு முய்ய வாண்டு

நாடியனை கோணநா யகிக்கருளு நாள்ளோக்கி

நவசந் நீதிக்கண் வைகி

ஞாலமறி சர்வபலப் பிரதான ழூர்த்தியாய்

நம்மியாழ்ப் பாண முழுதுந்

தேடியரு ணால்குஞ் செழுங்கருணை ழூர்த்தியெந்

தேவநீ சிற்றில் சிதையேல்

தேவர்தொழு மாவையின் மேவிவளர் செம்பொருட்

செல்வநீ சிற்றில் சிதையேல்.

10

தூமலி சுடர்த்தோகை யொளிவட்ட முற்படத்

தோன்றிடத் தூவி தோன்றத்

தூயவொலி நாதமொடு பிந்துவுந் தன்வடிவு

தோற்றுமொரு சுத்த மாயா

மாமயி லுகைத்தேறு மாணடி யிரண்டுமீம்

மாநிலந் தோய வந்து

மண்மகிழ் சிற்றில்விளை யாடுமெம் பாலுற்ற

வான்கருணை நம்ம ளவதோ

பூமலியு மானிடப் புன்மைமலி யேழையேம்

புத்தீபோ தரவி லாமே

போற்று துரைத்தீடும் புன்மொழி யனைத்தும்

பொறுத்தருள் புண்ய முதலே

தேமலி கடம்பணி செழுங்கருணை மூர்த்தியெந்

தேவநீ சிற்றில் சிதையேல்

தேவர்தொழு மாவையின் மேனிவளர் செம்பொருட்

செல்வநீ சிற்றில் சிதையேல்.

11

சிவ சிவ

சிறுபறைப் பருவம்

அறைநீர்ப் பெருஞ்சலதி யாகாச மெட்டிடு
 மலைக்கர முழக்க மிக்கங்
 கயலுறு சிமிந்திவினை யாலையுறு மெந்திர
 முழக்கமொடு மாறேற் பரின்
 னிறைநீர்ப் பெருந்தலைமை யெண்ணுத காரகர
 ரேற்றபோர் முரச யிர்த்தவ்
 விமையவர் குழாமலைந் தெங்குமடை வின்மைகண்
 டித்தல மணைந்து சாருங்
 குறைதீர் வரப்பெறு குறிப்பினிற் செங்கின்று
 கொட்டுகை கூம்பி யொற்றக்
 குணலையிடு தாளவிசை கூடுமொத் திசையொலிக்
 கோலதுந் துபிக்கு மாருச்
 சிறைநீர்ப் பெருங்கேணி சேர்மாவை யரசநீ
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 சிங்கமுக னைப்பொருத துங்கவடி வேல்வீர
 சிறுபறை முழக்கி யருளே.

1

தம்பொருள் பெற்றுண்டு தம்மெதீர் தருக்குவார்த்
 தாங்குவார் தரணி யில்யார்
 தன்னீர் குடித்துத் தடித்துத் திணிந்துதிமிர்
 சாலவெதி ரேறி நின்று
 வெம்புவ விடிப்பொறி மிகுத்ததீர் முழக்கமொடு
 விண்டலம் வெருவ வார்த்து
 வீம்புபுகல் காளமுகில் விபரீத நிலைகண்டு
 மெய்பனித் துடலு ருத்தங்

கம்பரங் கொளவெழுந் தாவேச முற்றலைந்
 தலைக்கர மடித்து ரப்பி
 யாழிவிளை வீரிக முணிமாவை கோயில்கொளு
 மண்ணல்செவ் வண்ண வடிவேல்
 செம்பொருட் சிவமருள் செழுங்கருணை யரசநீ
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 சிங்கமுக னைப்பொருத துங்கவடி வேல்வீர
 சிறுபறை முழக்கி யருளே. 2

முத்தமிழ் முழக்கமுற முதுமறை முழக்கமுற
 மூவுலகு முய்ய வருளும்
 மூவரெம் பெருமக்கள் மொழிசைவ நீதியொடு
 மூவாத வேத நீதி
 தத்தமில் முழக்குறச் சைவஹர ஹரவொலி
 தழைத்தெழு முழக்க மோங்கித்
 தண்கடல் முழக்கினொடு சார்முகில் முழக்கமுந்
 தன்கீழ்ப் படுத்தி மீப்போய்
 தித்தமு மொலித்துமிகு திகர்வரிய மாவைவளர்
 நின்மலா னந்த வாழ்வே
 நின்தீருப் புகழ்பாடு நேயமிகு மன்பர்த
 நெஞ்சுற முழங்கு முவகைத்
 தித்திமி திமித்திமி தெளித்திடச் செல்வநீ
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 சிங்கமுக னைப்பொருத துங்கவடி வேல்வீர
 சிறுபறை முழக்கி யருளே. 3

மந்தா கினிப்புனல் மகிழ்ந்தாடி யரமகளிர்
 மணற்றிடல் மஞ்ச மேறி
 மஞ்சணி விதானவழி விஞ்சியெழு காரகில்
 வண்புகையி தென்று வாசக்
 கொந்தார் மலர்க்குழல் விரலுளர்ந் தைதுறக்
 கோதிச் சரிந்தி ருப்பக்
 கோச்செல்வி கஐவல்லி குமரன்மண வணிபரங்
 குன்றத் தமைந்த தம்ம!
 வந்தார மயனிட்ட மங்கல விதானமும்
 வாய்ந்ததவ ணேகு மென்ன
 மாதேவர் முரசறைய மாண்புறு சிமிந்திவெண்
 வளர்தாம மோங்கு மாவைச்
 செந்தா மரைப்பொலி திருக்கைவடி வேலழக
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 சிங்கமுக னைப்பொருத துங்கவடி வேல்வீர
 சிறுபறை முழக்கி யருளே.

4

நவநாக ரீகப் பெரும்பூத நடனமிட
 நாடுகதி லயமு றுத்தும்
 நாப்பறை முழக்கியெழு நயவஞ் சகக்கோல
 நாத்திகந் தலைப னிப்ப
 அவமான துறவுநெறி யாத்மீக மென்றுலகை
 யாட்டுவோ ராட்ட நிற்க
 ஆங்கார முற்றெழு மகம்பிரம் மாஸ்மிகள்த
 மாவேக மோய்ந்து மடியத்

தவமான சிவநெறி தனக்கூ றினைத்துவரு

சமத்துவப் புதுப்பு ரட்சிச்

சகோதரத் துவம்பேசு சமயப்ர சங்கிகள்

தம்வா யடங்கி யோயச்

சிவமான சிவமருள் செழுங்கருணை யரசநீ

சிறுபறை முழக்கி யருளே

சிங்கமுக ணைப்பொருத துங்கவடி வேல்வீர

சிறுபறை முழக்கி யருளே.

5

கெண்டையஞ் சங்கிலி கிணுங்கிணைன் னெலிபதக்

கிளர்நடைக் கொற்ற மிளிருங்

கீழ்க்கடைக் கண்ணிணை கிளர்செவிக் கூர்மையொடு

கேழில்சீ ராச னத்துப்

புண்டரத் தொளிநுதற் பொலிமுகச் சாரதியர்

புகல்குறிப் பிசைவி னென்றப்

பூங்குஞ்ச மலையவாய் பொலிநுரையு மலையவலை

பொருசனக் கூட்ட நீந்திக்

கண்டகண் கவர்மலர்க் கார்த்திகைச் சப்பறங்

காணவிழை விரைவி னணையுங்

கட்டைவண் டிப்பூண்ட காணையிணை வெருவிவெடி

வாலெடுத் தூடு பாயத்

தெண்டனிடு மடியர்குழு சிவசிவ வெடுத்துயச்

சிறுபறை முழக்கி யருளே

சிங்கமுக ணைப்பொருத துங்கவடி வேல்வீர

சிறுபறை முழக்கி யருளே.

6

வேறு

தேவுல கத்திறை மேவு மகண்மைகொள்
தெய்வத யானைமணஞ்
செப்பிடு முரசென வப்பெரு மமரர்கள்
நிசைநிசை நாடிவர
நாவுல வின்னசை நவில்கவி வாணரு
நலிவுறு மார்த்திகரும்
நாமுறு கொடைவள நலமுர செனவொலி
நாடின ரோடிவரப்
பூவுல கினிலுறு போர்வெறி யூக்கிடு
புன்னெறி யசரகுலம்
பொன்றிட வென்றொலி பொலிமுர செனமகிழ்
பூதல ராடிவர
மூவுல கத்தினு முண்மை முழங்க
முழக்குக சிறுபறையே
முன்னுறு தும்பி முகத்திறை தம்பி
முழக்குக சிறுபறையே.

7

வெம்மைகொ ணினனுறு மண்டல மிடிபட
விண்முக டுதிராமே
மீதண் டத்துள வேதண் டத்தொகை
வெடிபட வதிராமே
கொம்மைநெ டுங்குவ டனையதொர் சிறுபறை
குதுகல நிறைவொளிர்க்
கோலுகு றந்தடி சால வழந்துபு
குறியிசை குழுகுமெனச்

செம்மல ரகவிதழ் சிவணுறு சிறுவிரல்

சேப்புற நோவாமே

செம்பவ ளம்புரை சிறுநக கண்வழி

செந்நீர் குமுறாமே

மும்மையு நாமுய மும்முறை மெல்ல

முழக்குக சிறுபறையே

முன்னுறு தும்பி முகத்திறை தம்பி

முழக்குக சிறுபறையே.

8

கட்டுசு தங்கை கலின்கலி னெனவொளிர்

காவிணை தாளையங்

காண விரைந்திரு கண்ணிமை துள்ளவொர்

காவடி தோளேற்றி

விட்டுவி ளங்கொளி பட்டு வனைந்தணி

மேவு மிடுப்பொடிய

மெல்ல வளைந்து சரிந்து குதித்தெழு

வித்தக வாடல்வழித்

தட்டுமி சைப்பொலி தண்ணுமை வலவர்கள்

தலையசை விலயமுறச்

சார்வுறு ரசிக குழாமு மசைந்தொலி

தழைவுறு கரகோஷ

முட்டுமு முக்கிடை விட்டுமு முங்க

முழக்குக சிறுபறையே

முன்னுறு தும்பி முகத்திறை தம்பி

முழக்குக சிறுபறையே.

9

வேறு

நடநவீ லெம்மிறை புடைதனி லளவறு நாதமெழுந்
நன்றுமு முக்கினி லொன்றிடு பாணு சுரனெங்கே
குடமுழ வொன்று பரித்திறை சந்திதி கொளநின்றே
கோட்டிமு முக்கிடு கோமுனி நந்தி சனுமெங்கே
இடமுள வுலகினி லடையவெ மும்பர நாதவொலி
எங்கு முழக்கிட விங்குனை யொப்பதொ ரிறைவரியார்
கடவுளர் முடியணி கடவுள் முழக்குக சிறுபறையே
கந்தக டம்பணி யெந்தை முழக்குக சிறுபறையே. 10

நான்மறை முழவீனை நாக்கடிப் பிட்டறை நான்முகனார்
ஞால முறத்தரு நாதமெ லாமொரு மாவையிவண்
வான்மறை முடிவுறை வான்பொருள் நீயறை சிறுபறையின்
மங்கல முதிரொலி பொங்கிட வதீர்வுறு மெதிரொலியே
மான்மறை வள்ளி மகிழ்ந்தனை சுந்தர வாழ்முதலே
வள்ள லருள்பொழி வெள்ள மலைத்தெழு கதீர்காமக்
கான்மறை யிறவுளர் கடவுள் முழக்குக சிறுபறையே
கந்தக டம்பணி யெந்தை முழக்குக சிறுபறையே. 11

சிவ சிவ

சிறுதேர்ப் பருவம்

ஆற்றுமதி யணிசடைகொ ளரனருளு வரமேவி
 யாயிரத் தெட்டண் டமும்
 ஆனயுக நூற்றெட்டு மாண்டமரர் வெருவுற
 அலக்கண் விளைத்தொ ரரிமா
 ஏற்றுவல னுயரவரு மிந்த்ரமா ஞாலத்
 தெதீர்ந்துவரு குர பன்மன்
 எண்பெருகு தானைக் கருங்கடலி னூடெழுந்
 தேறவரு செங்க டலென
 ஊற்றுருகு திப்புனற் சேற்றிடை நிணப்புல
 விழுக்கிய வழக்க லூடே
 ஒருகோடி சிரமுருள வருளுறு மனோமய
 வுயர்தேர்ப் பொலிந்த வரசே
 தேற்றுமறை காணாத சிவனரு ளிளங்குழவி
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 திருமேவு மொருமாவை வருமான்ம நாயகா
 சிறுதே ருருட்டி யருளே.

மலையோ விதென்னமதி மலையவசை கெம்பீர
 மதகளி றியக்க மேய்ப்ப
 மாபெரு தடந்தோணி வார்திரை யுழக்கிவர
 வாய்புரவி நிரையொ டொப்ப
 அலையோ டலைந்துவரு மணியோட நிரைதாவ
 அணைதிரைப் பேரி யார்ப்ப
 ஆடியல் வேலைந்தி யமர்புரி பதாதியென
 ஆர்வமுறு துண்டி லங்கோல்

தலைமே லுயர்த்துமகிழ் சார்பரவர் நிறைவுறச்
 சாயுமவ ராவி கொள்ளத்
 தத்தமிழ் குழுமிவரு சமதூத ரொப்பவலை
 தாங்கிவரு வலைஞர் சூழச்
 சிலையோத மிரண்கள நிலையோது மாவையாய்
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 திருமேவு மொருமாவை வருமான்ம நாயகா
 சிறுதே ருருட்டி யருளே. 2

முன்கொண்ட பகையன்று முனைகொண்ட சினமன்று
 முப்புரமு மொப்ப வேவ
 முறுவலொன் நேயமையு மெனினுமுல காசார
 முறையினொரு போர்க ருதியோ
 மன்கொண்ட பொன்மேரு மலைகொண்ட வில்வாங்கி
 மால்கொண்ட கணைதொ டுத்து
 வான்மறைப் பரிபூண்ட மாநிலச் சிறுதோர்
 மகிழ்ந்துருட் டும்பி ரானோ
 டென்கண்ட பேதகிற் கேன்றமும் மலகார்ய
 மெந்தைநின் சொந்த மேகாண்
 எமையுற்ற மலமாயை கன்மங் கடந்தியா
 மீடேற வீடு மருளுந்
 தென்கொண்ட வாமரர்பதி திறைகொண்ட மாவைவேள்
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 திருமேவு மொருமாவை வருமான்ம நாயகா
 சிறுதே ருருட்டி யருளே. 3

முற்றணிப் பொலிமலர்ப் பொற்றவிக் பொன்பூப்ப
 மோகூசாம் ராச்சி யத்து
 முழுத்தபே ரானந்த முன்கொலு வமர்ந்தென்ன
 மோகனத் தேர்ப் பொலிந்தே
 உற்றெழு சமார்க்களத் துடைதலைக ளத்தனையு
 மொருவழித் தொக்க வென்ன
 ஓங்குயர் வுற்றதேங் காய்க்குல மலைந்தடம
 தொருவிவழி கண்டு டற்றோல்
 பற்றுவழி கொப்புளிக் கும்மனற் படுபுழுதி
 பங்கயப் பாய லாகப்
 பரிவொழுக வருள்வுறும் பல்லாயி ரத்தடியர்
 பத்தினிள் நிரைகி டப்பத்
 தெற்றிதோ ருடலணி திகழமணி மாவையாய்
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 திருமேவு மொருமாவை வருமான்ம நாயகா
 சிறுதே ருருட்டி யருளே.

4

ஐம்பூத சூக்குமமு மற்றொழிய வடுபொழுதி
 னண்ணலஞ் சூர னுற்ற
 அகன்பூத வையுருவு ளொன்றூ யலைத்துவரு
 மலைநீர்ப் பெருக்க மங்கண்
 வெம்பூத சைன்யம் வெருக்கொள மலைந்தினும்
 வேகமோய்ந் திலது கொலென
 வெஞ்சின மிகுத்தஞ்ச வஞ்சின முரைத்தோங்கி
 வெண்டிரை யுருட்டு மலைவாய்க்

கொம்பூத மகிழ்கொள் குறட்பூத நடமிடக்
 கோதீலா வேத மோதிக்
 கோலநீரை வேதியர்கள் கும்பிட் டெழுந்துநீர்
 குமரன்மணி முன்றி லதீரச்
 செம்பூநி யொளிகொள்ளுரை திரைவிசு செந்தூர
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 திருமேவு மொருமாவை வருமான்ம நாயகா
 சிறுதே ருருட்டி யருளே.

5

பூட்டுமலி நீண்முகங் கோட்டியெழு துரிதவேம்
 பொற்பரி யீவர்ந்து பொலிகட்
 புருவவிணை நுதலெல்லை போதவளை வுற்றெழப்
 பூழியொடு பூத லமெழ
 வேட்டைவினை விளையாடி விளையாட்டு விறலாடு
 விந்தைகள் பலவு மாடி
 விண்ணிழி விமானமென மேலசையு முக்கூட்டு
 விரைமலர்ச் சப்ற மூர்ந்து
 கோட்டைமலி விண்ணேறு கொட்பமலி வேடிக்கை
 குதுகலித் தடியர் நடுவுட்
 கொள்ளையின் பத்துள்ள மள்ளுமணி பெருவிழாக்
 கோலமருள் குமர அடியேம்
 தேட்டமென மருள்மனத் தீட்டுபவ மழிவுறச்
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 திருமேவு மொருமாவை வருமான்ம நாயகா
 சிறுதே ருருட்டி யருளே.

6

மோதிமிகு மலைகொல் முழங்குமலை பொருகரையை
 முடுமணல் கொல்க ரையிலா
 முவுலகு மோராங்கு முடுகிமுடு கித்திரள
 மொய்த்தசன மதுகொ லின்றிங்
 கேதிலகு மிம்முன்றி நெண்ணிக்கை யற்றதென
 வெண்ணரெண் ணாங்க வலமே
 லெய்தவரு பிரவாக வியல்புறு மநாதியா
 யெழுமலைக் கெதிர லைதிரண்
 டோதுகட லொருகாத முள்வாங்க நிறைசனத்
 துறுவெள்ள முள்ள ணையமே
 வொருபெருங் கடலாட் டுவந்தருளி யலைவுறாஉ
 முனதருட் பெருங்க டல்வாய்த்
 தீதகல ஞடியேந் தீளைக்கவருள் செவ்வேள்
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 திருமேவு மொருமாவை வருமான்ம நாயகா
 சிறுதே ருருட்டி யருளே.

7

ஒருமா முகம்வள்ளி யுறவாட வொருமுகம்
 உறுதேவர் குறைவி னவவோ
 ரொருமுக மெழுங்கன்ம முங்கரித் துறுமகிக
 மொருமுகங் களங்க றுவவப்
 பெருமா மனத்துளார் மருவார் குலப்பெருமை
 பெறுமாவை யந்த ணர்சீர்ப்
 பெருவேள்வி யோர்த்துமகி மொருமாமுகத்தினெடு
 பேதித்து வார்தித் தருங்

கருமா சறுத்துநமர் பெருவாழ்வு காணவருள்
 கருணைப்ர வாக முகமுங்
 காண்பினிய வறுமுகக் காட்சிதந் தணிவீதி
 கனமணித் தேரி வர்ந்து
 திருமா பெரும்பவனி தெருவூர வருமண்ணல்
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 திருமேவு மொருமாவை வருமான்ம நாயகா
 சிறுதே ருருட்டி யருளே.

8

கற்பானு கற்பமலி கோடானு கோடியெண்
 காலங் கடந்த ஞான
 கருவூலங் கச்யபர் கருதாது கருதிமுன்
 காணாது கண்ட காட்சி
 தற்பரன் சிவனோடு தாதான்மி யத்தியைபு
 சாரவரு சக்தி மான்ருஞ்
 சன்மசா பல்யமுற நன்மாவை மேவிவளர்
 சண்முக தயங்கு மொருநின்
 பொற்றே ருருள்படும் புழுதிப் புரண்டெமது
 புன்மைமலி கன்ம வன்பார்
 பூழியுற வாத்தமம் புனிதமுற வெளிவந்த
 புண்யமே புண்ய முதலே
 சிற்றிடைக் குறவள்ளி சிந்தைமகிழ் சீலமே
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 திருமேவு மொருமாவை வருமான்ம நாயகா
 சிறுதே ருருட்டி யருளே.

9

பாருட வெங்களம் பகரெருவை கொடியிடும்
 படர்சிறைப் பந்த லாடப்
 பைந்தடி நிணக்குவை பரிந்தீர்க்கு மவதியிற்
 பாலவெங் கூளி தம்மில்
 மாருட முதுகூளி மன்றூட மறிகுருதி
 மாகடல் மறிந்த கயவாய்
 மதமா வுடற்றோணி மாமருப் பாற்சவள்
 வலித்தோட்டு மலகை யாடச்
 சேருட வுற்றிடு செருக்கள நெருப்பெழச்
 சினக்கனற் பொறிக ளாடச்
 செங்குடவர் மணமாலை சூட்டிநிண வணியூண்டு
 சிறுகழுது பெருவி வாகச்
 சீராட வென்றொரு செருக்கள முடித்தகுக
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 கிருமேவு மொருமாவை வருமான்ம நாயகா
 சிறுதே ருருட்டி யருளே.

10

மழமா மணிக்குமர மற்றெமை யிகந்துநீ
 மகிழாவி னன்கு டிக்கண்
 மருவுற்ற தென்னைகொல் மாதுளங் கனிமேல்
 மனத்தாப மோமெய்ஞ் ஞானப்
 பழநீ பழம்வே றுனக்குமிகை யமைகெனப்
 பரன்பரையி னோடு கெஞ்சிப்
 பரிவொழுக மடிமீது கொஞ்சிமுத் தாடமகிழ்
 பழனிக் கமர்ந்த திருவே

இளமா நலந்திகழ வெழின்மாவை வளரண்ணல்
இறுமாந்து னடிய ரடியார்
எழுமையுங் குடிவாழ வேமுலகு முய்யயா
மம்மையே யம்மை வாய்த்துள்
செழுமா பதத்துநீழல் தேனார்ந் திருக்கவருள்
சிறுதே ருருட்டி யருளே
திருமேவு மொருமாவை வருமான்ம நாயகா
சிறுதே ருருட்டி யருளே. 11

சிவ சிவ சிவ சிவ

முற்றும்.

மாவைப் பிள்ளைத்தமிழ்

உரை விளக்கக் குறிப்புகள்

காப்புச் செய்யுள்

ஓங்கார நாதம் - ஓம் என்னும் ஒலி. உள்ளூற்று உயிர்த்து வரும் ஒரு ஞான விளைவு - தியான முதிர்ச்சி உள்ளவர்களது உள்ளத்திலே உயிர்த்தத்துவமாய் எழுந்து ஓங்கி நிற்கின்ற ஞானத்தின் விளைந்த நிலை. விநாயகர் ஞானமூர்த்தியாதல் அநுபவ சித்தம். உற்பத்தி வடிவு - தாயின் கர்ப்பத்திலுள்ள சிசுவின் இருப்புநிலை, முனைத்தெழும் பயிரின் ஆரம்ப வடிவநிலை முதலியன. இவையெல்லாம் ஓங்காரத்தின் வடிவமே கொண்டிருத்தல் பலருங் காண்பதொன்று. ஒலி வடிவாலும் வரி வடிவாலும் ஓங்காரம் விநாயகப் பெருமானை யுணர்த்தி நிற்கின்றது. சங்கற்பம் - யாதானு! மொன்றனைச் செய்தலில் மனம் முனைந்து நிற்கும் தன்மை. விக் கினமாற்றி - இத் தொடர் விக்னம் + மாற்றி; விக்னம் + ஆற்றி என இரு வகையிற் பிரித்துப் பொருள்கொள்ள நின்றது. விக்னம் - இடையூறு. விக்னம், தமிழில் விக் கினம் என எழுதப்படும். விக் கினத்தை மாற்றுதல் அவர் அனுக்கிரகம். விக் கினத்தை ஆற்றுதல் (செய்தல்) அவர் நிக்கிரகம்; செயலில் மனம் முனையும்போது விநாயகப்பெருமானை நினைத்து முனையு மாயின் அச்செயலில் எவ்வித இடையூறும் நிகழாது. அவரை நினையாது முனையின் பலவித இடையூறுகள் தோன்றிச் செயலைக் கெடுக்கும். 'செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க, செய்யாமை யானும் கெடும்' என்ற குறளின்படி செய்யத் தகுந்த தொன்றைச் செய்யாமையே கேட்டுக்குக் காரணமாம் என்பது பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட உண்மை. விநாயகப் பெருமானை நினைத்தலே செய்யத்தக்கதாயிருக்கையில் அதனைச் செய்யாதொழிதல் காரியத்துக்கு இடையூற்றை விளைக்குமென்பதும் இங்ஙனமே. உண்மை போல

இன்மையும் பதார்த்தமே யென்பது தருக்கநூல்முடிபு. அயில் - வேல், உளங்கிழித்து - தூன் பதமன் என இரண்டொன்றாய் இருந்த அவன் ஆத்தமத்தைக் கிழித்து, அண்டருங் கொண்டாட - தேவர்களுங் கொண்டாட. அண்டரும் - உம்மை இழிவு சிறப்பு. அவன்பால் முன்பெல்லாம் தீராக் குரோதமும் வெறுப்புங் கொண்டிருந்த தேவர்களே அவன் மயிலுஞ் சேவலுமாகி முருகப் பெருமானுக்கு முறையே வாகனமுங் கொடியுமாதல் கண்டு விம்மித முற்றுப் போற்றவேண்டியவராயினர். தேவர்கள் பகைத்த பொருளையே அவர்கள் வழிபடும் பொருளாக்கிக் கொடுத்தமை முருகப் பெருமானின் பெருங்கருணைத் தீர்மாம் என்பது இதனாற் போந்த பொருள். இக்கருணை இவர்க்குப் பரம்பரைப் பண்பாகும். இவர் தந்தை நஞ்சை அமுதாக்கினர். இவர் பகைத்த பொருளை மதிக்கும் பொருளாக்கினர். இரண்டும்..... தேவர் பொருட்டே நிகழ்ந்தன. ஆடல்புரி ஆனந்த வடிவம், கூவல்புரி ஆனந்த வடிவம் எனத் தனித்தனி கூட்டுக. முன்னையது மயில் வடிவம். பின்னையது சேவல் வடிவம். முருகப்பெருமான் தாமருளும் நிரதிசயமான பேரானந்தத்தை அச் சூரபன்மன் குறைவற அனுபவித்தற்கென்று தம்மருளால் நல்திய ஆனந்த வடிவங்கள் அவை. ஆடலுங் கூவலும் ஆனந்தத்தின் தொழிற்பாடுகளே யன்றிப் பிறவாகா. முத்தி நிலையில் தன் காரண சரீரத்தோடு இறைவன் சந்நிதியை யடைந்த உயிர் ஆனந்தமே தனக்கு வடிவாய்த் திகழுமென்பது ஞானசாஸ்திர அனுபவ உண்மை.

“பரம்பரையானந்த வடிவு நின்றது போலின்ப வெள்ளத்து
மலர்ந்தனர் வன்ருண்டர்”

என்று சேக்கிழார் சுவாமிகள் வெள்ளானைச் சருக்கத்தில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் முத்திநிலை யநுபவத்தை எடுத்துக் கூறிய வாறுங் காண்க. பைந்தமிழ்க்குரவன் - அகஸ்தியர், நக்கீரர் ஆதியோர்க்குத் தமிழுபதேசம் புரிந்த குரு. திருவிளையாடற் புராணத்துக் கீரனுக் குபதேசித்த படலம் முதலாயின காண்க.

1. காப்புப் பருவம்

குழந்தை பிறந்து மூன்றாவது மாச முடிவு வரையுள்ள காலவெல்லையில் குழந்தைக்குப் பாலாரிஷ்ட தோஷங்கள் நேராவண்ணம் பாதுகாத்தருள்க என்று தெய்வங்களை வேண்டுகதல் என்ற பொருளில் இப் பருவம் அமைகின்றது. காத்தற் கடவுள் என்ற முறையில் இப் பகுதியில் திருமாலே முதலிற் போற்றப்படுவது இலக்கிய மரபு.

1. பாவனாத்தீதப் பழம் பொருள் - பாவனா + அத்த - பாவனைக்கு எட்டாத. பாவனைக்கு எட்டாமையும் பழமையு முடைய பொருள் சிவம். ஓர் பன்றி - ஓர் - ஒப்பற்ற. இழிவு நிலையில் தனக்கு ஒப்பற்ற பன்றி. இடந்து - பூமியைத் தோண்டிச்சென்று தேடி. பாவனாத்தீதமாய் உயர்வுநிலையில் தனக்கு ஒப்பற்றதாய்த் திகழும் சிவ பரம்பொருளை, இழிவு நிலையில் தனக்கு ஒப்பற்ற தாகிய பன்றியாய்த் தேட முயன்ற அவன் செயலின் விரோதங் காண்க. பாவனைக்கும் அத்த மானதைத் தன்னறிவாலே தேட முயன்றது ஒரு குற்றம். அதுவும் இழிவான பன்றியாய்த் தேட முயன்றது மறு குற்றம்; என்பதற்குத் தொனித்தல் காண்க. பகர்வரிய - சொல்லுதற்கரிய. ஆணவப் பரிசு - நானென்னும் முனைப்போடு நிகழ்வு செயலின் தன்மை. அளப்பரிய உண்மை - வேறு எவ்வகைச் சாதனத்தாலும் அளவிடற்கரிய உண்மை. அறிவு மதர்ப்பினாலே இறைவனைத் தேடுதலால் அவரை யாருமே கண்டுவிட முடியாதென்ற உண்மையைத் தன் செயலால் அளந்து காட்டிவிட்டவன் திருமால். ஆதலின் அவன் ஒரு அளவுகோல். நெடூதாதலே தன்னியல்பாயுள்ளது அளவுகோல். அது புலப்பட நெடுமால் என்றமைந்த பொருத்தமுங் காண்க. 'தேவனா..... குழலி' - குழந்தை ஒருவர் மடியிலிருந்துகொண்டு அயலில் இருப்போர் முகத்தை நோக்கிக் கையெறிந்து தன்னைத் தூக்குவிக்குங் குறிப்பினாலோ என்னவோ! ஆரவாரப்படுகிற நிலையை இப்பகுதி வர்ணிக்கின்றது. காவனாயக..... மங்கலமென. மங்கலம்..... மாங்கல்யம். சூரனாதியோரின் இடுக்கணிவிருந்து தம் ஆடவரைத்

தப்பவைத்துத் தாம் மாங்கல்யத்தோடு இருக்கும் - தம் ஆடவரைப் பிரியாதிருக்கும் - வாழ்வை இக் குழந்தை தருமென்று. அதற்காகவே இக் குழந்தை அவதரித்துள்ளதென்பதை அவர்கள் நன்கறவாராதலின், விவாகமாகாத கன்னியர் தாமும் அதுபற்றிக் கவன்றமை குறிப்பிட்டறிதற்பாலது. கைலையில் நிகழ்ந்ததாக வுள்ள இங்கிகழ்ச்சி மாவையில் நிகழ்ந்ததென்றலின் மாவையுங்கைலையாம் பெருமை தோன்ற நின்றமை காண்க. காண்பினிய - காண்பு + இனிய. காணுதற்கினிய மாவை என்க. காண்பு - காணுதல்.

2. லோகாயன் - லோகாயதன். தொகுத்தல் விகாரம். பிரபஞ்சம்; மெய் வாய் கண் முக்குச் செலிகளா லுணரப்படுகின்ற இந்த வெளியுலகம். வெறும் பொய்த் தோற்ற முலகு - உலகென்று கருதப்படுவது, கானல்நீர் போல்வதாகிய ஒரு பொய்த் தோற்றம். பேத வேதாந்தி - கடவுள் உயிர் உலகு என்னும் முப்பொருளும் உள்ள பொருள்கள் என்னும் உண்மையோடு பேதப்படுகின்ற கொள்கையுடைய வேதாந்தி. உலகாயதனும் வேதாந்தியும் நேருக்கு நேர் மாறுபட்ட கொள்கையுடையர். இவ்வுலகு என்பதனை இவ்வுலகு என விரிக்க. உலகை மெய்யென்று வாழ்ந்து அதன் புறமயக்கைப் பற்றிக் கொள்ளாது அதனோடு வியாபித்திருக்குஞ் சிவத்தினைப் பற்று வாரே உண்மையிற் சிவத்தையடைந்தவராவர். “ மாதுக்கம் நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்றி வாழ்மின் ” என்பது தேவாரம். உலகைப் பொய்யென்று தம் புத்திமதத்தாற் புறக்கணிப்பார்க்குச் சிவப்பேறில்லையாகும். ஆதலின் உலகும் மெய்யெனப்பட்டது. சிவத்தை யடைந்துவிட்டவர்க்கு அதன்மேல் உலகு அவரறிவைவிட்டுத் தானே நழுவி விடுமாகலின் அவர்க்கு உலகு பொய்யாதலுங் கூடும். அதுபற்றியே சிவனையறிகாரும் மெய் எனப்பெற்றது. இவ்வுண்மையைத் துலாம்பரமாக விளக்குவது சைவசித்தாந்தம். அச் சைவசித்தாந்தத்துக்கு வித்தும் அதன் விளைவுமாயமைந்துள்ளது சிவம் என்க. முசுகரம் - துதிகை. முச்சு வாங்கி விடும் உறுப்பும் அதுவேயாதலின். முன்னவன் - தமையன் -

விநாயகர். கங்கைநீர் வார்ப்பு, கருணை நீராட்டி என இயைத்து நயமுணர்வக. குழந்தையை நீராட்டுதலில் தமையன், தாய், தந்தை மூவரும் சேர்ந்து ஒக்கலிக்கும் மகிழ்வைப் பிரதிபலித்து நிற்கின்றது மூசகநீட்டி..... பார்த்திட என்னும் பகுதி. குழந்தையை நீராட்டுதல் அந்திவேளையிலாதலின் 'பிறை நிலவில் அழகு பார்க்கும்' என்பதன் பொருத்தம் நோக்கத் தக்கது. குழந்தையை நீராட்டி அழகு செய்த தாய் குதூகல மிகுதியால் அதனைத் தந்தை முகத் தெதீரே கிட்ட அணைந்து காட்டி அவர் மகிழ்க் கண்டு தான் மகிழும் வாழ்க்கை யனுபவச் சிறப்புந் தொனித்தல் காண்க.

3. ஐந்தொழி..... கபின்னமாய் - ஐயற்கு + அபின்னமாய். அபின்னம் - பிரிப்பின்மை. ● பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வதற்கு இறைவன் சங்கற்பிக்குந் தருணத்திலே அவரிடத்தே தோன்றி அவரோடு பிரிப்பில்லாமல் நின்றுகொண்டே சக்தி ஐந்தொழிலை நிகழ்த்தும் என்பது பொருள். அவனருட் பிரவாகம் - அந்த இறைவனது அருள் வெள்ளப் பெருக்கு. சக்தியென்பது எவ்வாற்றினும் அவனின் வேறன்று; அவனது அருளே என்க. சக்தி தன் இயக்கத்தை ஆரம்பிக்குமிடம் சக்தி தத்துவம். பிரதிவி தத்துவம் முதலாக உள்ள தத்துவங்கள் முப்பத்தாறுக்கும் மேலுள்ளது இந்தத் தத்துவம். அச்சக்தி..... காறும் - மலை முகட்டில் பொழிந்த மழைப் பெருக்கானது அம்மலைச் சாரலெங்கு முள்ள பல்வேறு சரிவுகளிலே தங்கித் தங்கி மிகக் கீழேயுள்ள மடு வரையில் வந்து சேருமாறு போல, எல்லாங் கடந்து நிற்கும் இறைவனிடத்திலிருந்து பிரவாகிக்கத் தொடங்கிய அருட்பெருக்கானது தத்துவங்கள் தோறும் தங்கித் தங்கி மிகக் கீழேயுள்ள பிரதிவி வரையில் வந்து சேர்கின்றது என்று இப் பகுதியின் பொருளைக் காட்சிப்படுத்தியுணர்வக. இவ்வகையில் பிரவாகம் என்ற சொல்லமைவின் சிறப்பையுங் காண்க. தாழ்விகங்கள் :— தத்துவங்களா லமைந்த தநுகரணபுலனபோகாதிகள், சக்தியாகிய தேவியின் சொருபம் சுத்தம், மங்களம் என்ற சொற்களாற் குறிப்பிடத்தக்கதாம். சித்தத்திலே விளங்கும் திரு. ஆதலின் சுத்தமங்..... திரு எனப்பெற்றது. ஐங்கரத் தும்பி - ஐந்து

திருக்கரங்க ளுள்ளவரும், யானை முகம் போலும் முகமுள்ள வருமாகிய விநாயகர், தொந்திவிழ..... நோக்கி..... குழந்தை மயக்கினால் தன் தமையனையே கண்டு வெருண்டதென்க. தந்தை காணென, தாய் பரிந்து ஏற்றல் சாதாரண வாழ்க்கை யனுபவச் சிறப்புமாகும்.

4. யெய்யுருப் பண்பிவற்றால் - மெய் - ஷட்வ அமைவு - உரு - நிறம். பண்பு - (தன்மை) குணம். இம்முன்றும் இரு பொருள்களிடையே ஒப்புமை கொள்ளுதற்காதாரமான அம்சங்கள். ஓதுல கெனப் பெரிய மோதகம் - குறித்த ஒப்புமை அம்சங்கள் பற்றி உலகம் என்று உவமித்துச் சொல்லப்படு மளவு பெரிய மோதகம். உலகம் பஞ்ச பூதங்களினால் அமைந்தது. மோதகம் ஐந்து பொருள்களாலானது. பயறு, வெல்லம், தேங்காய், மா, நீர் என்பன அவை. அன்றியும், மோதகம் பிரபஞ்சத்தின் சின்னமாகவே விநாயகர் கையிலமைந்துள்ளதென்று கூறுதல் வழக்கமுமாகும். உலகம் வட்டமானது, மோதகமும் வட்டமானது. உலகப் பொதுநிறம் வெண்மை, மோதகப் பொதுநிறமும் வெண்மை. இங்ஙனம் இரண்டும் பண்பு, மெய், உரு என்ற முக்கூற்றினும் ஒத்திருத்தல் காண்க. ரஷ்ய மதி - செய்மதி. ரஷியர்களால் விண்ணில் விடப்பெற்ற செயற்கைச் சந்திரன், இப்போது நடைபெறுங் காலப்பகுதி விஞ்ஞான யுகமெனப் போற்றப்படுவது. விஞ்ஞானப் புதுமைச் சாதனங்கள் வான் வெளியை வலம்வந்துகொண்டிருத்தல் பலருமறிவ தொன்று. முதலில் ருஷியா செயற்கைச் சந்திரன்களைச் செய்து வானுல கிற்க அனுப்பிற்று. ஆரம்பதசையில், அச் சந்திரன்களிற் சில இயங்குஞ் சக்தியற்றுக் கீழே விழுந்துவிட்டன என்ற செய்தியும் பரவிற்று. அந்நாளில், அவை வானிலியங்குவதையோ கீழ் விழ்ந்து கிடப்பதையோ தம் கண்ணாற் காண மக்களினந் துடிதுடித்தது. அத்தகையது இன்றைய விஞ்ஞான மோகம். அம்மோகத்தின் அளவு முதியோரிடத்திலும் பார்க்கச் சிறுவ ரிடத்திற் பன்மடங்கு அதிகமாகும். இக்காலத்திற்குரிய இச்சுழ்நிலையைப் பின்னணியாகக் கொண்டது, 'தருமிசைத் தங்கி..... பூசுரர் சிறுவர்' என்னும் பகுதியிலமைந்த கற்பனை.

விஞ்ஞானப் புதுமையின் பிரசித்தி விண்ணுலகுக்கும் எட்டக்கூடிய அத்துணைப் பெரிதாதல் 'அணைதரு மமரர் சிறுவர்' என்றதனற் பெறப்பட்டது. 'அமரர் சிறுவர் மாடே அணை பூசுரர் சிறுவர் அவர்மெய்ப் பொன்னொளி படிந்தழகு மன்னும்' எனக் கூட்டுக. மாலைப் பூசுரர் சிறுவர் நன்னிறப் பொலிவு பெற்றுள்ளமைக்குக் கற்பனை வகையாற் காரணமும் போந்த வாறு காண்க. அமர்க்குப் பொன்னொளி இயல்பிலுள்ளது. இப்பொருளில், 'பூசுரர் சிறுவர் + அவர் மெய்ப் பொன்னொளி படிந்து' எனப் பிரிக்க. இங்கு, அவர் என்பது அமரர் சிறுவரைக் குறிக்கும். இனி, பூசுரர் சிறுவர் சென்று அணைந்தமையால் இவர் மெய்ப் பொன்னொளியை அமரர் சிறுவர் பெற்று எழில் மன்னும் எனவும் ஒரு பொருள் தோன்றும் நயமூங் காண்க. இப்பொருளில், 'அமரர்சிறுவர், பூசுரர்சிறுவரவர் + மெய்ப் பொன்னொளி படிந்தழகு மன்னும்' எனப் பிரிக்க. பூசுரர் சிறுவரவர்-அந்தணைச் சிறுவர்கவாகிய அவர்களுடைய. இவ்வகையில், பூசுரர் சிறுவரின் பொன்னொளியை அமரர் சிறுவர் பெறுவ ரென்றலின் மாலைப் பூசுரர் பெருமை தோன்றி அவ் வகையால் மாலையின் பெருமையே தொனித்தல் காண்க. மாலை பொன்னுலகையும் வென்றது என்க. "சந்திரற் கண்டு ரவிய மதியமொன்று தருமிசைத் தங்கி....." என்பது மயக்க வணி. சிறுவர்களின் விஞ்ஞானப் புதுமைமோக மேதுவாகத் தோன்றும் மயக்கஞ் செய்யுட்டு அணியாயிற்று.

5. 'உடலுறுப்புள்ளமெல்லாம் ஒக்கச் சிவந்த செந்தாமரையிலுறை பிரமன்':- 'உடலுறுப்புள்ளமெல்லாம் ஒக்கச் சிவந்த பிரமன்' (ஒக்க - ஒரே மாதிரியாக) 'செந்தாமரையிலுறை பிரமன்' எனத் தனித்தனி கூட்டுக. செந்தாமரை யொக்க உடலுறுப்புள்ளமெல்லாம் சிவந்த பிரமன் என மொழிமாற்றிக் கொண்டு கூட்டலுமாம். அங்ஙனமின்றி, பிரமனுக்கு ஆசனமாயமைவதற்குத் தன்னைத் தயார் செய்துகொள்ளும் வகையில் தான் அவருடைய உடல், உறுப்பு, உள்ளமாகிய எல்லாவற்றோடும் நிறத்திற் சமத்துவம்பெற வேண்டுமெனக் கருதிச் சிவந்த தாமரையெனச் சொற்

கிடந்தவாறே பொருள் கொள்ளலு மமையும், அங்ஙனேல், இது இயற்கையைச் செயற்கையாகப் புனைவதோர் அணிவிசேடமாம். ஒக்க என்பதற்குப் போல எனப் பொருள் கொண்டு பிரசித்தமாகிய உவமானப் பொருளை (செந்தாமரை) உபமேயமாகக் கூறுதலின் எதிர்நிலையணி எனலும் ஆம். ஆழியான் - விஷ்ணு. கோதாட்ட - சீராட்ட.

6. நித்தில விதானம் - முத்துப் பதித்த மேலாப்பு. மாவையில் இது 'அஸ்மானகிரி' என்ற பெயரால் வழங்கும். கோடு - சங்கு. துடி - உடுக்கை. குடமுழவு - குடம் போன்ற பருத்தபறை.

7. சுட்டறிவு - பொறிபுலன் காணங்களினாலே (சுட்டிப்பாக) இது இன்னதென்று ஒன்றைக் குறிப்பிட்டறியும் அறிவு. காள் முகில் - கருமுகில். இருட்பத்தி - இருள் வரிசை. தெருளும் மின் - தெளிவு தரும் மின்னல். உரும் - இடி. முகில், இருட்பத்தி, மின், உரும் என்ற உவமானக் கூறுகளை வயிரவக் கடவுள், வட்டித்தசடை, தூலம், உரப்பல் என்னும் உவமேயக் கூறுகளோடு நிரனிறையாகப் பொருத்தி நயங்காண்க. வட்டித்த - வட்ட வடிவமான. வெள்ளிலை - நெற்றிலை. வள்ளிலை - வண்மை + இலை. செழிப்பான இலை. முட்ட - நெருக்கமாக. பலாக்கனியிரசம், கதலிரசம், கருப்பிரசம் என்ற மூன்று இரசத்தினாலும் வெற்றிலைக்கொடி வளர்க்கும் மாவையானது மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தமென்ற முப்பெரும் விசேடங்களினால் உயிருணர்வை வளர்க்கும் மேம்பாடுடையது என்ற பொருள் தொனிக்குஞ் சிறப்புங் காண்க.

8. வடமொழித் திரிபு - வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் வழங்க வருங்கால் அவற்றிலுள்ள வடமொழிச் சிறப்பெழுத்துக்களைத் தமிழ் எழுத்துக்களாகத் திரித்துக்கொள்ளும் விதி. ஸ், த் என்றும் ஷ், ட் என்றும் திரித்துக் கொள்ளப்படுமாறு போல, அம்மைக்கு அறங்கூட்டும் - மோகஷ சாம்ராச்சிய வாழ்வுக்கு உபகாரமாகுஞ் சிவ புண்ணியப் பேற்றை ஒரோவழி அடைவிக்கும். இந்திரை - இலக்குமி. மாருதப்புரவீகவல்லி - உக்கிரசிங்க சோழன் மகள். சாமிக்குருக்கள் - தற்போதிருக்கும் மாவை யாதீன கர்த்

தாவின் தந்தையாரின் பேரனார். விஸ்வநாதக் கிழாஅர் இரு தலைமுறைக்கு முன் மாவைப்பகுதியில் வாழ்ந்த வேளாளர். இவர் மாவைப் பெருமானை நெடுநாட் பக்திபண்ணி வந்தார். ஒரு நாள் பெருமான் கோவிற் குருக்களுக்குக் கனவிலை தோன்றி, 'கோவில் மூலஸ்தான மேற்குச் சுவரில் ஒரு மந்திரம் எழுதப்பட்டுள்ளது. அதனை விஸ்வநாதருக்கு உபதேசித்து விடுவாயாக' என்று அருள் புரிந்தார். அவ்வகையில் மந்திர மறியப்பெற்றுள்ளாராதவின் இவர் மந்திரமறி மாமேதையாயினார். குடதிசைக் கோபுரம் - மேற்குக் கோபுரம். வானவர் குறை வினவி - தேவர்கள் கூறுங் குறையைக் கேட்டு. 'இன்னும் நீ உயர்ந்து வந்தால் நம் குடியிருப்பு அந்ரெழியுமே' என்பது கோபுரத்துக்குத் தேவர் கூறுங் குறையாம். அணையநிற்கும் - அப்பாலுயர்ந்து அவருலகைத் தாக்காது அதனோடு மருவ நிற்கும். இது உயர்வு நவீர்சி யென்னும் அணி. அயோத்தியின் மதில் மேலுயர்ந்து சென்றுகொண்டிருக்கையில் இராகு வென்ற பாம்பை வழியிற் கண்டு அவ்வளவில் நின்றது என்கின்றது இராமாயணம். மாவைக் கோபுரம் அங்ஙனஞ் செல்கையில் தேவர்களின் முறையிட்டைக் கேட்டு அவ்வளவில் நின்றது என்கின்றது இச் செய்யுள். அயோத்தி மதில் மேற்செல்லாது நின்றது, பாம்பு கண்ட அச்சத்தினால்; மாவைக்கோபுரம் அங்ஙனம் நின்றது, தேவர்மீது கொண்ட அருளினால்; எம்பெருமான் கோயிற் கோபுர மாதவின். என ஒப்புமைமேல் வேற்றுமை கண்டு நயக்க. மாவைப் பெருமான் தேவர் குறை விசாரிக்குந் தலைவனாதவின் அவர் கோயிற் கோபுரமும் தானே தேவர் குறையைச் சென்று விசாரித்து நின்றதெனக் கொள்ளுதலும் ஆம். இங்ஙனங் கொள்ளுதலில் 'கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியுங் கவிபாடும்' என்பதிற்புலப்படுவது போல்வதோர் நயம் புலப்படுமாறு காண்க. அன்றி ஆதாச ஆதேய பாவம்பற்றி ஆதேயமாகிய மாவைப் பிரானின் தொழிலை ஆதாசமாகிய கோயிற் கோபுரத்தின் மேலேற்றிக் கூறியதோ ருபசாரமெனினும் அமையும்.

9. உற்பவித்து - உண்டாகி. கற்பனையாகிய கருவிலை உண்டாகி. எழும் கவிதை - தானே முழுமையாய்த் தோன்று

கிற கவிதை. கவிதை உயிர் - கவிதைக்கு உயிரெனப் போற்றக்கூடியது. துவனி..... யல - குறித்த நான்கில் எதுவுமன்று. கவிதை நலனாராயும் புலவர்கள் தத்தம் அபிப்பிராயத்திற்கேற்பக் குறித்த நான்கில் ஒவ்வொன்று கவிதையுயிரென்பர். அவற்றின் விளக்கம் வருமாறு:— துவனி - தொனி. கவிதையில் வெளிப்படையாய்த் தோன்றும் பொருள் வாச்சியம் எனப்படும். அதன்கண் குறிப்பாலும் குறிப்பாற்றலாலும் தோன்றும் பொருள் வியங்கியம், வியஞ்சனம் என முறையே பெயர்பெறும். இவ்வகையில் வாச்சியப் பொருள் உடலாகவும், வியங்கிய வியஞ்சகப் பொருள்கள் உயிராகவுங் கருதப்படும். இப்பொருள்களினூற கவிதையில் அழகுஞ் சுவையும் பரிமளிக்குமாயின் அது தொனியெனப்படும். உடலில் உறுப்பழகுக்கு வேறாக லாவண்யம் என ஒன்று இருத்தல்போலக் கவிதையிற் சொல்லணி பொருளணி களுக்கு வேறாகத் துவனி என்பது ஒன்று உண்டு. அதுவே கவிதையின் உயிர் என்பது ஒருசாரார் கொள்கை. உ - ம்: “இராகம் முற்றிய திங்கள், இலங்கு தாரகையுடைய இரவு முகங்கொள்ள, இருளாடைமுற்றும் தானே கீழ் நழுவு, இரவு அதனை இராகத்தாற்பார்த்திலது.” இதில், திங்கள் (சந்திரன்) இரவு என்பவற்றைப் பற்றிய கருத்து. வாச்சியப் பொருள்; தலைவன் தலைவி பற்றிய கருத்து வியங்கியப்பொருள். சிவந்த சந்திரனானது, நகைத்திரங்கையுடைய இரவின் தொடக்கத்தில் வந்தேற இரவுக்குத் தெரியாமலே இருப்பதலம் விலகியது என்பது வாச்சியப்பொருள் இனி அன்புமிருந்த திங்கள் விளங்குங் கருவிறியையுடைய இரவாகிய நாயகியை முத்தமிட அவளறியாதபடி (வேட்கை மிகுதியால்) அவளது கரிய ஆடை நழுவிக்கீழே விழுந்தது என்பது வியங்கியப் பொருள். இவ் வியங்கியப் பொருள் வகையால் தோன்றும் அழகுஞ் சுவையுடைய இங்கு துவனியாம். இத் துவனிக் கொள்கையை விளக்கிய அணியிலக்கண ஆசிரியர் ஆனந்த வர்த்தனர் ஆவர். அவர் நூல் துவன்யாலோகம் என்பது. வக ரோக்தி - சொல்லக்கருதிய பொருளை நேரடியாகக் கூறுது சுற்றி வளைத்துக் கூறும் வகையில் தோன்றும் அழகு. உ - ம்:— “தேவர்தம் பாவையர்க்கன்று காதோலை பாலித்த தயவாளர்”. சிவ

பெருமான் நஞ்சுண்டு தேவரைக் காத்தார் எனக் கூறுது அவர் மனைவியர் காதணி யிழக்காமல் இருக்கச் செய்தார் எனப் பொருள்படும்படி கூறியது இங்கு வக்ரோத்தியாகும். இதுவே கவிதையுயிர் என்பது பாமகர் என்ற அணியிலக்கணப் புலவர் கொள்கை. உருவகம்:— உபமானம் வேறு உபமேயம் வேறு எனக் காட்டாது இரண்டும் ஒன்றேயென்ற பாங்கில் ஒன்றில் ஒன்றை ஆரோபித்து நிகழும் கற்பனை விசேடமே உருவகம் எனப்படுவது. இதுவே கவிதையுயிர் என்பது பலர் கருத்து. இரீதி - குணவலங்காரம். செறிவு, தெளிவு, சமநிலை, இன்பம், ஒழுகிசை, உதாரம், உய்த்தலில் பொருண்மை, காந்தம், வலி, சமாதரி என்பன கவிதைகளிற் புலப்படக்கூடிய குணங்கள். இவை குறிக்கப்பட்ட சில நியதிகளின்படி அமையும்போது அவ்வக் குணவலங்காரம் எனப்படும். இவற்றின் விரிவும் உதாரணமும் தண்டியலங்காரப் பொதுவியலிற் காண்க. தனருளே என்பது தொகுத்தல், தன்னருளே என விரிக்க சரஸ்வதியாகிய தனது அருளே என்பது பொருள். கவிதையுயிர் என்னுமெழுவாய்க்குத் தனருளே என்பதும் பயனிலை. கற்பனைச்..... கம்பன் - இருவரில் ஒருவர்க்கு ஒதப்பெற்ற அடைமொழியை மற்றவர்க்கும் கூட்டுக, இரண்டும் இருவர்க்கு மேற்பதாகலின். அருளுரு ..... மென, காளிதாசக் கவி கம்பன் கருத்திற் கலந்து, கனிந்தூற்றும் அமுதவாணி எனக் கூட்டுக. உயிரற்ற உடலாமென - உயிரற்ற வெற்றுடல் போல்வது என்பது புலப்பட. காளிதாசன் கம்பன் என்போர் கவிதையோடு தம் கவிதையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கு மொருவர்தம் கவிதை உயிரற்ற உடலாமென நன்குணர்தல் கூடுமாகலின் அங்ஙனங் கூறப்படுவதாயிற்று தாழ்த்துதிகையினுதி சற்றேயெழுந்து வளைதகைமை - பாலனுக்கு வினோதமுட்டுஞ் சிறந்தவோர் நிகழ்ச்சியாகும். வளைதகைமை - வளைவதன்கண் தோன்றும் அழகு. அகடுடைபட - வயிறு குலுங்க. ஆனந்தவெள்ள நீந்தும் அழகினிள முனை என்பதன் கருத்தினிமையும் காட்சியழகுங் கண்டு நயக்க. அமுதவாணி அண்ணலை இனிது காக்க எனக் கூட்டி முடிக்க.

10. கணிதம் - நகலத்திரநிலை, கிரகநிலை முதலாயினவற்றைக் கணித்தறிதல். கணிதம் முற்று முணர் முனிவர் - ரிஷித்துவம் பெற்றுள்ள சோதிடர். முயற்சிக்கும் அப்பாலவாய் - அவர்கள் புரியும் முயற்சியிலே தம்மியல்பு முழுவதும் புலப்படவராமல் நிற்பனவாய். முகந்தளி நவக்கிரகம் - அவரவர் பெறவேண்டிய அளவுக்குக் கூடாமலும் குறையாமலும் அளந்துகொடுக்கும் நவக்கிரகம். முன்னாறு..... மூர்த்தி. அவரவர் பழவினைப் பயன்கள் ஆண்டவன் அநுளாணைப்படியே அவரவர் அநுபவத்துக்கு வந்துகொண்டிருப்பன. அவை அவை வந்து சேரவேண்டிய காலநேரம் தப்பாமலும், அவை வரும் அளவில் மிகுதி குறைவுகளைற்படாமலும் பார்த்துக்கொள்ளுங் கட்டுப்பாட்டிதிகாரிகளாக நவக்கிரகங்கள் ஆண்டவன் ஆணையின் கீழ் அமைந்துள்ளன. அங்ஙனமாகவும் முகந்தளி..... என்று அவையே அள்ளி வழங்குவனவாகக் கூறியது செய்யுட் சிறப்பு நோக்கியதோர் உபசாரமாம். முன்னி - நினைந்து. 'ஏதமுகி..... றதோ' என்பது குழந்தையைப்பற்றி அன்புகாரசமமாகத் தாய் முதலியோர் பிரலாபித்துக்கொள்வதோர் உலக வழக்கம். இரு பெருமருத்துவர் - இருவராய் விளங்கும் தேவ வைத்தியர்கள். 'தீதறிய..... னெண்ண' என்பது குழந்தை நோயுற்றிருப்பதாகத் தோன்றின் கிரக தோஷமுண்டோவெனக் காணுதற்குச் சாதகக் குறிப்புப் பார்ப்பதோர் வழக்குத் தழுவியது. தெசா புத்தி யெண்ணல் - இன்ன கிரகத்தின் ஆட்சியில் இன்ன கிரகத்தின் புசிப்பு இப்போ நிகழ்வதெனக் காண்டல். திருதிரு விழித்து என்பது, அங்ஙனம் நிகழ்ந்தது - அழாதும் பாலுண்ணுதும் இருந்தது - ஒரு மாயம் எனக் காட்டுவதோர் குறிப்பு. அவர் திகைக்க - 'என்ன வீண் வேலை செய்தோம்' என்று அவர்கள் திகைப்படைய. நவக்கிரகங்களை வேண்டுதல் என மேலெடுத்துக்கொண்ட பொருளுக்கேற்ப 'கிரகநிலை கண்டு' எனப் பின்னமைந்த பொருத்தம் நயத்தற்குரியது.

11. சீவனுட் பொலி..... சீலத்தர். சீலத்தர் - தகுதியுடையவர். சீவான்மாக்களைச் சீவன்களாகக் காண்பது ஒருவகைக் காட்சி. அவைகளையே சிவமாகக் காண்பது ஒருவகைக் காட்சி.

உயிர்களை வெறுமனே சீவன்களாகக் கண்டு புரியும் நேயம் அன்பு. அவைகளைச் சிவமாகக் கண்டு புரியும் நேயம் சாமானிய அன்பன்று. அது அருள். அதுவே இங்கு செம்மையன்பு எனக் கூறப்பெற்றது. சண்டை நாயனார் தாம் மேய்த்த பசுக்களைச் சிவமாகக் கண்டு செம்மையன்பு செய்தார். அவ்வகையிலேயே, அவர்க்குச் சிவ பூசைக்குரிய யோக்கியதையும் பலனுஞ் சடுதியிற் கைகூடின என்பது இப் பகுதியாற் போந்த பொருள். சாமானிய சீவனுட் பொலிவின்ற சிவத்துவத்தைக் காணும் வகையிலேயே பெரி யோர்களின் சிவக்காட்சி பூரணமாகின்றது. ஆதலின், அதன் விளைவும் (பலாபலனும்) மேலான விளைவாகவும் மேற்கதியான வீடுபெற்றுக்குள்ளும் மேன்மையானதாகவுமேயிருக்கும். அதுவே யிங்கு சிவமான சிவவிளைவு எனப்பெற்றது. அன்பு + உய்த்து = அன்புய்த்து. உய்த்தல் - செலுத்துதல். ஆன்பால் உவந்தருள் அரன்பால் இருந்தருளும் என்ற இப்பகுதியின் சொல்லினிமை, பொருளினிமை கள் நயக்கற்பாலன. ஆன் - பசு. அரன் - சிவன். அரன்பால் - சிவன் மருங்கில். சிவன் மருங்கில் இருந்து அவர் துடுவனவும் புனைவனவு மெல்லாந் தமக்குரிமை பெற்று, வழிபடுவோர்க்கு வழிபாட்டுப் பலனுங் கொடுத்து வீற்றிருக்கும் சிவப்பேறு சண்டைசர் பெற்ற பேறும். அது சிவமான சிவ விளைவே யாதல் காண்க. பாவம் ஒன்று அறியாத என்பதில், பாவம் - பாவ இயல்பு, கரவு துது முதலாயின. ஒன்று - ஒரு சிறிதும். பாவையிற் சுவாமி கண்டு - பாவையின்கண் சுவாமித்தன்மையைக் கண்டு. பாவையைச் சுவாமியெனப் பாவித்து என்க. பாவ மறியாப் பாலர் பாவித்தனர் என்க. மாண்டகர என்பது மாண்ட + கர, மாண் + தகர என இருவகையிற் பிரித்துப் பொருள் கொள்ள நின்றது. கரமேளங் கொட்டி - தம் கைகளால் தமது தொடைகளிலே மேளமடித்து. தகர மேளங் கொட்டி - தகரத்தைக் கயிற்றிற் கட்டிக் கழுத்தில் மாட்டித் தொங்கவிட்டுக்கொண்டு மேளகாரன் அடிப்பதுபோல் மேளமடித்து. 'மாண்டகர - வரும்' சிறுவர் விளையாடலின் செம்மையும் ஆரவாரச் செழிப்புங் காட்டி நிற்கிறது. இப்பகுதி சண்டைசரைப் போற்றுதல் என எடுத்துக் கொண்ட பொருளுக்கும் சிறுவர் மணற்கோயிலில் திருவிழா ஆற்றத லாகிய நிகழ்ச்சிக்குமுள்ள பொருத்தம் நோக்கியுணர்ந்து நயக்கநின்றது.

2. செங்கீரைப் பருவம்

இப்பருவம் குழந்தை பிறந்து மூன்றாம் மாசம் முதல் ஐந்தாம் மாசம் வரையுள்ள காலவெல்லையிற் குழந்தையின் இயல்பைப் பொருளாகக் கொண்டு பாடப்படுவதாகும். இக் கால இயல்புகளுள் குழந்தை கையிரண்டுமுன்றித் தலைநிமிர்த்து ஒரு கால் மடித்து ஒரு காலூன்றி முகமசைத்துக் கண்டார்க்கு மகிழ்வூட்டுதலாகிய ஒரு அம்சம் கவர்ச்சிக்கரியது. தவழ்தற்கும் தவறாமெக்கும் இடைப்பட்ட நிலை இது. இந்நிலையில் தாயர் முதலியோர் முன்னின்று கைநீட்டி வரச் சொல்லுதலும், தம் ஆராமை நீர்ப்பூராயமாகப் பல கேள்விகள் கேட்டுக் குழந்தையின் முக அசைவுகள் ஒவ்வொன்றையும் தம் கேள்வியொவ்வொன்றற்கும் அது சொல்லிய விடையாகக் கற்பித்து அக் கற்பனைகளைத் தம்வாக்கில் வசனித்து மகிழ்தலும் உண்டு. இக்கருத்தையுட்கொண்டே செங்கீரைப் பருவம் என்ற பெயரும் ஏற்பட்டதாக எண்ணத் தோன்றுகிறது. கீ என்பது ஓர் வடசொல். சொல் என்பது அதன் பொருள். அச்சொல்லே கீர் என மாறிக் கீரை எனத் திரிந்து செம்மை என்ற அடைமொழியுடன் செங்கீரை (செம்மையான சொல், செவ்விய - இனிய - மழலைச் சொல்) என ஆயிற்று. ஆகவின் செவ்விய இனிய மழலைச் சொற்களைப் பேசுமாறு செவிவி முதலியோர் குழந்தையிடம் கேட்டு மகிழும் பருவம் என்பதே செங்கீரைப் பருவம் என்பதன் பொருளாகும்.

1. அமுத துளி முத்துற்று உருண்டலைய வெண்ணிலா மெல்லணையமாந்ததென எனக் கூட்டுக. வெண்ணிலா - பூரண சந்திரன். அமாந்தது - தங்கியது. அமுத துளி, வெண்ணிலா இரண்டும் வியர்த்துளி, முகமண்டல மென்பவற்றுக்கு முறையே உவமையாவன. உள் + நிலாவு + உவகை. விடுப்புக்கு + 'உம்' + என இங்ஙனம் பிரித்துப் பொருள் காண்க. 'உம்' எனத் தலையசைத்தல் குழந்தையியல்பு. விடுப்புகள் - விடுத்து விடுத்துக் கேட்கும் பல்வேறு கேள்விகள். உள்ளமுறு தெள்ளமுதம் - உள்ளூறி வழியும் அமுதமாகிய திருவாயுறல்.

கற்பாந்தம் - பல்வேறு கற்ப முடிபுகள். செங்கீரை யாடியருள் - செவ்விய - இனிய - மழலைச் சொற்களைப் பேசித் திருமுகமெடுத்தாடியருள். ஏ - அசை. சைவம் மகிழ் தேசிகா - சைவசமயம் மகிழ்தற்குக் காரணமான ஞான குருவே.

2. வெண்ணீறு + அட்டி - திருநீற்றை மிகுதியாகத் தடவி. ஒப்பனையியற்றி - குஞ்சி (தலைமயிர்) திருத்துதல். (சீவுதல், பின்னுதல் போல்வன) கண்புருவத்திற்கு மையிடுதல் முதலாகிய அழகுகளைச் செய்து. நேர் பார்த்து - தம் முகத்தெதிரே நிறுத்திப் பார்த்து. பாதவிரல் சுவைத்தல் இப் பருவத்திற்கு இயல்பான ஒரு நிகழ்ச்சி. 'பருமுலை சுவைத்த சுவை பற்றுதெனக்கொல்' என்னும் குறிப்பை அதன்மேலேற்றியமை தற்குறிப்பேற்றமென்பதோர் அணிகுறித்து நின்றது. பற்றுதெனக்கொல் என்பதற்குப் பற்றுக் குறைககுப் போலும் எனப் பொருளுரைக்க. பேராட்டி - பேர் + ஆட்டி எனப் பிரித்து பேர் - புகழ், ஆட்டி - ஆளுதலையுடையவள் என்றேனும் பெருமை + ஆட்டி எனப் பிரித்து, பெரிதாகிய ஆளுதலையுடையவள் என்றேனும் பொருள் விரிக்க. 'பெரும்..... பேசி' என்பது தாயரின் அளவிறந்த மகிழ்ச்சிப் பரவசத்தைக் குறித்து நின்றது. கணவன் மருங்கில் இருக்கையில் அப்பரவசமும் புளுகும் மிகச் சிறக்கு மாகலின் பெருமானெனும் எனப் பெற்றது.

3. நெட்டித்து உடல் பாய்ச்சி - முன்னீண்டு உடலானது நீரிற் பாய்தல் போன்ற ஒரு அசைவு தோன்ற விரைந்து இயங்கி. இங்கு பாய்ச்சி என வந்த சொற்பொருளமைதிக்குப் பொருந்தப் பின் வெள்ளம், நீந்தி என்ற சொற்களின் அமைவுங் காண்க. நீந்துமா - நீந்துமாறு என்பதன் கடைக்குறை, நீந்தும் வகையாக என்பது பொருள். தாய - தாவிய என்பதன் இடைக்குறை. சேய - செம்மை + அ குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சம். செந்நிறம் படர்கின்ற என்பது பொருள். உதயாசலம் - உதயமலை. விளங்க லொன்றோ - விளங்குதலாகிய ஒன்றுமட்டிலன்று. ஒன்றோ என்னும் இச்சொல்லின் நிலை பின்வரும் பொருட்பகுதியின் சிறப்பிற்கு

முன்னறிகுறியாக நிற்பது போல்வதோர் அமைவுங் காண்க. தே - ஒளி. தேய ஒளியுள்ள எனப் பொருள்தந்து குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சமாயிற்று. செங்கைக்கும் என்பதில் உம்மை இழிவு சிறப்பு. இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மையுமாம். தெய்வநிறை..... மெட்டும் என்னும் பகுதி மனமறிந்து வேண்டுதல் செய்வோ ரெவர்க்கும் மாவைப் பெருமான் கருணை கைவருந்திறங் குறித்த வாரும்.

4. ஐய - அழகிய, அதிசயமான தெய்வவொளி பரக்கின்ற. இளைப்பிற் சுகானுபவ மொழுகல் - இளைப்பு மிகுந்தோறும் மேன் மேற் சுகம் பேசுதல். உடல் இளைக்குந்தோறும் உள்ளத்தில் உணர்ச்சியின்பம் மிகுதல். அங்கப் பிரதக்ஷணம் முடித்துக் கிடந்த வானே முகம் நிறித்துத் துதிப்பவர் முகத்தினேதிரே மாவைப் பிரான் முகமெடுத்துச் செந்நிறலின் பொருத்தத்தினை உணர்ந்து நயக்க. அனிச்சம் - அனிச்சம் பூ. செந்தூவி - செவ்விய அன்னத்தின் உள்ளிறகு. அனிச்ச செந்தூவி - அனிச்சமும் செந்தூவியும் என உம்மைத்தொகை. துதிப்பவரை நோக்கிச் சிரித்தல் கருணை நிகழ்ச்சிக்கு அறிகுறியாமாகலின், அருள்..... சிரித்து எனப் பெற்றது. 'தொண்டலாந் துதிசெயத் தூமுறவல் அருள் செய்யும் ஆருரை' என்பது தேவாரம். திருமுகமெடுத்..... நிறறல் செங் கிளைப் பருவத்துக்குரிய இயல்புகளுள் விசேட அம்சமாகும்.

5. பட்டம் - நெற்றிப்பட்டம். புண்டரக் கீறு - முக்குறி. புண்டரமாகிய கீறு - பண்புத் தொகை. நீற்றி..... குமென என்றது நெற்றிப் பட்டமணிதல் முக்குறியிட்டிருக்கும் தோற்றத்தினைத் தரும் என்றவாரும். சுட்டி சுழியம் என்பன நெற்றியிற் பொருந்த அணியும் ஆபரணங்கள். ஆத்தமம் - ஆத்ம இயல்பு. உயிராகிய தன் சொருபநிலை. தொந்தம். 'தவந்தவம்' என்னும் வட சொல்லின் திரிபு. நல்வினை, தீவினை; இன்பம், துன்பம்; மேன்மை, கீழ்மை என்றூற் போலவுள்ள இரட்டையியல்புகள் தொந்தமெனப்படுவன. அவை ஆட என்றது அத்தகைய இரட்டைகள் உயிரைப் பந்திக்கும் நிலையிலிருந்து கழன்று புறம்பா யலைந்தொழிய என்ற வாரும். தேற்றம் - தெளிவு.

6. குமரகுருபரன் - முருகக் கடவுளின் அருள் வளம் பெற்ற ஒரு முழு ஞானி. இவர் தென்னிந்தியாவில் தாம்பிரபர்ணி நதிக் கரையிலுள்ள ஸ்ரீ வைகுண்டம் என்ற ஊரிற் றேன்றியவர். ஐந்து வயசுவரை ஊமைப்பிள்ளையாயிருந்தவர். ஐந்தாவது வயதில் ஒருநாள் திருச்செந்தூர் ஆலயத்தில் நேர்த்திக்கடன் முடிப்பதற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டார். திருச்செந்தூர் முருகன், தன் சந்நிதியிலே நின்ற அவர் முன் தன் சுயரூபத்திலே தோன்றி ஞானோபதேசம் புரிந்தருளினார். அதன்மேல் அவர் முழுமையடைந்த மோன ஞானியாய்த் திகழ்ந்து அவ்விடத்தில் நின்றே கந்தர் கலிவெண்பாப் பாடியருளினார். பின் சிவன், அம்மன், சுப்பிரமணியர் பெயரில் அவர் பாடியருளிய பிரபந்தங்கள் பல. அவற்றுள் ஒன்று முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ் என்பது. இவ் வரலாற்றைப் பின்னணியாகக் கொண்டெழுந்தது இச்செய்யுளின் முற்பகுதியிலமைந்த கற்பனை. 'முற்பட்டுன..... கவிதை பொழி'. இப் பகுதி முழுவதும் உருவகம். கருணை வெள்ளமெனவும், மோனம் குகையெனவும் உருவகிக்கப்பட்டமைக்கேற்பக் கவிதை மழையெனவும், குமரகுருபரர் மேகமெனவும் உருவகமாய் பாட்டாற் கூருமையின் இது ஏகதேச உருவகமாம். முகந்து, ஏறி, கருவிருந்து, பொழி என்ற சொற்களின் பிரயோகப் பொருத்தம் நோக்குக. "சொற்செட்..... கனிவு — சிக்கனமாய்க் கையா ளப்பட்ட சொல்லிறுக்கத்தினுக்குள்ளே பொருளின் கனிவு. இவர் பாடல்கள் எவ்வளவுக்குச் செறிவானவையோ அவ்வளவுக்குக் கனிவானவையாயும் அமைந்திருந்தல் வியக்கத்தக்க வோர் பண்பாகும். இவர் பிரபந்தங்கள் தமிழிலக்கியத்தில் தனி ரகமானவை. எல் - ஒளி. படுதல் - தோன்றுதல். எற்பட்டிலங்க - ஒளி தோன்றி விளங்க. புன்சொல் - அர்த்தச் செழிப்பற்ற வெறுஞ் சொற் கூட்டமாகிய பாக்கள். தற்கெட்டிருப்போர் - தம்மையிழந்திருப்போர். 'என்செய லாவ தியாதொன்று மில்லை' யென்றிருப்போர். அவர்க்கே மாவைப்பிரான் குருவாய் வந்தருளுவா னுதலின் தற்கெட்டிருப்போர் தனிக் குரவா எனப் பெற்றது. தனி - ஒப்பற்ற. குரவா - குருவே, ஞானகுருவே என்க. செங்கோ செங்கீரை - செங்கீரையாடியருள் என்னும் பொருளதாகிய ஒரு

தொடர். சந்த இசை நோக்கி, ஆடியருள் என்னும் பகுதியைத் தொகுத்து செங்கீரை என்பதே இரட்டித்துவந்த தொடர் இது வாகும். பின்னைத்தமிழ் ஒவ்வொன்றினும் இத் தொடர் ஆட்சி பெற்றிருத்தல் காண்க.

7. பகழிக்கூத்தன்: சிறந்த முருக பக்தனாகிய செந்தமிழ்ப் புலவரொருவர். இவர் சேது நாட்டைச் சேர்ந்த சன்னாசிக் கிராமம் என்னும் ஊரில் பிறந்து தமிழ் சமஸ்கிருத கலா விற்பன்னராய் விளங்கியவர். திருச்செந்தூர் முருகன் மீது பின்னைத்தமிழ் பாடி அரங்கீகற்றிச் செந்தூர்ப் பெருளானிடம் மாணிக்கப் பதக்கம் பரிசிலாகப் பெற்ற பேரருளாளர். தேனிப்ப - இனிப்ப. ஆதமத் ..... யெறிந்து - ஆத்துமத் துடிப்பைப் பிரதிபலிப்பது போன்ற முருகிசை நிறைந்த சந்தம் அடையடித்து. அருட்பாகைப் ..... பின்னைக்கவி:— இத்தொடர் அவர்தம் பாவின செம்பாகமான பண்பைக் குறிப்பிடுகின்றது. “ பேராதரிக்கும் அடியார்தம் ..... ” என்ற பாடல் இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். நம் மொழியும் - ஒன்றும் பொருட்பயனற்ற நமது வெற்றுவையும். உம்மை எச்சப் பொருளது; இழிவு சிறப்புமமையுமாம். செல் - மேகம். செல்லார் பொழில் - மேகம் பொருந்துஞ் சோலை.

8. நக்கீரன் - சிறந்த பக்திமானாகிய கடைச்சங்கப் புலவரொருவர். மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார். களவியலுரையின் மூலம் தமிழினிமை முழுமையும் உலகஞ் சுவைக்கத் தந்தவர். ஓளவையாரைப் போலச் சிரஞ்சீவியாய் வாழ்ந்து தமிழிலக்கியத்தின் பல்வேறு வளர்ச்சி நிலைகளிலுந் தம் புலமை தமிழில் மிளிர்ச் செய்தவர். கீரன் என்பது இவர் இயற்பெயர். ‘ந’ என்பது சிறப்புக் குறிக்கும் அடைமொழி. இச் சிறப்படைமொழி சில புலவர்களுடைய பெயர்களுக்குத்தான் உண்டு. அவர்களுள் இவர் முதன்மையானவர். நீரார் - (கங்கை) நீர் நிறைந்த. சடிலம் - சடை. நீரார் சடிலச் ..... நின்று ..... இப்பகுதி பின்வரும் வரலாற்றைப் பின்னணியாகக் கொண்டது. அந்நாளில், தருமி யென்ற ஒரு ஏழைப் பிராமணர் மதுரைச் சோமசுந்தரக் கடவு

எரிடத்தில் வேண்டி, “கொங்குதேர் வாழ்க்கை.....” என்ற பாடலை எழுதுவித்துக்கொண்டு பாண்டிய மன்னனிடஞ் சென்றார். பாண்டியன் அப்பாடல் தன் நிபந்தனைக்கு ஒத்திருந்தல்கண்டு அதற்கெனச் சங்க மண்டபத்தின் வாயிலிலே கட்டித் தூக்கி வைத்திருந்த பொற்கிழியை எடுத்துக்கொள்ளும்படி சொல்லியனுப்பினான். தருமி சங்க மண்டபத்துக்குப் போய் அங்கிருந்த புலவர்களிடம் பாடலைக் காட்டிவிட்டுப் பொற்கிழியை யறுக்க முயன்றார். அங்கிருந்த நக்கீரர் எழுந்து, ‘உன் பாடல் குற்றமுடைத்து. பொற்கிழிக்கு நீ அருகதையற்றவன்’ எனக் கூறித் தடுத்தார். தருமி ஓடோடியும் போய்ச் சோமசுந்தரப் பெருமானிடம் முறையிட்டார். பெருமான் முதலிற புலவர் வேடத்தில் வந்து, ‘பாடலிற் குற்றம் யாது?’ என நக்கீரரைக் கேட்டார். நக்கீரர் உம்பாடல் பொருட்குற்றமுடைத்து என்றார். பொருட்குற்றம் யாது? எனக்கேட்டபோது, மகளிர் கூந்தற்குச் செயற்கை மணமல்லது இயற்கை மணமில்லை. உம்பாடல் பாண்டியன் தேவியின் கூந்தல் இயற்கை மணமுடையதென்னுங் கருத்தையல்லவா கொண்டுள்ளது என்றார். அப்போது சிவபெருமானாகிய புலவர் தெய்வமகளிர்க்கும் அப்படியில்லையா? என, நக்கீரர் இல்லையென்றார். அவ்வளவில், சிவன் தன் சுயரூபத்தைக் காட்டி நீர் வழிபடும் திருக்காளத்தியிலுள்ள இறைவன் தேவி ஞானப்பூங்கோதைக்கும் அப்படியில்லையா என, நக்கீரர் முன்னிலும் அழுத்தந்திருத்தமாக, எந்தத் தேவிக்குமே அப்படியில்லை என்றார். அதன்மேல் சிவபெருமான் தம் நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டியபோது நக்கீரர் இன்னும் திடமாக நின்றுகொண்டு நெற்றிக்கண் காட்டினுங் குற்றங் குற்றமே என்றார். நெற்றிக்கண் தோற்றியபோதுண்டான வெப்பத்தினால் நக்கீரர் வருந்தி உண்மையுணர்ந்து கைலைபாதி காளத்திபாதி யந்தாதி பாடி மன்னிப்பு வேண்டிச் சொஸ்தமடைந்து சிவனருள் முழுவதற்கும் அருகராயினார். நெற்றிக் கண்ணுந் தோன்றிடவும் - உம்மை உயர்வு சிறப்பு. சிவபெருமானுடைய நெற்றிக்கண் எங்கும் எப்போதும் தோற்றியபடியே யிருப்பதில்லை. மிக அசாதாரணமான அறுக்கிரகமோ, நீக்கிரகமோ நிகழவேண்டியிருந்தால் மட்டுமே நெற்றிக்கண் தோற்றமளிக்கும். அத்தகைய ஒரு அரிய சந்தர்ப்பம் இது

வேன்பது நெற்றிக்கண்ணும் என்ற சொல்லாற்றலாற் பெறப்படும். நிலை பேராது நின்று - தன் கொள்கையில் அசையாது நிலைநின்று. அவன் தன் நிறைவார் கருணை முழுக்காடி - அவருடைய (சிவபெருமானுடைய) நிறைவு பொருந்திய கருணையில் முழுகி. தன் - சாரியை. வரலாற்றுண்மைப்படி நக்கீரர் இறைவனது நெற்றிக்கண் வெம்மையில் முழுகிப் பதைபதைத்தமையும் அதுகாரணமாகப் பின் பொற்றாமரை வாவிக்குள் வீழ்ந்து முழுகித் திணறியமையுங் காண்ப்படுகின்றது. ஆனால் இங்கு இவையெல்லாம் நிக்கிரகமல்ல அநுக்கிரகமே யென்பது தோன்ற நிறைவார் கருணை முழுக்கு எனப்பெற்றது. உண்மை யுணர்வார்க்கு நிக்கிரகமும் மறைமுகமான அநுக்கிரகமேயாதல் காண்க. இனி அடியுமுகையும் பெற்றவரை அபிஷேகம் பெற்றுர் எனச் சொல்வது போல்வதோர் வஞ்சப் புகழ்ச்சி இதுவேவில் அணிவிசேடந் தோன்று மாயினும் பொருட் சிறப்பின்றும். தாரா வளம் - இன்னுமொரு புலவர் தருதற்கியலாத இலக்கியச் சொல்வளமும் பொருள்வளமுஞ் சுவை வளமும். தன்மானஞ் சால் தமிழ்ப்புலவன்:- தன்மானமாய்ச் சான்ற தமிழ்ப்புலவன். சால்புலவன் - அமைந்த புலவன். தன் மானந் தன்பால் அமைந்த புலவன் என்னுது தன் மானமாய் (தானே) அமைந்த புலவன் என்க. முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை. முருக தத்துவத்தை வடித்தெடுத்து - முருகனின் தத்துவத்தை (தாம் சிவனிடத்தும் அவனிடத்தும் பெற்ற கருணை வெள்ளத்திலிருந்து) வடித்தெடுத்து. நார் - ஈரத்தன்மை. கற்போர் மனதில் ஒட்டிக் கொள்ளக்கூடிய தன்மை. நாரார் புலமை - அத்தன்மையுள்ள புலமையென்க. வடித்தல் - உருவாக வார்த்தெடுத்தல் என்றும் பொருள்படும். பின்வரும் மெருகு, கலைஞன் என்ற உருவகங்களுக்கியைய இப் பொருளைக் கொண்டு, முருக தத்துவத்தை வடித்தெடுத்து மெருகொளிர முருகில் நாட்டுங் கலைஞன் எனக் கொண்டுக்கூட்டி, முருகப் பிரானது தத்துவத்தை ஒரு உருவமாக வார்த்தெடுத்துப் புலமையால் மெருகிட்டுத் திருமுருகாற்றுப்படையில் நிறுத்திவைத்த (பிரதிஷ்டைபண்ணி வைத்த) சிற்பி (கலைஞன்) எனப் பொருள் கோடலுஞ் சிறப்புடைத்து. மெருகு இலக்கியச் சொல்லாக ஆளப்பட்டமை புதியன புகுதலின் பாற்படும். புலமை மெருகு,

கலைஞன் நக்கீரன் என்பவற்றுக் கேற்ப முருக தத்துவத்தை (உருவம் என) உருவகியாமையின் இது ஏகதேச வருவகமாம். ஞானப் புதுச் சுவை - (தமிழ்க்கு முன்னென்றுமில்லாத) புதுமையான ஞானச் சுவை. புது ஞானச் சுவையென மாற்றுக. தமிழ்த் தேனிலே ஞானச்சுவையை முதலிற் கலக்கவைத்தவர் நக்கீரரே யென்க. புதிதுண்ணும் - பிறரெவருந் சுவைக்குமுன்பே (சுடச்சுட) சுவைக்கும். 'புலனெயிற் பிறந்தசொற் புதிதுண்ணும் பொழுதன்றே' என இச்சொல் கலித்தொகையிலும் இப்பொருளில் வந்துள்ளமை காண்க.

9. வியாக்கிரபாதர் - புலிக்கால்முனிவர். பதஞ்சலி - பாம்புருவாயிருந்த முனிவர். வியாக்..... பாதம் - சிவபெருமான் இவ்விருபெரு முனிவர்களின் வேண்டுகலின் பேரிலேயே தில்லையில் முதன்முதலாக நடனம் ஆரம்பித்தனர் என்பது வரலாறு. உடலுறு மண்டலம் - உடலின் கண்ணே அமைந்துள்ள சோம, சூரிய, அக்கினி மண்டலங்கள், மனம், புத்தி, சித்தம் முதலாக உயிர் சார்ந்த மண்டலங்கள் ஆதியவை. நடராசப் பெருமான் திரு நடனம் உடலுயிர் மண்டலங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் நுண்ணிதிற் புகுந்து அனைத்தையும் ஆட்டுமென்பது பொருள். கோடு - சங்கு, வியன்துடி - (முகப்பு) அகன்ற உடுக்கை. காகளம் - எக்காளம் என்னும் வாத்தியம்.

10. தாலம் - பனை. பனைகள் சிவனடியார் செயல் புரியும் என வர்ணிப்பது இச்செய்யுள். மாவையில் நிகழும் அடியாரொழுக்கஞ் சராசரமனைத்தினும் பயின்று வியாபிக்குமளவினது என்பது இதனைப் போந்த பொருள். நலிந்திடும் - ஆட்டியலைத்து வருத்தும். கொட்பினில் - சுழற்சியினால். கண்ணீர் - கள் + நீர்; கள்ளாகிய நீர் தாற்று மடல்விரி - பாளை தோன்றி அதன்கண் (புறவிதழாகிய) மடல்விரியும். தாறு - பாளை. நடம்புரி அடியர், நின்மலனடியர் எனத் தனித்தனி கூட்டுக. தாலம்..... அடியர் செயல் ஆற்றுகும் என இயைக்க. ஆற்றுகும் - செய்யும். உறு - துணைவினை. மனமணி - மனத்தில் விளங்கும் இரத்தினதீபம்.

11. தோடு - இதழ். பொன்னரி மாமலர் - பொன்போ
 லொளிரும் வத்திகளை இதழ்வுடிவில் அரிந்து அமைத்த மலர்.
 பொன் - உவமை யாகுபெயர்..... செண்டு - காவடிச் செண்டு.
 தோகைமயிற் கலபக்காடு என்பதில் தோகை மயில் - ஆண்மயில்.
 கலபக் காடு - தோகைக்காடு. கலபம் என்பது தோகையெனும்
 பொருளில் வருதலின் முன்வந்துள்ள தோகையெனுஞ் சொல்
 வால் எனப் பொருள் தந்து ஆண்மயிலாத லுணர்த்துமளவிற்கே
 நின்ற தென்க. ஆண்மயிலெனல் வேண்டா; மயிலெனலே அமையு
 மெனின், விசேடிக்கற் பாலதமிழ் தோகையென்பது இவ்விடத்து
 விசேடியாது நின்றதென அமைக. காவடியின நிரைகண்டு - காவடி
 நிரையைத் (மயில்) தன் இனத்தின் நிரையாகக் கண்டு. காவடி
 நிரை, இனநிரை எனத் தனித்தனி கூட்டுக. காவறு மென்சிகை,
 கா + உறும் + மென்சிகை. கா - சோலை. நாசிகை - (மனித உட
 லில் நாசியமைந்திருப்பது போல் மாடத்தின் மேற்பாகத்தில்
 அமையுங்) கட்டிட உறுப்பு. மாவைத் தேரோடும் வீதியில் அவ்
 வறுப்புடைய மாடமொன்று காணற்பாலது. குதீகுதீகுதியென்ன
 ஆடும் என்றது மயிலின் பரவசநிலை குறித்துநின்றது. மயிலினம்,
 கண்டு, ஏறி, இசை தவறாமே ஆடும் எனக் கொண்டு கூட்டுக.

3. தாலப்பருவம்

தாலப்பருவம் என்பது தாலாட்டும் பருவம் எனப் பொருள் படும். தாலு என்பது நா எனும் பொருளில் வரும் வடசொல். அது தமிழில் தால் எனவும் தாலம் எனவும் வழங்கும். குழந்தையைத் தொட்டிலில் வளர்த்தித் தாலம் (நா) அசைத்துப் பாடிச் சீராட்டுதல் இப்பருவ நிகழ்ச்சியாம். ஐந்தாம் மாதத்தின மேல் ஏழாம் மாதம் முடிய இப்பருவத்துக்குக் காலவரையறை குறித்துள்ளது இலக்கணம். தாயாரும் மற்றும் உரிமை மகனிரும் இசைக்கும் இன்னிசையைக் குழந்தை உற்றுக் கேட்டற்கு உரிய காலம் இதுவாதலின் இங்ஙனம் வகுக்கப்பெற்றுள்ளது. இப்பருவப் பாடல்கள் 'தாலோ தாலேலோ' என முடிவுபெறும். இவை தாலாட்டுப்பாட்டு. தாலொலித்தல் என அழைக்கப்பெறும். பெரியாழ்வார் ஓரிடத்தில் தாலொலித்தல் என்ற சொல்லைக் கையாண்டுள்ளார். 'தாலொலித்தீடுந் திருவினையிலாத் தாயிரற்கடை யாயின தாயே' என்பது அவர் பாடற் பகுதி. பிள்ளைத் தமிழிற் சேராது தன்யாக வழங்கும் தாலாட்டுப் பாடல்களும் உள.

1. வடபூதரத்து..... ரெட்டில் என்ற பகுதி முழுவதும் தொட்டில் வர்ணனை. வடபூதரம் - வடக்கின்கண் உள்ளதாகிய மலை. கைலாசமலை. மாமேரு - பொன்மலை. பொன் மண்டபத்திலே முத்துவடம் தொங்குவது மாமேருவில் வெள்ளருவி பொழிதல்போலும் என உவமிக்கப்பட்டுள்ளது. முத்தினுக்குவமையாதற்கு மிக்க தாய வெண்மை வேண்டி வடபூதரத்து வெள்ளருவி உவமையாயிற்று. கடவுட்சோதி - தெய்வவொளி. கமலன் - பிரமன். கையாற்றீண்டான் கருவியெடான் என்றது, எப்பொருளையுந் தான் மனதாற் கற்பித்துக் கற்பித்தவாறே அது உருவாகும்படி பிற ஏதுக்களாற் செய்வித்து முடிக்கும் பிரமன் இத்தொட்டிலைப் பிற ஏதுக்களாற் செய்விக்காமை மட்டுமன்றித் தன் கைகூடத் தீண்டாமல் என்ற குறிப்பாம். மனத்தால் வகுத்தமைந்த - தான் தியானித்த வண்ணமே தியானசக்தியால் உருப்படச்செய்த. 'கைபுனைந்தியற்றுக் கனி' னுடையது அத்தொட்டில் என்றவாரும்.

படம் - ஆடை. நீலம் - நீலப்பட்டு. குணவாகுபெயர். ஆடையாகிய நீலப்பட்டென்க. விதானித்த - மேல் விரித்துக் கட்டப் பெற்ற. விதானம் என்னும் பெயரடியாற் றேன்றிய பெயரச்ச வினை இது. பாதமலர்கள் சிவப்பித்து என்பதில் சிவப்பித்து - இரத்தங் கன்றிச் சிவக்குமாறு உதைத்து எனப் பொருள்படும். சிவப்பித்து - என்புழிப் பண்பு வினையாயின குறிப்புணரத்தக்கது. தாயர் பரிவுள்ளந் தடவும் - தாய்மாறது பரிந்துருகு முள்ளத்தில் தாக்கத்தை வினைக்கும். குழுவியின் மென்மைமிகுதி புலப்பட, தாக்கும் என்னுது தடவும் என்றார். தாலோ தாலேலோ - தாலாட்டுப் பாடலைச் செவியெற்றுக் கண்வளர்ந்தருள்க. தால் + ஏல் + ஓ = தாலேலோ. ஓ அசைநிலை.

2. கழுகு கவரியிட, தெங்கு உபசரிக்க, தாலம் ஆலவட்டமொடு (ஆலவட்டமசைத்துக் கொண்டு) விளங்கும் மாவை எனக்கொண்டு கூட்டுக. தண்ணூர் கழுகு - குளிர்மையுள்ள கழுகு. கவி - சாமரை. தனித்தெங்கு - ஒப்பற்ற தென்னை. ஒருவாமே - (கடப்பாட்டினின்று) விலகாமல். தேவர்குலம் மகிழ, குலையேந்தி உபசரிப்ப எனக்கொண்டு கூட்டுக. ஞாலம் - பூமி. புரந்து - காப்பாற்றி. ஞாலம்..... குலம்:- பூமியில் வாழும் உயிர்களின் அநுபவங்களனைத்தும் இறைவன் ஆணையின் வேறல்லாத தேவாத்ம சக்திகளாற் காப்பாற்றப்படுகின்றன. அவை அல்லும் பகலும் வானிலே உலாவிக்கொண்டிருப்பன. தேவர்குலம் மகிழ - அத்தேவாத்ம சக்திகள் மகிழத்தக்கவாறு. நன்றிக் கடப்பாடு - செய்நன்றியறிதலாகிய கடன். ஓரறிவுயிர்களாகிய கழுகு, தென்னை, தாலம் (பனை) என்பனவே மாவையிற் செய்நன்றிக் கடன் கழிப்பன வெனில் அங்குள்ள ஆற்றிவுயிர் ஈடுகவுள்ள ஏனைவகை யுயிர்களின் நன்றிப் பெருக்கு எத்தகைத் தென்பது தானே போதரும் என மாவையின் உயர்வு போந்தமை காண்க. மேற்சென்று உபசரிப்ப என்பதில் 'சென்று பொருள் கொடுப்பர் தீதற்றோர்' என்பதற் காண்பதோர் நயங் காண்க. நன்றிக் கடப்பா டொருவோமே நாளும் மேற் சென்று என்பது தெங்கின்மேல் வைத்துக் கூறப்பட்டதாயினும் கழுகு, தாலம் என்பவற்றுக்கும் அது ஏற்குமாறு கண்டுகொள்க.

பாலக்குருகு - இளம் நாரை. பத்தி - வரிசை, பக்தி. பத்தி விளங்க - வரிசையாய் விளங்க, பக்தி புலப்பட. இருபொருளும் ஏற்குமாகலின் இத்தொடரை இரட்டுற மொழிந்துகொள்க. பாளையைக் கவரியென்றதும் பனையோலையை ஆலவட்டமென்றதும் உருவகமாம்.

இப்பருவத்தின் பெயரான தாலம் என்பதும் பனையை யுணர்த்தும் பெயரான தாலம் என்பதும் சொல்வாடிவில் ஒன்றாதல் பற்றித் தோன்றிய உணர்வே இச்செய்யுட் கற்பனைக்குக் கருவாயினமை காண்க.

3. கன்னல் - சர்க்கரைப்பாகு. ஆரியம் - சமஸ்கிருதம். கன்னற்றமிழ் உவமத்தொகை. ஆரியக் கற்கண்டு உருவகம். இனிமை பொதுத்தன்மை. குழைவு மிகுதிபற்றிக் கன்னல் தமிழுக்கும் இறுக்கமிகுதிபற்றிக் கற்கண்டு ஆரியத்திற்கும் பொருந்துவனவாயின. கன்னலுங் கற்கண்டும் ஒரே கருப்பஞ் சாற்றின் இருவேறு விளைவுகள். தமிழும் ஆரியமும் ஒரே பாரதப் பண்பாட்டின் இருவேறு விளைவுகள் என்ற ஒற்றுமை நயமும் இவற்றும் போந்தமை காண்க. கன்னற்றமிழ்..... பத்தி, எனும் இப்பகுதி திருப்புகழுக்கு அடையாயிற்று. 'கன்னல்..... பாய்ந்து' எனும் பகுதி திருப்புகழின் பண்புகளாகிய களிவு, இறுக்கம், சந்தம், வேகம் ஆதிகவற்றை உட்கொண்டது. கன்னல்..... திறுகி எனும் பகுதி, திருப்புகழில் தமிழ்ச் சொற்களும் சமஸ்கிருதச் சொற்களும் அந்நியோன்யமாகக் கலந்து குழைவுஞ் செறிவுமாகிய தம் பண்புகள் கெடாது களிவு சொட்டுமாற்றை நன்கு புலப்படுத்தும். கலைஞர் - இலக்கிய ரசனையாளர். ஊறி - சுவையூறி. உரவு - பரத்தல். உரவோன் - பாந்துபட்ட (ஞான) அநுபவத்திப்பமுடையோன். துன்னல் - பொருந்துதல். துன்னற்கு + அரும் மாதுயர் - பொருந்தியருபவித்தற்கு அரிதாய் மிகுந்து விட்ட துயர். 'சும்மாவிரு சொல்லற' — கந்தரநுபூதி மேற்கோள். இது குருவாய்த் தோன்றிய முருகப் பெருமான் அருணகிரியார்க்கு அருளிய உபதேசமொழி. துரியாதீதம் - மெய்ஞ்ஞான

முதிர்ச்சியுடையார்க்கு இறைவனருளும் நின்மல அவஸ்தைகளின் முடிவுநிலை. துரியாதீதப்பேறு - அந்நிலை வழியடையும் ஆனந்த அத்த வாழ்வு கருணை தனக்குருவாம் என்றது, இறைவனுக்கு அவன் கருணையே திருமேனியாமன்றி நம்மனோர்க்குப்போல மாயையின் விளைவாகிய மேனியன்று என்ற தென்க.

4. துங்கம் - உயர்ச்சி. புலமைநீர், சொல்லனை, சங்கத் தொட்டில், தமிழ்ச்சேய்:- உருவகங்கள். இவற்றால் தமிழ்ப் புலவோர் தமிழ் வளர்த்த செவ்வியரென்பது தானே போதருதல் காண்க. துயிற்றி - நிம்மதியாயமைந்திருக்கவைத்து, தாலாட்டும் - (கரிசனையோடு) சீராட்டும் எனப் பொருந்துமானவுக்குப் பொருள் கொள்க. சோதித்தமைத்த சொல் - வழக்கனைந்து, ஓசைத்திறன் நோக்கி, வன்மைமென்மைகளை உற்றுணர்ந்து பொருந்துமாறு கண்டு ஆராய்வாக அமைத்த சொல். அனை - பஞ்சனை. சொல்லனை - சொல்லாகிய அனை. சொற்கூட்டமாகிய பஞ்சனையெனச் செய்யுளை உணர்த்திற்று. 'தவழந்தேறி..... காட்டி' என்னும் இப்பகுதி பின்வரும் வரலாற்றைப் பொருளாகக் கொண்டது. சோமசுந்தரக்கடவுள் செய்தளித்த களவியல் என்ற இலக்கண நூலுக்குச் சங்கப் புலவர்கள் தனித்தனி உரையெழுதினார்கள். அவர்தம்முள் கபிலர், பாணர், இளநாகனார், நக்கீரர் முதலியோர் முக்கியமானவர்கள். எல்லாருரையுள்ளும் பொருத்தமான உரை எதுவேன்று காணும் விஷயத்தில் புலவர்களுக்கிடையே அபிப்பிராய பேத முண்டாயிற்று. சிறந்த உரை இன்னொருடையது தான் எனத் துணியமுடியாதிருந்தது. அதுகண்டு அரசன் கவலை யுற்றான். சங்கப் புலவர்கள் தம்முளொத்து ஒரு முடிவுக்கு வருகின்றார்களில்லை. இனி, இவர்களிலும்பார்க்க வித்துவானான ஒருவரை எங்கே பெறுவது? என ஏங்கிச் சோமசுந்தரக் கடவுள் எரிடம் முறையிட்டான். அந்நாளிற் சுப்பிரமணியக் கடவுள் மதுரையிலுள்ள தளபதி என்னும் வைசியன் தவத்தால் அவனுக்கு மகனாய்த் தோன்றிப் பைங்கண்ணராய்ச் செம்மயிரினராய் வாய்ப்போதவராய் உருத்திரசன்மன் எனப் பெயர்பெற்று வளர்ந்துவந்தார். சோமசுந்தரக் கடவுள் அதனை அரசனுக்

குணர்த்தி, 'அப்பிள்ளையை மரியாதையாக அழைத்துவந்து சங்கப் பலகையிலிருத்திப் பூசித்து எல்லோருரையையும் ஒவ்வொருவாக வாசிக்கச்செய். நல்ல உரை கேட்கின்றபோது அவன் பரிந்துருகிக் கண்ணீர் வடிப்பான். அதனால் உன் கஷ்டம் தீர்ந்துபோகும்' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அரசன் புலவர்க்கு மறிவித்து அங்ஙனமே அப்பிள்ளையைக் கொண்டுவந்து சங்கப் பலகையில் இருத்திப் பூசித்தான். பிறகு புலவர்மார் ஒவ்வொருவராகத் தமது உரையை வாசித்தனர். முதலில் வாசித்த ஒருவருரைக்கும் அவர் அசையாதிருந்தார். கபிலர், பாணர் தத்தம்முரைகளை வாசிக்கும்போது இடையிடையே தலை யசைத்தார். இளநாகனார் வாசிக்கும்போது இடைக்கிடை கண்ணீர் துளித்தார். ஆனால், நக்கீரர் உரை வாசிக்கப்பட்டபோது உடம்பெலாஞ் சிலிர்த்து, விம்மிதமடைந்து பதந்தோறுங் கண்ணீர் பெருக்குவராயினர். இதிலிருந்து களவியற்குச் சிறந்த உரையிதுவேனல் தெளிவாயிற்று என்பது வரலாறு.

'சங்கத் தொட்டில் தவழ்ந்தேறி' என்றது அந்நிலையிலும் அவர் குழந்தையாகவே இருந்தாரென்றும் நயம்பற்றி வர்ணிக்க எடுத்துக்கொண்ட பருவத்துக்குப் பொருந்த வரலாற்றுண்மையை அமைத்துக்கொண்டவாரும். நடுவிருந்து - (அவர்கள் சூழ இருப்ப) தான் நடுவேயிருந்து, (பட்சபாதமின்றி) நடுவிலையையே டிருந்து. இருபொருளும் ஏற்குமாதின் இத்தொடரை இரட்டுற மொழிந்து கொள்க. பண்பாருரை யீதென மெய்ப்பாட்டிற் காட்டி என்க. உடல் சிலிர்த்தல், கண்ணீர் சொரிதல் ஆகிய மெய்ப்பாடுகளினால் பண்பமைந்த உரை இதுவேனக் காட்டி என்க. பட்டுற்றுணர்த்தும் பட்டு + உற்று + உணர்த்தும் எனப் பிரிக்க. பட்டு - தோன்றி, உற்று - அமைந்து, உணர்த்தும் - அறிவிக்கும். குறித்த தொடர் மெய்ப்பாட்டிற்குக் கருத்துடை அடைமொழியாயிற்று. மெய்ப்பாடு - மெய்யின்கட் பட்டுத் தோன்றுதல். அ. தாவது உலகத்தாருள்ள நிகழ்ச்சி ஆண்டு நிகழ்ந்தவாறே புறத்தார்க்குப் புலப்படுவதோ ராற்றூள் வெளிப்படுதல் என்பர் பேராசிரியர். பங்கம் - குற்றம். களவியல் - இறையரைகப்பொருள். அது இறைவனால்

அருளிச் செய்யப்பெற்றதாதலில் குற்றமுற வியல்பினதாயிற்று. தங்கத்..... யருள் — என்பதனை தமிழ்க்குப் புதுமை தங்க அருள் என மாற்றிக் கூட்டுக. புதுமை - உரைத் திறனாய்வுக்கலை. இது இவராலேயே தமிழ்க்குப் புதிதாக வந்ததாகலின் அங்ஙனமாயிற்று. தங்க - நிலைபெற.

5. வண்டல் - மணல்வீடு கட்டி மணற்சோறமைத்து விளை யாடும் விளையாட்டு. வாழைப்புதல் - வாழைச் செடிகள் தாய் வாழையும் மட்டங்களும் மட்டங்களின் மட்டங்களுமாகப் பல சேர்ந்து ஒன்றாயிருக்குங் கூட்டம். வகை - பலவகைப்பட்ட. மாண் - மாட்சிமைதங்கிய. பொம்மை எத்தகையதாயினும் அதனைப் பிள்ளையாகவே காணும் அவர்கள் பாவனை விசேடத்தைப் பொறுத்து அது மாட்சிமைதங்கியதாயிற்று. பொம்மை - சாதியொருமை. கண்ட - (தாம் விளையாட்டுத் தூழலிலே) பிரயத்தனமின்றிக் கண்டு எடுத்த. கதிர் - கிரணம். சூரிபனிவிருந்து கிரணம் விவிவதுபோலப் பாளைத் தண்டலிருந்து கீறு கீறுகப் பிரிந்திருக்கும் அம்சங்கள் கதிர் எனப் பட்டன. காண்பு + இன் + கொடி - காணுதற்கு இனிய கொடி. காண்பு - தொழிற்பெயர்.

6. புலர்வளவும் - விடியுமட்டும். சிறுகாலை - விடியலின் ஆரம்பம். உளரும் - (அலகினால்) கொத்தி (இறகுகளை) ஐதாக்கும். பனியால் அவை ஒட்டி ஒன்றாயினவாதலின். குரு - நிறம். மா - அழகு. சிறுகுருகு - சிறுநாரை. சிலம்பும் - ஒலிக்கும். பார்ப்பு - குஞ்சு. தழீஇ - தழுவி. தாய்மை நீராட்டி - தாய்மைக் கனிவாகிய தன் அன்பைச் சொரிந்து. நீராட்டி யென்றது அவ்வன்மீலே குஞ்சு முற்று முழுதாக முழுகிப்போகச் செய்து என்ற குறிப்பாம். சாரத் தோன்றும் - (அப்போதுதான் வந்து) சார்வதாகத் தோன்றும். தன் சீர் மொழி - தனக்குப் பேச்சு மொழியாக இறைவன் கொடுத்த சிறந்த மொழி. தார் - வரிசை. தார - வரிசையாயமைந்த. குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சம். குளம் - சாதியொருமை.

7. மரை - தாமரை, முதற்குறை. வார்வறும் - ஒழுகும். வாழைப்புதல்:- மேல் 5ஆம் செய்யுளுரையிற் காண்க. கோமயம்-

சாணம். மாவுற்று - மா + உற்று - இலக்குமீகரம் பொருந்தி. கூறிப் போந்த அனைத்தினும் இலக்குமீகரம் தானே விளங்கும் என்க. காப்புப் பருவம் 8ஆம் செய்யுளிற் கூறப்பட்ட பொருளமைதிக் கேற்ப இச்செய்யுட் பொருளும் அமைந்திருத்தல் காண்க. மாவைப்பு - பெருஞ் சேமநிதி, இலக்குமியின் சேமவைப்பு எனலுமாகம்.

8. கரவுறு.....றடையாமே:- கரவுடையார் காணிற் குழந்தைக்குக் கண்ணுறேற்படும் என்னும் வழக்குநோக்கியது இது. பார்வதியம்மை பரபரன்பூசனை - பார்வதியம்மை பரபரனுக்குத் (சிவபெருமானுக்கு) தினசரி புரியும் பூசனை. காஞ்சீபுரத்திலே கம்பையாற்றங்கரையிலே தான் தழுவச் சிவபெருமான் குறைந்து கொடுத்துத் திருமேனி காட்டியருளியபோது, 'எம்பெருமனே! அடியாள் புரியும் பூசனையைத் தேவரீர் என்றும் ஏற்றுக்கொண்டருளவேண்டும்', என்று அம்மையார் வரங்கேட்டுப் பெற்றுள்ளார். பங்கம் - இடையூறு. பூசை நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கையில் குழந்தை தவழ்ந்தோடி இடையே புகின் பூசை நியதி வழுவுறுதல்.

9. ஶ்லமித்திட:- மன்னிக்கும்படி எனப் பொருள் தருவதோர் வடசொல். புனல் மாற்றினர் - நீர்துடைத்த பசுமையோடே. நீர்ப்பசையாடை - அப்பொழுதே தோய்த்து உலர்ந்ததும் உலரா துதுமாய நிலையிலுள்ள ஆடை. சத்தியதரிசன சால்புறும் சிந்தை - உண்மைக் காட்சியைப் பெறுதற்கான தகைமை பெற்ற உள்ளம். சால்பு - தகைமை, அமைவு. பணி சார்வுறு - பணியை மேற்கொண்டு.

10. பட்டிடுமா:- பட்டிடுமாறு என்பதன் கடைக்குறை. குதலைச்சாறு - குதலையாகிய சாறு. துளிக்கும் புகர் முகிலில் அணையத் தோன்றும் முழுமதி கண்ணீர் துளிக்கும் முகத்திற் குவமையாயிற்று. ஏனையவு மிங்ஙனமே காண்க.

11. திரோதம் - மறைப்பது. ஞானத்திரோதம் - ஞானம் பிரகாசிக்கவிடாது தடுப்பது. கருமாமலம் - ஆணவமலம். துரியம் - நின்மலதுரியம். சிவானுபவத்திலமுந்தி உறங்குவார் போன்

றிருக்கும் நிலை. அந்நிலை மோனநிலையோடியைந்திருப்பதென
ஞான நூல்கள் கூறுதலின் துரியத்தணையடுத்த மோனத்தொட்
டில் என்றயிற்று. மான - பெருமை வாய்ந்த. வகைவேறியோனி-
எண்பத்துநான்கிலட்சம் வகையான யோனிகள் “ மண்ணும்.....
தாலாட’ என்றது உலக இயக்கம் அனைத்திலுக்கும் இறைவனது
சக்தியின் இயக்கமே ஆதாரம் என்றும் உண்மையைப் புலப்படுத்திய
வாரும். வானக்கருணை - உயர்வுவாய்ந்த கருணை. வான் -
உயர்வு.

4. சப்பாணிப் பருவம்

சப்பாணிப் பருவம் என்பது குழந்தை கைகொட்டி விளையாடும் பருவமாகும். நம்நாட்டில் இது சாழை கொட்டுதல் என்ற பெயரால் வழங்குவதுண்டு. 'சாழை சாழை குண்டாளம் - சாத்துக்குங் சோத்துக்குங் குண்டாளம்' - என்றிங்ஙனம் பாடிப் பாடிப் பெரியவர்கள் கைகொட்டி யசையக் குழந்தையுங் கைகொட்டிக் குதூகலிப்பது நாமறிந்த வழக்கம். இலக்கியமரபில், குழந்தை அவதரித்து ஏழாம் மாசம் முதல் ஒன்பதாம் மாசம் இறுதியாகவுள்ள காலப்பகுதி இப்பருவத்துக் குரியதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. குழந்தை தன் இரு கால்களையும் முன் மடக்கிப் பாதமும் பாதமும் ஒன்ற இருந்துகொண்டு கைகொட்டுதல் இப்பருவ இயல்பு. கைகொட்டும்போது 'சப்' என்ற ஒலியுண்டாதல்பற்றிச் சப்பாணிப் பருவம் என்ற பெயர் இதற்குண்டாயிருத்தல்கூடும். பெரியவர்கள் கூட முற்கூறியவாறு சும்மா கால்மடக்கியிருக்கும் நிலைக்குச் சப்பாணி கட்டுதல், சப்பாணி கொட்டுதல் என்ற பெயர்கள் நம்நாட்டில் வழங்குவன. இப்பெயர் வழக்கமும், சப்பாணி கொட்டும்போது இருக்கும் நிலை என்ற கருத்தினால்தான் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

1. செக்கச்செவேல் என்பது நிறக்குறிப்புப் பண்பு. தேயம் - தேஜஸ் என்னும் வடசொல்லின் திரிபு. செந்தாமரைப் பாத செவ்வி விரலகவிதழ் - செந்தாமரை போன்ற பாதத்தின் செவ்விய விரல்களாகிய உள்ளிதழ்கள். செந்தாமரைப்பாதம் - உவமைத்தொகை. விரலகவிதழ் - உருவகம். பத்மாசனத்து - பத்மாசனத்தின்கண். கால்களை முன் மடக்கியமர்ந்திருக்கும் நிலை ஆசன பரிபாஷையிற் பத்மாசனம் எனப்படுவது. பத்ம என்ற சொல் வருகைக்கேற்ப முன் அகவிதழ் செறிந்த என்னூற் தொடர் அமைவில் நயமுண்டு. பக்கம் படுத்து அணுகு - பக்கங்களிலேயிட்டு நன்றாய் (ஒட்ட) அணைத்துவிடப்பட்ட, பைந்தூவியலை - அன்னத்தின் உள்ளிறகை யுள்வைத்துச்

செய்யப்பட்ட மென்மையான அணை. குதலை, மழலைகளைப் பேசுதல் என்னுது கொஞ்சுதல் என்றல் மரபு. பொழிவினுள் - அவற்றைப் பொழியும் வேளையில். பற்பாதிழுத்து - பல்லாகிய பாதிழுத்து என்க. பல்லுருவம் முழுதும் புலப்படத் தோன்றுமையின் பாதிழுத்தென உருவகமாயிற்று.

பொக்கம் - பொய்ம்மை. பவித்ரம் - மோதிரம். 'தக்கத் தகல்' - ஒளிக்குறிப்புப் பண்பு. இப்பாடல் குறித்த பருவத்துக் குழந்தையின் நிலையையும் சப்பாணியின் இயல்பையும் நன்கு சித்திரிக்கின்றது.

2. அன்று - தூரனாதியரை அழித்தற்குத் தமக்கொரு தேவனைத் தந்தருளுதல் வேண்டுமென்று தேவர்கள் வேண்டிக்கொண்ட அன்று. சிவன் நெற்றிக்கண்ணில் தோன்றிய அந்த ஆறு பொறிகளும் கங்கை வழியாகச் சரவணப் பொய்கையை யடைந்து ஒருருவாயின என்பது வரலாற்றுண்மையாதலின் அணி சரவணத்தி லொன்றாய் எனப்பட்டது. சரவணம் - கயிலை மலைச் சாரலிலுள்ளதோர் பொய்கை. சர - நாணல். வணம் - காடு, நாணற்காடு. நாணற் புற்கள் யிகுந்த ஒரு சூழலில் அமைந்திருத்தல் பற்றி வந்த காரணப்பெயர். கைரம் கைரமானது வடமொழித் திரிபு விதிபற்றி. அணையு..... ருகி என்றது சரவணப் பொய்கையில் தனிக்குழந்தையாய் விளங்கிய சுப்பிரமணியப் பெருமானைப் போஷிக்கும்படி தேவர்கள் கார்த்திகைப் பெண்களை வேண்டினர். அதனால் அவர்கள் அறுவராய்ச் சேர்ந்து பொய்கைக் கரைக்கு வந்தபோது ஒருவராயிருந்த குழந்தை ஆறு உருவங்களை மேற்கொண்டு ஒவ்வொருவரிடம் ஒவ்வொருகத் தவழ்ந்து சென்றது என்பது வரலாற்றுண்மை கூறுஞ் செய்தி. அறு கார்த்திகைப் பெண்கள்:- கார்த்திகை நகலத்திரம் ஆறு சேர்ந்து ஒரு கூட்டமாயிருப்பதாகலின் அங்ஙனங் கூறப் பெற்றது. அம்மை - உமாதேவியார். "அம்மை..... வொன்றாய்" உமாதேவியார் இறைவனுடன் காணவந்தபோது (ஆரூய் இருந்த) குழந்தையுருவங்கள் அவரைநோக்கி யோடின. அவர்

ஆறையும் ஒன்றாகக் கட்டித் தூக்கியெடுத்தபோது ஆறுருவும் ஒருருவாயின. இதுவே ஒன்றாகி ஒன்றின்று பலவான ஆடல் (திருவீளையாடல்) என்க. உன்னுடனுற்பவித்த அழகே! என்றது குறித்த திருவிளையாடல்பற்றிய உண்மை சுப்பிரமணியப் பெருமானது உற்பவத் (திருவவதாரம்) தோடு தானும் உற்பவித்த (தோன்றி விளங்கிய) அழகை எண்ணி வியந்தவாரும், உலகுயிரினந்தத்தும் - உலகின்கண்ணுள்ள எல்லையற்றனவாய உயிர்களிடத்தும். அவ்வவற்றியல்பாகி - அவ்வவ்வுயிர்களுக்கூரிய பந்தநிலையின் வன்மை யென்மைகளுக்கேற்ப வேறு வேறானவில் விளங்கி. 'ஈசனவ நெவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானுள் சாமுலோ' என்பது திரு வாசகம். 'உயிர்ப்பன்மையாகிப் போவுயிர்கட்குயிராய்' — கந்தபுராணம். ஏழையேம் - ஏழமையுடையவர்களாகிய நாம். ஏழமை - தரித்திரம், வறுமை. இங்கு ஞானவறுமை குறித்தது. 'நுண்ணுணர்வின்மை வறுமை' என்றார் பிறரும். ஒவ்வொன்றும் - ஒவ்வொன்றும். தொகுத்தல்விகாரம்.

3. சாரங்கம் - மான். சாரங்கபாணி - மானேந்திய திருக்கையுடையவர், சிவபெருமான். சார்ங்கம் - விஷ்ணுவின் வில். ஸார்ங்கம் என்னும் வடசொல்லின் தற்பவம். சார்ங்கபாணி - சார்ங்கமென்ற வில்லேந்திய கையையுடையவன். சக்ரபாணி - சக்கரந் தாங்கிய கையையுடையவன். சார்ங்கம் சக்ரம் இரண்டுஞ் சாரங்கபாணியால் விஷ்ணுவுக்கு அருளப்பெற்றவை. ஆதலின் சாரங்கபாணியருள் எனப்பெற்றது. எட்டாத்தானமுறு மாம்பழம் - விஷ்ணுவுக்குமெட்டாத யாதோவொரு புவனத்திலுள்ள தாகிய மாம்பழம் என்க. தந்திரி - யாழ்நரம்பு. பாணி - பாட்டு. இசைப்பாணி - இசைப்பாட்டு. தந்திரியிசைப்பாணி - யாழ்நரம்பிலெழும் இசைப்பாட்டு. சாற்றும் - இசைக்கும். மழலைப்பாணி - மழலைப்பேச்சு. இவ்வுலகு - இவ்வுலகு. தொகுத்தல். மோதகபாணி - விநாயகர். குறுவலம் வந்து - குறுக - (அணைய - கீட்ட) வலம்வந்து. குரவர் - பெற்றோர். பெற்றோராகிய பார்வத்யும் பரமேசுவரனுமே உலகெலாம் என்ற உண்மையைப்பற்றி அவர் அவர்களைக் குறுகவந்தமை அவர்தம் ஞானக்கூர்மையையும் உணர்த்த நின்றவின்

கூரங்குசங்கொள் என்ற அடைமொழி கருத்துடையடையாகின்றது. அதனால் கூரங்குசங்கொள் மோதகபாணி என்பது கருத்துடையடை கொளியணி என்க. தார் அங்க மொளிர - மாலை உடலிலே ஒளிர. தண்டபாணி - தண்டத்தைத் தாங்கிய கை என விரியும். இவ் வேற்றுமைத் தொகை அன்மொழித் தொகையாங்கால் முருகப் பிராணைக் குறிக்கும் பெயராம். இசைப்பாணி, மழலைப்பாணி யென்பன சொற் பின்வரு நிலையணி. எலைய சொற் பொருட் பின்வரு நிலையணியாம். சுப்பிரமணியப்பெருமான் தண்டாயுத பாணியான செய்தியை உள்ளூறுத்து நின்றது இச்செய்யுட் பொருள்.

4. வெள்ளிவாரம் - வெள்ளிக்கிழமை. மிகுந்து - மிகு தொகையிராகி. பணிருதிருமுறை - பன்னிரு திருமுறை. தொகுத்தல். மாவைப்பிரான் தாதான்மிய இயைப்புபற்றிச் சிவ பெருமானின் வேறல்லர் ஆதலின் நினைச் சூள்சூலாம் பணிதிரு முறை என்றதென்க. ஓவற - இடையீட்டில்லாமல், உடனடியாக. உண்மை உள்ளொளிர - பரஞான உண்மை தனக்குள்ளே ஒளிரப் பெறுகின்ற. உலகிதழி பொழுதும் - உலகு + இது + அழி பொழுதும் - இந்த உலகம் அழியும் வேளையினும். அழியாக் கள்ளம் - அழிவடையாதிருக்கும் வஞ்சனையியல்புகள். அகல் + அ + நிலம் - அகலப்பெற்ற அந்த நிலம். அநிலம் - தொகுத்தல். அ நிலத்தியல்பு - மாவையாகிய அந்த நில இயற்கைப் பண்புகள். இயல்பொடு கனிந்துவளர் - கள்ளமற்ற அந்நிலத்தியல்பாகிய தாய்மை, சேம்மை, விடாமுயற்சி, தேய்வந்தெளிதல் ஆகிய இயற்கைப் பண்பு களிலிருந்து நவநாகரீக வேட்கையால் தம்மை வேறுபடுத்திக்கொள் ளாமல், அப்பண்புகளில் ஊறி வளர்ந்து வருகின்ற. காண்வரு கமக்காரர் - (அத்தன்மையால்) மற்றையோர் கண்டு மதிக்குந் தன்மை கைவரப்பெற்ற கமத்தொழிலாளராகிய பெருமக்கள். கமத்தொழில் பலவகையானும் உண்மையோடு கிட்டிய தொடர் புடையது. கமக்காரரும் அங்ஙனமே. மக்கள் தம் தழுவக்குரிய இயற்கையோடு வளர்ந்து தேய்வத்தைப் பேணுதலே உண்மைச் சைவ நெறியாகும். அது மாவையில் நிலவுதல் கண்கூடு. அதனைக்

கடைப்பிடித்தல்பற்றி அந்நிலக் கமக்காரர் காண்வருங் தகையை யுடையராயினர் என்க. கணியம் - கணித்தல். கணியமோடு - கையொற்று; தற்கிடநிகழ்நங் காலக்கழிவு மிகாமலுங் குறையாம லுங் கணித்துக்கொண்டு. மதகையர் - குழந்தைகள். கைப் பாணி - கைத்தாளம். மாவைக்கோயிலில் நிகழ்நங் கூட்டுப் பிரார்த்தனை உபதையை வர்ணனைப் பொருளாகக்கொண்ட இச் செய்யுள் கமக்காரர் வழிபடுங் கோயிலேன அதன் உண்மைப் பெருமை உணரநின்றது.

5. கோலம் - தோற்றம். முதுமை வடிவாயுறும் - முதுமையே தன்வடிவாயமைந்த. மோட்டரை - மோடு + அரை - பருத்த அரை. விளர் - அலக்கு. 'புரியம் விளரால் மேதுவிப்பாய்' - தேவாரம். உறத்துற்று - மிகவும் நெருக்கமாய் (காய்த்து). விதை சதை நரம்பு - உம்மைத்தொகை. வெவ்வேறற - பிரிந்து வேருந்தன்மை யில்லாமல். தனில் - தன்னில் - தன்பாட்டில். திட்ட - கட்டப் பெற்ற. இயைக்கப்பெற்ற. தனுகரணபுலன போகங்கள் உயிரின் கன்மத்திற்குத்தக இறைவனால் உயிருக்கு இயைக்கப்பெற்றன ஆதலின் தட்டதநு..... என்றார். தம்மிற கழன்று - தாமாகவே கழன்று. தனித்துறவி - ஒப்பற்ற துறவி. முதீப்பொருக குறு கோல முதுமைவடிவாயுறும் மோட்டரை யிரும்புவி - தன்மைநவ்நிச்சியணி. காய் கணியாய் தாங்கி உதீர்மாவை எனக் கொண்டு கூட்டுக.

6. ஊனம் - குற்றம். உலகவாழ்..... காயதன் - உலக வாழ்வுல்லாசம் + முத்தி + என் + உலகாயதன் - உலகவாழ்விற்பேறும் உல்லாச இன்பமே முத்தி எனக் கொள்ளும் உலகாயதன். நிற்க - தன்னளவில் மகிழ்ந்து நிற்க, 'அவ்வளவில் அவன் மகிழுக' என்றதுபோல. மேஷயி..... புத்தன் - முத்தி பற்றிய புத்தன் சகுத்தை எடுத்தக் கூறுகின்றது இப்பகுதி. பஞ்சகந்தக் கூட்டு - பஞ்சகந்தங்களின் சேர்க்கை. கந்தம் - மூலங்கள். பஞ்சகந்தம் - ஐந்து மூலங்கள். அவை உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானம் என்பன. இவையைந்துங் கருவிற் சேர்வதனாலொரு உணர்வு தோன்றும். அதைவிட உயிரென வெறில்லை

என்பது புத்தர் கொள்கை. கூட்டொருங்கழிதல் முத்தி - பஞ்ச கந்தக் கூட்டும் பஞ்சகந்தங்களும் ஒருங்கே அழிந்துபோவதே முத்தி. ஐந்தின் சேர்க்கையிற் றேன்றும் உணர்வே உயிர். அச்சேர்க்கையும் அக்கந்தங்களும் ஒருங்கே அழிவது முத்தி. எனின் முத்தி சேர்ந்தவருமில்லை முத்தி யென்பதுவுமில்லை என அவன் கொள்கை போலியாதல் காண்க. விவர்த்தம் - உருவ மாற்றமான தோற்றம், உருவபரிணாமம். விவர்த்த மாயாவாதி - பிரமமொன்றே மெய்ப்பொருள். ஏனைய வெல்லாம் பிரமத்தின் பரிணாம (விவர்த்தன)மான பொய்த்தோற்றமாய் இப்பியில் வெள்ளி தோன்றுமாறு போல அவித்தை (அறிவீனம்) காரணமாகக் காணப்படுவனவாகலிற் பொய் என்னுங்கொள்கையுடையோர். மாயை சத்துமல்ல அசத்துமல்ல சொல்லொணாதது என அதற்கோர் விபீத இலக்கணத்தை இவர்கள் கூறுதலின் மாயாவாதிகள் எனப்பெற்றனர். ஆனபிரகி..... முத்தி. மாயாவாதியின் முத்திக்கொள்கை கூறுவது இப்பகுதி. பிரகிருதி - அசத்த மாயை. முடிவு அணை புருடன் - (அசத்த மாயையிலுள்ள இருபத்துநான்கு தத்துவங்களையும் கடந்து அதன்) முடிவில் அணையப்பெறும் புருடதத்துவம். புருடனாதலே முத்தி - அத்தத்துவ தரிசனத்தைப் பெறுதல் மாத்திரையே முத்தி. மாயைக்கு வேராகிய பிரம ரூபமே யான் என வேதாந்த ஞானத்தால் அறிதலே முத்தி என்பது மாயாவாதியின் கொள்கை. உலகுண்மையை ஒப்புக்கொள்ளாதவன் இம்மாயாவாதி. உலகெல்லாந் தன்மயமாய் நிற்பது மாயை. எனவே இவற்கு மாயையை முற்ற வுணர்ந்து அதனின் வேராகும் நிலை கைகூடுதல் இயலாதாகும். எனினும் தன் தப செப தியான சாதனைகளால் தன்னுற் கூடிய அளவு முயலின் இவன், கடைசி, பிரகிருதிமாயையிலிருந்தாவது ஒருவாறு விடுபடுதல் கூடும். அந்நிலையில் அவர்க்குப் புலனாகக் கூடுவது புருடதத்துவமேயன்றிப் பிறிதேதுமில்லையாகும். அது பற்றியே புருடனாதலே முத்தியென் மாயாவாதி யென்னப்பட்டான். உலகாயதன் நிலையைவிட இவன் நிலை சற்று உயர்ந்தது. இனி, ஏனையோர் முத்திக்கொள்கைகள் வருமாறு:- வித்தை - வித்யாதத்துவம். இது பிரகிருதி மாயைக்கு மேற்பட்ட சத்தாசத்த மாயையின் கீழ்நிலையிலுள்ள ஒரு தத்துவம். அவர்.....

பாண் - வித்யாதத்துவ புவனப் பேறே முத்தி யென்பான் - பரசோம சித்தாந்த வாதி. இவ்வாறே, கலைகாலம் கருதுமவர் - கலாபுலனத்தை யடைதலே முத்தியென்னும் சிவாவேசவாதியும், காலதத்துவ புவனத்தை யடைதலே அதுவென்னும் காலேசுவாதியுமாவர். இவையெல்லாம் வித்யா தத்துவத்திலிருந்து மேன்மேலுள்ள சுத்தாசுத்த மாயா தத்துவங்கள். நாதம் கருதுமவர் - சத்தப் பிரமவாதிகள். நாதம் சுத்தமாயா தத்துவங்களுள் மேலானது. அவை எல்லோருமே நிற்க என்க. 'இவை..... பகடிகள்', என்பது மேற்போந்த இவற்றின் பயனின்மை குறித்து நின்றது. பாசஞானம் - கருவிகரணங்களாற் பெறப்படும் ஞானம். பசுஞானம் - கருவி கரணங்கள் நானல்லவெனக் கண்டவிடத்து இனி நானேயெல்லாமென்று அதிகரித்து நிற்கும் ஞானம். வீண் - சிவானந்தப் பேறு வீடாதற்குச் சற்றுமுதவாத வெறும். பகடிகள் :- அர்த்தமற்ற செயல்கள் பேச்சுக்கள் பிறரை மயக்கும் தன்மையுமுள்ளனவாகும்; பாது பகடிகள் எனப் பெயர்பெறும். பதிஞானம்:- "கருவி கரணங்களால் வரும் ஞானமும் பொய், நானேயெல்லாமென்று அதிகரிக்கவரும் ஞானமும் பொய் என்று தன்னிலுணர்ந்து அக் கருவி கரணங்களுக்கும் அவற்றோடு கூடிய எனக்கும் உள்நின்றுணர்த்துவதாகிய பதியின் வசப்பட்டு அவனருள் வெள்ளத்துத் திளைத்தலை மெய்யின்ப" மெனத் தானுந்தன்மை முற்றுங் கெட்டிருக்கும் உணர்வு. பதிஞானவீடு - அவ்வுணர்வுவழி யொன்றி நின்றலால் வாய்க்கும் பேரின்பநிலை. பதிஞானவீடு மொரு நான்தான் - அந்நிலையைத் தெளிவாக அஞானவல்லவன் நானேதான். நானென்ன மார்தட்டும் என்பது அவ்வகையில் அவர் அன்பர்க்குதவும் தென்பு குறித்து நின்றது. சாயுச்சியாயகன் - சாயுச்சிய பதவியருளுந் தலைவன். ஒருமுறை குமராக் கடவுள் ஞானபுரத்திலே தம்மையடைந்த கௌசிக முனிவருக்கு ஞான தேசிக மூர்த்தியாய்த் தக்ஷிணமூர்த்திபோலமர்ந்து ஞானோப தேசம் புரிந்து 'சிவஞானமே பதிஞானம், அதனையுணர்ந்து, பஞ்சாஷ்ட தியானம் புரிந்து நம்மையடைவாயாக' என உணர்த்தியருளியதாக வரலாற்றுண்மை கூறும். அங்ஙனங் குருமூர்த்தங் கொண்டிருந்தபோது அவர் தமது திருக்கரமொன்றை மார்பில் வைத்து மறுகரத்தைச் சின் முத்திரையாகப் பிடித்துக்கொண்டு வீற்

நீருத்தருளினார். மார்பில் கைவைத்திருந்த அந்நிலையானது, 'நானென்ன மார்தட்டும்' அருளாதவையு முணிக.

7. வள்ளி துவண்டேற வெற்றிலைக்கொடி படர்ந்தேற என்றது வள்ளியுந் தெய்வயானையுஞ் சுப்பிரமணியப் பெருமானைச் சேர்ந்தமைபற்றிய வரலாற்றுண்மைக் குறிப்புணர நின்றது. துவண்டேற - ஒல்கி - (தளர்ந்து) ஏற. படர்ந்தேற - சுவரஸ்யமாகப் படர்ந்து ஏற. வள்ளிநாயகி களவுமண முறையால் முருகப் பெருமானைச் சேர்ந்தபோது அவள் சுற்றத்தாராற் சிறிது எதிர்க்கப் பட்டு ஒல்கி (தளர்ந்து) மீன் சேர்ந்தமையும், தெய்வயானை அங்ஙன மன்றிக் கற்பு மணமுறையாற் சேர்ந்தாராதவின் சுவரஸ்யமாகவே அவரோடு சேர்ந்தமையுங் காண்க. வெளிவந்த பாங்கு - வெளிப் படக்காட்சி தந்த இயல்பு. சிருஷிவினை - உழவுதொழில். சைவத் தரும் - சைவநெறிப் பண்பு. மக்கள் தத்தமக்ககைந்த வாழ்க்கைச் சூழ்நிலையினூடு தமக்கு இறைவன் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமாற்றைக் கவற்ற உள்ளத்தாற் கண்டு அவ்வழியில் இறைவனிடம் பயபக்தி புண்டொழுகுதலை சைவநெறிப் பண்பா மென்க. சிருஷ்டி முழுவதுமே இறைவனுக்குத் தடஸ்தத் திருமேனியாதவின் இளங்கதவிகண்டு, 'செவ்வேள் எளிவந்த பாங்கிது' என எண்ணுதல் விபரித மன்று; உண்மையேயாம். 'சர்வம் கலு இதம் பிரம்ம' — என்ற சுகுதியுங் காண்க.

8. கௌபீனம் ஊடு ஒளிர்வரும் காவியுடை - கௌபீனத்தின் அழகு காண்போர்க்குத் தோன்றுமாறு தன்னுடைய ஒளிர்ந்தகொண்டிருக்கும்படியான மெல்லிய காவியுடை, கச்சை - உரைப்பட்டிகை. புண்டரம் - வெண்ணீற்று முக்குறி. விளக்கமா - விளக்கமாக (அமைய) பட்டுடல் - பட்டுப்போன்று மெத்தென மினுமினுப்பாயுள்ளவுடல். மேவர - அமைவாக. மே - விருப்பம் எனக்கொண்டு விருப்பம் தோன்ற என உரைப்பினு மமையும். பால காவடி - பாற்செம்புகள் கட்டப்பெற்றனவாகிய காவடிகள். பால காவடி என்பதனை, 'சிறு பசங்கால ரூகு' என்பதுபோலக் கொள்க. முனும், பீனும் என்பன தொகுக்கும் வழித் தொகுத்தல்.

9. சிட்டி - சிருஷ்டி. அலகிலவுழிர் - எண்ணிக்கையற்றனவாகிய உயிர்கள். தெய்விக - தெய்வத்தன்மையுள்ள. நுகரணாதிகள் - உடம்புங் கரணமும் முதலாயின. ஆதியென்ற தனால். புவனம் போகம் என்பனவுங் கொள்க. கரணங்கள் - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்கார மென்ற அகக்கரணங்களும், வாய், நா முதலாகிய புறக்கரணங்களும். இறைவனை நினைத்தற்கு விரும்பும் மனம், அவனருளைப்பற்றி அதன்வண்ணமாய் நிற்கக்கூடிய சித்தம், அவன் புகழ் பாடுதற்குத் துடிதுடிக்கும் நா, அவனை வாழ்த்துதற்குக் கூசாத வாய் போல்வன அவை. அருள் திருவிளையாடல் - கொடுத்தருளுவதற்காக நிகழ்ந்த திருவிளையாடல். விளையாடல் கொலோ:- விளையாடலாற் கொலோ வென மூன்றறுருபு விரிக்க. அது இங்குக் காரணப் பொருட்டு. திருவிளையாடல் காரணமாகவோ என்பது போந்த பொருள். 'கொல்' துணியாமைப் பொருளில் நின்றது. செய்யுளாதலின், அறியோம் என ஒரு சொல் வருவித்து வசனமுடிபு செய்து கொள்க.

சிவசுப்பிரமணியப் பெருமான் சிவனின் வேறல்லர். "ஆதலின் நமது சத்தி யறுமுக னவனும் யானும் - பேதக மன்றால்" — கந்தபுராணம். படைத்தற் கடவுளாகிய பிரமனுஞ் சிவபெருமானின் ஆணைவழி நின்றே படைத்தற் ரெழில் செய்பவன். எனினும், பிரமனே படைத்தற் ரெழில் செய்பவன் என்ற அடிப்படான வழக்குக்கு மாறுபடக் கூறுகின்றாராதலின் 'திருவிளையாடல் கொலோ' என்றார். தொழில் ஒன்றே யாயினுஞ் செய்வோரின் தகுதி வேறுபாட்டுக்குத் தக அதன் பலன் வேறுபடுமென்னும் நயம்பற்றி, சிவனது ஆணைவழி நிற்கும் பிரமனின் படைப்பைவிட, சிவனின் வேறல்லராகிய பெருமானின் படைப்பில் எண்ணற்ற உயிர்கள் 'அடிசேருந் நுகரணாதிகளும்' என்பது படத் துணிந்து கூறுவா ராயினர்.

பிரமன் படைப்பில் உயிர்கள் தெய்விக நுகரணாதிகள் உறுதல் துர்லபமாதல் 'கோடாத வேதனுக்கு .....' என்னுங் கந்தரலங்காரப் பாடலானும் அறிக.

குறித்த திருவிளையாடல் எது? எனின், 'குட்டி நெடுஞ் சீறை பிரமணை யிடுதல்' என்க. அது மேல்வரும், 'குட்டி..... யிட்டவ' என்பதனற் பெறப்படுவதாகும்.

அநுபவகேண்மை:- சந்தவீன்பம் நோக்கி ஒற்று மிகாதா யிற்று. அநுபவமாதிய கேண்மையென்றதல், அநுபவவழியால் வந்த கேண்மையென்றதல் பொருள் கொள்க. கேண்மை - உறவு. முதியோன் - பிரமன். கேழ் - நிறம். எல்லை கிடைத்து - கால வெல்லை வாய்க்கப்பெற்று. பேர் விளியா:- பேரால் விளியா - பெயர் சொல்லி யழைத்து. ஒழறு பொருள்:- ஓம் உறு பொருள் - பிரணவப் பொருள். 'ஓம்' என்பதன்கண் உறும் (அமையும்) பொருள்.

பிரமன் ஒருதடவை கயிலைமலைக்குச் சென்றிருந்தான். அங்கு கந்தகிரி வாயிலிற் சுப்பிரமணியப் பெருமான் நின்று கொண்டிருந்தார். 'இவன் இளைஞன்தானே' என்ற எண்ணத்தினால் அகந்தைகொண்டு பிரமன் பெருமானை வணங்காது அவர் சந்நிதியைத் தாண்டி அப்பாற் சென்றான். செல்லுமவனைப் பெருமான் தம்பாலழைத்து விசாரிக்கையிற் பிரமன் தான் நால் வேதமறிந்தவன் என்றான். அப்போது பெருமான், அங்ஙன மாயின் 'ஓம்' என்பதன் பொருள் யாது? கூறுவாயாக' என வினாவினார். பிரமன் அதனைச் சரியாகக் கூறமாட்டாது திகைத்து நிற்க, பெருமான் அவனைக் குட்டிச் சிறையிடீட்டார். அது பற்றிச் சுப்பிரமணிய மூர்த்தமொன்று பிரமசாசன மூர்த்தி யென் னும் பெயரால் வழங்குகின்றது. பிரமனைச் சிறையிட்டபின் பெருமான் தாமே சிலகாலஞ் சிருட்டி செய்வாராயினார். அவ் வரலாற்றைப் பொருளாகக் கொண்டது இச்செய்யுள்.

வரலாற்று ரீதியாகப் பார்க்கும்போது பிரமனைச் சிறை யிட்டமை காரணமாகவும் பெருமான் சிருட்டி செய்தமை காரிய மாகவும் உள்ளன. இச்செய்யுள் அங்ஙனங் கூறுது சிருட்டி செய்தலைக் காரணமாகவும் சிறையிடப்படுதலைக் காரியமாகவும்

ஒரு நயம்பற்றிக் கூறுதலின், இது பிறிதாராய்ச்சி யணியாகும், காரியத்தினின்று காரணம் பிறத்ததாகச் சொல்வதும் அவ்வணியின் வகைகளில் ஒன்றாதலின்.

10. அட்டமதர்ப்பு - கொன்றொழித்தே னென்று கருதுவதனா லேற்பட்ட செருக்கு மிகுதி. அரிமுகன் - சிங்கமுகாசுரன். மாசிரம் - பெரிய தலைகள். மா உரிச்சொல்லாதலின் ஒற்று மிகா தாயிற்று. அத்தனை கனை - சிரங்களின் எண்ணிக்கை எத்தனையோ அத்தனை கனைகள். கைப்பாணி - கையாலிடுந் தாளம்.

11. ரணபறை - போர்ப்பறை. கோரம் - பயங்கரம். நிசாசர் - இரவிற சஞ்சரிப்போர் - அசுரர். மகபதி - யாகங்கட்குத் தலைவன் - இந்தியன். மகப்பதியேன ஒற்றுமிக்கது செய்யுள் விகாரம். ஆவலங் கொட்டிட - ஆ! ஆ! என்று அவல மிகுதியைப் புலப்படுத்த. சேடு - பெருமை. இங்கு உருவப் பெருமை குறித்து நின்றது. சேனம்:- ஸ்யேனம் என்னும் வடசொல்லின் தற்பவம். பருந்து என்பது பொருள். நிரந்து - நிறைந்து. உறு - பெரிய. கூடும் - தகும். கூடுமருட்செரு - தன் பெருந்தலைமைக்குத் தகுதியானதும் அருட்செயலேயானது மாகிய போர். சங்காரமும் அருளோயாமென்னும் உண்மை பற்றி அருட்செரு என்றார்.

5. முத்தப் பருவம்

பாட்டுடைத் தலைவராகிய குழந்தைப் பெருமானை முத்தப் தருக என்று வேண்டிப் போற்றுதற்குரிய பருவம் முத்தப் பருவமாகும். முத்து முத்தம் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள். அங்ஙனமிருத்தற்கேற்ப இப்பருவத்திலே முத்தத்தின் வகைகள் பலவற்றையுங் கூறி அவற்றின்பா லுள்ள குற்றங்களை எடுத்துக் காட்டிப் பிள்ளையின் முத்தத்தின் பெருமையை விளக்கிப் பாடுதல் மரபாகும். இப் பிள்ளைத்தமிழிலும் அம்மரபு தழுவப் பட்டுள்ளமை காண்க. குழந்தையின் பத்தாம் பதினோாம் மாசங்கள் இப்பருவத்துக்குரிய காலமாகும்.

கத்தும் - சத்தமிடும். தரங்கம் - அலை. அவணைப்பு - 'சொகுசு'தரும் அணைத்தல். நத்து - சங்கு. நாரிர் - குளிர்ந்த. நாட்காலை - அதிகாலை. காலைக்கு - ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருட்கள் நான்காம் வேற்றுமை உருபு மயங்கிற்று. இது உருபு மயக்கம். காலைக் கண் என காலம் இடமாயிற்று. குடகாற்று - மேற்கிவின்று வருங்காற்று. கவற்சி - கவலை. கவற்சியுற - (தம் காதலியர்) கவலை யடையுமாறு. தாழ்த்து - தாமதித்து. மீளா - மீளாத. எதிர் மறைப் பெயரெச்சத்தீறு தொக்கது. தொகுத்தல் விகாரம். மீளா + அன்பர் எனப் பிரிக்க. கவலைமிகுதியால் மென்மையுற்ற மடவார் உள்ளம் இவ்வாறு தாமதித்து நம்மை வருத்தும் இவர் வன்பு (இரக்கமின்மை) உடையர் கொல்லோ எனவும் ஒருகால் எண்ணுதற்கிடமுண்டாமாதலின் வன்பர் எனவும் வேண்டுமென்ற கொள்க. வன்பர் - இரக்கமின்மை யுடையவர். கிளைத்து - சிண்டி. உளரும் - சிளறும். கவலைமிக்கபோது தலைகுனிந்து காற்பெருவிரலால் மணலைக் சிளறி நின்றல் ஒரு இயல்பு. மறைக்கண் - குளிர்ச்சி வாய்ந்த கண்.

2. நக்கீரன் நூல் - நக்கீரர விபற்றப்பெற்ற இறையனாகப் பொருளுரை. தேவு - தெய்வத்தன்மை. தேவு + ஆர் = தெய்வத் தன்மை அமைந்த. செயலிற் படுத்தும் - செயல்முறையில் நடத்

திப் பார்க்கும். நலம் - கருணைவிசேடம். நாரதன் சொல் செவியேற்று என்பது வள்ளி நாயகியாரின் காதல் மிகுதியை நாரதனே சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்கு அறிவுறுத்தியதாக வரும் கந்த புராண வரலாற்றுண்மை தழுவி நின்றது. வேட்டைத்துறை, காமக்கலம், வேட்கைக்கடல் என்னும் உருவகங்களின் நயங்கண்டுணர்க. கன்னி - வள்ளிநாயகியார். நம்மவர்போல வேட்கைக் கடலிற்கலங்குதலின்றி அதனைக் கலக்கினர் எனவும், காமக் கலத் (கப்பல்) தில் இழுபட்டுச் செல்லும் மானுடங்கள் போலாது தாமே தம்மருட்குறிப்பின் வழி அதனை உய்த்து (செலுத்திச்) சென்றனரெனவும் அவர் தம் இறைமைக் குணம் பேணிப் போற்றப்பட்ட நயங் கண்டுணர்க. “கலைப்படு மதியப் புத்தேள் கலங்கலம் புனலிற் றேன்றி யலைப்படு தன்மைத் தன்றே அறுமுக னுட லெல்லாம்” எனக் கச்சியப்ப சிவாசாரிய சுவாமிகள் இறைமைக்குணம் பேணியவாறுங் காண்க. மூவா - மூவாத - என்றுந் தன்னியல்பு மங்காத.

3. சரிவளை - சரித்த முகத்தையுடைய சங்கு. இப்பிய கடு - இப்பியின் வயிறு. பற்றும் பற்றின்மையுங் கடந்த - பற்றுடைமைக்கும் பற்றின்மைக்கும் அப்பாற்பட்ட. சரவணத்து முத்து, சரவணப் பொய்கையிலே விளைந்த முத்து, சரவணமுத்து என்க. சங்கின் முத்தும் இப்பி முத்தும் உவங்கீர் முத்துக்கள். இது அங்கனமாகாது நன்னீர் முத்தின் முத்தெனவும், அவையெல்லாம் வீணில் மயக்கிக் கழிவனவாக இது வாழ்வாம் வாழ்வு தரும் முத்தின் முத்தெனவும், அவையனைத்தும் சீவியிராணிகளின் ஊனத்தில் விளைந்து உருக்கொண்டனவாக இது பரமன் கருணையே தன்னுருவாயமைந்த முத்தினது முத்தெனவும் வேற்றுமை நயம் புலப்பட நிறுல் காண்க. முத்து முத்தம் என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.

கொத்து - பூங்கொத்து. குழல் - கூந்தல். கொத்தும் என்பது குழலே இயல்பிற் பாரமுடைத்தாகவும் அதன்மேலுமோர் பாரந்தந்து நிற்கும் என்னும் நயந்தோன்ற நின்றது. கொம்மை - பருமை. குவடு - சிகரம். அரமியம் - மேல்மாடி, நிலாமுற்றம் எனலுமாம். இது ஹர்மயம் என்னும் வடசொல்லின்

திரிபு. எத்தும் - எதுவும் என்பதன் விகாரம். முத்தும் - முத்த மிடும். முதுவாயால் முத்தும் என விரிக்க. செவ்வி - வேளை. இன்னமொன்று - இன்னம் ஒரு முத்தம். ஒன்று - ஆகுபெயர்.

5. சிவயோகம் - உயிராகிய தான் சிவமாகிய தியானப் பொருளோடு ஒன்றி நின்றல். சலிப்பு - அந்நிலையிலிருந்து அசைதல். 'தழைத்..... மலர்ந்தொளிர் - இப்பகுதி பக்தியின் தோற்றங் கூறுகின்றது. பத்திக்கொத்து என்பது பக்தி அரும்பு நிலையை உணர்த்தும் உருவகம். பக்தியாகிய கொத்து மலர்ந்து தேன் பிலிற்றி எனக் கூட்டி அவ்வுருவகக் கருத்து வளர்ச்சியின் நயமுணர்சு. பிலிற்றி - தெளித்து. பாஷ்பம் - ஆனந்தக்கண்ணீர். அது கசியுந்தோறும் புளகம் - மிகுதலினால் அவ்வியைபுடப் புளகப்பயிர் எனர்க்கும் பாஷ்பம் என்றயிற்று. மாவை நலமுதல் - மாவைப்பத்யானது பெறும் நலங்களுக்கெல்லாந் தானே மூலமாயிருப்பவர்.

6. துருதுருவி - ஆராய்ச்சிக்குமேல் ஆராய்ச்சி நிகழ்த்தி. துப்பு - தூய்மை, சந்தேக விபரீதமாகிய களங்கமற்ற தன்மை. துப்புத் துலக்கி - சந்தேக விபரீதமற விளக்கி. இனி, துப்பு - அநுபவம் என்கொண்டு தனது இலக்கண அநுபவ உணர்வு துலக்கு மாறு காட்டி எனவும் பொருள் கொள்ளல் அமையும். இப் பொருளுமமைய இத்தொடரை இரட்டுற மொழிந்து கொள்க. துவறிநர் .... சுவைக்கும் என்பது 'தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு - காழுறுவர் கற்றறிந் தார்' - என்னுங் குறட்பாவில் தோன்றுவது போல்வதோர் நயமுடைத்து. புன்னை - புன்னூலைக்கட்டுவன். கணைசர் - வித்துவான். பிரமபூர் சி. கணைசையர் அவர்கள். போதம் - மெய்யறிவு. நின்கழற்..... ஞானம் - நினது திருவடிகளிடத்திற் பொருந்துகின்ற மெய்யன்பே ஞானத்தின் பலனாவது, ஞானத்தின் பலன் ஞானமென உப சரிக்கப்பட்டது 'கற்றறன லாய பயனென்கொல் வாழறிவன் நற்றூள் தொழாஅ ரெனின்' - என்பது குறள். பழைய விளை யாட்டு - பழமைவாய்ந்த திருவிளையாடல்கள்.

7. நத்து - சங்கு. கார்ப்யதோஷம் - கர்ப்பத்தில் தங்கி யிருந்து வெளிவருவதனால் ஏற்படுந் தோஷம். 'சங்கு வயிறுனைந்

தீன்ற' முத்தென்பது இலக்கிய வழக்கு. ஓசச்சிஷ்டம் - உச்சிஷ்டக் கலப்புள்ளது. உச்சிஷ்டம் - எச்சில். இப்பி வாய்வழியே முத்தினை வெளியேற்ற மென்பர். 'இப்பி வாயின் முத்த மிவங்கிடு மீழ மண்டல நாடெங்கள் நாடே' — சின்னத்தம்பிப் புலவர். சாவி - நெல். மார்த்திகம் - மிருத் சம்பந்தமானது. மிருத் - மண். கழை - மூங்கில் வன்னியம் - வனசம்பந்தமானது. இச்சொல் வன்யம் என்ற வடசொல்லின் தற்சமம். வேழம் - யானை. நீரசம் என்பது நீரஜம் என்ற வடசொல்லின் தற்பவம். நீர - நீர். ஜம் - தோன்றுவது நீரஜம் - நீரில் தோன்றுவது. இனி, நீர் + ரஸம் = நீரஸம் என வடமொழி விதிப்படி புணரும். இரசமற்றது என்பது அதன் பொருள். அச்சொல்லின் தற்பவமந் தமிழில் நீரசம் என்றே எழுதப்படும். தோஷங் கூறுந் தொடர்பில் இப்பொருள் சிறப்புடைத்து. இங்ஙனம் இருபொருள் கொள்ள நின்றல் சிலேடை. முத்தின் வகைகளை யெல்லாம் எடுத்துக்கூறி அவ்வவற்றின் தோஷத்தை எடுத்துக்காட்டுதல் முத்தப் பருவப் பகுதியின் ஓம்சமாகும். அது இச்செய்யுளில் அமைந்துள்ளவாறு காண்க. முத்தியருள் ..... நிற்கும் - வள்ளி தெய்வயானை இருவரும் பக்குவான்மாக்களாவர். கப்பிரமணியப் பெருமானை மனைவியர் என்ற பாங்கில் அடைந்து முத்திபெற்றவர்கள். பெருமான் அவர்களை மனைவியராகவே ஏற்றார். முத்தங் கொடுத்தார். அம்முத்தமே அவர்கள் முத்தி பெறுதற்கு அவர் புரிந்த அருளாயிற்று என உணர்க. இங்ஙனம், முற்காட்டியவாறு மற்றைய முத்தங்களின் இழிவுக் கெதிரே பாட்டுடைத் தலைவனது முத்தத்தின் உயர்வு சிறப்பிக்கப்பெற்ற வாறு காண்க. துகீர் - பவளம். இதழ்த்துகீர் - இதழாகிய பவளம்.

8. மாற்று - மாற்றுமுபாயம். தொன்மொழி - பழமொழி. மல் - மற்போர். உந்தை - உனது தந்தை. மதிப்பிள்ளை - பிள்ளை மதி - பிறைச் சந்திரன். மோவாய் - மேலுதடு. புதுமலர் துளித் தென - புதிதாகிய மலரினிருந்து தேன்துளித்தாற் போல. கண் முத்தம் - கண்ணினிருந்து வழியும் முத்துப்போன்ற நீர்த்துளிகள். முத்தம் - உவமையாகுபெயர். 'ஊனுக்கூன்' என்ற பழமொழி

யினைப்போல், 'முத்துக்கு முத்தம்' என்பதுமொன்று நின்வயின் தோன்றிறறென அதிசயப்பட நின்றவாறுங் காண்க.

9. பாய - பரந்த. மரகதப் பவளத்தின் அணி - மரகத அணி, பவளத்தின் அணி எனத் தனித்தனி கூட்டுக. அணி - ஆபரணம். பாயவொளி..... பைங்கமுக - அணியுற என்றதனாலும், பரிகசித்து என்றதனாலும் உவமானமாகிய கமுகு புகழ்ப் பெற்றவாறும் உபமேயத்தின் தன்மை அதனால் விளக்கப்பட்ட வாறுங் காண்க. இது புனைவிளிப் புகழ்ச்சிக்கினமாகும். தேயம் - ஒளி. செங்காவி - செவ்விதாகிய நீலோற்பலம். செவ்வரி ஓடிய நீலோற்பலம் என்றுமாம். அசந்து பேராது நிற்கும் என்பது வியப்புக் குறிப்புப்பட நின்றது. அசந்து - அயர்ந்து என்பதன் போலி.

10. இறையவனருள் - சிவபெருமானருள். நமசிவாய என்ற சிவமந்திரமாகிய ஐந்தெழுத்து இறைவனருள் ஆதல்போல, சாவணபவ எனும் ஆறெழுத்து இறைவனருளும் இறைவியி னருளந் தம்முளியைந்த ஒன்றென்பது இறையவ..... மிரகஸ்யம் என்ற பகுதியாற் போந்த பொருள். இரகஸ்யம் - இருவர் மட்டில் அறியப்பட்ட காரியம். 'சாவணபவ' என்னும் மந்திரத்தின் இலட்சியப்பொருள் முருகப்பெருமானருள்பெற்ற தனிப்பட்ட அன்பொருவரும் பெருமானாந்தாமும் ஆகிய இருவர்க்கிடையில் மட்டுமே அறியப்படுவதாய் எவ்வாற்றினும் மூன்றாவது பேர்வழி அறியவராத ஒன்றாதலின் அது 'இரகசியம்' எனப்பெற்றது. பெருமானும் அறிதல்வேண்டுமோ எனின் தம் அன்பர்க்கு அறிவித்தற்பொருட்டாக அவரும் அறிதல்வேண்டும் என்க. என்னை? கண்டு காட்டல் அவரியல்பென ஞானநூல் கூறுதலின். அமுதுறு மொருசுவை - அமுதுபோல மதுரிக்கும் ஒப்பற்ற சுவை. சுவை பற்றிய பற்று - அச்சுவை வழியானே பற்றிக்கொண்ட பற்று. "கோவிந்தா கோவிந்தா என்றறற்றிக் குளிர்ந்து நானில் ஊருத அமுதுற" — வில்லிபாரதம். இகம் - இம்மை. பரம் - மறுமை.

11. இருதயகுகை - இருதயமென்ற குகை. சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்குக் குகன் என்பதும் ஒரு பெயர். குகையிலிருப்பவன் என்பது அதன் பொருள். அண்டமாகிய வெளியுலகிலே மலைக்குகையை யிடமாகக் கொண்டிருத்தல் போலப் பிண்டமாகிய உடலிலே இருதய குகையை அவன் இடமாகக் கொள்வன் என்றவாறு. தகராலயம் - தகராகாசம். இது இருதய குகைக்குள் இறைவன் விளங்கும் இடம். முரன் + அரி = முரவரி. முரன் என்ற அகரனுக்குப் பகைவன் ஹரி - வீஷ்ணு.

6. வாராணைப் பருவம்

வாராணை - வருகை, வருதல் எனப் பொருள்படும். ஆணை என்பது தொழிற்பெயர் விகுதிகளில் ஒன்று. பாட்டுடைத் தலைவகுசிய குழந்தைப் பெருமாளை வருக வருக என வேண்டி அழைப்பது இப்பருவத்துக்குரிய இயல்பாகும். வருக என்ற சொல் பாட்டுகள் தோறும் பயின்று வருதல் காண்க. குழந்தையின் பன்னிரண்டாம் பதின்மூன்றாம் மாசங்கள் இப்பருவத்துக்கான காலமாகும்.

1. கற்பம் - ஊழிகாலம். அநுபவத் தீம்பயன் - ஆத்ம ஞான அநுபவத்திலே கண்ட இனிய பயன். பயன் ஆர் மெய்யறிஞர் - பயனை அநுபவித்த ஞானிகள். ஞானமிர்தம் - உப ஆகமங்களில் ஒன்று. இது சிவசுப்பிரமணியக் கடவுளாற் சிவபெருமானுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டதென்பது வரலாறு. ஞான அமிர்தமாகலின் சுவையுடைத்தென்றற்குச் சுவை ஞானமிர்தம் என ஆயிற்று. அறம் - ஆகமப்பொருள். அறமுரைத்த கடவுள் - தக்ஷிணாமூர்த்தி. சனகர் முதலாய நால்வர்க்குச் சிவபெருமான் தக்ஷிணாமூர்த்தியாயிருந்து உபதேசித்த வரலாறு காண்க. முனிவர் முதலிய எல்லோர்க்குங் குருவாயமைந்த சிவபெருமானுக்கே தாம் குருவாயிருந்து ஞானமிர்தம் உரைத்தாராதலின் கலையரசாயினர் என்க. குரு பரன் என்ற பெயர் வழக்குங் காண்க. கம்பத் திளையன் - திருவண்ணாமலையிற் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்குஞ் சுப்பிரமணியப் பெருமானின் பெயர். திருவண்ணாமலைச் சிவன் கோயிலின் இரண்டாம் வீதியிலே முன் கோபுரமாகிய கட்டைக் கோபுரத்தின் வலதுகைப் பக்கத்தில் இக்கோயில் உள்ளது. கோயில் முன் மண்டபத்தில் உள்ள கற்றாண்களில் ஒன்றுக்குப் பூசையும் வழிபாடும் நடைபெற்றுவருகின்றன. அத்தூணில் பெருமான் திருவுருவமும் உண்டு. அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அக் கட்டைக் கோபுரத்தின் உச்சியிலிருந்து விழுந்தபோது அத்தூணிலிருந்து பெருமான் தோன்றி அவரைக் காப்பாற்றினார் என்பர். தூணுக்குக் கம்பம் என்றும் பெயர். அதுபற்றி அப்

பெருமான் - கம்பத்தினையனார் என வழங்கப்படுகின்றார். அருணகிரிச் சிவம் - அண்ணாமலையிலுள்ள சிவம். சுப்பிரமணியப் பெருமான் சிவத்தின் வேறல்லர் ஆதலின் அருணகிரிச் சிவம் எனப்பெற்றார்.

2. தேன் - வண்டு. பிரணவத்துப் பேசாப் பொருள் பேசிய :- சுப்பிரமணியப் பெருமான் பிரமணிடம் பிரணவப் பொருள் சொல்லுமாறு கேட்டு அவன் சொல்லமுடியாது திணறக்கண்டு அவனைக் குட்டிச் சிறையிட்டமையும், அவனைச் சிறைவிடுவிக்க வந்த சிவபெருமான் சுப்பிரமணியப் பெருமான் வாயால் பிரணவப் பொருளைத் தாம் இரகசியமாகக் கேட்டு மகிழ்ந்து காட்டி அவரை மகிழ்வித்தமையுமாகிய வரலாறு காண்க. செலிக்கே பேசிய - செவியோடு வாய் பொருத்தி (இரகசியமாக)க் கூறிய என்க. வீரூபம் - வீகாரமான ரூபம். நகுல (கீரி) முகமாய் விகாரப்பட்டிருந்த முகம் வீரூப முகமெனப்பட்டது. நகுலமுனி - கீரிமலையிலே தவஞ்செய்து தீர்த்தமாடி நகுலமுகம் நல்லமுகமாக மாறப் பெற்ற முனிவர். மாருதப்புரவீகவல்லி - திசையுக்கிர சோழன் மகள். அவளும் கீரிமலையிலே தீர்த்தமாடி மாவையில் வழிபட்டுத் தன் குதிரைமுகம் நீங்கி மனிதமுகமாகப் பெற்றவள். பெருநோய் - சாபம். முகம் விலகா நோய் - முகமாந்தன்மையின் வேறுபடாத நோய். மலைமருந்து - மலைக்கண் உள்ள மருந்து. நோய் தீர்த்தனில் வன்மையுடையது மலைமருந்தாதல் காண்க. “மலையின் மருந்தே பீணி தீர்க்கும்” — மூதுரை. கீரிமலை மலைக்கண் உள்ளதாதலும், மாவைப் பெருமான் அம் மலை மருந்தாதலும் வெளிப்படை. மலைமடநதை - உமா தேவியார். மலைமடநதை ..... நன்கலமாய் என்பதனை “மங்கலமென்ப மனைமாட்சி மற்றதன் நன்கலன் நன்மக்கட் பேறு” என்ற குறளின் பொருளோடு ஒப்புநோக்கி நயக்க. அசுரர் - சூரனாதியோர்.

3. புலமைப்புதிர் - புலமைக்கண் புதுமையான ஒன்று. விளைப்போன் முத்துக்குமாறக் கவிராயன் எனக் கூட்டுக. ஊர்ப் பேர்களைத் தொகுத்துத் தொடர்புபடுத்தி ஊர்ப்பெயர்ப் பொருட்டு வேருள பொருள் தோன்றுமாறு கவிதையமைத்தலில் அவர்

வல்லவராவர். உ - ம் - 'பலாவி கன்சார வந்தனளோ ரிள வாழையே'. பல + ஆல = பல நீர்த் துளிகள். இளம் + வாலை = இளமை நலமுள்ள கன்னி. பலவாகச் சேரிகின்ற நீர்த்துளிகள் கண்ணிற் பொருந்த இளமை நலமுள்ள கன்னியொருத்தி வந்தாள் என்பது பொருள். சுன்னை - சுன்னாகம், முத்துக்குமரக் கவிராயர் சுன்னாகத்தில் இற்றைக்கு மூன்று தலைமுறைக்கு முன் வரகவியாய் வாழ்ந்தவர். புலமை முருகு - புலமை வாரண. உயிர்க்க - மணக்க. முன்னின்றலர்த்தும் - முன்னிலையில் நின்றுகொண்டு அலர்த்தும். கவிராயர் விசேட திருவிழாத் தினங்களில் மாவைப்பிராணச் சென்று தரிசிப்பார். தரிசிக்கும்போதே அவரிடத்திற் பாடல் தானாகத் தோன்றும் என்பது வரலாறு. அன்வண்மைக்கேற்ப முன்னின்றலர்த்தும் என அமைந்த நயங் காண்க. அத்தகைய அவர் பாடல்கள் எட்டு. முத்தக பஞ்ச விம்சதி என்னும் நூலில் உள்ளன. நாவார் - நாவிற்கினிய. சங்கியாதை - சங்கியாதா என்ற வடசொல்லின் திரிபு. சங்க்யா - எண். சங்கியாதை - எண்ணுப் பெயர்களைக் கூறி அவ்வெண்களை எழுதுதற்குதவும் எழுத்துக்களாற் சொல்லொன்று தோன்றிப் பொருத்தமாகப் பொருள்பட அமைக்குங் கற்பனை. உ - ம் :- "காவடியைக் கண்டிருப்பார் காணுவரோ கூற்றுவரை - தாவடி ஏழுஞ்சு மையைத்தான்". இதில், ஏழு என்பதற்கெழுத்து எ. அஞ்சு என்பதற்கெழுத்து ரு. இவ்விரண்டும் பின்வரும் மை என்பதோடு கூட எருமை என ஒரு சொல் தோன்றி, கூற்றுவரை ஏழுஞ்சு மை - யமலுடைய எருமை எனப் பொருள்படுமாறு காண்க. நாமாந்திரிதை - சாதாரண பெயருள் வேறு பொருள் அமைய மறைத்து அமைக்குங் கற்பனை. உ - ம். மேற்காண்க. இவ்விரண்டுவகையுள் புகேளிகை என்ற பொதுவகையிலடங்கும்.

4. பக்தி வாசம் - பக்தியின் பரிமளிப்பு, ஊதுபத்தியின் வாசனை. பழுத்துச் சிவிர்த்த கனியின் வாசனையானது அவற்றைப் படைப்போரின் பக்திவாசனையை எடுத்துக்காட்டுவது ஒன்று. கனிகளின்மேற் புகைக்கவிடும் ஊதுபத்தியின் வாசனை மற்றொன்று. இரண்டும் பொருந்தும் பொருளாதலின் பக்திவாசங் கமகமக்க என்பதனை இரட்டுற மொழிந்துகொள்க. சேய = செம்மை + அ - பெயரெச்சக்

குறிப்பு. பில்ல - ஊறிக்கனிய, கோயிற்கடவை - மாவிட்டபுரத்தின் மறுநாமம். முத்துக்குமரக் கவிராயர் பாடலொன்றில் இப்பெயர் வந்துள்ளது.

5. புத்தியெனும் பொறி - புத்தியென்று அழைக்கப்படுகின்ற அந்தக்கரணம். புலநாய்க்குலம் - ஐய்புலங்களாகிய நாய்க்கூட்டம். ஈர்ப்ப - அங்குமிங்கும் இழுத்து அலைப்ப. அடர்த்தியுந் துன்புறுத்துந் தன்மையுங் கடத்தற்கருமையும் பற்றிக் கண்டத்தைக் காடென்பர். உயிரைத் தன்னுள் எகப்படுத்திப் பிரபஞ்சத்திற்கு வெளியே போகவிடாது சுற்றிச் சூழ்ந்திருத்தலின் மாயைவலையெனப்பட்டது. பாசாங்கு - தன்பால் உண்மை சிறிது மில்லையாகவும் உண்மையுடையான் போல் ஒருவன் நடிக்கும் இயல்பு. புத்தி எப்போதும் மாண அகங்காரக் கலப்புள்ளது. பாசத் தொடர்பானது. எனவே அதனாற் காணுங் காட்சியும் அதன்வழி நிகழ்த் தொழிற் பாடுஞ் சற்றேனும் உண்மையற்றனவாம். ஆதலின் பாசாங்கு என்றார். புலமீர்ப்பக் கலங்கும் என்றமையாற் புத்தி சுவாதீனமற்றதாமாகலின் அதனையும் அதன் செய்கை உண்மையாகாமை அறிக. பண்பால் - அருளியல்பால். அவதி - எல்லை.

6. ஒருமை - மன ஒருப்பாடு. இருதிறமும் - அசுமும் புறமும். முக்குற்றம் - காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் மூவகைக் குற்றங்கள். உள்ளுறுகாரணம் - அந்தக்கரணங்கள். மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பன. ஓரைந்து நின்ற மலாவத்தை - நின்மல சாக்கிரம், நின்மல சொப்பனம், நின்மல சுழுத்தி, நின்மல தூரியம், நின்மல தூரியாதீதம். எழுபவக்கடல் - எழாகிய பிறவிக் கடல்; தோன்றி எழுகின்ற பிறவிக்கடல் எனலுமாம். சுவற்றி - சுவறச்செய்து, சுவறிப் போகுவாற்றைத் தம் காட்சியிற் காணப்பெற்று, அட்டாங்க யோகம் - இயமம், நியமம், ஆசனம், பிரானாயாமம், பிரத்யாகாரம், தாழீண, தியானம் சமாதி, என்னும் எட்டுவகை யோக உறுப்புக்கள். நவசமாதி - புதுமையான அனுபவத்தருஞ் சமாதி. தசகாரியம் - தத்வரூபம், தத்வதரிசனம், தத்வசுத்தி. ஆன்மரூபம், ஆன்மதரிசனம், ஆன்ம சுத்தி; சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவயோகம், சிவபோகம் என்னும்

பத்தும். அடைவுபட - முறைமுறையாக. ஓர்ந்திருக்கும் - உணர்ந்து இன்புற்றிருக்கும். பேணுங் கருணையின் - விரும்பி வந்தணைந்து போற்றுங் கருணை மிகுதியால். பிரணவத்துள்ளுறும் ஒளியாய் என்பது முருகப்பெருமான் விளங்கித் தோன்றுதற்கு ஏற்ற மந்திரம் பிரணவமே என்றவாறு. “ஒங்காந் துள்ளொளிக் குள்ளே முருகனுதுவங் கண்டு தாங்கார்” — கந்தரலங்காரம் அணைக்குந் திருமேனி மாவைவளர் என்றது மாவையிற் பெருமான் கொண்டிருக்குந் திருமேனியின் மாண்பு கூறியவாறு.

7. இறவாப் பெருந்தவம் - பிறவிதோறும் அபுத்தி பூர்வமாக நிகழ்கின்ற சிவபுண்ணியப் பலன்களினாலே தன்னிலை வளர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கும் தவம். சாதாரண நல்வினை தீவினைப் பேறுகள் போல அவ்வக் காலத்து அநுபவிக்கப்பட்டுக் கழியாது தொடர்ந்து செல்தவின் அது இறவாப் பெருந்தவமாகின்றது. புத்தி பூர்வமாக நிகழும் நல்வினைகளெல்லாம் தம் பலன் தந்து பிறவித்தொடக்கை நீட்டுவனவாகும். இது அங்ஙனமாகாது பிறவி நீக்கத்துக்கு ஏதுவாகும் என்க. உன்மத்தர் - பைத்தியங் கொண்டோர். பிள்ளை மகிழ்..... ஏற்ற மருள் :- மகன் சிறப்புக் காணப்படுநீதோறும் பெற்றோரின் மகிமையே மென்மேலும் நினைக்கப்படுதல் வழக்கு. அதுபற்றிப் பெரிய பெருமாற்கும் பிராட்டிக்கு மேற்றமருள் எனப்பெற்றது. “மகன் தந்தைக் காற்று முதவி யிவன்தந்தை யென்றோற்றூன் கொல்லெனுஞ் சொல்” என்ற வள்ளுவர் வாக்குங் காண்க.

8. தன் நிகர்வருமொளவை = தன் + நிகர்வு + அரும் + ஓனவை எனப் பிரித்துப் பொருள்கொள்க. நிகர்வு - நிகர்த்தல், ஒப்புமை. தத்வஞானம்..... வேல்வடிவு:- சுப்பிரமணியப் பெருமான் தாங்கியுள்ள வேல் ஞானவடிவாயுள்ளது. நீண்டு அகன்று கூரியதாயிருக்கும் அதன் தன்மையுணர்க. வேல் பெருமானின் வேறன்றதவின் வேலின்றி நீயில்லை என்றார். கன்னிமதில் - அழியாத் தன்மையுள்ள மதில். காண்பினிய - காண்பு + இனிய = காட்சிக்கினிய. இச்செய்யுள் ஒற்றைமணிமலை யணிபட நின்றது.

9. சேட்டித்தல் - செயற்படுதல்; பல்வேறு வடிவங்களாக உருவெடுத்தல். மாறில் - ஒப்பற்ற. சந்திதி மருங்கின் - சந்திதியின்கண். மண்கொளா..... கைக:— கந்தபுராணம் தூரபன்மன் வதைப்படலத்திற் கூறப்பட்டுள்ள பல்வேறு சூழ்ச்சிகள். உய்ந்தவா! - உய்யப்பெற்ற அதிசயம் என்னே! அங்கங்கு வீரவ ஊக்கி - அவ்வப் பகுதிகளிலெல்லாம் உருமாறிமாறி வருமாறு தன்னுளாற் செலுத்தி. இதன் விர்வு கந்தபுராணத்துக் காண்க. காயும் - சினக்கும்; சினத்தோன்ற அழிக்கும்.

10. நான்கென - நான்கு உளது என்று தோன்ற. மருங்கு உற்று - பக்கம் பொருந்தி, பக்கத்திற் பரந்து. மதியிரவிகதி விலக்கி - சந்தின் சூரியன் இயங்கும் மார்க்கத்தில் அவை இயங்காது வழிமாறிச் செல்லவேண்டிய நிலையையுண்டாகும்படி விலக்கி (தடுத்தி). பண்டுகைக் கோபுரம் - கோயில் மூலஸ் தானத்தின்மே லமையுங் கோபுரம். பலவேறு - வேறுவேறுகப் பல. பிள்ளையார் கோபுரம், பழனியாண்டவர் கோபுரம், நடராஜர் கோபுரம், ஆறுமுகசுவாமி கோபுரம், முத்துக்குமரசுவாமி கோபுரம் முதலாகப் பல. பயில்தர - அமைந்து விளங்க. கஞ்சம் - தாமரை. கஞ்சத்திருப்பவள் - இலக்குமி. அவள் விருப்புற - அவளது விருப்பம் வாய்ப்ப. இலக்குமியின் திருவுள்ளயின்றேல் நற்செல்லம் வாராது என்பதாம். குவை - குவியல். திருப்பணி விருப்பிற் கதித்தெழும் மெய்யன்பர் - திருப்பணி புரியவேண்டும் என்னும் ஆவல் அதிகரித்தெழும் மெய்யன்பர். இலக்குமியின் விருப்பத்தினு லாகும் செவ்வமே நல்ல செவ்வமாம். அதுவே ஆலயத் திருப்பணிக்கு உதவுவது என்க. தற்பொழுது மாவைக் கோயிலின் உள் இரு மண்டபங்கள் கருங்கல் திருப்பணி நடைபெற்று வருகின்றன. இங்ஙனமே எல்லாம் நிறைவேறி மாவைக் கோயில் பெருங் காட்சி தரும் பெரும் நிலையமாகும் என்க.

(11) முளரி - தாமரை. முளரியான் - தாமரையாசனனாகிய பிரமன். முற்றிவிளை என்றது தாமரையின் பழமையும் அது வாயிலாக அவன் பழமையு முணர்த்திற்று. தந்தைவழி மகனுக்கு

வந்துசேர்வதே முதுசொம் ஆகவும், முளரியான் முன்செய்து தந்தை முாரரிக்கு முதுசொமான என்றது விரோதம் என்னும் அணிபட நின்றது. முாரரி - விஷ்ணு. முதுசொம் - முதிய சொத்து. முதுசொமான வனப்பரப்பு என்றது, தன் முதுசொம் போல விஷ்ணு வனப் பிரதேசத்தைத் தன்மயமாய்க் கொண்டிருத்தலினால். 'மாயோன் மேய காடுறை யுலகம்' — என்பர் தொல்காப்பியர். வையாளி வீதி - குதிரைச்சவாரி நிகழும் வீதி. தோகை - மயில். ஆகுபெயர். சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்கு மயிலே பரி - (குதிரை) யாயிற்று. 'பரியென நடத்தலுற்றான்' என்பது கந்தபுராணம். கற்பம் - ஊழி காலம். கற்பமுறும் என்றது ஊழிகாலம் வாழ்ந்தும் சடேருமற் கிடக்கும் என்றபடியாம். அன்றியும் ஊழிமுடிவிற சில உயிர்களுக்கு முத்தி கிடைக்குமென்பர். அதற்கொப்ப இவ்வூழி முடிவிலாயினும் நமக்கு முத்தி யளித்தருள்க எனக் குறிப்புணர்த்தியவாறுமாம். அளியம் - கருணைசெய்யப்பெற வேண்டியவர்கள். அளியம், காணிக்கை என்ற சொற்களின் பொருளும் மேற்போந்த பொருட்டு அரண்செய்து நின்றல் காண்க.

7. அம்புலிப் பருவம்

அம்புலி - சந்திரன். பாட்டுடைத் தலைவனாகிய குழந்தை நாயகப் பெருமான் சந்திரனைத் தன்னோடு வினையாட அழைப்பதாக அமைத்துப் பாடப்படும் பருவம் இது. இப்பருவத்திலே சந்திரனைப் பலபடியாகப் புகழ்ந்தும் பாட்டுடைத் தலைவனுக்குஞ் சந்திரனுக்கு மிடையிலுள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளை எடுத்துக் காட்டியும், பாட்டுடைத் தலைவனை அவன் அடைதலால் வினையும் நன்மையும், அடையாவிடில் ஏற்படக்கூடிய தீங்கும் இவையெனக் காட்டியும் பாடுதல் மரபாகும். இப்பருவச் செய்யுட்களிலே சாம, பேத, தான, தண்டம் என்ற ஒழுங்கிற் பொருளமைதல் வழக்கம். இந்நூலில் அது அங்ஙனமாதல் காண்க. பின்னைத்தமிழ்களிலே இப்பருவம் கரிசனைக்குரியது. 'பின்னைத் தமிழ்க்கு அம்புலி புலி' என்பது மேற்கோள். குழந்தையின் பதினான்காம் பதினைந்தாம் மாசங்கள் இப்பருவத்துக்கான காலமாகும்.

1. இம்முதற் பாடலும் இரண்டாம் பாடலும் கொண்டுள்ள பொருள் சாமம் என்னும் உபாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. சாமம் - சமத்துவம். சந்திரனுக்கும் மாவைப் பிரானுக்குஞ் சமமாகப் பொருள் கொள்ளுதற்கேற்ப..... இப்பாடல்களில் வசனங்கள் அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு சொற்றொடரையும் சிலேடையாகப் பொருளுரைத்து இருவர்க்கும் பொருந்தப் பொருள் காண்க.

சிரமிசைக் கோடல் - சிரமேற்கொண்டு போற்றுதல்; முடியின்மீது அணிந்திருத்தல். செம்மான் மருங்குறுதல் - செவ்விய மான்மகளாகிய வள்ளி பக்கத்திற் சேர்ந்திருத்தல்; மான் களங்கம் தன்கண் அமைந்திருத்தல். இப்பொருளிற் செம்மை விசேடியாது நின்று அடைமொழி. கார்த்திகைப் பெருநேயமுறுதல் - கார்த்திகைப் பெண்களால் முகையூட்டப்பெற்று அவர்களின் அன்பைப் பெறுதல்; தான் மனைவியராகக் கொண்ட இருபத்தேழு நகைத்

தீர்ப் பெண்களுட் கார்த்திகை என்பவரிடத்தில் விசேஷ அன்பு கொண்டிருத்தல். தேவவுலகாண்டிலாவல் - தேவரிடர் தீர்த்து அவருலகுக்குத் தானே அரசாய் ஆட்சிபுரிந்து விளங்குதல்; ஒளியுள்ள உலகில் (ஆகாயத்தில்) தன் ஆட்சியைச் செலுத்தி உலாவுதல். தேவ என்பது 'தீவ்' என்னும் அடியில் பிறந்த சொல் ஒளியுள்ள என்பது அதன் பொருள். அப்பொருள் பற்றியே அது தேவர்க்கும் உரிய பெயராயிற்று. சந்திரன் ஆட்சி செலுத்துதல் என்பது உபசாரம். நவம் - புதுமை. அமிர்தொழுக நானில மளித்தல். அமிர்து போன்ற முத்தியின்பஞ் சொட்ட உலகத்துயிர்களுக்குக் கருணைசெய்தல்; (இப்பொருளில் அமிர்து, நானிலம் என்பன ஆகுபெயர்கள்). புதுமையான அமிர்தகலையை நிலவோடு ஒழுக்கி அதனூற் பயிர் முதலானவற்றை வளரச்செய்து உலகத்தைக் காப்பாற்றல். நங்கையர் மனங் கவர்தல் - வள்ளி தெய்வயானை என்ற பெண்களின் மனதைக் கவர்தல்; கன்னிப்பெண்களின் மனதைக் கவர்தல். (கன்னிப் பெண்கள் சந்திரனிற்கு வர்ச்சிக்கொண்டு எருவிட்டு வணங்குதல் பண்டை வழக்கு). கருதியோ - 'ஓ' துணியாமைப் பொருளது. சமத்துவம் கூறுகின்றாராயினும் தேவனுடைய மாவைப்பிரானுக்கும் கிரகமாகிய சந்திரனுக்கும் கற்பனைவகையா லாயினும் சமத்துவம் துணியப்படா தென்பார் கருதியோ எனரூர். சந்தம் - அழகு. கைபுரி சைகை - கையால் நிகழ்த்துஞ் சைகை.

2. அண்டம் - வெளியாய்த் தோன்றும் உலகம். பிண்டம் - தனிப்பட்ட உடல் அண்டத் துறைந்தபடி பிண்டத்து முறைதல் - புறவுலகில் வியாபகமாயும், தடத்த வடிவாயும் தான் உறைந்திருப்பது போல உடலினும் உயிர்க்குயிராய் வியாபித்தும். இருதய குகையில் ஆசனங்கொண்டும் இருத்தல்; புறவுலகிற் கிரகவீதியில் இடம்பெற்றிருப்பதுபோல உடலிலும் சீரின் ஒரு பாகத்தில் விளங்குதல். ஆகாச மேவிவால் - இருதயத் தானத்திலே யோகக் காட்சியிற் புலனாகின்ற தகராசம் என்பதன்கண் பொருந்தி வருதல்; ஆகாயத்திலே பொருந்தி வருதல். அசுரர் தமக்கொரு குலப்பகைமை. மேவல் - சூரனாதிய அசுரர் குலத்தை அழிக்கும் பகைமையைப் பொருந்துதல்;

இராகு கேதுக்களாகிய அரவர்களாற் குலப்பகைவனாய்க் கருதப் பெறுதல். அராப்பகையு மொன்றுண்மை - (அரா - பாம்பு) அரவுக்குப் பகையாகிய மயில் தனக்கு வாகனமாக உள்ள தன்மை; இராகு வென்னும் அரவாகிய பகையை உடைமை. கண்டங்கறுத்து அடியர் எண் தங்கும் ஒருபரன் - நஞ்சையுண்டு தீவரைக் காப்பாற்றி, அதனால் தன் சண்டங் சறுத்து, அங்குளமே அவன் தம்மையுங்காப்பென்னுங் கருத்தால் தன்னை இடைவிடாது நினைக்கின்ற அடியர்களின் எண்ணத்திலே தங்கியிருக்கும் ஒப்பற்ற முதல்வன். பரன் கட்டுபொறியெனப் பெறுதல் - அம்முதல்வனது நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தோன்றிய பொறியின் வடிவம் எனப்படுதல்; முதல்வனது கண்ணாகிய இந்திரியம் (பொறி) எனப்படுதல் (சூரியன், சந்திரன், அக்கினி மூன்றும் இறைவன் கண்களாகும்). கட்டுபொறி முன்னைய பொருளில் ஐந்தாம் வேற்றுமைத் தொகை, பின்னைய பொருளிற் பண்புத் தொகை. இங்ஙனமே, அராப்பகையுமொன்றுண்மை என்ற தொடரில் அராப்பகை, முன்னைய பொருளில் நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை, பின்னைய பொருளில் பண்புத் தொகையாதல் காண்க. கலையானிரம்பல், - இறைமைக்குரிய அம்சங்களெல்லாம் நிரம்பியிருக்கப் பெறுதல் (கலை - அம்சம்); பதினாறு கலைகளும் நிரம்புதல் (பூரணத்திதியில்). தெய்வ கங்கை நண்புறு சேர்க்கை - (பொறிவடிவாயிருந்தபோது) கங்கையினாலே சாவணத்திற் சேர்க்கப்பெற்ற நண்பு பொருந்திய சேர்தல், இறைவன் சடைமுடியிற் கங்கையின் ஓரத்தில் இருந்து நண்புற்ற சேர்க்கை. துண்டம் - முக்கு. பொருவு - ஒத்த. துணிந்துகொல் என்பதனை முதற்செய்யுளிற் கருதியோ என்பது போலக் கொள்க.

3. இச்செய்யுளுஞ் சாமமே கூறிற்று. எனினும், முன்னைச் செய்யுட்கள் போலாது சமத்துவங் குறித்தற்குப் பிறிதொரு வகையான கற்பனையமைப்பை உட்கொண்டுள்ளது. நீரோடும் - நீர்த்தன்மை ததும்பிக்கொண்டிருக்கும். கார்முகில்..... வெண்முகில் - முகிலின் பல்வேறு இனங்கள். ஊரோடும் மகிழ்வு - உடனினுள்ளே ஊர்ந்து பரப்பதுபோல உணரப்படும் ஒரு மகிழ்ச்சி விசேடம்.

ஒரு பெருங் கற்பனையமைத்து என்பது பாட்டுடைத் தலைவன் கற்பனையமைத்தானெனப் பாடலாசிரியர் கற்பனையமைத்தவாரும். ஒப்பனை - அழகுபடுத்துஞ் செய்கைகள். குஞ்சிதிருத்தல், மஞ்சள் தடவுதல், திலகமிடுதல் முதலாயின. தாயர்..... நுதல் - இது குழந்தையியல்புகளிற் கவர்ச்சி மிக்க ஒன்று. சிற்பமுறு கற்பனை - கலைநலம் வாய்ந்த கற்பனை. செல்வன், ஐயன் என்பன குழந்தையின் இளமைநலங் குறித்தன. செந்தமிழ்ப் புலவனுமிவன் என்பது கற்பனையமைத்து, ஒப்புமை குறித்து என மேற்போந்த பொருளைச் சமர்த்தித்தவாறுமாம். முருகக் கடவுள் கடைச்சங்கப் புலவரு ளொருவரென்பது பிரசித்தம். புலவனும் என்புழி உம்மை உயர்வுசிறப்பு. எண்ணலை - ஆலோசிக்கற்பாழையல்லை. கார்முகில் முதலாயின தாயாணியும் தானை (ஆடை)கள் பல நிறத்தனவாதல் காட்டிநின்றல் காண்க.

4. இதுவும் அடுத்துவரும் இரு செய்யுட்களும் பேதம் என்ற உபாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளமைதியுடையன. புனல் பெருந் ..... துடையன் : சுப்பிரமணியப் பெருமான் சூரனுக்கு விஸ்வரூபநரிசனங் கொடுத்தபோது எல்லா அண்டங்களும் ஒரே கோர்வையாக அவர் தம் பாதரோமத்தில் ஒன்றிலே தொங்கின என்று கந்தபுராணங் கூறும். இரவி - சூரியன். பரிசு - தன்மை. இயல்பு. ஏமம் - இன்ப உணர்வு. எந்தையிவன்..... கண்ணியன் - என்பது வேறுபாடு நோக்காது உணையழைத்தான் என மேல்வந்த கருத்தைச் சமர்த்தித்தவாறு. தந்தைபோல் - தந்தையாகிய சிவபெருமானிப்போல். சிவபெருமான் தம்பெருமை தாமறியாதவர். “எம்பெருமான் ஏதுடுத்தங் கேதமுது செய்திடினுந் - தம்பெருமை தானறியாதன்மையன்காண் சாழலோ” --- என்பது திருவாசகம்.

5. துத்தம் - பால். துத்தம் என்ற வடசொல்லின் தற்பவம். நல்லமிர்தினோடு தோன்றும் நன்மை: அமிர்தோடு உடன் தோன்றும்படி வாய்த்த நன்மை. (பாற்கடல் கடையப்பெற்ற போது அமிர்த்தத்தினோடு சந்திரனுந் தோன்றினான் என்பது வரலாறு). நவவமிர்து - புதியதாகிய அமிர்து. நண்பினால், நவம்

என்ற சொற்கள் சந்திரனுக்கு அமிர்ந்து சொந்தமன்று எனக் காட்டி நின்றன. வெறுமனே உடல் வளர்க்கும் - உடலைத்தான் வளர்க்கும். உயிரையல்ல. மேனிலம் - வீட்டுநிலம். கேவலம், வெறுமனே. சம்மா என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள். 'கேவலம்..... காண்' : வேறெதுவுள் செய்தற்கன்று என்பது தொனிப்பொருள்.

6. எகதேசம் - ஒரு பகுதி. ஒரேகதேசம் - மிக அற்பமான ஒரு பகுதி. உரவு - பரந்த. பகிரண்டம் - வெளியே தோன்றும் அண்டங்கள். அதா அன்று - அன்றியும், இவலீந்தான் - இவலாக ஒளிகொடுத்தவனாகிய சூரியன். ஈந்தான் - வினையாலணையும் பெயர். இவனொளியின் - பாட்டுடைத் தலைவனாகிய இந்த மாவைப்பிரானுடைய திருவருட் பிரகாசமாகிய ஒளியில் ஒரு சிறு துளி - மிகச் சிறிய துளி. பரவுமறை..... நினை - என்பதில், முனிவர்க்கு மெட்டாப் பரபரன் அவன் என்றதற்கேற்ப எவர்க்கும் எனியை நீ எனப் பொருளுரைக்க. பாரணந்து என்ற சொல்லாற்றலானே மேல்நிலையில் (ஒருவர்க்கும் எட்டாநிலையில்) உள்ளவனாகிய பரன் பூமியில் (மாவையில்) வந்துள்ளான். எல்லோரும் காணமேலே சற்றுத் தொலைவிலுள்ளவனாகிய நீ வருதற்கு என்ன வகுத்தம் எனப் பொருள் விரித்துக்கொள்க.

7. இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் தானம் என்னும் உபாயத்தை அடிப்படையாய்க் கொண்டவை. மேற்றிசைக் குண்டர்கள் - மேலைத்தேசத்தவர்களாகிய கொடுமையாளர்கள் ; குண்டுகள் போட்டுக் கொடுமை வினைப்பவர்கள் என்றுமாம். மெய்யே - நிச்சயமாக. மெத்தும் விஞ்ஞானம் - தம்மிடத்தில் அதிகரித்து வரும் விஞ்ஞானம். விரந்தை - ஆச்சரியம். புணர்ப்பு - மாயம். பூட்னிகம் - 'ஸ்பூட்னிக்' எனப்படும் ஆங்கிலச் சொல்லின் திரிபு. தூக்கி - மேற்செலத்தள்ளி. அணுவாற்றல் பரிசோதனை - ஆற்றல் அணு பரிசோதனை என மாற்றிக்கூட்டுக. தத்தம் ஆற்றலைப் புலப்படுத்தும் அணுபரிசோதனை என்பது பொருள். இவர் என்றது அமெரிக்கரும் உருவியரும். மெய்ப்பாதுகாப்பு, வீடுபேறு இரண்டுநீ தீனங்கள். ஆற்றவு முணர்ந்து - மிகவு முணர்ந்து. 'நோயுஞ் சொல்லி

அதற்கு மருந்துஞ் சொல்லுமாறு போல உனக்கு எதிரே நீகழவிருக்கும் ஆபத்தையுஞ் சொல்லி அதற்குப் பரிசாரமுஞ் சொன்னோம். அதனை நீ நன்குணர்ந்து பார்த்தல் வேண்டு' மென்பார் ஆற்றவுமுணர்ந்தென்றார்.

8. காரகரன் - கருநிறமுடைய அசுரன். காரகர .....
 தோஷம் :- தேவர்கள் அசுரர்களுதவியுடன் பாற்கடலைக் கடைந்
 தார்கள். அழது தோன்றிற்று. அசுரர்களை அழதுண்ண விடக்
 கூடாதென்பது தேவர் முடிபு. அதனால் வீஷ்ணு புரிந்துவிட்ட
 ஒரு மாயத்தினாலே அசுரரெல்லாம் அழிந்தார்கள். ஒரு அசுரன்
 மட்டும் அம்மாயத்திற் சிக்காமற் பிழைத்திருந்தான். பின் தேவர்
 களுக்கு அமிர்து பகிரப்பட்டபோது அந்த அசுரனும் அவர் நடுவில்
 நெருக்கத்துள் மறைந்துநின்று அமுதைப் பெற்று வாயிவிட்டான்.
 இதற்கிடையில் அயலில்நின்ற சந்திரனுஞ் சூரியனும் அவனைக்
 காட்டிக் கொடுத்தனர். அதனால் வீஷ்ணுவின் கையால் அவ்
 வசுரன் வெட்டுண்டு தலைவேறு உடல் வேறாயினான். எனினும்
 அழதுண்ட பலத்தினால் அவ்விரு கூறுகளுந் தனித்தனியே
 யியங்கின. அவ்விரண்டும், காட்டிக்கொடுத்த சூரிய சந்திரமேல்
 வஞ்சகத்தீர்க்கும் முனைப்புடன் தவஞ்செய்து தபோ பலத்தால்
 தலைக்குப் பாம்புடலும் உடலுக்குப் பாம்புத்தலையுங் கிடைக்கப்
 பெற்று முறையே இராகுவென்றுங் கேதுவென்றும் பெயர் பெற்
 றன. சந்திரனுக்குக் காட்டிக்கொடுத்த தோஷம் உண்மை இவ்
 வரலாற்றால் அறியப்படும். காட்டிக்கொடுத்த தோஷம் - காட்டிக்
 கொடுத்தமையால் ஏற்பட்ட தோஷம். காவில்..... தோஷம் :-
 கரவு - வஞ்சனை. குரு - வியாழன். குருமனை - தாரை, கலந்திட்ட -
 புணர்ந்த. ஒரு காலத்தில், சந்திரன் வியாழன் வீட்டிலிருந்து
 கல்விகற்று வந்தான். அந்நாளில் அத்திரி முனிவருடைய யாகத்
 துக்கு வருமாறு வியாழனுக்கு அழைப்பு வந்தது. நம்பிக்கை
 மிகுதியினால் சீஷனாகிய சந்திரனையே மனைவிக்குத் துணையாக
 விட்டு அவர் சென்றுவிட்டார். அவர் திரும்ப ஓராண்டுக்கு
 மேலாயிற்று. இதற்கிடையில் சந்திரன் தகாத ஒழுக்கம்
 புரிந்துவிட்டான் என்பது வரலாறு. இவ் வரலாற்றைத்
 தழுவி எழுதப்பெற்றது தாரா சாசங்கம் என்னும் நாடகம்.

வியாழன் புறப்படும்போது சிஷ்யனை ஆசைக் குமாரனாக வைத்திருக்கும் படி மனைவிக்குக் கூறிச் சென்றதாகவும், அவர் திரும்பி விசாரித்தபோது சிஷ்யனைத் தான் ஆசைக்கு மாறாக (மன்மதன்) வைத்திருந்ததாகத் தாரை பதிலளித்ததாகவும் கூறப்படுஞ் செய்தி அந்நாடகத்திற் சுவையான அம்சம். இச் சந்திரன் - தாரை கூட்டத்திற் பிறந்தவனே புதன் என்பர். கரவில் குரு - வஞ்சனையற்ற குரு. கரவில் குரு மனையைக் கரவிற் கலந்திட்ட (வஞ்சனையாய்ப் புணர்ந்த) என அச்சொல்லை ஈரிடத்தூங் கூட்டுக. கையேற்ற கன்னியர் - பாணிக் கிரகணஞ் செய்துகொள்ளப் பெற்றுள்ள கன்னியர் - தக்ஷப் பிரஜா பதியின் மக்களாகிய நக்ஷத்திரப் பெண்கள் இருபத்தெழுவர். ஏருடைய - அழகுமிகுதியுள்ள. இருவர் - கார்த்திகையும், உரோகினியும். இன்னற்படுத்த - தன் புறக்கணிப்பினாலே அவர்களைத் துன்பப்பட வைத்த. இச்செயலால் அவன் தக்ஷன் சாபத்திற்கு ஆளாகித் தேயும் நிலைபெற்றான் என்பர். பின் சிவனருளால் வளரும் நிலையும் பெற்றானேயன்றித் தேய்தல் என்ற தோஷம் இன்னுந் தீராமையென்க. மாணகுலமுனி - மாண் + நகுலமுனி - மாட்சிமையுடைய நகுலமுனி. மாறுமுன் தோஷம் முற்றும், ஆருமுனை மெச்சவர் என்பன தானம். மெச்சதற் காரணம் மாவைப்பிரான் நண்பதைல் என்க.

9. இப்பாடல் தானமுங் கூறி எச்சரிக்கையாகிய தண்டத்தின் குறிப்புங் கூறுவது. நீ கையோடு பிடிபட்ட கள்வனென நைய கதித்துறவினைந்து அடருங் காரரா என மாற்றிக்கூட்டுக. நைய - வருந்த. செயவெனெச்சம், நிகழ்காலம். தானறிந்த குற்றமுண்மையின் அடர்த்தொடங்கும்போதே நைதலும் நிகழ் மாதலின். கதம் - கோபம். கதித்து - கோபித்து. பெயரடியாற் பிறந்த எச்சவினை. காரரா - கரும்பாம்பு, இராகு. சதுர்த்தி..... டாளளம் - இது விநாயகப் பெருமானாவிடப்பட்ட சாபம். சதுர்த்தி - சதுர்த்தித் திதி. அத்திதியில் அவன் சாபம் பெற்றமையின் அன்று எவரும் அவனை நோக்காது விநாயகப் பெருமானை வழிபடுவர். இப்புறக்கணிப்பும் அவனுக்கு வசையாமென்க. இசை வெள்ளம் - புகழ்வேள்ளம். சைந்தவம் - உப்பு, சிந்துவில் தோன்று

வது. சிந்து - கடல். காரா ஒடுங்கப் பெறுதல், வசை கரைந்து மறைதல், மாதவப் பேறடைதல் என்பன தானம். மதியெ..... சமா மறிதீந் என்பது எச்சரிக்கை. தண்டம் நீகழு மென்றற்கு முன்னறி வித்தல்.

10. இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் தண்டம் உணர்த்துவன உனது முன்றில் - உனது ஆலய முன்றில் - முற்றம். ஐராவதம் - இந்திரனேறிச் செல்லும் யானை. ஐராவதம் எனவே அமையு மெனினும் இந்திரனேராவதம் என்றது. 'இந்திரன் உன் அரண் மனையாகிய மாவைக் கோயிலில் அடிக்கடி வந்து நிற்பன்' என்னுங் குறிப்பினது. திறையசர் யானை அரண்மனை முற்றத்தில் நிற்பதுபோல இந்திரனது யானை மாவைக் கோயின் முற்றத்தில் நிற்கும் என்க. மாவைப் பெருமான் திராஜழர்த்தமாதல் அறிய நிற்கின்றது இச்செய்யுட் பகுதி. ஓச்சம் - உயர்த்தும். உணபகை - தீங்கு விளைவிக்கும் பகை. உட்கி - அஞ்சி. உறுகுலை - பருத்த குலை. தாலம் - பனை. உபக்கிரகம் - செய்மதி. அதுவே வம்புயதியெனப்பெற்றது. வம்பு - புதுமை. நண்பில் - தானிருக்குமிடம் நாடிப் புதிதாய் வருவவரை விருந்தாட்டி. உபசரித்தல் போன்ற அவ்வகையில் ஏற்படும் சினேகம். ஆனவகை - எம்மாலியலக்கூடிய அளவு. ஆற்றினம் - ஆறுதற்படுத்தினோம். இனி அது முடியாதென்பது குறிப்பு. இச்செய்யுளில் வெகுளுமளவில் என்பது தண்டம். வெகுளி கொள்ளுதலே தண்டிப்பதனோ டொக்குமாகலின்.

11. தஞ்சம் - அடைக்கலம். சாயத்தினால் - தகழ்விட்ட சாயத்தினால். எந்தை தந்தை - எந்தையாகிய மாவைப்பிரானின். தந்தை, சிவபெருமான். மகவேள்வி - யாகம். கோரம் - அச்சம். கோரூபத்தைக் கோரமென உபசரித்தார். கோரமார் - அச்சத் தரும் வடிவம் பொருந்திய. அநுதாயம் - பிறர் துன்பங் கண் டெழும் இரக்கம். அவலேபம் - பெருமீதம், கர்வம். சரதம் - உண்மை. தலைத்துனக்கிடத்தந்தமை அநுதாயத்தினாலும், குடர்..... கொடுமை உனது அவலேபங் கண்டமையினாலும் முறையே நீகழ்த்தன என நிரனிறையாகக் கொள்க. உக்ர சாசனன் - உக்கிரமான ஆணையையுடையவன். இதுவும், பேராயத்துனக்கு என்பதும் தண்டம். சொல்லுதலுஞ் செய்தலோ டொக்குமாகலின்.

8. சிற்றிற் பருவம்

சிறுமியர் மணற்சோறு கறியாக்கி வினையாடுதற்கென அமைக்கும் மணல்வீடு சிற்றில் எனப்படும். அதனைக் காணின் காலால் தட்டியழித்தல் குழந்தைக் குறும்புகளில் ஒன்று. குழந்தை பியல்புகளில் இதுவுங் கவர்ச்சிகரமான ஒன்றாகும். சிறுவர் சூழ்ச்சிச் சேல்லுபாறும் சிறுமியர் அழியற்க என்று பரிந்து மன்றடி வேண்டுமாறும் கற்பனைக்கினியன. ஆண்பாற்பிள்ளைத்தமிழில் இவ் வியல்பைப் பாடும் பகுதி சிற்றிற் பருவம் எனப் பெயர்பெறும். இப்பருவப் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றுஞ் சிற்றில் சிதையேலே என்ற தொடரால் முடிவுபெறும். குழந்தையின் பதினொன்றாம் பதினேழாம் மாசங்கள் இப்பருவத்திற்குரிய காலமாகும்.

1. இம் முதற் பாடல் சிற்றில் சிதைக்கவரும் குழந்தை நாயகனின் உருவப் பொலிவு வர்ணனையாகும். தங்கத்திருநாண்- தங்கத்திற்செய்த நாண்போன்ற மெல்லிய தகடு. நாண் - கயிறு. சிகழி - முன்குடுமி. குடுமி குலைந்துபோகாமைப் பொருட்டுத் தங்கநாணுற் கட்டப்பெற்றது. நவமாமணிச் சுட்டி - நவரத்தினம் பதித்த நெற்றிச்சுட்டி. ஐம்படை - பஞ்சாயுதம். பொன்னுபளிதம் - பொற் பூணுநூல். ஆயிரமா - ஆயிரம் மடங்காக. ஆயிரம் பல என்னும்பொருட்டு. பயப்ப - கொடுப்ப, ஊட்ட, நிறமுட்ட என்க. புன்முறுவர் குறும்பு - புன்முறுவல் வடிவில் வெளி வருங் குறும்பு.

2. நனையார் - அரும்புகள் நிறைந்த. நனை என்பதனை முதலிலைத் தொழிற் பெயராகக்கொண்டு நனைதல் அமைந்த எனலுமாம். கடற்கரைக் கண்ணாது ஆதலின் நனைதல் பொருந்தும். மடலவிழ்ந்த நறுஞ்சோறு - பூமடல் விரிதலாற் சொரியும் நறிய மகரந்தம். அது சோறு என்னும் பெயர்த்து, அவிழ்ந்த என்னும் பெயரசெச்சங் காரணப் பொருளில் வந்தது. இன்பூங்கறிகள் - இனிமைபொருந்த அமைக்கப்பட்ட பூக்களாலாய கறிகள், சிறுமியர் வெவ்வேறு நிறப் பூக்களை வெவ்வேறாக நறுக்கி

யெடுத்து மணல், செம்மண் முதலாயினவற்றை உப்பு, தூள் முதலாயினவாக இட்டுக் கறியமைத்தல் வழக்கம். நீர்க்குட்டம் - நீர் தேங்கும் பள்ளம். தவளை நன் மென் சினை - தவளையின் நல்லன வாகிய மென்மையான முட்டைகள். சினை நீர்ப் பாயசம் - முட்டைகள் மிதந்துகொண்டிருக்கும் நீராகிய பாயசம். பெய ரொப்புமையாற் சோறும் தோற்றத்தின் ஒப்புமையாற் பாயசமும் ஆயாச மின்றியே அவர்களால் அமைக்கப்பட்டவாறு காண்க. முனையார் ஊரிக்குலம் - கூரிய முகமுனையையுடைய ஊரிக்கூட்டம். முனை கொழுமுனை போலாக, உழுதல் பொருந்துவதாயிற்று. உழுது கோலம்பட அமைத்த - உழுதவதனால், கோலமிட்ட அழகுபடும் படி அமைத்த. முற்றந் திகழும் மணச்சிற்றில் - முற்றம் தன் முன் விளங்கப்பெறும் மணலாலான சிற்றில். முற்றத்துக் கோலமும் அவர்க்கு ஆயாசமின்றியே அமைந்தவாறு. கோமயம் - சாணம். அணிநீவி - அழகுபட மெழுகி. சிற்றில் நீவி, மாசுகற்றி, சோறு கறிகளொடு பாயசமும் நர்மன்பர்க் கமைத்திருந்தோம் எனக் கொண்டுக்கூட்டுக. எத்தகைய அன்புமெனில், விருந்தோடு னுண்ண வரும் அன்பர் என்க. உடனுண்ண விருந்தோடு வரும் என மாற்றிக் கூட்டுக. விரதநாளாதவின் விருந்தோடு உண்டல் இன்றி யமையாதாயிற்று. இங்ஙனம் சிறுமியர் தமது குடும்ப ஆசாரங் கூறியவாறு. தினையாரமுதுண் - தினையாகிய அரிய அழுதத்தை உண்ணும். அன்பர் (கணவர்) விருந்தோடு வருவ ரென்றமையினால், நின்னையும் விருந்தாக ஏற்போமோ வெனின் ஏலோம். ஏனெனில், நம் முணவு நினக்குப் பொருந்தாது என விலக்கும் நயம்படத் தினையா ரமுதுண் தேவே என்றார்.

3. கடி - பிசாசு சூர் - சூரன். காட்டிற் கடிப்பகை மலையிற் கன்னிப்பகை, கடலின் கரையிற் சூர்ப்பகை எனக் கொள்க. கடிப்பகை கூறியது குழந்தையைப் பிசாசு பற்றும் என்னும் வழக்குப் பற்றியது. மலையிற் கன்னிப்பகை என்றது வள்ளிமலையில் வள்ளியாகிய கன்னியைச் சந்தித்த நிகழ்ச்சியை யுட்கொண்டது. அதனைப் பகையென்றார், ஆரம்பத்தில் அவள் சுற்றத்தினர் பகைத்தெழுந்ததாக வரலாற்றுண்மையின். கடலின்

கரையிற் தூர்ப்பகை யென்றது, பகைவனாகிய தூன் கடலில் மாவாய் நின்று பொருதான் என்ற வரலாற்றை அடிப்படையாய்க் கொண்டது. காடும் மலையும்..... அமைதி:- இவ்வளவும் குழந்தைப் பிரானின் தாயார் தாமறிய அவர்க்குக் கூறியிருந்ததாக அச்சிறுமியர் கூறுவது. ஐயன் - நின் தந்தை (சிவபெருமான்). அமைதி - (அதுவரையில்) அமைந்திருப்பாயாக. கோமாட்டி - உமாதேவியார். கோமாட்டிக்கென் கூறுதும்:- 'கடற்கரைக்குச் செல்ல வேண்டாமென்று நினக்குரைத்த நின்தாய் நீ அவரையறியாது ஓடித் திரிதலை அறியலுநின், 'குழந்தை உவ்விடமும் வந்தானே' என நம்மை விசாரித்தல் கூடும். அவ்வேளையில் யாம் என் சொல்வது? அவர் பாற் கொண்ட மதிப்பிற்காக உண்மையைக் கூறுவதா? அன்றி, உன்பாற்கொண்ட அன்பிற்காக வரவில்லை யென்றே கூறுவதா' என்னும் பொருளது. என் கூறுதும் என்றது அந்நிலையில் நம்பாடு சங்கடமாகமே என்னுங் குறிப்பை உடையது. அளியோம் - பிறரால் இரங்கப்படத்தக்க நிலையில் உள்ளாம். 'யாமோ இத்தகையர், ஏழைகள். உண்மையைச் சொல்லிக் குமராகிய நின் வெறுப்புக்கு ஆளாதலும் நமக்கு அடாது. பொய்யைச் சொல்லிக் கோமாட்டியாகிய நின் தாயாரின் வெறுப்புக்கு ஆளாதலும் நமக்கு அடாது' என அவர் கருதினர் என்னுங் குறிப்புத் தோன்ற அளியோம் என்றார். குறிக்கொள் நீ - நமக்கிருக்கும் தர்மசங்கடமான இந்நிலையைக் கருத்திற் கொள் நீ' என்றது. 'எம்மை இச்சங்கடத்தில் மாட்டாதவகையில் ஒழுக்கிக் கொள், இப்படி இங்கு வராதே' என இரந்தவாறு. குணமார் குன்றப் பெரு முனிவர் - குணமலைகளாகிய பெரும் முனிவர்கள். முனிவர் தேடும் என்பது. 'முனிவர் நினைத்தேடுகின்றனர், அவர்பாற்செல், அவர்க்கருள் செய், இங்கு வராதே' என உணர்த்துங் குறிப்பாம்.

4. கவின்மாவைக் கண்ணார் கோயிற் கலை முத்தமிழ் மா மன்றம் என மாற்றிக் கூட்டுக. கண்ணார் - இடப்பரப்பையைந்த. கோயில்..... மன்றம் - கோயிலோடு தொடர்புற்றுள்ள முத்தமிழ் மன்றம். கீரன் - நக்கீரன். பரணரனைப் புலவோர் - பரணர் உள்ளிட்ட எத்தனையோ புலவோர். எண்ணார் அச்சம் - கருத்துள்

நிறைந்த அச்சம். கீரன் கபிலர் பரண ராதியோர் இயற்றிய களவியலுரையைச் சுப்பிரமணியப் பெருமான் கேட்டு நலனாய் துணர்த்தினனென்பது வரலாறு. தாலப்பருவம் 4 ஆம் செய்யுளுரை பார்க்க. இன்றும் அதுபோன்ற ஒரு நோக்கம்பற்றியே அவர்கள் வந்துள்ளனர். 'எம் படைப்புகளில் எதனை அவர் ஏற்றருள்வாரோ? எதன்பற்றி குற்றங் காண்பாரோ' என்றிங்ஙனம் தனித்தனி. அவர் ஒவ்வொருவர்க்குச் சிந்தனை மிகுதலின் அதுபற்றி அச்சந்தோன்றும் என்பது புலப்பட எண்ணரச்சம் பேசுக என்றார். அகத்தியனும் - உண்மை எச்சவுண்மையுஞ் சிறப்புண்மையுடாம். எங்குமவர் - 'நின்னைத் தாம் காணப்பெறுவது என்றுகொல்லோ' என எண்ணி ஏங்குகின்ற அவர்கள். வெயிலத்து - வெயிலின்கண்.

5. சக்தி காரியமாகப் படைத்தற் றெழில் நிகழும். சங்கர காரணாகூரிய இறைவன் படைக்கப்பெற்றதை உரியகாலத்தில் அழித்தருள்வன் என்பது தத்துவ உண்மை. படைத்தலைச் சக்தியின் சிற்றி லிழைத்தல் எனவும் அழித்தலை இறைவனது சிற்றில் சிதைத்தல் எனவுங் கொண்ட கற்பனையால் விளைந்தது இச்செய்யுள். மாயேயம் - மாயா சம்பந்தமான. மட்டித்தாடி - நிறைந்துகின்று ஆடி. மலைமடந்தை தாயாய் மகிழ்ந்து அழதஞ் சமைத்தடுக்கும் அண்டக்கலசம் என மாற்றிக் கூட்டுக. அண்டக் கலசம் - அண்டங்களாகிய பாத்திரங்கள். சங்கரப் பேர் விளையாட்டு - சங்கரம் என்ற பெயரில் நிகழும் அவர்தம் விளையாட்டு. நியதம் - உண்மை. குழந்தை நாயகனைச் சிவன் என்றமைக்கியைய தம்மை மலையாள் - (உமாதேவி) - அலர் எனக் காட்டி விலக்கியவாறு. நேராது - பொருந்தாது.

6. எரியுஞ் சுடரை ஊதி அணைத்தலும், அணைக்கவிடாது தடுப்பின் ஓட்டி மறைந்து நின்று ஊதி எப்படியாவது அணைத்தே விடுதலும் குழந்தைக் குறும்பாகிய இயல்புகளில் ஒன்று. அது பற்றிய கற்பனையிலெழுந்துள்ளது இச்செய்யுள். நேயமுருக ..... முறுக்கி என்பது உள்ளும் புறமும் ஒத்தியலுவதோர் ஒருப்பாட்டியல்பு உணர்த்தி நின்றது. நேர்ந்து நினுவி என்பது வழக்கிலுள்ள ஒரு தொடர்.

கடர் கொளுவ - கடரைக் கொளுத்த. மணிவாய் - பவளமணி போன்ற சிவந்த வாய். எனைத்தும் - எதுவேனும். உன் தாய்க் கெனினும் என்றது அயலார்க்குச் சொல்லாமையெய்ன்றி என்ற குறிப்பு. கடரை மாறிமாறிக் கொளுத்துந் தோறும் ஊதி ஊதி அனைத்தல் என்றுங் கருத்து, உயிர்கள் தம் வாழ்வில் மாறிமாறிச் சங்கற்பிக்கும் எத்தனை எத்தனையோ காரியங்கள் இறைவனிச்சையால் தடுக்கப்படும் உண்மையைப் பிரதிபலித்து நிற்கின்றது.

7. வருமா - வரும் பாங்கில், சும்மா வருவது போல, எர்பால் வந்து எனக் கூட்டுக. குழைந்து - (எம்மோடு) அகிணந்து மகிழ்வது போற் காட்டி. சிறுபுள் முறுவலொளி வண்ணக் குறும்பின் நீழல்படா என்புழி முறுவல் பொருளாகவும் குறும்பு அதன் சாயையாகவும் அமைந்த அணியும் நயமுங் கண்டுணர்க. இரு பேரின்னல் - சிற்றிலழியுமென்றும் அச்சத்தால் வரும் இன்னலும் நின்முகங் காணும் மகிழ்வையிழப்பதனால் விளையும் இன்னலும். இன்னல் - துன்பம் இணைகேம் - வருந்துவேம். உனை நாம் என்செய்ய, என்றது நற்கச் சொல்லவும் முடியாமல் போகச் சொல்லவும் முடியாமலிருக்கும்வகையில் இரண்டிலுந் தொட்டு ஊசலாடும் துயர உணர்ச்சியைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றது. மிகப் பரிவுடையார் வாயில் மட்டும் இப்பேச்சு நிகழ்தல் வழக்கம். எழில்-அழகு எழிலார்..... பழுதாமோ — என்பது அங்ஙனமிருந்துவிட்டாயானால் யாம் திருப்தியுறுவேம் என்னுங் குறிப்பு. தெருள்-தெளிவு. சிவபரம் பொருளேயாகிய நீ நமது சிற்றிலை யழிப்பது ஒருவேளை நம் நன்மைக்காதலுங் கூடும். “நல்ல குருநாதன் நம்மை வருத்துவது கொல்லவல்ல கொல்லவல்ல பொல்லா வினைபோக்க” என்பது போலாதலுங் கூடும். அதுவும் யாம் தெளியேம். அது நம் நன்மைக்கேல் அதனைத் தெளிய அருள்வதும் நின்கடனே என்னுங் கருத்தும் அவர்பால் நிகழ்ந்தமை தோன்ற தெருளார் தெருளே என்றார். தெளிய அருள்வதில் தான் உனக்கென்ன கஷ்டம்? நீ தான் கருணையாளனாயிற்றே என்னுங் குறிப்பு நிகழ் செழுங்கருணைத் தேவே என்றார் என்க.

ஆண்டவன் புரியும் அருட்செயல்கள் அனைத்தும் நம் நன்மைக்காகவே என்பது உண்மை. மாயை வசப்பட்ட நம்போல்வார் அவ்வுண்மையை யாருஞ் சொல்லிற் கேட்போமன்றி அழியவும் மாட்டோம்; உணரவும் மாட்டோம். நம்முறுப்பில் ஒன்று அழியின் வருந்துவோம். உடலழியின் வருந்துவோம். வீடு மாடு, உளர், உலகம் எது அழியினும் வருந்துவோம். அழிக்க வேண்டாமென்று அதே ஆண்டவனிடம் பிரார்த்தனையுஞ் செய்வோம். இந்நிலைக்கு முற்றிலும் பொறுப்பாளி நமது தெளிவின்மையே. இதனை விளக்கவேண்டி, ஆண்டவனைக் குழந்தையாக நிறுத்தி, உயிரினத்தைச் சிறுமியாக வைத்து இவ்வியல்பெல்லாம் பரந்துபட எடுத்துக் காட்டுவதே இச் சிற்றிற் பருவக் கற்பனையின் தத்துவம் என்பது இச் செய்யுளா லறியக்கிடக்கின்றது.

8. 'நீ யழிப்பதாயின் உன் திருவினையாடற்பயனைத் தெளிந்துகொள்ளும் நிலையை எமக்கருள்செய்து பிறகு வேண்டுமேற் சிற்றிலை யழிப்பாயாக' என இப்பாடல் முன்மையை பாடற்கருத்தினோடு தொடர்புபெற அமைந்துள்ளது. மற்று - இடைச் சொல். மாறுபாடும் மறுப்பும் - மாறுபாடாவது மறுப்பாவது. சீலப்புகழ் - நன்மையாகிய புகழ். பொருள்சேர் புகழ் என்பர் திருவள்ளுவர். மாயாகாரியமாகிய சிற்றில் முதலாயினவற்றிற் பற்றுக்கொள்ளுதற்கு வாய்ப்பளிக்கும் தருகரண புவன போகங்களையும் ஆண்டவனே உயிர்க்குக் கொடுத்தான் என்ற உண்மையைப் புலப்படுத்துவார், சிற்றிற் பற்றுந் தந்தாய் நீ என்றார். செயலென்னும் - என்செய்வது! எனைத்தும் - யாவும். மகிழ்ந்திருக்கும் பரிசு - மகிழ்ந்து கண்டுகொண்டிருத்தற் கேதுவாகிய தன்மை - ஞானத்தெளிவு. தெற்றென்று - தெளிவாக. தெற்றென்று என்னும் குறிப்பால் அந்த ஞானத்தெளிவை விரைவில் அருள்வாயாக என வேண்டிக்கொண்டவாறு காண்க.

9. கத்தபுராணத்தில் இடம்பெற்றுள்ள மகேந்திரம் கடல்கொள்ளப்பட்ட தென்னிந்தியப் பிரதேசத்திலிருந்த தென்பர், புராண வரலாற்றில் இடம்பெற்றுள்ள திருச்செந்தூர், திருப்பரங்குன்றம் என்பன இன்றும்

உள்ளன. வள்ளியம்மை திருமணம் நிகழ்ந்த இடம் தற்போதைய கதர்காமம் விளங்குமிடமே யென்பதும் பலரும் ஒப்புக்கொண்ட உண்மை. இவற்றை ஆதாரமாகக்கொண்டு நோக்கும்போது இன்றைய தென் விந்தியாவின் கிழக்குப் பகுதியும் கடல்கொள்ளப்பட்ட தென்விந்தியாவின் ஒரு பகுதியும் நமது இலங்கையுஞ் சேர்ந்த பிரதேசமே கந்தபுராணங்கூறும் நிகழ்ச்சி முழுவதும் நடைபெற்ற இடமெனத் துணியக் கிடக்கின்றது. அன்றியும் இலங்கையின் வடபாகமாகிய நம்மியாழ்ப்பாணத்திலுஞ் சூறுஞ் சுப்பிரமணியப் பெருமானுஞ் சஞ்சரித்துள்ளதாகத் தெய்வக் காட்சியுள்ள பெரியோர் சிலர் கூறக் கேட்டதுண்டு. மாவை சன்னிதி முதலாய விசேட தலங்கள் இப்பகுதியில் அமைந்திருப்பது மட்டுமன்றி இவ்வியாழ்ப்பாணத்தின் வடபாகமாகிய வடமராட்சிப் பகுதியிலுள்ள ஊர்ப்பெயர்கள் பல குறித்த உண்மைக்குச் சான்று பகர்வனவாயிருப்பதும் நமக்குத் தென்பு தருகின்றது. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்தது இந்த ஒன்பதாஞ் செய்யுள்.

மாடம் நிகழ் - மாடங்கள் விளங்கும், மாயக்கை - மாய யாக்கை என்ற சொல்லின் மருஉ. போர் நிகழ்ச்சியின்போது சூரபன்மன் பல்வேறு மாய யாக்கைகள் கொண்டானென்பது வரலாறு. மாய யாக்கை கொண்ட பிரதேசம் - மாயக்கையென்க. மருவும் - அணையும். அம்மாயக்கைக்கு அண்மையிலுள்ள. நுங்கி - விழுங்கி. அல்வாய் - ஊர்ப்பெயர். அல் - இருள். இருள்நடுவே வாய்திறந்து பூதங்களை விழுங்கிய இடம் அல்வாய். சூரன் தன் மாயையினாலே ஒரு பெரும் இருளைப் பரப்பிவிட்டு அதனுள்ளே மறைந்து பெரிய வடிவத்தோடு நின்று வாய்திறந்து பூதங்களை விழுங்கினான் என்பது வரலாறு. அந்நிலையிற் பயந்தோடிய தேவர்களுக்குச் சுப்பிரமணியப் பெருமான் அபயங்கொடுத்து ஆண்டருளினார். அது நிகழ்ந்த இடம் தேவரையாளி என்னும் ஊர். அல்வாய்க்கு அண்மையிலுள்ளது. புலவகானம் :- புலோலி. புலவர் - தேவர். கானம் - இசை. பயந்த தேவர்கள் குழுமி யிருந்து இசைபாடிய இடம் எல்லை அதிர் வரும் - அப் புலோலியின் எல்லை அதிரும்படி ஒலிக்கும். ஆயிரதுறை - பருத்தித்துறை. பரித்தித்துறை யென்பது பருத்தித்துறை யெனத்திரிந்தது. ஆயிரம் -

ஆம்ரம் என்னும் வடசொல்லின் தமிழாக்கம். ஆம்ரம் - மா. ஆயிர துறை - தூன் மாமரவடிவாய்நின்ற துறை. ஆன்ற - படர்ந்து அகன்று நின்ற. அண்ணல் - தலைமை. அழகிதன்று என்பது நின் பேராற்றலுக்கோ பெருந்தலைமைக்கோ ஒத்ததன்று என்பதாம். கண்ணியம் - கண்யம் என்ற வடசொல்லின் தமிழாக்கம். கண்யம் - மதிக்கப்படுந் தன்மை. கையிடுஞ்..... தல் :- சொல்லழகு பொருந்த நின்றது. அரவபகை - மயில். செதில் - செதிள்.

10. கோடிகரை - கோடிக்கரை என்பதன் தொகுத்தல். இது தென்னிந்தியாவின் கீழ்க்கரையிலுள்ள ஒரு துறை. பிரணவத் தோணி - பிரணவமாகிய தோணி. காசாத்துறை - காங்கேசன்துறை. காசாத்துறை யென்ற பெயர் முன்பு வழக்கில் இருந்துள்ளது. மாருதப்புவல்வி குதுகலப்பணி :- மாவிட்ட புரத்துப் பழைய ஆலயத் திருப்பணி மாருதப்புவல்வியாற் செய்விக்கப்பெற்றது. அக்கோயில் முற்றுகச் சிதைக்கப்பெற்று இப்போதைய கோயில் முழுவதும் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பெற்ற தென்று சொல்கின்றார்கள். எனினும், அன்று பெற்ற அசத் தொடர்பு வழுவாமல் இன்றும் அக்கோயிலில் ஒரு இராச களை துலங்குமாற்றை அவதானிக்கலாம். சேடியல் - பெருமை இயல் கின்ற. கந்தவன..... நல்கி :- கந்தவனப் பதிக்குஞ் சைவ சித்தாந்தத்துக்கும் முக்கியமான தொடர்புண்டு. பெயர்பெற்ற சைவசித்தாந்த அறிஞர் பலர் அத்தலத்தில் விசேஷ பற்றுக் கொண்டிருந்தமை யாமறிந்த ஒன்று. புலவகானத் தமிழ்த் தலைமை தாங்கி - புலவ கானத்தின்கண் தமிழ்த் தலைமை வகித்து, புலவகானம் - புலோலி. இத்தொடரைப் புலமை + ஒலி என்றும் பிரிப்பர். புலோலி அன்றும் இன்றும் தமிழ்ப் புலமைக்குப் பெயர்பெற்றுள்ளது. தேவரையு முய்ய வாண்ட இடம் தேவரையாளி. நாடியனை - தன்னருளை நாடிப் புலோலியிலிருந்து கதிர்காம மீருகக் கால்நடையாய்ச் சென்று அணையும். கோணநாயகி :- பல தலைமுறைகளுக்குமுன் மேலைப் புலோலியிலே இம்வம்மையார் சைவவேளாண் குலத்தில் தோன்றி வாழ்ந்துவந்தார். சிவசுப்பிரமணியப் பெருமானிடத்திற் கனிந்த பக்தியுடையராய் வருடா

வருடம் கதிர்காமத்திற்குப் பாதயாத்திரை புரிந்துவந்தார். அம்மையார் தள்ளாப் பாயமடைந்தபோது பெருமான் தாமாகவே ஒருநாள் கதிர்காமத்தில் அவர்முன் ஒரு சித்தர் வடிவில் தோன்றி, இனி நீ இங்குவருதல் வேண்டியதில்லை. உண்ணார்க்குச் சமீபத்தில் ஓர் சுப்பிரமணிய தலமுள்ளது. இப்பொழுது அழிவுற்றுக்கிடக்கும் அத்தலத்தில் யாம் உனக்கருள் புரிவோம். அதுவும் இக் கதிர்காமம் போல்வதே அதனால் உபயகதிர்காமம் என்பதே அதன் பெயராகும். நீ அன்வீடம் வருதி, என்று அருள் புரிந்தார். அதிலிருந்து, அவ்வம்மையார் பொருட்டால் மறுபடியும் பிரசித்தி பெற்ற தலமே சந்நிதியென்பது. அதுபற்றியே கோணநாயகிக்..... வைகி என்றார். நவசந்நிதி:- — பழம்பெருஞ் சுப்பிரமணிய தலமாயிருந்து ஐந்து ருண்டுகளுக்குமுன் பொத்தர்களா விடித் தழிக்கப்பட்டு மீளவும் குறித்த அம்மையார் பொருட்டாற் பெருமான் கதிர்காமத்திலிருந்து எழுந்தருளியமையின் விசேடமுற்ற தலம். இதனாலேயே அதனை நவசந்நிதி என்றார். சுவாமி கதிர்காமத்திலிருந்து எழுந்தருளும் ஐதிகம் இன்றும் பத்தாந் திருவிழாவால் நினைவூட்டப்பட்டுவருதல் அறிக. சர்வ பலப் பிரதானமூர்த்தி - சந்நிதியில் வீற்றிருக்குஞ் சுப்பிரமணிய மூர்த்தம். நம்மியாழ்ப்பாணமுழுதும் என்றுது 'நாமிருக்கும் நாடு நமது' என்பதோர் பற்றுமிகுதியால். தேடியருள் நல்கும் - உண்மையன்பர்கள் உள்ள இடந்தோறுந் தாமாகவே கோயில் கொண்டு அருள் வழங்கும். சென்று பொருள் கொடுப்பர் தீதற்றோர்" என்றார் போல. எத்தனைபோர்க்கு வடிங்கினுங் குறையாத கருணை பென்பார் செய்யுங்கருணை யென்றார். தேடி..... சிதையேல் என்பதன் குறிப்பாவது:- நீ தேடியருள் நல்குபவனாகலால் நம் சிற்றிலையும் நீ யாகவே தேடியழிக்க வந்தாய் போலும். அது தகாது என்றவாறு.

11. தூ - தூய்மைமயமான - விகாரமற்ற - அழகு. தூவி - இறகு. நாதம், பிந்து - இரண்டும் சுத்தமாயையின் தத்துவங்கள் தூய..... சுத்தமாயா மாமயில் - மயில் சுத்த மாயையின் வடிவம். நாததத்துவம், அதன் ஒலி. பிந்து தத்துவம், அதன் தோகை. தோகையிலுள்ள பிந்துக்கள் (புள்ளி) அறிகுறி மாத்திரையாயமைந்திருப்பதுங் காண்க. ஒலி சத்தப் பிரபஞ்சம். தோகை

போருட் பிரபஞ்சம். எனவே பெருமான் மயில்மேலுள்ளன் என்றது அவன் இவ்விரு பிரபஞ்சத்திற்கும் மேற்பட்ட நிலையில் உள்ளவன் என்றவாரும். உகைத் தேறும் என்பது ஏறுதற் பண்பு குறித்து நின்றது. உகைத்து - செலுத்தி. மயிலைச் சற்று அசையச்செய்து தானும் அசைவுகாட்டி ஏறும், என்க. நம்மளவதோ என்பது கருணையின் பெருமையையும் தம் சிறுமையையும் ழுறையே வியந்தும் பரிந்துங் காட்டியவாறு. பூமலியும் - பூமிக்கண் அதற்குரிய தன்மைகளால் மிகுந்திருக்கும். புன்மை - இழிவு. போற்றாது - நின் பெருமையைச் சிறிதுஞ் சட்டை செய்யாது. புன்சொல் - தகுதியற்ற சொற்கள். அவை காவிடுதலழகிதன்று. பின்னி வந்தாற் பிறையாமோ, தீண்டா தெம்மோடிருக்கிற் பழுதாமோ என்பனவாதி முன்செய்யுள்களில் வந்துள்ள வாக்கியங்கள். பூமலி ..... பொறுத்தருள் என்பது இத்துணையும் பலவும் பகர்ந்த சிறுமியர் முடிவில் தம் அடக்கங் கூறியவாறு. “ஐயற்கு என்புள் சொல்லு மொக்கும்” எனக் கச்சியப்ப சிவாசாரியர் அடக்கங் கூறிக் கொண்டவாறு இந்நூலாசிரியரும் அச்சிறுமியர் வாக்கால் தம் அடக்கங் கூறியவாறுமாம். ஆகிரியன் கதாபாத்திரத்தோடு ஒன்றுபட்டுவிடுதல் பெரும்பான்மை. கடம்பு - திருவடையாளமாலை. கடம்பணி மூர்த்தி என்றது. கடம்பின் சுமையைப் பொறுப்பவனாய் நம் சொல்லும் பொறுப்பாய் எனக் குறிப்பால் நயந்தோன்ற நின்றது.

9. சிறுபறைப் பருவம்

பறையடித்து விளையாடி மகிழ்வது குழந்தையியல்புகளில் ஒன்று. குழந்தை நாயகனாகிய பாட்டுடைத் தலைவன் சிறுபறை முழக்குவதாகக் கற்பனைசெய்து பாடுவது சிறுபறைப் பருவம் எனப்படும். குழந்தையின் பதினெட்டாம் பத்தொன்பதாம் மாசங்கள் இப்பருவத்திற்குரிய காலமாகும்.

1. அறைநீர் - ஒலிசெய்யும் நீர். சலதி - கடல். விளையாலை - தொழிற்சாலை. எந்திரம் - யந்திரம். மாறேற்ப - எதிரெதிர்வாழிப்ப இறைநீர் - இறைமை, இறைவனொத்தன்மை எண்ணாத - கருத்திற்கொள்ளாத. நின்..... னைத என்றது, நீயே எல்லாவற்றுக்கும் பெருந்தலைவன் என்பதை மனதிற்கொள்ளாது தாமுந் தலைவன் என மதித்துச் செருக்குற்ற என்னும் பொருளது. ஏற்ற போர்முரசு - போரை ஏற்று (எதிர்த்து) முழக்கிய முரசம். முரசு + அயிர்த்து - முரசமோ இதுவெனச் சந்தேகித்து. அலைமுழக்கம் எந்திர முழக்கமொடு மாறேற்றலால் எழும் பேரொலியைப் போர் முரசொலியென அயிர்த்து எனக் கூட்டிப் பொருள் காண்க. அடைவு - சார்வு. தமக்குப் புகலிடமாகுஞ் சார்வு. குறை - பகையச்சமாகிய குறைபாடு. தீர்வளிப்பெறும் குறிப்பு - முற்றாகத் தீர்த்திருப்ப - (மீளவுந் தோன்றாதிருப்பக்) காணப்பெற்ற மகிழ்வுக் குறிப்பு. செந்நின்று - நேர்பட்டு நின்று. கூம்பி யொற்ற - தலைமேற் குவிந்தபடியே தாளமிட. மாளு - எதிராக ஒலிக்கும்படி. சிறைநீர் - கட்டி மறிக்கப்பட்ட நீர்.

2. தம்பொருள்..... தரணியில் யார் - இப் பொது உண்மை பின்வருஞ் சிறப்புப் பொருளைச் சமர்த்தித்து நின்றவின் இச்செய்யுளில் வேற்றுப்பொருள் வைப்பு என்னும் அணியுளது. தம்மெதிர் தருக்குவார் - பொருள் பெறப்பட்டவராகிய தமக்கெதிரே நின்று கர்வங் கொள்பவர். தருக்குவார்த் தாங்குவார் - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. தன்னீர் - கடலாகிய தனது நீர். தீயீர் - அதிகமுண்டதனூற் செருக்குற்றுப் பிறரை மதிக்காத ஒரு

இயல்பு. சால - மிக. எறிநின்று - உயரநின்று. வெம்புவல் இடிப்பொறி - வெம்மையுள்ள வலிய இடிப்பொறிகள். காளமுகில் - கருக்கொண்ட முகில். விபீத நிலை - பிறர் பொருள் பெற்றுண்பவ னாகிய தனக்கு அடாத வேறுபாடான நிலை. தன்னர்..... நிலை - இதுவரை மேகத்தின் நிலையை வருணித்து அதற்கெதிரே தன் வீரத்தைக் காட்டுங் கடலின் நிலையை வர்ணிக்கின்றார் இனி. மெய்ப்பனித்து - உடம்பு நடுங்கி. உருத்து - கோபித்து. அம்பரம் - ஆகாயம். ஆழி - கடல். மேகத்தின் நிகழ்ச்சியை வீம்புரைக்குஞ் செயலாகவும், கடலின் ஒவ்வோரசைவினையும் வீரங்காட்டுஞ் செயலாகவும் வர்ணித்தமை தற்குறிப்பேற்றவணியின் பாற்படும். மேகமுழக்கமும், கடல் முழக்கமுமென எடுத்துக்கொண்ட பொருள் சிறுபறை முழக்கல் என்னும் பொருளுக்கு ஒத்திருத்தல் காண்க.

3. லேத நீதி - கிரியைகள் (யாகங்கள்) மூலமாகப் பரம் பொருளை உபாசித்துத் தர்மார்த்த காம மோகஷங்களைப் பெறும் வகை. சைவநீதி - பக்திஞான சாதனைகளாற் பரம்பொருளாகிய இறைவனை யணந்து பேரின்பமுறும் வகை. மூவாத - மூத்தல் (தன் தன்மை திரிதல்) - இல்லாத. 'நீத்திமி' - திருப்புகழிசையிற் பிறக்கும் அநுகாணம். தெளித்திட - அதனோடு தெளிவாக ஒத்தொலிக்க.

4. மந்தாகினி - ஆகாசகங்கை. அரமகளிர் - தேவப் பெண்கள். மணற்றிடர் மஞ்சம் - மணற்றிடராகிய மஞ்சம். மஞ்ச - மேகம். விதானம் - மேற்கட்டி. மேலே விரித்துக்கட்டும் ஆடை. மஞ்சணி..... வெண்புகை :- கூந்தலுக்கு அகிற் புகையூட்டும் மகளிர் தாழ்நிலத்திற் புகைக்கச்செய்து தாம் மேல்நிலத்திலிருந்து கொண்டு இடைநிலத்தில் விதானமொன்று கட்டி அந்த விதானத்தினூடாக மிஞ்சி மேலெழும் புகையிலையே தம் கூந்தலை யலர்த்துவது மரபு. இங்கு, புகைகளின்புமிடமாகிய சிமித்தித் தொழிற்சாலை தாழ்நிலமாக மந்தாகினிக்கரை மேல்நிலமாக முகிற்பரப்பு இடைநிலத்து அமைந்த விதானமாக அமைந்த பொருத்தங் கண்டு நயக்க. கொந்தார் - பூங்கொத்துக்கள் அமைதற்கரிய. கோச்செல்வி - அச னாகிய இந்திரன் புதல்வி. கஜவல்லி - தெய்வயானை. கஜவல்லி குமரன் மணவணி - கஜவல்லியைக் குமரன் கையேற்றும் மண

வணி. பரங்குன்றம் - சுப்பிரமணியப் பெருமான் கஜவல்லியை மணந்த தலம். வந்தார மயனிட்ட - மயன் வந்து ஆர இட்ட. ஆர - அமைவாக. அரமகளிர் வண்புகையிதென்று குழல்கோதியிருப்ப என்பது மயக்கவணி. அரமகளிர் குழல்கோதிச் சரிந்திருக்குமாறும் மாதேவர் புராசறையுமாறும் சிமிந்தி வெண்புகையோங்கும் என்க. இது உயர்வு நவீற்சியணி.

5. நவநாகரீக..... நாத்திகம் :- நாகரீகத்தைப் பூதமென்ற மைக்கேற்ப நாத்திகத்தைப் பேய் என உருவகித்துப் பூதம் நடனமிடப் பறைமுழக்கும் பேய் எனக்கொண்டு நயமுணர்க. திருவள்ளுவரும் நாத்திகனைப் பேய் என்றல் காண்க. “உலகத்தாருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத் தலகையா வைக்கப் படும்” - திருக்குறள். (உலகத்தாருண்டு என ஒப்புக்கொள்ளும் பொருளை இல்லை என்பவன் நாத்திகன். அலகை - பேய்). எத்தகைய பறை எனின் நாடுகதி லயமுறுத்தும் பறை என்க. நாடும் - வேண்டப்படும். சுதிலயமுறுத்தும் - சுதியை லயர்பட வைக்கும். ஆட்டத்திற்குச் சுதியும் அதன்வழி நிகழும் லயமும் இன்றி யமையாதனவாம். நயவஞ்சகக் கோல நாத்திகம் - நயவஞ்சகமே தன்வடிவா யமைந்த நாத்திகம். நயவஞ்சகம் - தான் கருதியது முடிப்பதற்காகப் பிறர்க்கு ஒவ்வாத பேச்சு, செயல்களை அவர்க்கு ஒப்பனபோலச் செய்து மயக்கும் இயல்பு. தலைபனிப்ப - தலைநடுக்கங் கொள்ள. அவமான துறவு நெறி - முறையானே இருவினை யொப்பு நிகழமுன்னரே (உலக ஆசாயாசங்கள் தம்மைவிட்டு விலக முன்னமே) வலிந்து காவிதாங்கித் துறவுக்கோலம் பூண்டு வாழ்ச்சுக்கைப் பயனுமின்றித் துறவுப் பயனுமின்றிக் கெடும் மார்க்கம். இந்நெறியைப் பரிபாலிக்கும் ஆசிரமங்கள் இந்நாளிற் பலவாதல் காண்க. அகம் பிரம்மாஸ்மி :- அஹம் பிரம்ம அஸ்மி - நான் பிரமையிருக்கிறேன். இது ஒரு மகாவாக்கியம். குருவருள் பெற்றுச் சத்திநீபாத நிலையடைந்த ஒருவர் தாம் மீண்டும் மாயையமயக்கில் வீழ்ந்துவிடாமல் தப்பிக்கொள்வதற்காக அக் குருவின் ஆணைப்படியே உச்சரித்துக்கொண்டு சாதனைபுரிதற் குரிய மந்திரமிது. குருவருள் பெற்ற பக்குவான்மா சிவானுபவம்

பெறுதற்கிடையில் நிகழ்வதொரு சாதனை விசேடம் இது. உண்மையிற் குருவருளும் பெருது சாதனைப் பயிற்சியுமில்லாது இதுவே முடிந்த முடிபென்று கொண்டு இதனைச் சொற்பொருள் மட்டில் விளங்கிக் 'கடவுளும் உயிரும் ஒன்றே' என்று அதனால் ஆங்கார முற்றுத் திரிபவர்களே இங்த அகம்பிரம்மாஸ்மிகள் எனப்பெற்றனர். இத்தகையோரும் இந்நாளிற்பலராதல் கண்கூடு. தவமான சிவநெறி:- சாதி, ஆயுள், போகம் என்ற அடிப்படையில் நிகழ்ந்துள்ள படைப்புக் கிரமத்தினை நன்குணர்ந்து அவ்வவ்வுயிர் படைக்கப்பட்ட அவ்வத் தனுகாண்புவன போகச் சூழ்நிலைகளில் நின்றுகொண்டு அச்சூழ்நிலைகளுக்கூடாக இறைவன் அருளைப் பெறப் புரியுஞ் சாதனை விசேடமாகிய தவநெறியே சிவநெறியென்படுவது. சமத்துவப் புதுப் புரட்சிச் சகோதரத்துவம்:- சமயத்தின் பேரால் இன்று நிகழும் தகிடுதத்தங்கள் இவை. சமயப் பேச்சு மேடைகளைத் துஷ்பிரயோகஞ் செய்யும் ஆதாரக் கருத்துக்கள் இவை. இவையனைத்தும் மேற்கூறிய சிவநெறிக்கு விரோதமாவன. ஆதலின், சிவநெறி தனக்கு ஊறிழைத்துமிடும் என்றார். வாய்ப்பிச்சுக்கள் பெரும்பான்மையுஞ் சமய அமைதியைக் கெடுத்தலின் அந்நிலை மாறல் வேண்டித் 'தம் வாயடங்கி யோய' என்றார் என்க.

6. மாலைத் திருக்கோயிலில் பிரமோத்சவத்தில் வரும் கார்த்திகைத் திருவிழாக் காணவரும் சவாரி மாட்டுவண்டியொன் றனைப் பற்றிய வர்ணனையிது. அவ்வண்டியிற் பூண்ட காளைகள் பாட்டுடைத் தலைவனாகிய குழந்தைநாயகன் சிறுபறையொலிக்கு வெருவிப் பாயும் எனப் பருவப் பொருளுக்கியையக் கற்பனை செய்யப்பெற்றுள்ளது. கெண்டை - சரிகை, (சங்கிலி - வட்டச் சதங்கைகளோடு கூடிய) மாட்டின் கழுத்துச் சங்கிலி, கெண்டை யஞ் சங்கிலி - சரிகையிட்ட அழகிய சங்கிலி, ஒலி கிளர்நடைக் கொற்ற- ஓசை கிளர்ச்சியான பாதநடைக்குத் தாளமிட்டொலிக்க, கேழல் - ஒப்பில்லாத, புண்டரம் - முக்குறி, புகல் - விருப்பம், சாரதியர் புகல் குறிப்பு - சாரதியர் மனதில் விரும்பங் குறிப்பு, (அவர் தங்) குறிப்பிசைவின் - குறிப்பினுக்கு முற்றிலும் இசையும் படி, கடைக்கண்ணினை செவிக்கூர்மையொடு குறிப்பிசைவின்

ஒன்ற எனக் கூட்டுக. கண்ணிகளைகலையும் செவிகளையும்மிகக் கூர்மையாக வைத்துக்கொண்டு, எவ்வித தூண்டுதலுமின்றியே காளைகள் அவன் குறிப்பினுக்கு இசையத் தம்மிலே இயன்று செல்லும் என்க. விழைவிரைவு - விருப்பத்தினுற் கதித்த விரைவு. 'சிவ சிவ' எடுத்து உய (உய்ய). அலைபொரு சனக்கூட்டம். நீந்தி - சனக்கூட்டத்தை அலைபொரும் என்றமைக்கியைய வண்டி செல்லுமாற்றை நீந்தி என்றார். இச்செய்யுள் தன்மை நவற்சியணி.

7. மேவும் - பொருந்தும். மகண்மை - மகளாந்தன்மை விஷ்ணுவின் புதல்வியராகிய அமிர்தவல்லி சுந்தரவல்லி என்னும் இருவருள் சுப்பிரமணியப் பெருமானையடையத் தவஞ்செய்து அவரருளால் அமிர்தவல்லி இந்திரனுக்கு மகளாகப் பிறந்தனள் என்பது வரலாறு. அவ்விசேடந் தோன்ற மகள் என்னொது மகண்மை என்றார். இறை மகண்மையாகக் கொண்ட என்க. இறைக்கு மகளாந்தன்மையைக் கொண்ட எனப் பொருள் கூறினு மமையும். நாவலவின்னசை = நா + உலவு + இன் + நசை — நாவின் கண் மிக்குத் தோன்றும் இனிமையுணர்வாகிய ஒரு விருப்பம். நசை நவில் - விருப்பத்தினுற் பாடுகின்ற. ஆர்த்திகர் - பிறரிடம் ஏதேனும் பெறவேண்டும் என்னும் தேவையுடையோர். பூதலர் - பூமியி லுள்ளோர்.

8. இனன் - சூரியன். மீதண்டம் - மேல்நிலைக்கண் உள்ள அண்டம். வேதண்டம் - மலை. கொம்மை - பருமை. குவடு - சிகரம். 'கொம்மை..... சிறுபறை' என்றது, பறை பெருஞ் சிகரத்தை யொப்பதாயினும் பெருமானிடத்தில் அது சிறிதேயாமெனும் நயம். குறந்தடி - பறையடிக்குஞ் சிறுதடி. சால அழுந்துபு - மிகவும் அழுந்தப்பெற்று. சிவனுறும் - பொருந்திய. செம்மலர் - செந் தாமரை. அகவிதழ் சிவனுறு விரல் - அகவிதழின் தன்மை பொருந்திய விரல். சேப்புற - சிவப்புற என்பதன் விகாரம். செந்நீர் - இரத்தம். மும்மையும் - இம்மை, மறுமை, அம்மை மூன்றினும்.

9. வித்தக ஆடல் - சாதுர்யமான ஆட்டம். ஆடல் வழி - ஆட்டத்துக்கிசைய. தண்ணுமைவலவர் - மர்த்தலம் ராசிப்பதில் வல்லுநர். தலையசைவு இலயம் - தலையசைவை அதிகரித்து நிற்கும் லயம். இலயமுற - அந்த லயம் தம்மையும் பாதிக்க. முட்டு முழக்கு இடை விட்டு முழங்க - நிறைந்த முழக்கத்தினுக்குள் இடை விட்டு முழங்குமாறு.

10. நடநவில் - நடனம் புரிந்தருளும். இறைபுடை தனில் - இறைவன் மருங்கில். முழக்கினி லொன்றிடும் - முழக்குதலில் ஈடுபட்டு நிற்கும் - லயம்பட்டு நிற்கும். பாணசூன் - இறைவன் திரு நடனத்தின்போது மர்த்தலம் முழக்குந் தேவன். நந்தீசன் - திருக்கயிலையில் இறைவன் சந்நிதியிற் குடமுழா என்ற வாத்தியம் முழக்கும் நந்தி கணத்தலரொருவர். பரித்து - தாங்கி. எங்கே? என்பது நின் செயற்கு (முழக்குதற்கு) எம்மத்திரம் என்னும் பொருட்டு. அடைய - முழுவதும். கடவுளர் முடியணி கடவுள் - தேவர்கள் தம்முடிமேற் கொண்டு போற்றுங் கடவுள்.

11. நான்மறை முழவு - நால் வேதமாகிய முழவு. நாக் கடிப்பு - நாவாகிய குறுந்தடி. பிரமன் நாவாலோயாது வேதமோது வன் என்னுங் கருத்தைக் கற்பனை செய்தது இப்பகுதி. அருள் பொழி வெள்ள மலைத்தெழு கதிர்காமம் - கதிர்காமச் சிறப்புரைத்த வாறு. இறவுளர் - வேடர். கான்மறை - காட்டில் ஒதுங்கிவாழும்.

10. சிறுதேர்ப் பருவம்

பாட்டுடைத் தலைவனாகிய குழந்தை நாயகன் சிறுதேருருட்டி விளையாடுவதாகக்கொண்டு அவர்தம் திருவருட் பிரபாவ இயல்புகளை வர்ணித்துப் பாடப்படுவது சிறுதேர்ப்பருவம் எனப்படும். முப்புரங்களை யழித்தருளச் சிவபெருமான் தேவேறினர் என்ற மூலக் கருத்தை யொட்டித் தேர் சங்கரமாகிய திருவருளைக் குறிக்கும் என்பது வழக்கு. அதற்கிலையயச் சங்கரம் சம்பந்தமான கருத்துக்களும் இப்பகுதியில் இடம்பெறும் குழந்தையின் இருபதாம் இருபத்தொராம் மாசங்கள் இப்பருவத்துக்குரிய காலமாகும்.

1 ஆற்றுமதியணிசடை - ஆற்றும் மதி அணி சடை - தனக் கேற்பட்ட சாபத்தின் வெம்மையை ஆற்றிக் கொள்ளுகின்ற சந்திரனையணிந்த சடை - கங்கை ஆற்றுக் கரைக்கண் மதியை அணிந்துள்ள சடை எனலுமாம். அலக்கண் - துன்பம். அரிமா ஏற்று - சிங்கமாகிய கொடி. வலனுயர - வெற்றிக் கொடியாக உயர. வலது பாகத்தின் கண் உயர எனலுமாம். இந்த்ரமாஞ்சாலம் - தரபன்மனுடைய தேரின் பெயர். எண் பெருகு தானை - எண்ணிக் கையிற் பெருக்கமான சேனை. கருங்..... செங்கடல் - விவோதம். முரண்டுதொடை. நிணப்புலவு - நிணத்தோடு கூடிய புலால். இழுக்கிய வழக்கல் - அடி சறுக்கும் வழக்கல். மனோமயம் - சுப்பிரமணியப் பெருமான் போர்க்களத்தில் உணர்ந்தருளிய தேர். மனோவேகப் பொற்றேர் என்பது செய்யுளியைவு போக்கி மனோ மயவுயர்தேனென ஆயிற்று. தேற்றும் மறை - தன்னை இசைப் போரைத் தெளிவடையச் செய்யும் மறை.

2. போர்க் குறிப்புப் படக் கடல் வர்ணனை உரைப்பது இச் செய்யுள். மதகளிறியக்கம் - மதயானையின் இயக்கம். ஏய்ப்ப - ஒப்ப. பெரு தடந்தோணி - பெருந் தடந்தோணி. புரவி - குதிரை. ஓடம் - வள்ளம். அது கடலலையோடே அலைந்து வருமாறு கண்டிண்புறத்தக்கது. திரைப்பேரி - திரையாகிய பேரிகை. ரண

பேரிகை. ஆடியல் வேல் - கொல்லும் இயல்புள்ள வேல். பதாதி - காலாட்படை. ஆர்வமுறும் - ஆர்வத்தோடு தாங்குதலுறும். சாயு மவர் - இறந்துபடுவோர். சமதூதர் - யமதூதர். சிலை - ஒலித்தல். முதலிலைத் தொழிற்பெயர். ஓதம் - கடல். இரணகளநிலை ஓதம் - போர்க்களத்தின் நிலையைக் காட்டிக்கொண்டிருக்கும். தோற்று தலை ஓதுதல் என உபசரித்தார், தன் ஆரவாரத்தினால் பிறர் கவனத்தை யீர்த்து (வலிய) இத் தோற்றத்தைக் காண வைத்தவின், இச் செய் புள் உவமையணி.

3. முன்கொண்ட பகை - ஏலவேயிருந்த யாதானுமோர் காரணம் பற்றிய பகை. முன்கொண்ட சினம் :- முனை - போர் முனை. போர்முனைக்கண் எதிர்க்கவென்று கொண்ட சினம். முப் புரமும் ஒப்ப வேவ - முப்புரங்களும் ஒரேநேரத்தில் ஒரே மாதிரி யாய் வேக. முறுவலொன்றே அமையும் - தன் புன்முறுவலாகிய ஒன்றே போதீய காரணமாகும். முப்புரமு..... யமையும் என்பது காரணத்தினது தம்மம் குறைவாக இருப்பவே காரியம் பிறக்குமெனச் சொல்லுதலின் பிற்தாராய்ச்சி யணியாம். மன்கொண்ட - நிலை பேரூகிய இயல்பைத் தன்பாற் கொண்ட. மேருமலை கொண்ட வில் மேருமலையார் தன்மையின் வேறுபடாமையைத் தன்பாற் கொண்ட வில் - மேருமலையாகிய வில் என்க. மால் கொண்ட என்பதற்கும் அங்ஙனமே பொருளுரைக்க. மால் - விஷ்ணு இனி, மால்கொண்ட கணை - மயக்கங் (மால்) கொண்ட அம்பு (கணை) எனப் பொருள் கோடலுஞ் சிறப்பாகும். என்னை? விஷ்ணு சிவபெருமானது வில்லில் அம்பாகத் தொடுக்கப் பெற் றிருந்தபோது 'சிவனால் ஆவதென்' நானே சென்று எல்லாப் புரங்களையுந் தாக்கியழிக்கப் போகின்றேன் என அகங்காரத் தினால் மயக்கமுற்றான். அம்மயக்கமே சிவபெருமானுக்குச் சிரிப்பு வீளைதற் காரணமாயிற்று என வரலாறுண்மையாம். கொண்ட என்பது பல்கால் வருதல் - சொற்பின்வரு நிலையணி. மாநிலச் சிறுதேர் - பூமியாகிய சிறுதேர். மகிழ்ந்துருட்டும் - மகிழ்ந்து உருட்டக்கருதும். உருட்டல் நிகழ்ந்திலதாயினும் சிறுதேருருட்டல் எனப் பின்வருவதனோடொத்திசைக்க மகிழ்ந்துருட்டும் என்றார்

என்க. என் கொண்ட பேதம் - கொண்ட பேதம் என்? - கொள்ளக்கூடிய பேதம் யாது? ஆதலின் நமது சக்தி யறுமுகள் அவனும் யானும் பேதகமன்றால்' எனச் சிவன் உமைக்கருளியவாறு காண்க - கந்தபுராணம். மும்மல கார்யம் - ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற அவற்றின் தொடர்பினை நீக்கி ஆன்மாக்களுக்கு வீடுபேறருளல். அதுவே சங்காரத்தின் அர்த்தமுமாம். நின் சொந்தமே - ஏகாரந் தேற்றம். அமரர் பதி - அமராபதி. தென் - அழகு. அமர பதி தீறைகொண்ட என்பது அமரரைக் காத்து அந்நன்றிக் கடப்பாட்டில் அமரர்கள் தாமே நினைது மாவையரசுக்குத் தீறையசர்களாக வரப்பெற்றுக்கொண்ட என்று பொருள்படும். இப்பாடற் கற்பனைக் கருவாய், சிவபெருமான் முப்புறமெரித்த வரலாறு பலருமறிவ தொன்று.

4. முற்றணி - குறைவற நிகழ்ந்த அலங்காரங்கள். மலர்ப் பொற்றவிசு - மலர் தூவப்பெற்ற பொன்னாசனம். பொன் பூப்ப - அழகிற் பொலிந்து விளங்க. பொன்னொளிக்கே மேலுமோர் பொன்னொளி வாய்ப்ப. மோகனத்தேர் - கண்டோர் கருத்தை மயக்குந்தேர். தேர்ப்பொலிந்து - ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை. எங்ஙனம் பொலிந்து எனில் மோகலசாம்ராச்சியத்து முழுத்த பேரானந்தம் முன் கொலுவமர்ந்ததெனப் பொலிந்து என்க. முன்பாடலுரையிற் கண்டவாறு தேரேறுதல் மும்மல கார்யமாதலின், அதன்வழிக் காட்சி யருபவம் பெறுவதோ ருயிர்க்கு மலநீக்கம் பெற்ற தன் நிலையில் முத்தியறு பவத் தோற்றம் புலப்படும் என்ற ஒரு பாங்கில் அமைந்தது இக்கருத்து என்க. உற்றெழு - படைகள் மிகுதியும் எழுகின்ற. சமாக்களத்..... குலம் :- சமாக்களத்தில் தலைக்கூட்டங்கள் தொகும். தேரின் முன் தேங்காய் மடையாகக் குவிக்கப்பெறும். தேங்காய் (உடைந்த) குவிதல் சமாக்களத்தில் உடைதலைகள் குவிதலை யுணர்த்துவது. தேரின்முன் தேங்காய் பெருந்தொகையாக உடைக்கப்பெறுதலின் தத்துவமும் இதுவே யென்க. தேங்காய்க் குலமலைத் தடம் - தேங்காய்த் தொகுதியாகிய மலைப் பிரதேசம். ஒருவி - விலகி. உடற்றோல் பற்..... புழுதி - இப்பகுதி தேரோடும் வீதியிலுள்ள புழுதியின் பண்பு கூறுகின்றது. பற்றுமழி - பற்றுமிடமெங்கும்.

அனற்படு புழுதி - அனல் வெம்மையைக் கொண்ட படுபுழுதி. மிகு புழுதியைப் படுபுழுதி என்றல் வழக்கு. பங்கயப் பாயல் - தாயரைப்பூ மெத்தை. அது அங்ஙனமாதற்குப் பற்றே காரணமாகலின் பரிவொழுகு என்றார். உருள்வார் உடலில் வியர்வொழுகு மாறுபோல உள்ளத்தீர் பற்றொழுகுமெனக்கொண்டு நயக்க. பத்திரீள் நிரை - வரிசையாகிய நீண்ட நிரை. கிடப்ப - உருள்வதில் விளையும் இன்பத்திலே சொக்கிக் கிடப்ப. சனநெருக்க மிகுதியால் வீதியில் தேர் விரைந்துருளாது தடைபட்டுத் தடைபட்டு நிற்குமாதலின் அவ்வவ்விடங்களிலெல்லாம் உருள்வோர் தடைபட்டுத் தடைபட்டுக் கிடக்க எனலுமாம். தெற்றி - சித்திரகூடம். மாவைக்கண் தேர்ப்பின்னே அன்பர் பலர் உருண்டு செல்லுங் காட்சி உள்ளதலைத் தொட்டுவிடக்கூடியது. இத்தகைய உருள்வலைப்பற்றிச் சுன்னாகம் முத்துக்குமாரக் கவிராயர் இசைத்த பாடலொன்று வருமாறு:-

கார்படியு நகுலகிரித் திருக்கோயிற் கடவையினூர்
கடவுஞ் செம்பொற்
றோடியிற் பின்னடியார் திருக்கூட்டத் துடன்வலமாய்த்
தெரிசிப் பார்கள்
ஓரடிக்கோர் பரிமகப்பே றடைவருடம் பாலுருள்வா
ருற்ப வத்தின்
வேரடியுங் கடந்துகந்த வேளடியின் முத்திசென்று
மேவு வாரே.

5. ஐம்பூத சூக்குமம் - பூதசூக்குமங்கள் ஐந்து. பூதங்கள் தூல உடலுக்குக் காரணமானன. பூதசூக்குமங்கள் (தன்மாத் திரைகள்) சூக்கும உடலுக்குக் காரணமானன. ஐம்பூத..... பூதிய அடுகளம் - அவனுடைய சூக்கும உடம்பின் காரணங்களாகிய தன்மாத் திரைகள் தாமும் அற்று ஒழிந்துபோமாறு சூபன்மனை அழித்த போர்க்களம். போர் நிகழ்ச்சியின்போது சூபன்மனுடைய தூலதேக சம்பந்தமான பல்வேறு வடிவங்களைச் சுப்பிரமணியப் பெருமான் சிதைத்தருளியபின், அவனுடைய சூக்கும தேகங் கொள்ளும் எல்லா வடிவங்களையும் சிதைக்கவேண்டியாயிற்று. தான்கொண்ட சக்கரவாக வடிவம் சிதைக்கப்பட்ட வுடனே சூன் மண்வடிவாய் (பிருதிவி) எங்கும் பரந்துநின்றான். பெருமான்

நீரம்புகளை விட்டு அவ்வடிவை அழித்தா. பின் அவ்வழியே அவன் நீர்ப்பிரவாக வடிவமாய் எங்கும் நின்றான். அவர் நெருப்பு அம்புகளைச் செலுத்தி அதனை யழித்தார். மேலும் இப்படியே ஒன்றை ஒன்று லழித்தார் என்பது கந்தபுராணம். அவன் நீர்வடிவாய் நின்ற அத்தன்மை இங்கு கற்பனைக்கு மூலப் பொருளாயிற்று. அகன்பூத ஐயுருவு - அகன்ற பூதங்களாகிய ஐந்து வடிவங்கள். நீர்ப்பெருக்கம் - நீர்ப்பிரவாகம். வெருக்கொள் - அச்சங்கொள்ள. மலைந்து - போரிட்டு. எந்த வடிவிலும் தூன் போரிட்டுக்கொண்டே யிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இனும் - இன்னும் என்பதன் தொகுத்தல். வேகமோய்ந்திலதுகொலென - அங்ஙனம் யாரும் ஐயங்கொள்ளுமாறு. அலை..... லென - என்பது தற்குறிப்பேற்றம். வெஞ்சினமிகுத் தஞ்சு வஞ்சினமுரைத்து - என்பதும் அது. வஞ்சினம் - தூள். அலைவாய் - சீரலைவாய் என்பதன் முதற் குறை. தீருச் செந்தூரின் பெயர். கடற்கரைக்கண் (அலைவாய்க்கண்) உள்ளது. காரணப்பெயர். கொம்பு - கொம்பு வாத்தியம், குறட் பூதம் - குறள் வடிவான பூதம். கோதிலா..... நிமிர்:- இது தீருச்செந்தூரில் நிகழ்வ தோர் வழிபாட்டு விசேடங் கூறுகின்றது. அதிகாலையில் திருப்பள்ளி யெழுச்சிப் பூசை முடிந்தவுடன் கோவீனின் கிழக்குச் சந்நிதியில் உள்நீ யில் ஆண்களும் பெண்களுமாக அந்தணர்கள் பலர் வந்து நிறைநிரை யாய் நிற்பார்கள். அவர்களிற் சிலர் வேதமோத மற்றவர்கள் கேட்டுக் கைகூப்பி நிற்பார்கள். குறிக்கப்பட்ட ஒரு பகுதி ஓதி முடிந்ததும் எல்லோரும் சாஷ்டாங்கமாக நிலத்தில் விழுந்து கும்பிட்டு எழுவார்கள். இப்படிப் பல தடவை நிகழும். அவர்கள் ஒருமித்து விழுந்து, ஒருமித்துக் கும்பிட்டு, ஒருமித்து எழுந்து, ஒருமித்து நியிருங் காட்சி கவர்ச்சிகர மானது. ழன்றில் - முற்றம். முன்றிலதீர் - முன்றில் அதிர்ச்சியுறு. அதீர் அலைவீசும் எனக் கூட்டுக. கடல் அத்துனை அண்மையி லுள்ளதென்க. செம்பூதியொளி கொள் நுரை - செவ்விய விபூதி யின் ஒளியுள்ள வெண்மையான நுரை.

6. மாவைக்கண் நிகழும் திருவிழாச் சிறப்பினைக் கற்பனை மூலமாய்க் கொண்டுள்ளது இச்செய்யுள். பூட்டுமலி..... விளை யாடி:- பூட்டு - கடிவாளப்பூட்டு. ஆனனம் - முகம். ஆனனங்

கோட்டியெழும் - முகத்தை வளைத்து எழும். இவர்து - ஏறியருளி. புருவவிணை - புருவங்களிரண்டும். நுதலெல்லையோத - நெற்றியின் மேலெல்லைய வரை செல்ல. இங்ஙனமாதல் குதிரை வீரர்பாற் காணத்தக்கது. பூழி - புழுதி. பூதலம் - பூமியிலுள்ள சனங்கள். இடவாகுபெயர். எழ - மிகுந்து செல்ல. இப்பகுதி வேட்டைத் திருவிழாவைக் குறிப்பது. பூழியொடு பூதலமெழ என்பதற்கு மேலெழும் புழுதிப் பரப்பின் மிகுதியானது பூமியே மேலெழுந்து சென்றற்போல்வ தோர் காட்சி நிகழ்ச்செய்ய என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். விறல் - சத்துவம். உடலில் மெய்ப்பாட்டுக் குறிப்புத் தோன்றக் காண்டல். விறலாடும் விற்தை - அத்தகைய மெய்ப்பாட்டுணர்ச்சிகள் பெரு மான் திருவுருவிற றேன்ற அதன்ஊடத்தே தரிசனையாளர்களுக்குத் தோன்றும் அற்புதக் காட்சி. கோட்டை - வாணக்கோட்டை. விண்ணோறு - வாணம். விண்ணின்கண் ஏறுவது. காரணப் பெயர். கொட்ப - சுழல். வாணங்கள் அச்சைவிட்டுக் கிரம்பும் போதும் மேலுயர்ந்தெழுந்த பின்னும் சுழல்வது இயல்பு. அந்த அம்சம் கவர்ச்சிக்குறித்து. குதுகலித்து :- அன்ப ரன்புடன் புரியும் எச்செயலையும் மகிழ்ந்தேற்பது இறைவன் பண்பாதலின் அதற்கேற்ப வாணவேடிக்கை குதுகலித்து என்றார். 'கொள்ளை..... மள்ளுமணி பெருவிழா' என்பதன் சொற்களை பொருட்கவைகளை உணர்ந்து நயக்க. அளி - கருணை. அளியம் - நின்றூற் கருணைபெறுதற்குரிய யாம். தேட்ட மென - சம்பாத்தியம் என்னுமாறு. மனத்தீட்டுவம் - மனங் காரண மாகச் சம்பாதிக்கும் பிறவித்துயர். விளையீட்டத்திற்கும் அதன் காரிய மாகிய பிறவிப் பெருக்கத்திற்கும் மனமே காரணமாதல் தத்துவ உண்மை. மனத்தீட்டும் - மனத்தின்கண் ஈட்டும் எனக் கருவி இடமாயிற்று.

7. ஆடியமாவாசைத் தீர்த்தச் சிறப்பினைக் கற்பனைப் பொருளாகக் கொண்டது இச்செய்யுள். முடுகிமுடுகித்திரள - விரைந்து விரைந்து வந்து திரள. இது தீர்த்த தினத்துச் சனம் வந்து நிறையுமாறு காட்டும். கொல் ஐயப்பொருளது. எண்ணர் - சிந்திப்போர். எண்ணங் கவல - சிந்தனை ஒருவழிப்படாது கவர்த்துச்செல்ல. மேலெய்தவறு..... எழும் அலை :- அநாதி - தொடக்கமற்றது. பிரவாகம் - சலப்பெருக்கு. பிரவாகவநாதி.

ஒன்றில் தொடங்கி ஒன்று தொடர்ந்து வருமியல்புள்ளதாயினும் அதன் மூலத் தொடக்கம் அறியப்படாதது. கடலைத் தொடர்ச்சியும் பிறவித் தொடர்ச்சியும் பிரவாக அநாதி யெனப்படுவன. அலைக்கெதிரலை திரண்டு - கரையை நோக்கி வருங் கடலையை எதிர்த்து மேற்செல்லும் சன அலை திரண்டு. சனத்து றுவெள்ளம் - கடல் வெள்ளத்துக்கு எதிர்செல்லும் சன வெள்ளம். உறு வெள்ளம் - மிக்க வெள்ளம். கடலாட்டு - கடலிலே தீர்த்தமாடுதல்.

8. தேரில் ஆறுமுகசாமி எழுந்தருளுங் கருத்தை மூலப் பொருளாய்க்கொண்டது இச்செய்யுள். வள்ளி யுறவாட - வள்ளி நாயகியின் உறவை மேற்கொள்ள. உறுதேவர் - (குறை முறை யிட்டு) வந்துற்ற தேவர். ஓரொருமுகம் - ஒப்பற்ற ஒரு முகம். உறுங்கன்மம் - மேல்மேல் வந்து பொருந்தும் (அடியவர்) கன்மம். உங்கரித்து - 'உம்' என்று ஒலித்து. உறுய - உறுமி நிற்ப. நிகழ் - விளங்குகின்ற. கன்மத்தின் வடிவமாகிய சிங்கமுகாசுரன் போரில் வெட்ட வெட்டத் தழைத்தான். ஈற்றிற் சுப்பிரமணியப் பெருமான் 'உம்' காரமிட்டு உறுமியே தழைத்தவற்றை மீண்டுந் தோன்று அடக்கினார் என்பது கற்புராணம். களங்கறுவ:- களம் - போர்க் களம். களத்தின்கண் கறுவி - (கோபித்து) விளங்க. அக்கிரமம் மிஞ்சும்போது ஆண்டவன் கறுவிக் களங்கொண்டு நிற்பான் என்க. 'ஒருமுகங் கறுவுகொள் நெஞ்சமொடு களம் வேட்டன்றே' - தீருமுகாற்றுப்படை. பெருமா மனத்துளார் - பெரியமனத்துளார். இவர் மாவிட்டபுரத்திற்கு வந்துசேர்ந்த முதற்குரு. தில்லைவாழ்தனர்களுள் ஒருவர். எட்டாம் நூற்றாண்டில் மாருதப்பிரவல்லியால் இங்கு வரவழைக் கப்பெற்றவர். பெருமா மனத்துளார் மருவும் - பெரிய மனத்துளாரை முதல்வராகப் பொருந்தும். ஓர்க்கும் - உற்றுணர்ந்து நயக்கும். பேதித்து - மலத்தின் தொடர்பிலிருந்து வேறுபடுத்தி. வேதித்து - சீவத்துவத்தைச் சிவத்துவமாக மாற்றி. இரும்பைப் பொன்னாக்கு மாறு போல. கருமாசு - பிறப்பாகிய குற்றம்.

9. கற்பானுகற்பம் - கற்பம் அநுகற்பம் எனத் தொடர்ந்து வருங் காலப்பெருக்கம். அதில், கோடாநுகோடி எண் - கோடி

யும் அநுகோடியும் என்று கணிக்கப்படும் அளவு. கோடாது கோடியாக எண்ணப்பெறும் கற்பானுகற்ப காலம் எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க இது அதன் பழமைச் சிறப்புக் குறித்தவாறு. ஞான கருவூலம் - ஞான உற்பத்தியின் மூல நிலையம். கருவூலம் அண்மை விளி. கருவூலமே! என்க. கர்யப்பர் - கந்தபுராண ஆசிரியராகிய கச்சியப்ப சிவாசாரியர். கருதாது கருதி - திருவருள் கருதத் தான் கருதி. கானுதுகண்ட - திருவருள்காணத் தான் கண்ட. ஆன்ம சிற்சத்தி தன்வசநிறுத்தநிலையிற் கருதிக் கண்ட காட்சி. 'நன்னெறி யொழுகச் செய்து நவையறு காட்சி நல்கி' எனக் கச்சியப்பரீர உரைக்குமாறுணர்க. தற்பரன் - தானே பரனாயிருப்பவன். தாதான் மியம் - நெறற நிற்கும் நிலை. அதுவே தானாய் நிற்கும் நிலை தத் + ஆன்மிய. தத் - அது (சிவம்) ஆன்மா - தான். சத்திமான் - கப்பிரமணியப் பெருமானது மூர்த்தங்களிலொன்று. சத்திமான் மூர்த்தி. காட்சி, சத்திமான் இரண்டும் அண்மை விளிகள். சாபல்யம் - பலன் பெறுவதாந்தன்மை. தயங்கும் - விளங்கும். புன்மைமலி - இழிவு மிகுந்த. கன்ம வன்பார் - கன்மமாகிய வலிய கற்பார். பூழியுற - பொடியாய்ப் போக. இலகுவிற் கரையாது திண்ணையதாய் இருத்தலின் கன்மத்தை வன்பார் என உருவகித்தார். சிந்தை மகிழ் சீலம் - உள்ளம் மகிழ்தற்குக் காரண மாக்யதோர் நன்மை - (இன்பம்).

10. பாறு - பருந்து. வெங்கனம் - கொடுமை மலிந்த போர்க்களம். எருவை - கழகு. கொடி - காகம். சிறைப் பந்தல் - சிறகுகள் விரிவதனா லமைந்த பந்தல். பைந்தடி - பசுமையான தசை. நிணக்குவை - கொழுப்புள்ளின் குவியல். பரிந்து - விரும்பி. ஈர்க்கும் - இழுக்கும். அவதியில் - அவசரத்தில். கூளி - குட்டிப் பசாசு. மாருட - போட்டியிட. மன்ருட :- மாருடுங் குட்டிப் பிசாசுகள் அதுகாரணமாகத் தமக்குத் தீங்கிழைத்துக்கொள்ளுமோ என்ற கருணையால் முதிய பிசாசுகள், போட்டியின்றி அமைதியா யிருக்குமாறு அவற்றை மன்ருட, மறி குருதி மாகடல் - அலையடித்து மறிகின்ற இரத்தக் கடலில். மறிந்த - இறந்துகிடக்கின்ற. கயவாய் மதமா - பெரிய வாயையுடைய மதயானை. உடற்றோணி - (அதன்) உட

லாகிய தோணி. மாமருப்பால் - பெரிய ஆனைக் கொம்பினால். சுவள் - தோணியைச் செலுத்தத் தண்ணீரி லிட்டமுக்குந் தண்டு. அலகை - பேய். நீணவணி - கொழுப்புக்களாகிய ஆபரணங்கள். சிறு கழுது - சிறு பேய். பெரு விவாகச் சீர் - பெரும் விவாக விழா. ஆட - கொண்டாட. தனியாக இன்ப நிகழ்ச்சியும் தனியாகத் துன்ப நிகழ்ச்சியும் உலகில் அடையுமாறில்லை. ஒன்றினுள் மற்றதுஞ் சிறி தனவேனும் விரவிவரும் என்று காட்டுவார், போர் அவலத்துக்குள்ளும் பந்தல், ஆடல், பணவிழா ஆதிக் கேளிக்கைகள் உண்டென வர்ணனை வகையால் உணர்த்தினார் ராயிற்று.

11. இச் செய்யுள் இப்பிரபந்த நாயகனாகிய பெருமான் பரணியில் எழுந்தருளியமை பற்றிக் கூறிப் பிரார்த்தனையுங் கூறிப் பிரபந்தத்திற்கு முடிவாக அமைகின்றது. மழ - இளமை. மணிக் குமர - மணிபோன்ற குமரனே! எமையிகந்து - எம்மை விட்டு விலகி. மாதுளங்கனிமேல் ஏற்பட்ட ஒரு தகராறு காரணமாகப் பெருமான் கயிலையில் தாய்தந்தையரை விலகிச் சென்றனர் என்பது வரலாறு. அதன் சார்பில் தாயுந் தந்தையும் அவரைத் தேடிப் பழனியிற் சென்று கண்டார்கள். அப்பொழுது தந்தையார் மகன் டம் விசாரித்துக்கொண்டதாக அமைகின்றது இப்பகுதியின் பொருள். ஆவின்ன்கூடி - பழனி. மருவுற்றது - வந்தனைத்தது. என்னைகொல்? - யாது காரணம்? காரணம் பொதுவகையாற் றேறித் துள்ளாராதலின் சிறப்புவுகையால் அறிதற்கு என்னைகொல்? என ஐய வார்பாட்டான் வினாவினார். அதற்குப் பதிலின்மை கண்டு தாமறிந்த காரணத்தின்மேல் வைத்து மாதுளங்கனிமேல் மனத்தாபமோ? என்று வினாவினார். அதற்கும் விடையின்மையின் அதுவே காரணம்; வேறில்லை யெனத் துணிந்து, அப்பால் மகனைப் பிரித்தப்படுத்தவேண்டி, 'மெய்ஞ் ஞானப் பழம்ந்..... அமைக' என்கின்றார். அதன்மேலும் அவரை முற்ற மகிழ்வித்து அவர்தம் மலர்முகம் மகிழக் காண்பாராய் இறைவன் கொஞ்ச, இறைவியுங் கொஞ்சினள் என்க. பரை - இறைவி. ஒருவர் கொஞ்சுவழி மற்றவர்க்குந் தான் கொஞ்சினாற்போல்வதேர் ஞானர்ச்சி மிகுமாகலின் பரன்பரையினோடு கொஞ்சி என உடனிகழ்வாகக் கூறினார் எனலும்ஆம். முத்தாட - முத்தமிட்டு மகிழ. "இளமா..... தேனார்

திருக்கவரூள்” என்பது பிரபந்த நாயகனிடம் நிகழ்த்திய வேண்டேல். செழுமாயதம் - முத்தித் திருவருளுஞ் சிறப்புடைய பதம். தேனார்ந்திருக்க - இன்புற்றிருக்க. அருள் சிறு தேர் - (அங்ஙனமாகும்படி) அருள்புரிவதாகிய சிறுதேர் என்க.

முற்றும்.

சிவ! சிவ!

சுன்னாகம், நிருமகள் அழுத்தத்தில், குரும்பசிட்டி, திரு. முத்தையா சபாரத்தினம் அவர்களால் அச்சிடப்பட்டு, முத்தமிழ்க் கலைமன்றத் தலைவரும், மாவீட்டபுரம் உந்தகவாய்கோவில் ஆதினப் பிரதம குருவுமான ப்ரம்மஞ்சு ச. து. ஷண்முகநாதக்குருக்கள் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது.

